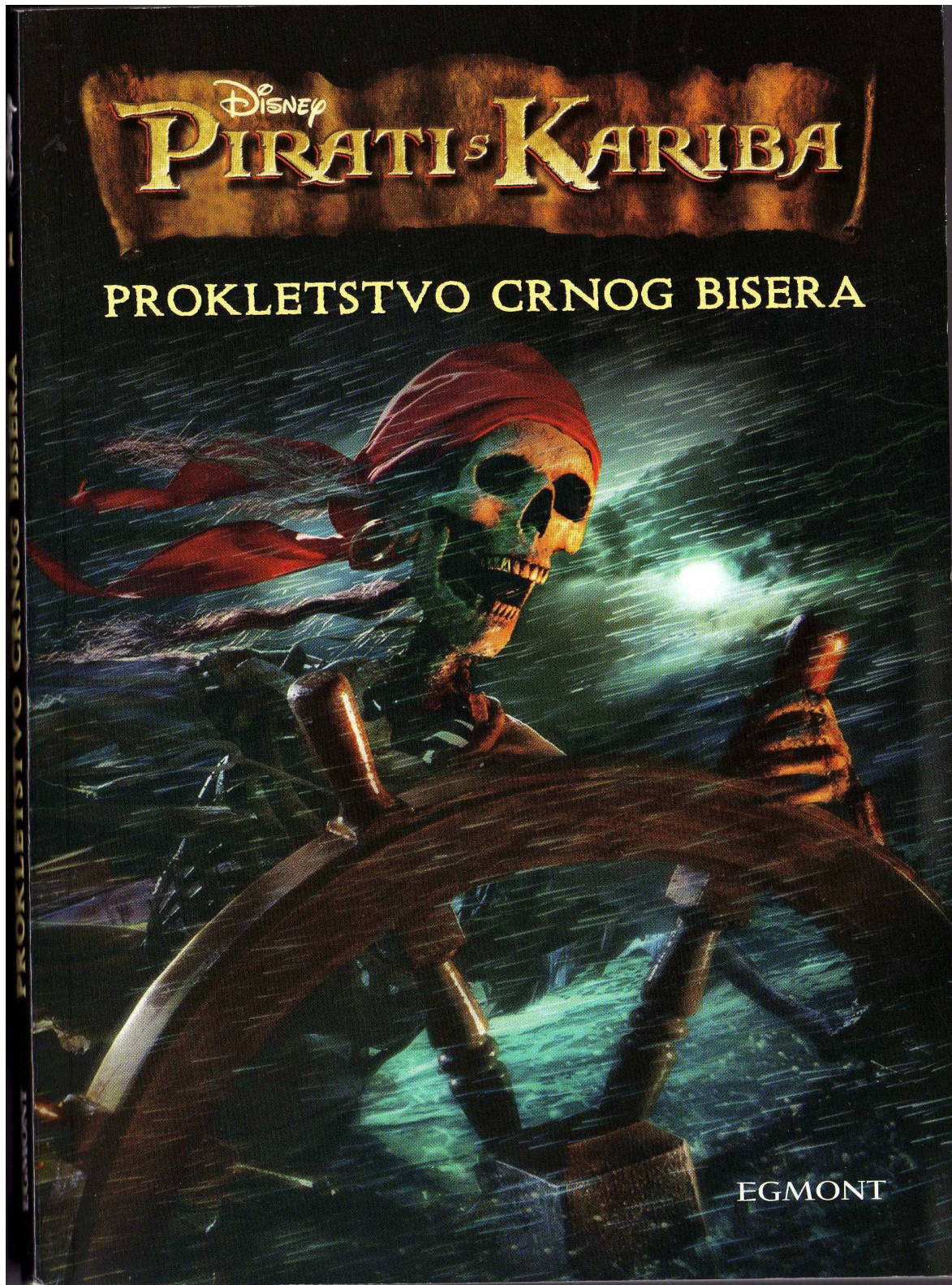

GIGA

DISNEY
PIRATI S KARIBA – PROKLETSTVO CRNOG BISERA -
KNJIGA PRVA

Naslov izvornika: THE CURSE OF THE BLACK PEARL: PIRATES OF THE
CARIBBEAN I

1. POGLAVLJE

Jednom davno svijetom je kružila legenda o sablasnom brodu koji se ponekad pojavljuje na moru u gustoj magli. Kostur broda bio je taman od krvi nevinih duša koje su imale tu nesreću da se nadu na putu crnom brodu. Jedra su mu bila velika i crna, kao da su izrezana od tame i sašivena od grijeha. Pričalo se da mu je posada sastavljena od samih pirata — osuđenih na vječno lutanje morima, gonjenih zlokobnim vjetrom smrti i zla. Naravno, ovakva priča ne može biti ništa doli stara mornarska priča o duhovima. A ti ne vjeruješ u duhove-zar ne?

Na moru se spustila gusta magla. Unatoč tome, ponos kraljevske mornarice, brod Neustrašivi, nije mijenjao smjer plovidbe. Naoružan s pedeset topova i posadom zbog koje bi svaki pirat dvaput razmislio, Neustrašivi je polako klizio dalje tamnom pucinom.

Na pramcu je stajala najmlađa putnica na brodu. Ime joj je bilo Elizabeth Swann. Sitnim se ručicama čvrsto držala za ogradu drhteći od hladnoće. Elizabeth se nije ni najmanje bojala onoga sto bi moglo vrebati iz magle. Potajno je razmišljala kako bi bilo uzbudljivo sresti pravoga pirata. Prisjetila se stare pjesmice i polako počela pjevati u svojoj izmaglici:

*Ju-hu, ju-hu, piratski je život moj,
Ju-hu, ju-hu, piratski je život...*

Izenada je nečija ruka zgrabi za rame. »Tiho, gospođice!« prosiktao je mornar. »Ovim morima plove ukleti pirati! Zar ih želite dozvati k nama?«

Elizabeth, kojoj je tada bilo samo dvanaest godina, raširenih je očiju zurila u lice iznureno vremenom..

»Gospodine Gibbs!« graknu kapetan Norrington na staroga mornara.

»Ali pjevala je o piratima«, prosvjedovao je Gibbs. »Pjesma o piratima dok smo zatočeni u ovakvoj magli može prizvati nesreću... pazite sto vam kažem.«

Elizabeth je znala da se od nje očekuje lijepo ponašanje. Bila je na putu za Port Royal na Jamajci, gdje je njezin otac trebao postati guvernerom. »Moramo se vladati primjereno našem staležu«, podsjeti je otac kad joj se pridružio na palubi. Elizabeth kimne glavom, iako se u srcu i dalje nadala kako će jednoga dana upoznati kakvog pirata.

Tiho je pogledala preko ograde broda i nastavila zuriti u duboku zelenu vodu. Odjednom primijeti kako nešto pluta na valovima. Bio je to suncobran — prizor koji je oduševio Elizabeth. Pitala se odakle je mogao doći, a tad se na zapjenjenom valu pojavi mnogo veći obris. »Gledajte!« uzviknu, pokazujući preko ruba palube. Prema brodu je lagano plutalo nepomično tijelo.

Kapetan Norrington brzo je reagirao. »Čovjek u moru!« poviknuo je.

No, Elizabeth je vidjela da to nije čovjek. »Dječak u moru!« dodala je, shvativši da je osoba u moru netko njezine dobi.

»Donesite brodsku kuku i dohvatite ga!« naredi kapetan Norrington ljudima na palubi. Elizabeth je promatrala kako posada Neustrašivog zamahuje brodskom kukom i grabi

mlitavo tijelo koje je upravo prolazilo pored broda.

Guverner Swann pomogao je kapetanu Norringtonu izvući dječaka na palubu, a Elizabeth je prišla bliže kako bi ga bolje vidjela.

»Još uvijek diše!« obznanio je Norrington, prislonivši uho blizu dječakovih usta.

»Ali odakle je mogao doći?« pitao se guverner Swann.

Posada Neustrašivog bila je bez rijeci. Svaki od mornara pogledom je pretraživao more u potrazi za odgovorom kad je Gibbs iznenada uzdahnuo: »Marijo, majko Božja!«

Pogledavši prema moru, Elizabeth je ugledala olupinu broda i mrtva tijela posade. Zatim se iznenada iz magle pojavi pougljenjen i spaljen trup ukletoga broda.

U strahu da je sve to djelo pirata, kapetan Norrington naredi posadi da se brzo pripreme za bitku. »Sklonite dječaka na krmu!« vikao je. »Moramo raščistiti palubu!«

Guverner Swann gurnu Elizabethinu ruku s ograde broda i skloni je dalje od strašnog prizora.

»Ti si zadužena za njega«, rekao je ozbiljnim tonom dok su dvojica mornara nosil dječakovo tijelo iza kormila broda. »Pazit ćeš na njega.«

Elizabeth kimne glavom. Kleknula je pored dječaka, a otac je požurio natrag. Nježno mu je maknula kosu s čela i dječak je otvorio oči.

»Ja se zovem Elizabeth Swann«, rekla je, zevši njegovu ruku u svoju.

»Will Turner«, prosaptao je dječak.

»Pazit ću na tebe«, rekla je, nastojeći mu olakšati, ali dječak se ponovno onesvijestio.

Kako se pomaknuo, rastvorio mu se ovratnik košulje. Elizabeth ugleda zlatni lančić s medaljonom oko njegova vrata. Strgnu mu ga s vrata i poče okretati u rukama, nadajući se da će otkriti nešto više o dječaku. Na njezino zaprepaštenje na medaljonu je bila izrezbarena lubanja s prekriženim mrtvačkim kostima!

»Pa ti si pirat!« prošaptala je.

Elizabeth brzo sakrije medaljon ispod kaputa jer je naišao kapetan Norrington.

»Je li išta rekao?« upitao je, stojeći iznad Willa.

»Zove se Will Turner«, odgovorila je. »To je sve što sam uspjela saznati.«

»Vrlo dobro«, reče kapetan Norrington i produži dalje.

Kad se Elizabeth uvjerila da se kapetan ne vraća, izvadila je zlatni medaljon iz kaputa kako bi ga bolje promotrila. No, iznenada joj je pažnju privukao drugi prizor od kojeg se toliko prestravila da se nije mogla ni pomaknuti ni vikati. Kroz maglu se približavao visoki brod s velikim crnim jedrima. S najvišeg se jarbola vijorila zastava — na njoj je bila lubanja i prekrižene mrtvačke kosti! Dok je brod opet nestajao u magli kako bi izbjegao topovsku paljbu s Neustrašivoga, činilo se kako se lubanja s piratske zastave sa smiješkom okreće prema Elizabeth.

2. POGLAVLJE

Elizabeth iznenada sirom otvori oči zacuvsu glasno kucanje na vratima sobe. Bila je na sigurnom, u svom krevetu u guvernerovoj palači. Na trenutak se zapita je li to bio san. Zatim okrenu plamen uljanice koja je stajala uz njezino uzglavlje i otvori mali pretinac svoje kutije za nakit. Tamo je i dalje ležao zlatni medaljon koji je potajice uzela s vrata Willa Turnera prije osam godina.

»Još si u krevetu u ovo doba?« poviče guverner Swann nastavivši kucati na vrata.

Elizabeth brzo stavi ogrlicu, odjene haljinu i otvori vrata.

»Prekrasan je dan«, obznanio je ulazeći u sobu s velikim paketom u rukama. »Imam dar za tebe.«

Za njim je u sobu ušla Elizabethina sluškinja i razmaknula teške zastore, pustivši u prostoriju plavo nebo i jutarnje svjetlo Port Rovala. Bio je to malen i lijep gradić u zaklonjenoj luci, čuvan topovima utvrde Charles, koja se nalazila na stijenama iznad mora.

Guverner Swann otvori paket i izvuče elegantnu baršunastu haljinu. »Mislio sam da bi je mogla nositi na današnjoj svečanosti«, rekao je Elizabeth, koja se oduševila darom. Uzela je haljinu i otišla iza paravana za presvlačenje. »Na svečanosti promaknuća kapetana Norringtona«, dodao je.

»Znala sam«, odgovori Elizabeth, vireći iza paravana dok joj je sluškinja stezala vezice korzeta.

Elizabeth je znala kako njezin otac navija za njenu udaju za kapetana Norringtona, ali to je nije ni najmanje zanimalo.

»On je pravi gospodin«, dodao je njen otac, nastojeći je pridobiti, »i zaista mu se sviđaš, znaš.«

Elizabeth je izašla ispred paravana i namrstila se. Haljina je bila prekrasna, ali preuska. »Kažu mi da je to najnovija londonska moda«, rekao je smiješeći se svojoj divnoj kćeri.

»Londonske djevojke očito su savladale vještinu ne disanja«, komentirala je Elizabeth pokušavajući namjestiti haljinu kako bi došla do daha.

Nešto kasnije, dok se Elizabeth pripremala za izlazak s ocem, sluga je najavio posjetitelja na vratima.

Guverner Swann spusti se niz stubište i zatekne mladića u predvorju palace. U rukama je držao dugu kutiju za darove. Bio je to Will Turner, sada odrastao mladić od dvadeset godina i kovač po zanimanju.

»O, gospodine Turner!« pozdravi guverner Swann. »Drago mi je sto vas ponovno vidim.«

»Dobar dan, gospodine«, odgovori Will. »Donio sam vašu narudžbu.«

Guverner je bio jako nestrpljiv da vidi mac koji mu je Will donio. Otvori kutiju i zadovoljno se nasmiješi. Svečani mac od zlata i čelika trebao je biti poklon kapetanu Norringtonu povodom svečanosti, a Will je odradio dobar posao.

Will je guverneru počeo opisivati vrhunsku izradu i uravnoteženost mača, no dok je govorio, podignuo je pogled i ugledao Elizabeth, koja se spuštala niz stubište. Izgledala je divnije no ikada. Na licu mu se pojavi širok osmijeh.

»O, Elizabeth! Izgledaš zanosno!« reče guverner Swann.

»Drago mi je da vas vidim«, reče Elizabeth pozdravljajući Willa, dok je njezin vlastiti osmijeh otkrivao osjećaje za mladog kovača mačeva. »Noćas sam vas sanjala. Dan kad smo se upoznali. Sjećate li se?«

»Nikada to ne bih mogao zaboraviti, gospođice Swann«, odgovori Will.

Guverneru Swannu očito se nije svidio smjer u kojem se kretao ovaj razgovor. Uze mac iz Willovih ruku i brzo otprati Elizabeth do vrata.

»Ugodan dan, gospodine Turner«, pozdravi Elizabeth, još jednom se osmjehnuvši zgodnom prijatelju.

Podignula je rubove haljine i ušla u kočiju koja je čekala nju i njezina oca. Will je ostao stajati gledajući za kočijom sve dok nije nestala na prometnim ulicama Port Rovala.

3. POGLAVLJE

Na putu do utvrde Charles Elizabeth je mogla vidjeti Neustrašivog usidrena u suncem okupanoj luci. Bio je tu kako bi štitio građane Port Rovala od kradljivaca i pirata. U slučaju da prisutnost Neustrašivog ne bi bila dovoljno upozorenje za potencijalne krsitelje zakona, kosturi četiriju pirata klatili su se na vjesalima nasuprot luci. Peta je omča bila prazna, a na užetu je visio natpis: PIRATI - BUDITE NA OPREZU!

Podnevno je sunce žarko sijalo kada su Elizabeth i njezin otac stigli do utvrde. Ona je požalila što je odjenula tako tešku haljinu po ovakvoj vrućini. No, unatoč vremenu, cijeli je grad u najboljoj opremi došao vidjeti promaknuće kapetana Norringtona na položaj komodora. Elizabeth i njezin otac dopraćeni su do svojih mjesta i svečanost je mogla početi.

Činilo se da je sve u savršenom redu... no daleko ispod klisura, u otrcanom čamcu stajao je jedan od najlukavijih pirata koji su ikad plovili Karipskim morem. Bio je to kapetan Jack Sparrow. Ozbiljno je promatrao kosti pirata koje su visjele s vješala te u znak poštovanja kimnuo glavom dok je plovio pored njih. Zatim je produžio dalje prema luci gledajući usidrene brodove. Kapetan Jack došao je u Port Royal s namjerom da za sebe pronade nešto veći brod.

Pažljivo je promatrao Neustrašivi. Iako je znao da je riječ o moćnom brodu s pedeset topova, Jackovu je pažnju više privlačio jedan sasvim drugačiji brod kraljevske mornarice: Presretač — malen, okretan brod s topovima i mužarom na sredini glavne palube. Bio je privezan u mornaričkomu pristaništu ispod klisura utvrde Charles.

Jack nikada nije gubio vrijeme kada bi vidio nešto sto mu se sviđa. Polako je nastavio ploviti do pristaništa.

Lučki kapetan ugleda Jacka. »Stani, ti tamo!« povikao je, ne osobito sretan što vidi ovog čovjeka i njegov šuplji čamac. Naknada za sidrenje stoji jedan šiling, a morate mi reći i svoje ime.«

Jack se nasmije vidjevši da je pomoćnik lučkog kapetana otvorio knjigu kako bi se Jack mogao upisati. »Što kazete na *tri* šilinga pa da zaboravimo ime?« odvrati mu Jack, bacivši šilinge na knjigu.

Izraz na licu lučkog kapetana se izmijenio, kao da je potpuno pogrešno procijenio Jacka.

Pogleda preko pomoćnikova ramena i zatvori knjigu dugačkim, savijenim prstom. Zatim stane sa strane i reče: »Dobrodošli u Port Royal, *gospodine Smith*!«

Napola pozdravivši lučkog kapetana salutiranjem, Jack se opasa mačem i sa smiješkom uputi u luku prema Presretaču. Izgledalo je kao da će ovo ipak biti dobar dan.

Kada se približio mostiću za ulaz na brod, tamo je zatekao dvojicu mornara koji su čuvali Presretac. »Civilni nemaju pristup ovom vezu«, upozori ga jedan od mornara.

»Oprostite, nisam znao«, reče Jack zakučivši glazbu koja je dopirala sa svečanosti na utvrdu Charles. Zaklonivši oči rukom od jakog sunca, pogleda prema gore. »Gore na utvrdu je neka parada, ha? Vas dvojica niste pozvani?«

»Netko mora paziti da civili ne dolaze na ovaj vez«, odgovori stražar, promatrajući Jacka i njegove otrcane piratske dronjke.

»Da«, složi se Jack. »To je opravdan razlog, nema sumnje. Mora da je ovo vrlo važan čamac?«

»Brod«, kratko odreže mornar. »Komodor Norrington služiti će se Presretacem kako bi iskorijenio zadnje ostatke piratstva na Karibima. Nema broda koji se brzinom može mjeriti s Presretacem.«

»Ma je li tako?« ležerno uzvratila Jack. »Ja sam čuo za jedan takav. Navodno je jako brz, gotovo neuhvatljiv. Crni biser?«

Obojica mornara zanijeme na spomen legendarnog broda.

»Ne postoji *stvarni* brod koji bi se mogao mjeriti s Presretacem«, ustvrdi prvi stražar.

»Ja sam ga vidio«, odgovori drugi. »Crni biser zaista postoji.«

Počeli su se svađati postoji li zaista ozloglašeni Crni biser, prekasno shvativši da je Jack nestao iz pristaništa.

»Ti!« stražar doviknu Jacku koji je već stajao za kormilom Presretaca. »Makni se odatle!«

»Oprostite«, nevino odgovori Jack iznerviranim stražarima na mostiću. »Ali, ovo je tako lijep čamac ... mislim, brod.«

»Nemate dopuštenje da budete na tom brodu! Kako se zovete?« upita stražar.

»Smith«, veselo odgovori Jack.

»Kojim ste poslom u Port Royalu, gospodine Smith? Bez laži!«

»Nikakvim? U redu«, uzdahnu Jack. »Priznajem: namjeravam oteti jedan od ovih brodova, pokupiti posadu u Tortugi, otići na more i malo se baviti poštenim piratstvom.«

Stražari su ga zbunjeno gledali. »Rekao sam bez laži!«

»Mislim da govori istinu«, reče drugi stražar. U među-vremenu je Jack primijetio komesanje na utvrdi. Prekrasna djevojka u baršunastoj haljini padala je sa stijene dolje u more!

4. POGLAVLJE

Komodor Norrington i guverner Swann nagnuse se preko zida razmišljajući hoće li skočiti sa stijene u more kako bi spasili Elizabeth, no skok s te visine značio bi sigurnu smrt. »Stijene, gospodine! Pravo je čudo da nije pala na njih!« reče jedan od vojnika, držeći Norringtona podalje od ruba.

Elizabeth je upravo bila čavrljala s komodorom. Rekao joj je kako sada, nakon što je dobio promaknuće, želi pronaći lijepu djevojku koja bi se za njega udala. »Vi ste postali vrlo lijepa djevojka, Elizabeth«, rekao je, jasno dajući do znanja kako bi se htio njome oženiti.

Elizabeth je uzdahnula i rekla mu kako ne može disati, ali uzrok tome nije bio komodorov prijedlog da mu postane žena. Savladala ju je vrućina podnevnoga sunca i preuska haljina zbog čega se onesvijestila, prevrnula preko zida utvrde i upala u more.

Komodor Norrington i guverner Swann požurili su niz klisuru prema luci.

Kapetan Jack Sparrow nestrpljivo je promatrao cijeli događaj. »Zar je nećete spasiti?« pitao je dvojicu stražara kada je Elizabeth uz pljusak pala u more.

No, muškarci su tupo gledali Jacka. »Ja ne znam plivati«, prizna prvi. Pokazalo se da ne zna ni drugi, koji samo odmahnu glavom.

»Mornari«, ljutito puhne Jack, nezadovoljan što će morati odgoditi krađu Presretaca. »U redu«. Dodao im je pojas i pištolj. »Nemojte to izgubiti.«

Jack zatim skoči u more i otpliva prema Elizabeth, koja je pokušavala doći do zraka dok je nestajala ispod morske površine. Polako je tonula u tamu, a baršunasta ju je haljina obavijala poput oblaka. Tada je Jack iznenada zgrabi oko struka. Jack je bio izvrstan plivač, ali nije uspijevao izvući Elizabeth na površinu. Brzo je shvatio da ih težina Elizabethine haljine vuče prema dnu. Rastrgao je dugmad, a teška, vodom natopljena haljina kliznula je dolje pa su njih dvoje mogli izroniti na površinu.

Stražari su pomogli Jacku da izvuče Elizabeth na obalu.

»Ne diše«, rekao je jedan od njih naslonivši obraz blizu njezina nosa i usta.

»Micite se«, naredi im Jack, naglo izvuče stražarev nož iz korica i nagne se nad Elizabeth. Tada, na čuđenje obojice stražara, oštricom noža raspori Elizabethin korzet sve do sredine. Istog trenutka Elizabeth je počela kasljati i izbacivati vodu.

»Nikad se toga ne bih sjetio«, reče stražar.

»Očito nikada niste bili u Singapuru«, odgovori Jack uz vragolasti osmijeh. Upravo je htio upitati Elizabeth kako se osjeća kada na vratu iznenada osjeti oštricu maca.

»Ustaj!« oštro će komodor Norrington Jacku. Pirat je namjeravao objasniti svoju poziciju, ali je znao da situacija izgleda vrlo lose.

»Elizabeth! Jesi li dobro?« upita je guverner Swann.

»Da, da, dobro sam«, odgovori Elizabeth ocu.

Kada je kapetan Norrington jace pritisnuo Jacka, primijetio je znak na unutrašnjoj strani stranceva ručnog zgloba: slovo P i iznad njega tetovažu malene ptice u letu preko vode.

»Dakle tako ... pirat«, primijeti Norrington. »Jack Sparrow, nije li tako?« Norringtonovi stražari izvukli su pištolje.

»Kapetan Jack Sparrow, molim Vas«, ispravi ga Jack.

»Ne vidim Vas brod, ... *kapetane*«, zajedljivo će komodor Norrington.

»Rekao je kako je ovamo došao da bi oteo brod«, objasni jedan od stražara, predajući mu Jackov pojas i pištolj. Norrington pregleda piratove stvari i prezirno frknu. Nije bio impresioniran Jackovim pištoljem, koji je imao samo jedan metak, niti njegovim kompasom, koji nije pokazivao sjever.

»Vi ste nesumnjivo najgori pirat za kojeg sam ikad čuo«, rugao mu se Norrington.

»Da, ali ste ipak čuli za mene«, nasmiješi se Jack.

Norringtonu je to bilo dovoljno da objesi ovog čovjeka sljedećeg jutra, zajedno sa svim ostalim piratima koji su bili zatočeni u utvrdi Charles. »Donesite okove«, hladno zapovjedi.

»Moram se tome usprotiviti«, umiješa se Elizabeth. »Bio pirat ili ne, ovaj mi je čovjek spasio život!« No, komodor Norrington nije namjeravao samo tako pustiti Jacka. Strazari stegnuse okove na njegovim rukama.

»Konačno ...« uzdahnu Jack i munjevitom brzinom raspori korzet koji je i dalje držao u rukama. Vezice korzeta zapetljale su se oko pištolja u rukama stražara i zavrtljale ga u more. Ljudi su na trenutak bili u soku, a Jack iskoristi priliku i lanac koji je spajao okove na njegovim rukama čvrsto stegnu oko Elizabethina vrata. Svi mornari u pristaništu odmah upere pištolje prema Jacku, no komodor Norrington podigne ruku u zrak kako bi ih zaustavio. Jack se služio Elizabethom kao štitom pa se Norrington bojao da bi mogla nastradati.

Jack naredi Elizabeth da dohvati njegov pojas i pištolj lagano se povlačeći prema vezu.

»Gadiš mi se!« reče mu Elizabeth dok se pokušavala istrgnuti.

No, Jack se samo nasmiješio. »Spasio sam Vam život, sada Vi spašavate moj«, rekao je.

»Izjednačeni smo«.

Tada se Jack obrati publici: »Gospodo! Gospođice! Ovaj dan uvijek ćete pamtiti kao dan kada ste gotovo uhvatili Jacka Sparrowa.« Zatim, gurnuvši Elizabeth prema naprijed, uhvati uže s broda i odgurnu se od obale prema brodu. Kapetan Norrington pažljivo nacilja prema Jacku i opali iz pištolja. Metak pogodi uže i Jack je pade na smotana jedra i užad;*

Preokrenu se, na uže namjesti lanac kojim su mu ruke bile svezane i kliznu niz uže na palubu broda. U trenutku je skočio s palube i pobjegao!

»Za njim!« povikao je Norrington. Četa mornara sjurila se niz ceste i uličice Port Royala. Počeo je lov na Jacka Sparrowa!

Guverner Swann ostade sam na obali sa svojom kćeri, ogrnuvši je kaputom preko ramena. Zrak iznenada postade hladan, a oko nogu im se počela skupljati magla koja se podizala iz luke.

5. POGLAVLJE

Potjera se oprezno kretala niz usku uličicu. Podigla se magla pa je vidljivost bila sve slabija. Sve su pretražili, a piratu ni traga.

Jack izviri iz skrovista iza velikog kipa kako bi se uvjerio da je potraga produžila dalje. Dok se prikradao dalje niz ulicu, provjeravao je vrata mračnih kovackih trgovina i radionica.

Nasmiješi se kada je naišao na otvorena vrata neke radionice.

Kovačnica je bila u tami, osvijetljena samo s nekoliko fenjera. Jack je mogao vidjeti zidove prekrivene lancima i alatom. Pomisli koliko je sretan što je dobio priliku skinuti okove s ruku, a onda ga zaprepasti glasno hrkanje. U kutu je pijan spavao kovač, gospodin Brown. Jack mu se približi na prstima i jako ga gurnu. No, gospodin Brown se nije ni pomaknuo, samo je još jace zahrkao.

Uvjerivši se da mu taj čovjek ne može donijeti dodatne nevolje, Jack se približi peći i u vrući ugljen spusti lanac koji mu je vezivao ruke. Kada se lanac užario i zacrvenio, Jack uze kratki malj sa zida i jednim snažnim udarcem razbije okove na jednoj ruci. Ruka mu je bila crvena i puna žuljeva, ali je napokon bio slobodan.

Jack se pripremao razbiti okove na drugoj ruci kada začu zvuk pomicanja željeznog zasuna na vratima. Brzo se sakrio u zaklon prije negoli je Will Turner ušao u kovačnicu.

Will pogleda uokolo po kovačnici i spazi g. Browna kako spava u kutu. »Točno gdje sam te i ostavio«, promrmlja Will. Zatim ugleda malj koji je ležao na peći i reče: »Hm, tebe nisam tu ostavio.« Will posegnu za maljem kako bi ga stavio na mjesto kada iz tame iznenada bijesnu mac i udari ga po ruci!

Will odskoči i nade se licem u lice s Jackom Sparrowom, koji je sada uperio mac u Willova prsa. Will ga promotri od glave do pete. »Dakle, ti si onaj kojeg traže«, rekao je promatrajući Jacka. »Pirat!«

Will zgrabi mac koji je ležao pored peći i uperi ga prema Jacku.

»Misliš li da je to pametan potez, sinko? Ukrstiti mačeve s piratom?« upita Jack. Nije bio oduševljen kad je vidio da Will umjesto odgovora podiže mac u zrak kako bi ga napao.

Will i Jack nasrtali su i udarali jedan drugoga munjevitom brzinom. »Nadam se da znaš što radiš«, prozbori Jack dok su kružili jedan oko drugoga. Will je u stopu pratio Jacka.

Jack je izmicao sve dok se nije leđima naslonio na vrata kovačnice. Tada se, na Willovo iznenađenje, okrenu i pokusa pobjeći. Will reagira tako što iste sekunde zabaci mac prema Jackovim leđima.

Mac preletio preko Jackove glave i zabije se u daske na vratima. Jack je povukao zasun, ali ga nije mogao otvoriti. Smetao mu je mac. Will je pomislio kako je zarobio protivnika. No, Jack Sparrow uvijek je imao i rezervni plan. Polako se okrenu prema Willu i nasmiješi.

Jack je sada pogledavao stražnja vrata kovačke trgovine. »Dobar trik! Samo sto si se opet ispriječio između mene i izlaza«, rekao je, pokazujući mačem prema stražnjim vratima.

»Samo sto sada nemaš oružja!« samouvjerenom odvratila Jack.

Will jednostavno zgrabi drugi mac s police i započne novi napad.

Dok je Jack izbjegavao udarce, pogledao je uokolo i primijetio kako je radionica ispunjena oružjem. »Tko izrađuje sve ovo oružje?« upita.

»Ja«, odgovori mu Will dok su se mačevi sudarali i zvonili. »I vježbam njime tri sata na dan!«

»Moras nad djevojku ... ili je možda razlog zbog kojeg vježbaš tri sata na dan to sto si pronašao djevojku, ali je ne možeš imati?« zadirivao ga je Jack.

»Vježbam tri sata na dan zato da bih mogao ubiti pirata kad ga sretnem!« Ijutito odgovori Will i gurne mac prema Jacku sve dok se pirat nije našao leđima naslonjen na zid. Jack omota lanac koji mu je visio s ruke oko Willova maca nastojeći mu ga iščupati iz ruku. No, Will je bio brži. Provukao je vrh maca kroz kariku lanca i zabio ga u strop, povukavši Jacka koji je sada visio vezan okovom na svojoj ruci.

Jack je nastavio borbu jednom rukom dok je i dalje visio sa stropa. Okrenuo se i nogom pritisnuo mjehove na peći. Oblak iskri poleti u zrak pogodivši Willa u lice. Will ispusti mac i sruši se na pod. Kada se uspravio na noge, Jack mu uperi pištolj ravno među oči.

»Varao si!« uzvikne Will. Jack podigne obrvu i nasmiješi se, kao da je htio reći: Što možeš očekivati od pirata?

»Imaš sreće, sinko«, rekao mu je Jack i pokazao mu rukom prema vratima. »Ovaj metak nije namijenjen tebi.«

Jack se pripremao za bijeg kada se iz ugla iznenada pojavi g. Brown i udari ga bocom po glavi.

Jack se sruši na pod. Tada se otvore vrata kovačnice, a u prostoriju su ujurisaju naoružani mornari. Komodor Norrington progura se na čelo gomile. »Odličan posao, g. Browne«, pohvali ga Norrington, stojeći iznad Jacka. »Vjerujem da ćemo ovaj dan uvijek pamtiti kao dan kada je kapetan Jack Sparrow gotovo uspio pobjeći!«

Dok su Norringtonovi ljudi odvlačili Jacka, g. Brown pogleda razbijeno staklo na podu i tužno prozbori: »Ta mi je nistarija razbila bocu!«

6. POGLAVLJE

Spustila se nod i gusta je magla prekrila cijeli Port Royal. U sivoj izmaglici mogla se vidjeti samo utvrda Charles visoko na stijenama. No, dolje u luci, režući maglu poput peraje morskog psa, nazirao se glavni jarbol visokog, crnoga broda i zastava s lubanjom i prekrizanim kostima...

Magla je sa sobom donijela i neobičan osjećaj nelagode. Elizabeth, ugodno uronjena u svoj krevet, pokušavala je citati kako bi se uspavala — no, iznenada zatreperi plamen svjetiljke, a zatim se i ugasi. Pokušala ga je ponovno upaliti, ali nije išlo... soba je bila u mrklom mraku. U kovačnici se Willu učinilo da čuje neobične zvukove. Uzeo je sjekiru sa zida i izašao van kako bi vidio sto se događa na ulici..., ali sve je u magli bilo mirno i tiho.

Samo se Jack Sparrow, zatočen u zatvorskoj ćeliji, nije bojavao onoga sto bi moglo vrebati iz tame.

Jackova ćelija bila je pored one u kojoj su se nalazila trojica zatvorenika koja su sutra ujutro trebala biti obješena zajedno s njime. Oni su satima pokušavali dovesti šugavoga psa koji je u zubima držao ključeve ćelija.

»Možete tako dovijeka«, uzdahnu Jack dok su psa nastojali namamiti kostima. »Taj se pas nikada neće pomaknuti.«

»Oprosti nam sto se još nismo pomirili s činjenicom da sutra idemo na vješala«, odgovori mu jedan od zatvorenika držeći omču od užeta koju je planirao dobaciti psu oko vrata. Jack je i dalje samo sjedio i nadao se boljoj prilici.

Komodor Norrington i guverner Swann šetali su uz zid utvrde nasuprot vjesalima kada se odjednom začula topovska paljba toliko snažna da ih je zbacila s nogu. Eksplozija je zatresla i zidove zatvorske ćelije pa su Jack i njegovi novi prijatelji pojurili prema prozoru s rešetkama.

»Poznajem ove topove!« viknu Jack kroz rešetke. »To je Crni biser!«

Svaki put kad bi topovi s broda ispalili kuglu prema gradu, osvijetlila bi se magla oko Crnog bisera. Čitave ulice, zgrade i privezišta nestajali su u dimu. Građani Port Rovala razbjegli su se u strahu. Zatim su se iz magle i dima počeli pojavljivati čamci s piratima. Jureći prema obali, gomila je brzo preuzela grad, trčeći ulicama, podmećući požare i ubijajući sve one nesretnike koji nisu na vrijeme pobjegli.

Will Turner naoružao se svime sto je mogao ponijeti. Zgrabio je sablje, noževe i tešku široku sjekiru. Stidljivi mladi kovač hrabro se zaputi ulicom. Pored njega je vrišteći projurila žena koju su lovili pirati. Will plosnatom stranom sjekire odalami pirata ravno u prsa i nastavi dalje ulicom.

Brišući prašinu i dim iz očiju, Will pogleda prema guvernerovoj palači. Na mjesecini je mogao vidjeti siluete dvojice pirata koji su se kretali prema ulazu u palaču. *Elizabeth!* pomislio je — no prije nego sto je uspio nešto poduzeti, pirati su ga napali s leda.

7. POGLAVLJE

Elizabeth je pojurila prema prozoru zacuvsu na vratima snažno lupanje. Pogledala je prema dolje i ugledala dvojicu nasilnika s podignutim šakama. Pobjegla je iz sobe i stigla do vrha glavnog stubišta kad je sluga otvorio vrata. Bilo je, *ti*, prekasno da ga upozori!

Dvojica prljavih pirata, imenom Pintel i Ragetti, projurise u prostoriju. Visi od dvojice, Ragetti, imao je drveno oko koje je škripalo dok bi se pomicao. Obojica su bili naoružali⁴¹ ulaštenim sabljama i pištoljima, spremni da ih upotrijebe u „ svakom trenutku.

Elizabeth se gotovo onesvijestila kada je čula pucanj iz piratova pištolja. Sluga se sruši na pod, a pirat koji je u ruci držao pištolj iz kojeg se još uvijek dimilo pogleda Elizabeth i nasmija se.

Elizabeth se prestravi i pojuri u svoju sobu, zaključavši vrata za sobom dok su dvojica pirata grabila po stubama. Odjednom se tijelo snažno zabilo u vrata, podižući ih iz nosača. Elizabeth zgrabi grijah za krevet napunjen užarenim ugljenom, Kada je Pintel provalio u sobu, pogodila ga je njime ravno u lice. Zateturao je unatrag, držeći se za gorući, slomljeni nos.

Elizabeth je ponovno zamahnula grijahem dok je Ragetti je istrčavao kroz vrata. Vrući ugljen prosuo mu se po glavi, za-hvativsi u plamen kosu i drveno oko. Elizabeth pojuri prema stubama u hodniku.

Pobješnjeli pirati izjurise iz sobe. Vidjeli su kako Elizabeth nastoji pobjeći niz stubište.

Ragetti se prebaci preko ograde kako bi je zaustavio. Pintel se sjuri niz stubište kako bi je uhvatio. Ragetti sleti tik pred nju, a kosa i drveno oko još uvijek su bili u dimu. Nasla se u zamci!

Iznenada se zid palace sruši pogođen topovskom kuglom koja je doletjela u predvorje.

Obojica pirata uzmaknuse kad se luster stropostao na pod.

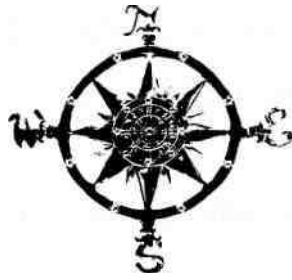
Elizabeth potrči u blagovaonicu i zakracuna vrata za sobom. *Kad bih samo mogla pronaći neko oružje*, mislila je dok je u panici pretraživala prostoriju. Nije bilo ničega. Znala je da će pirati uskoro razvaliti vrata pa se uvukla u ormar s rubljem i pritajila.

Čula je samo vlastito disanje, a onda se lecnula začuvši pirate kako upadaju u prostoriju.

»Znamo da si ovdje, lutka«, reče Pintel, namignuvši prijatelju koji se još uvijek borio s vatrom. »Pronaći ćemo te«, nastavio je. »Imaš nešto sto nam pripada i zove nas k sebi. Zove nas zlato.«

Elizabeth se uvuče jos dublje u ormar uz police prepunjene rubljem i pogleda medaljon koji joj je visio oko vrata. Svjetlo koje se probijalo kroz pukotinu na vratima nakratko osvijetli zlatni medaljon, a zatim nestane. Elizabeth pogleda prema gore kako bi vidjela sto je zaklonilo svjetlost i ugleda Pintelovo oko kako zuri u nju.

»Zdravo, lutka ...«

8. POGLAVLJE

Ah, čini se da će sutra biti prekrasan dan, razmišljao je Jack Sparrow u ćeliji. Zatvor je bio prilično razrušen oko njega, a on je sa svakom novom paljbom topova Crnog bisera znao da je sloboda sve bliže.

Iako su topovske kugle eksplodirale po čitavom zatvoru, nijedna nije doletjela kroz Jackovu ćeliju. »Suosjećam s tobom, prijatelju«, rekao je jedan od zatvorenika iz susjedne ćelije dok su njih trojica bježala preko ruševina. »Zaista nemaš sreće.«

Jack se morao složiti s njim, promatrajući ih kako se penju preko kamenja i odlaze na slobodu. Sam je sjedio u zatvorskoj ćeliji. Mjesec se upravo počeo uzdizati iznad magle, a topovi s Crnog bisera počeli su paljbu u drugom smjeru.

Jack duboko uzdahne, pogleda uništeni zatvor oko sebe i ugleda psa koji se skrivao ispod duge klupe. Ključevi su mu još uvijek bili u zubima. *Do vraga, zašto ne bih i ja pokušao,* pomisli Jack i posegne rukom u susjednu ćeliju po staru kost te reče: »Vidi, psiću.«

Na njegovo ogromno iznenađenje, pas je ustao! Prilazio je sve bliže i bliže sve dok mu ključevi nisu bili gotovo nadohvat ruke. No, pas je postao nemiran. Počeo je cviljeti, a zatim je prestao. »Sto je bilo, psiću?« upita Jack. Tada se uz tresak otvore vrata zatvora i pas munjevito pobjegne.

Dvojica pirata s Crnog bisera uteturala su unutra.

»Ovo nije oružarnica«, reče jedan od njih gledajući uokolo. Jedan od pirata ugleda Jacka u ćeliji. »Dakle tako ... vidi tko nam je tu. Kapetan Jack Sparrow.«

»Zadnji put kad smo te vidjeli, bio si sam na pustom otoku, zaboravljen i od Boga i od ljudi«, rekao je drugi. »Kako si se, do vraga, uspio izvući... zar si raširio krila i odletio?« pirati su se smijali. »Sreća ti se bas i nije nasmiješila!«

»Brinite se vi za svoju sreću. Najniži krugovi pakla su za izdajice i pobunjenike!« bjesnio je Jack. Kako nije bio zadovoljan Jackovim odgovorom, jedan od pirata provuče ruku kroz rešetke i zgrabi ga za vrat. Jack je stezao piratove ruke nastojeći se osloboditi stiska. No, kada je pogledao prema dolje, vidio je da ne drži nikakve ruke. Na mjesečini su se vidjele samo kosti pirata kostura.

»Ipak postoji prokletstvo!« usklikne Jack, a pirat brzo povuče ruke sa svjetla. Vidjevši da se kosti pretvaraju u ljudsko meso, Jack reče: »Znaci, price su ipak istinite!«

»Ne znaš ti sto je pakao«, odvrati mu jedan od pirata. Zatim su se okrenuli i otišli.

9. POGLAVLJE

Usred grmljavine topovske paljbe čamac nakrcan plijenom klizio je kroz maglu napuštajući luku. Elizabeth je preplašena sjedila na pramcu dok su pirati veslali prema golemoj, mračnoj školjci broda.

Kada su se približili, Elizabeth je na pramcu ugledala izrezbarenu figuru žene s malenom pticom u ispruženoj ruci. Zatim je pogledala gore jer se magla malo razišla. Visoko iznad njih nadvili su se metri i metri tamnoga platna. Nalazila se ispod jedara Crnog bisera.

Dok se čamac podizao gore, paluba osvijetljena samo fenjerima još uvijek je bila ispunjena dimom. Elizabeth je primijetila da je piratska posada sakupljena sa svih krajeva svijeta. Nekolicina je na glavi nosila svezane marame. Neki su nosili svilene prsluke i otrcane plasteve, nesumnjivo zaplijenjene s nekog nesretnog broda koji je sada ležao i trunuo na dnu mora. Svi ti divlji muškarci, preplanuli od sunca, sada su zurili u Elizabeth!

»Pozvala se na piratski zakon — želi pregovarati s kapetanom Barbossom«, objavio je Pintel gurajući je preko palube. Pirati su utihnuli. Čak su i koljači imali kodeks časti. Piratski zakon jamčio je zaštitu svakom zarobljeniku dok se ne susretne i razgovara s kapetanom broda.

U tom trenutku kao da je netko spomenuo samog đavla, iz magle i dima na glavnu palubu polako zakorači tamna figura. Bio je to kapetan Crnog bisera — Barbossa. Nasmrt preplasisvi Elizabeth, iz opute iskoči majmun i smjesti mu se na ramenu.

Barbossa zakorači prema njoj. Elizabeth je zaustila kako bi nešto rekla, no Bo'sun je snažno osamari. »Govorit ćeš kad ti se netko obrati!« prosiktao je.

»A ti nećeš staviti ruku na one koji su pod zaštitom piratskog zakona!« zagrmio je kapetan, zgrabivši Bo'suna za ruku. »Ispričavam se, gospođice«, rekao je, okrenuvši se prema Elizabeth.

»Došla sam pregovarati oko prekida ratovanja s Port Royalom«, rekla je, pokušavajući djelovati samopouzđano.

Kapetan Barbossa nasmija se poput oca kojeg zabavlja malo dijete. »Previše je to riječi za nas skromne pirate, gospođice. Sto zapravo želite?«

»Želim da odete i nikad se više ne vratite«, odlučno odgovori Elizabeth.

Posada se počela smijati. Kapetan Barbossa rekao joj je kako to jednostavno nije moguće.

»U redu onda«, reče Elizabeth pojurivši prema ogradi vitlajući zlatnim medaljonom prema moru. »Bacit ću ga!«

Posada odjednom zasuti. »Znam da ga tražite«, reče. »Prepoznala sam brod. Vidjela sam ga prije osam godina.«

»Je li tako?« priupita kapetan koji je djelovao kao da mu nije ni najmanje stalo do toga što Elizabeth govori.

»Dobro«, reče Elizabeth, zavitlavši medaljon u zrak. »Nema razloga da ga zadržim!« Majmun zavrsti.

»Ne!« poviče Barbossa.

Elizabeth dohvati lanac s medaljonom uz pobjednički smiješak.

Barbossa uzmakne korak unatrag kako bi bolje promotrio Elizabeth. »Imate li Vi neko ime, gospođice?« upitao je.

Elizabeth je trebala nešto brzo smisliti. Bojala se da će biti gore za nju ako saznaju da je

guvernerova kći pa zato odgovori: »Elizabeth. Elizabeth Turner.« Pirati su se međusobno pogledali. »Sluškinja sam u guvernerovoj palači.«

»Vrlo dobro«, kimne Barbossa. »Predajte nam medaljon i okrenut ćemo kormilo od vašeg grada i nikad se više nećemo vratiti.«

Elizabeth je bila oduševljena kad je Barbossa pristao otići. »Mogu li Vam vjerovati?« upita.

Kapetan Barbossa podigne glas i upozori je: »Daj mi medaljon ili će ti ovo biti posljednje prijateljske riječi koje ćeš čuti!«

Elizabeth nije imala izbora. Pruži mu medaljon. Bosun posegnu za njim, ali majmun ga dohvati prije njega i odnese Barbossi.

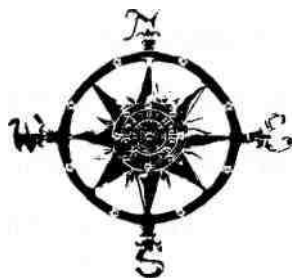
»A naš dogovor?« nervozno upita Elizabeth.

Barbossa se nasmija i reče Bo'sunu da zaustavi paljbu. »Upozori ljude i pripremi brod za isplovljivanje iz luke.«

Elizabeth je laknulo kada je čula da će topovska paljba konačno prestati. No, tada je shvatila da brod odlazi. »Čekajte!« rekla je. »Morate me vratiti na obalu. Prema pravilima mornarice...«

Kapetan Barbossa okrene kormilo.

»Kao prvo, Vas povratak na obalu nije bio dio naših pregovora ni dogovora, stoga ne moram učiniti ništa. Drugo, piratski se kodeks odnosi samo na pirate. A treće«, rekao je, smijući se dok su mu zubi sjajili ispunjeni zlatom i srebrom, »kodeks bismo prije mogli nazvali smjernicama, a ne strogim pravilima. Dobrodošli na Crni biser, gospođice Turner!«

10. POGLAVLJE

Nakon prestanka topovske paljbe, magla se polako podigla otkrivajući luku s potonulim i zapaljenim brodovima. Will Turner pokušavao je ustati trljajući čvorugu na glavi i promatrajući uništenje. Dok je jurio prema utvrdi Charles, mislio je samo na Elizabeth.

»Odveli su je!« vikao je dok je utrčavao u ured komodora Norringtona.

Norrington i guverner Swann nakratko su pogledali gore maknuvši pogled sa zemljovida Kariba raširena preko radnog stola. Zatim se Norrington obratio jednom od dvojice stražara na ulazu. »Gospodine Murttogg, maknite ovog čovjeka iz mog ureda.«

Murttogg zgrabi Willa za ruku, no Will ga odgurne.

Norrington je nestrpljivo pogledao gore. »Gospodine Turneru, Vi niste vojni časnik, niste ni vojnik — Vi ste kovač. Ni na koji način ne možete nam biti od koristi u ovoj situaciji. Ovo nije trenutak za ishitrene postupke«, rekao je.

»Moramo ih pronaći«, bunio se Will, »moramo je spasiti!«

»Potraga započinje kad nastupi plima«, rekao je Norrington, ponovno se vrativši zemljovidu.

Komodor Norrington i guverner nastojali su izračunati kojim se putem krede Crni biser kada se Murttogg dosjetio nečega što je čuo: »Onaj Jack Sparrow... on je govorio o Crnom biseru!«

»Samo ga je spomenuo, ništa više«, nastavi drugi stražar.

»Pitajte ga gdje je!« zahtijevao je Will, svjestan da rasipaju dragocjeno vrijeme. »Nagodite se s njim! On nas može odvesti do njih!«

Ali Norrington je to odbio. »Idite, gospodine Turneru!«

Will izjuri van iz ureda te se zaputi prema zatvoru kako bi osobno razgovarao s Jackom Sparrowom.

Jack je iskušavao sreću nastojeći slomiti rešetke na vratima ćelije kada je Will protutnjao kroz zatvorska vrata.

»Ti, Sparrowe. Znas li ista o brodu... Crni biser? «

»Ponešto«, mirno odgovori, Jack.

»Gdje mu je luka?« Will je bio uporan.

»Crni biser isplovljava sa strasnog Otoka smrti. Pretpostavljam da si čuo price o tome«, odgovori mu Jack. »Zašto me to pitas?«

»Oтели su gospođicu Swann«, rekao je Will stišćući sake.

»O, znači da ; *JESI!* pronašao djevojku«, znalački reče Jack, »...ali ja u tome ne vidim neku korist za sebe.«

Will privuče klupu bliže Jackovoj ćeliji. »Mogao bih te izbaviti iz zatvora«, ponudi mu.

Jack pogleda Willa u lice. »Kako se zoves, sinko?« upita ga.

»Will Turner.«

Jack se nasmiješi i kimne glavom. »Dobro, gospodine Turneru, ovako ćemo. Predomislio sam se. Vi me izvucite iz zatvora, a ja ću Vas odvesti do Crnog bisera. Dogovoreno?« upitao je, gurnuvši ruku kroz rešetke.

»Dogovoreno!« reče Will i čvrsto strese piratovu ruku.

Bilo je jutro kada su se Jack i Will spustili do pristaništa.

Neustrašivi je jos uvijek bio usidren u luci.

»Ukrast ćemo *taj* brod?« upita Will pokazujući prema Neustrašivom.

»Preuzet ćemo zapovjedništvo nad tim brodom«, ispravi ga Jack. »Upravljat ćemo tim brodom... to je mornarički izraz«

Jack povede Willa do prevrnutog čamca na vesla i obojica se zavuku ispod njega. Jack je uputio Willa da podigne čamac do visine ramena. Tada su krenuli prema moru, vrludajući po plaži poput raka.

»Ovo je ili genijalno ili ludo«, reče Will kad su počeli ulaziti u more.

»Nevjerojatno je kako se te dvije stvari često podudaraju«, odgovori mu Jack.

Vreće s pijeskom privezali su oko čamca radi balasta i kako bi se osigurali da mogu disati u unutrašnjosti čamca. Prilazili su sve bliže brodu.

Komesanje mornara na brodu utihnulo je kada su Jack i Will iznenada doskočili na palubu Neustrašivog. »Svi mirno«, viknu Jack mašući pištoljem. »Mi preuzimamo brod!«

Posada pogleda Jacka, zatim Willa — i provali u smijeh.

»Ovim brodom ne mogu upravljati samo dvojica!« reče neki mornar. »Nikada nećete uspjeti pobjeći iz zaljeva!«

Međutim, takva predviđanja nisu zabrinjavala Jacka. »Nikad se nisam mogao oduprijeti izazovima«, rekao je, pokazujući pištoljem posadi da se spuste u čamce na vesla.

U međuvremenu je posada na Norringtonovu Presretaču postavljala užad i jedra. Komodor se pripremao na isplovljivanje i lov na Crni biser. S palube Presretaca Norrington je primijetio kako se Neustrašivi pomiče. Uzeo je mali teleskop kako bi bolje pogledao. Upravo tako, brod je isplovljavao iz luke! Tada je prepoznao Willa na glavnoj palubi i Jacka Sparrowa za kormilom — Neustrašivi je sada bio u njihovim rukama!

11. POGLAVLJE

Norrington nije mogao vjerovati vlastitim očima! Jack Sparrow pokušavao je biti zapovjednik Neustrašivog! Norrington je znao da je Presretac brži od Neustrašivog, a s obzirom na to da su na brodu bili samo Jack i Will, uhvatit će ih u tili čas! Posadi je izdao zapovjedi i zaplovio punim jedrima.

»Evo ih, dolaze!« Will dovikne Jacku.

Kada se Presretac približio svojoj lovini, Norrington je mogao vidjeti samo praznu palubu Neustrašivog. »Pretražite sve kabine, sve ćelije, sve do dna broda!« naređivao je dok se cijela posada Presretača prebacivala na Neustrašivi.

Tako je Presretac ostao napušten, osim jednog jedinog strazara. U hipu su se Jack i Will neopazeni popeli preko ograde broda. Presretac je bio u njihovim rukama!

»Znaš li plivati?« upitao je Jack stražara, zgrabivši ga za vrat.

»Kao riba...« obećavao je stražar.

»Dobro«, odgovori Jack i prebaci ga preko palube u more.

Jack i Will brzo su u more pobacali užad koja je vezivala dva broda i razapeli jedra.

Vidjevši kako Presretac isplovljava, Norrington doviknu posadi da okrene Neustrašivi i napuni topove, no za to je bilo prekasno. Jack je prekinuo lanac kormila Neustrašivog, ostavivši ga bez mogućnosti upravljanja. Presretac je plovio prema horizontu u susret Crnom biseru s Jackom Sparrowom za brodskim kormilom.

Elizabeth je bila zatočena u kabini na Crnom biseru. Zaprepastila se kada su dvojica gusara nahrupila kroz vrata. Bila su to ona dvojica koji su je odveli iz palace, Pintel i njegov jednooki prijatelj Ragetti.

»Večerati ćeš s kapetanom. Zahtijevao je da ovo odjeneš«, rekao je Pintel pokazujući joj crnu svilenu haljinu. Zatim su otišli, ostavivši Elizabeth da se presvuče. Pregledavala je haljinu kad je začula glasno skvičanje pred vratima. Pirati su virili kroz ključanicu!

Uzela je ukosnicu, gurnula je kroz ključanicu i osjetila kako je pogodila nešto tvrdo i drveno.

»Jao! Moje oko!« jauknuo je Ragetti. Ukosnica mu je iščupala drveno oko iz glave i ono se zakotrljalo niz palubu.

»Pazi da ne potone!« vikao je pojurivši za okom. Oko se dokotrljalo i zaustavilo pod Bo'sunovom čizmom, koji je rekao: »Bio bih sretan kad bih ga mogao zakucati na pravo mjesto!« i gurnuo ga dalje niz palubu. Svi pirati počeli su se glasno smijati dok su prolazili pored jednookog pirata koji se sudarao sa svima pužući na rukama i koljenima.

Na stolu u kabini kapetana Barbosse bila je poslužena prava gozba. Elizabeth je nosila crnu svilenu haljinu i gledala kako kapetan Barbossa ulazi u kabinu s majmunom na ramenu.

»Sigurno ste gladni«, rekao joj je promatrajući meso i kruh na stolu. »Izvolite, navalite.« Elizabeth je umirala od gladi. Otrgnula je veliki komad kruha i odgrizla dio. »Probajte vino«, rekao je kapetan s velikim oduševljenjem, »i jabuke...«

Elizabeth zastane na trenutak shvativši kako kapetan promatra kako uzima hranu u usta i žvače — to su radili i svi ostali pirati... čak i majmun!

Pomislivši kako je hrana sigurno otrovana, Elizabeth se uspanici.

»Jedite i vi!« vrisnula je.

»Jeo bih kad bih mogao«, odgovori joj kapetan gledajući gozbu pred sobom. Znao je da nema

čovjeka na brodu koji bi uzeo zalogaj i probao hranu. Izvadio je zlatni medaljon iz džepa i zavitlao ga na prstu.

»Ovo je zlato Azteka«, rekao je, zapavši u mračno raspoloženje. »Jedan od osam stotina osamdeset i dva jednaka zlatnika koje je u kamenoj škrinji donio sam Cortes. Krvavi novac, gospođice Turner... A poganski su bogovi na zlato bacili strasnu kletvu.«

»Odavno ne vjerujem u price duhovima«, reče Elizabeth.

Kapetan Barbossa zatrese glavom. »Da, isto sam i ja pomislio kada smo prvi put čuli tu priču.«

»Blago je bilo skriveno na Otoku smrti«, prisjećao se Barbossa. »Mi smo ga pronašli. Tamo je bila škrinja, a u njoj zlatnici... sve smo uzeli. Trošili smo na piće, hranu i ugodno društvo. Međutim, sto smo ga više trošili, više smo shvaćali kako nas piće ne zadovoljava, a hrana se pretvara u pepeo u našim ustima. Mi smo prokleti, gospođice Turner. Vodila nas je pohlepa koja nas sada uništava.«

Barbossa je utješno pomilovao majmuna koji je cvilio dok je njegov gospodar prepričavao priču.

»Postoji jedan način da se prekine prokletstvo«, reče Barbossa podižući obrvu. »Svi se razbacani komadi aztečkoga zlata moraju ponovno sakupiti..., a krv otkupiti.

»Deset smo godina tražili, osvajajući brodove i luke, pretresajući plijen kako bismo sve pronašli!« Zaljubljen je pogledao medaljon. »I sada, zahvaljujući vama, imamo posljednji zlatnik. Kada se spoji sa svojim drugovima, bit ćemo slobodni.«

Elizabeth razmisli na trenutak. »A krv koja će vas otkupiti?« upitala je. »Sto s tim?«

Barbossa je pogleda i nasmiješi se. »Jabuku?« upita. Elizabeth se zaprepasti. Shvatila je da je krv koju traže zapravo njezina.

Zgranuvši se, Elizabeth skoči sa stolice. Kratko se hrvala s kapetanom Barbossom dok on nije zgrabio nož sa stola i zabio si ga u prsa. Kapetan je mirno pogledao ranu i šokiranu Elizabeth — iz rane nije curila krv.

Prestrašena, Elizabeth pobjegne iz kabine na palubu. Na mjesecini, ugledavši posadu Crnog bisera kako radi, sledila se od užasa. Čvrsto je zatvorila oči.

Kapetan Barbossa izašao je na palubu i zgrabio je. »Gledaj!« poviknuo je. »Mjesecina otkriva sto smo mi zapravo!«

Elizabeth otvori oči i ugleda pirate na njihovim mjestima kako omataju užad i podižu crna jedra. Pjevali su staru mornarsku pjesmicu dok su radili, ali kada bi mjesecina pala na njihova tijela, vidjeli su se samo kosturi!

Kostur majmuna koji je držao medaljon zaskvičao je i skočio kapetanu Barbossi na rame. »Mi nismo među živima«, rekao je Barbossa dok su dva kostura svirala piratsku pjesmu, »i zato ne možemo umrijeti!« Naslonio se prema mjesecini, a lice mu se pretvorilo u lubanju bez mesa.

Kapetan je uzeo bocu vina iz otvorenog sanduka pored ulaza u kabinu i otvorio je zubima.

Podignuo ju je uvis kao da nazdravlja Elizabeth.

»Bolje vam je da počnete vjerovati u price o duhovima, gospođice Turner«, savjetovao ju je Barbossa pijujući ravno iz boce dok se vino prelijevalo između šupljina rebara. »I vi sudjelujete u takvoj priči.«

12. POGLAVLJE

Presretac je bio brz bas kao sto se Jack i nadao, a uz povoljan vjetar mogao je prijeći veliku udaljenost u samo jednom danu. Jack je pretpostavljao da se nalaze samo nekoliko milja od Tortuge, a znao je da tamo može pronaći sposobnu posadu.

Jack se iznenadio kada je vidio kako se brzo Will snašao kao mornar. »Radio sam na brodu iz Engleske kao mali' od palube«, objasnio je Will. »Nakon majčine smrti došao sam ovamo u potrazi za ocem... Billom Turnerom.

»Ma daj?« lukavo upita Jack.

»Poznavao si mog oca«, reče Will Jacku. »Tek kada sam u zatvoru rekao njegovo ime, pristao si mi pomoći.«

Jack je uzdahnuo razmislivsi kakvu bi priču mogao ispričati Willu, ali ipak mu je odlučio reći istinu. »Poznavao sam ga«, rekao je. »Većina ga je zvala samo Bill... Bootstrap Bill.«

»Bootstrap?« iznenadi se Will.

»Dobar čovjek«, nastavi Jack. »Dobar pirat.«

Will je bio u soku. »To nije istina! Moj otac nije bio pirat!« tvrdio je. »Bio je mornar na trgovačkom brodu! Ugledan čovjek koji se držao zakona!«

»O, ima dosta takvih koji dolaze ovamo kako bi se riješili tereta uglednog života... i svi su mornari u trgovačkoj floti«, reče Jack sa znalačkim osmijehom.

»Moj otac nije svoju obitelj smatrao teretom!« tvrdio je Will.

»Naravno, zato sto je uvijek mogao ići u pirate!« rekao je Jack.

»Moj otac nije bio pirat!« uzvikne Will izvukavsi mac iz korica.

»Spremi to«, savjetova mu Jack monotonim glasom. »Nema potrebe da se opet borimo«.

Kada je vidio da se Will ne smiruje, Jack naglo zakrene kormilom Presretaca, a motka na dnu jedra zavrti se i pogodi Willa u prsa.

Will se uhvati za motku koja se zaustavila iznad zapjenjenog mora. »Dok tako visis«, rekao je Jack pokupivsi Willov mac, »slušat ćeš što ti govorim. Možeš prihvatiti činjenicu da ti je otac bio pirat, ali i dobar čovjek — ili ne možeš. Sto se mene tiče, mogu pustiti da se utopiš..., ali ne mogu ovim brodom upravljati do Tortuge bez tvoje pomoći.«

Naišao je val i Will je gotovo kliznuo u more. »Onda...« upita Jack, pokazujući mačem prema Willu, »možeš li ploviti na brodu pod zapovjedništvom pirata ili ne?«

Ugledavši otok Tortugu pred sobom i Jacka s uperenim mačem, Will je pristao. Jack zakrene motku, a Will opet stane nogama na palubu. Zatim mu Jack dobaci mac i nasmije se.

Zajedno su razvili prednje jedro i pripremili brod za sidrenje. Presretač će uskoro uploviti u Tortugu.

13. POGLAVLJE

Jack iskoči na obalu, sretan što se našao u luci u kojoj se osjećao kao kod kuće. Uskoro mu je prišla žena crvene kose u jos crvenijoj haljini. »Scarlett!« uzvikne Jack ispruzivši ruke prema ženi. Ona ga pljusne i produži dalje.

»Nisam to zaslužio«, požali se. Will podigne obrvu, ne rekavši ni riječi.

Tortuga je bila vlažna i prljava luka u koju je plima nanijela sav ološ Kariba, a Jack Sparrow sve je to volio. Cuo se smijeh pijanih pirata dok su proganjali žene po ulicama i , potapali trgovce samo zbog zabave.

»Kako ti se čini?« upita Jack dok je iznad njih neka žena praznila noćnu posudu kroz prozor.

»Dugo ću je pamtiti«, odgovori Will, okrećući glavu kako bi izbjegao smrad.

»Da, zauvijek ostaje u sjećanju«, složi se Jack, ne primjećujući Willovo gađenje. »Kažem ti, Wille, kad bi svaki grad na svijetu bio poput ovog, ne bi bilo čovjeka koji bi se osjećao neželjenim!«

Mlada plavuša zaustavi se ispred Jacka. »Giselle!« uzvikne Jack smiješeći se. Ona mu uzvratila smiješkom, pljusne ga svom snagom i odseta dalje.

»Ni ovo nisam zaslužio«, reče Jack trljajući lice.

»Koliko ima žena u ovom gradu?« upita Will, brinući se za Jackovu budućnost.

»U pravu si«, reče Jack nakon što je malo razmislio.

»Sto prije sakupimo posadu i odemo odavde, to bolje! A ovdje ćemo pronaći kormilara«, rekao je, pokazujući prema kremi koja se zvala Vjerna nevjesta.

Will pogleda znak koji je visio iznad ulaza — na njemu je bila mladenka s buketom cvijeća, a zglobovi su joj bili okovani lancima. »Ovamo!« reče Jack, vodeći Willa prema stražnjem dijelu kreme.

U blatu iza kreme pored dviju svinja ležao je stari Joshaemee Gibbs. *Pijan, kao i obično*, pomislio je Jack dok je izlijevao kantu vode na Gibbsovo lice.

»Prokletnici!« srdio se Gibbs, a zatim otvorio oči i ugledao Jacka.

Jack pomogne starom prijatelju da ustane, a Will ga je zalio jos jednom kantom vode.

»Dovraga, već sam budan!« vikao je Gibbs.

»Ovo je bilo zbog smrada«, reče Will dok je Jack pomagao Gibbsu da utetura u krčmu.

Jack i Gibbs sjedili su u mračnom kutu Vjerne nevjeste dok je Will pazio na ulazna vrata. Stol je bio osvijetljen jednom jedinom svijećom, nagnuli su se bliže jedan drugome kako ih nitko ne bi mogao čuti. »Idem u potragu za Crnim biserom«, prošaptao je Jack. Gibbs se naglo ispravi.

»To bi samo budala učinila«, rekao je Jacku. »Mislim da priče o Crnom biseru znaš bolje od mene!«

»Onda je dobro što nisam budala«, odgovori Jack, podižući času u zrak i cerekajući se.

Gibbs se nije dao. »Dokaži da sam u krivu«, rekao je. »Zašto misliš da bi ti Barbossa prepustio Crni biser?«

»Imam dobru prednost«, odgovori Jack, pokazujući glavom prema Willu, koji je stajao pored vrata i nije mogao čuti njihov razgovor.

»Taj dečko?«

»On je sin Bootstrapa Billa Turnera. Njegovo jedino dijete!« prošaptao je Jack.

Gibbs pogleda prema Willu koji je pokušavao spriječiti nekog grubijana da ne napadne konobaricu, a zatim stisne oči. »Prednost, kažeš. Čini mi se da osjećam promjenu vjetra, znaš. Pronaći ću nam posadu!« uzbuđeno je rekao i tresnuo vrčem o stol.

Do jutra je Gibbs okupio sve raščupane i iznurene ništarije u Tortugi kako bi ih Jack ispitao. »Nahrani oči, kapetane. Svi su odani pod jarbolom. Zlata su vrijedni, a i svi su dovoljno ludi!«

Jack je išao od jednog do drugog. Bila je to šaroliko društvo, neki su izgledali kao da im se već jako dugo sreća nije nasmiješila. Prošao je pored nekoliko muškaraca kada je naišao na priliku sjajnih očiju s velikom, šarenom papigom na ramenu. Jack ga bolje pogleda podignuvši obrvu... ali mornar ne izusti ni riječi.

»Cotton je nijem, gospodine. Jadniku su odrezali jezik...«, reče Gibbs, otvorivši Cottonova usta. Jack se lecne. »...I zato je naučio, papigu! da govori umjesto njega«, veselo nastavi ', Gibbs.

»Punim jedrima naprijed!« krijestala je papiga.

Jack uzdahne, klimne glavom i produži dalje. Zaustavio se pored pogrbljenog mornara čije je lice bile zakriveno trorogim šeširo. Jack se nagne nad spodobu kako bi je bolje vidio, a tada mu doleti takva pljuska da je odletio.

»Pretpostavljam da ni ovo nisi zaslužio?« upita Will.

»Ne, ovo sam zaslužio«, odgovori Jack. »Zdravo, Ana-Maria.«

»Ukrao si mi čamac!« vikala je.

»Posudio sam ga«, reče Jack. »Bez dopuštenja — ali s najboljom namjerom da ti ga vratim!«

»A jesi li ga vratio?« zahtijevala je odgovor Ana-Maria.

»Ovaj... ne, ali imam nešto puno bolje«, odgovori Jack pokazujući prema Presretaču.

Jack pogleda red ljudi. »Želim da se pridružite mojoj posadi«, obznanio je. »Da plovite pod mojim zapovjedništvom. Na kraju putovanja Presretač će biti vas! Sto kažete na to?«

Mornari su optimistično kimali glavama. »Da! Ja sam za!« vikali su.

»Zadatke će vam dodijeliti prvi časnik«, reče Jack kimnuvši prema Ana-Mariji. »Razvijmo jedra i krenimo!«

Posada se istog trenutka slila na Presretač i brod je isplovio iz Tortuge za manje od sata.

14. POGLAVLJE

Daleko na otvorenom moru Kariba ćula se grmljavina. Presretac se ljuljao na valovima probijajući se kroz tamne oblake prema velikoj oluji. Jack je stajao na pramcu, pogledavao na kompas i kimao glavom. *Sve ide prema planu*, mislio je. Opet je pogledao na kompas koji nikada nije pokazivao sjever, nego put prema Otoku smrti, otoku na kojem se nalazila luka Crnog bisera.

Brod se valjao na visokim valovima i zanosio na jakom vjetru, a bijelo platno jedara zategnulo se do kraja.

»Bilo bi bolje da spustimo jedro, gospodine«, doviknuo je Gibbs, bojeći se da bi se moglo razderati.

Može još malo izdržati«, odgovori Jack dok je oluja sve više jačala. Vjetar je bio sve snažniji i zavijao kroz brod. Jack pogleda kompas, zatim pucinu. Na licu mu je lebdio smiješak.

»Što vam se to vrti po glavi da ste tako dobro raspoloženi, kapetane?« dovikivao je Gibbs nadglasavajući vjetar. »Sustižemo ih!« odgovori Jack.

U međuvremenu, na palubi Crnog bisera Pintel je svezao Elizabeth i začepio joj usta.

»Vrijeme je da krenemo, lutka«, rekao je zlurado se smiješeći i stežući uže oko njenih ruku. Nastojala se istrgnuti dok je kapetan Barbossa namještao zlatni medaljon oko njezina vrata, ali nije joj pomoglo. Pomaknuo joj je glavu kako bi provjerio kako izgleda i nasmiješio se. Elizabeth su smjestili u čamac nakrcan blagom i počeli veslati udaljavajući se od Crnog bisera. Dok su prolazili kroz maglu, Elizabeth je pred sobom ugledala mračnu morskiju spilju. Čamci su uplovili u spilju i nestali u tami. Stigli su na strašan Otok smrti.

15. POGLAVLJE

»Mrtvaci ne pričaju price!« zakriještala je Cottonova papiga dok je Presretac polagano klizio kroz maglu koja je okruživala otok. Posada je bila na oprezu.

Izenada je iz guste magle izronio brod, a zatim se začulo škripanje iz dubine. Will je gledao uokolo i zaključio kako su uplovili u groblje brodova koji su se nasukali na grebenima oko Otoka smrti. Jedan od jarbola tih olupina sada je strugao dnom Presretača i prijetio da će ga potopiti.

Jack je bio za kormilom. Brzo je izvukao kompas i koncentrirao se na navigaciju kroz groblje. Napravio je nekoliko sitnih pomaka i struganje je prestalo. Gibbs i Will zurili su u sive kosti mrtvih brodova dok je Presretac polagano klizio pored njih.

»Gdje li je samo nabavio taj kompas?« prosaptao je Will.

»Jednom mi je ispričao kako je radio kao šegrt kod nekog kartografa«, odgovori mu Gibbs.

»Ali ne bih znao... samo sam čuo da se jedne noći pojavio u Tortugi s odlukom da ode po blago na Otok smrti. Tada je bio kapetan Crnog bisera.«

»Sto?« upita Will, iznenadivši se kada je saznao da je Crni biser nekoć pripadao Jacku Sparrowu.

Will se nagnuo bliže kako bi bolje čuo priču. »Da, ali Jack Sparrow imao je nešto poštenja u sebi. To je i bio uzrok svih njegovih problema«, žalio se Gibbs.

Gibbs mu je objasnio kako je Jack obećao čitavoj posadi jednak dio blaga. Zatim je zatresao glavom i rekao: »Tada mu je prvi časnik prišao i rekao, ako se sve dijeli na jednake dijelove, to se odnosi i na mjesto na kojem se nalazi blago. Tada je Jack odustao od smjera plovidbe.«

»Te je noći izbila pobuna«, tužno je rekao Gibbs. »Ostavili su Jacka sama na otoku da umre.«

»Kada pirata ostave sama na otoku da umre, daju mu pištolj s jednim metkom. Nakon tri tjedna gladi i žeđi, pištolj može djelovati poput najboljeg prijatelja«, reče Gibbs, naslonivši prst uz glavu kako bi Willu pokazao sto misli.

»Ali Jack — on se spasio!« uskliknuo je Gibbs. »Još uvijek čuva taj jedan metak. Ne želi ga ispaliti, čuva ga za jednog čovjeka. Prvog časnika svoje pobunjeničke posade...«

»Barbossa!« reče Will koji je sada posložio komadiće price.

»Tako je.«

»A kako se Jack uspio izvući s otoka?« upita Will.

»Svezao je dvije morske kornjače i plovio na njima kao na splavi«, rekao je stari mornar čvrsto potvrđujući glavom.

»Morske kornjače?« s nevjericom ponovi Will.

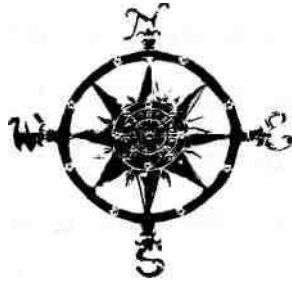
»Tako je«, ozbiljno odvratila Gibbs. Tada Jack iznenada naredi posadi da baci sidro i spusti čamac na vesla.

»Will i ja idemo na obalu«, objavio je.

»Da, kapetane«, odgovori AnaMaria.

Gibbs se nagne prema Jacku. »A ako se dogodi ono najgore?« tiho ga upita.

»Držite se kodeksa«, odgovori Jack. »Ti to znaš.«

16. POGLAVLJE

Jack i Will veslali su prema mirnoj površini spilje, gdje je zrak bio vlažan i gust. Sa zida je visio fenjer, a s druge strane Will je mogao vidjeti kostur čovjeka dopola zakopana u pijesak s mačem još uvijek zabodenim u leda.

Dok su prolazili pored tog nesretnika, Will postavi pitanje Jacku: »O kojem je kodeksu Gibbs govorio u slučaju da se dogodi najgore?«

Jack nastavi veslati. »Piratski kodeks«, odgovori. »Tko zapne, zaboravlja se. Ostali ne idu po njega.«

Odjednom su se na zidu spilje pojavili mali svjetlucavi krugovi, a onda ih se pojavilo sve više. Will je gledao uokolo, ali nije mogao pronaći izvor iz kojeg dopiru. Zatim je pogledao u vodu i ugledao tisuće zlatnika koji su odbijali svjetlost fenjera: bio je to dio blaga koji su Barbossa i njegova posada prosuli na brojnim prolascima kroz spilju.

Will i Jack tiho su doveslali do pristaništa uz koje su pirati privezali svoje čamce. Will je izvukao čamac na obalu. Jack iskoči van i povede Willa do male uzvisine.

Pažljivo su gledali preko ruba u prostranu spilju. Will nije mogao vjerovati vlastitim očima. Cijela je spilja bila ispunjena nevjerojatnim blagom.

Na svjetlu fenjera koje su držali pirati svjetlucale su srebrne poluge, zlatne kutije s dijamantima, prstenje sa sjajnim biserima, sjajna svila i gomile zlatnog praha i zlatnika. Na sredini spilje pirati su ispraznili kovčege zlata i srebra oko Elizabeth, koja je svezana stajala pored aztečke kamene škrinje.

Will se pokušao uzverati preko vrha uzvisine kako bi je spasio, no Jack ga zadrži. »Moramo čekati pravi trenutak!« prošaptao je.

Will nije bio raspoložen za čekanje. U pitanju je bio Elizabethin život. »Oprosti, Jack..., ali ja neću biti tvoja 'prednost'«, rekao je i veslom udario Jacka po glavi. Majmun je iznenada podignuo pogled, no zatim okrenuo glavu prema kapetanu Barbossi koji je upravo počeo govoriti.

»Znate li sto ću prvo učiniti kada se oslobodimo ovog prokletstva?« pitao je cereći se prema Elizabeth. »Pojest ću cijelu kosaru jabuka!« Pirati su se smijali kad je Barbossa podignuo nož i zarezao po sredini Elizabethina dlana. Stavio joj je medaljon u ruku i čvrsto joj stegnuo šaku.

Barbossa uze krvavi medaljon iz njezine ruke i spusti ga u kamenu škrinju. »Počelo je s krvlju, neka se u krvi i završi!« uzviknuo je.

Pirati su bili u napetosti, čekajući sto će se dogoditi kada se s njih napokon skine prokletstvo.

»Ne osjećam se nimalo drugačije«, zabrinu se jednooki pirat nakon nekoliko trenutaka. Ljudi su se međusobno pogledavali. »Kako ćemo znati?« upita Pintel.

Barbossa se namršti, izvuče pištolj i upuca Pintela u prsa! Posada se jako razočarala kada Pintel nije pao mrtav.

»Nije upalilo!« žalili su se. »Još uvijek smo prokleti!«

Barbossa je bio bijesan. Okrene se prema Elizabeth i zgrabi je. »Ti! Je li tvoj otac bio William Turner?«

»Ne«, Elizabeth je nešto zastalo u grlu.

Pirati su se razljutili i počeli vikati. »Vas dvojica,« derao se Bo'sun pokazujući na Pintela i njegova jednookog prijatelja, »vi ste nas odveli do krive osobe!«

»Ali ona je imala medaljon i ima dovoljno godina!« opravdavao se jednooki pirat.

Tada se Bo'sun okrene Barbossi. »Ti si poslao Bootstrapa na dno mora.«

»Da, ti si nas i doveo u ovu situaciju!« doviknuo je netko drugi. Vikanje je postajalo sve glasnije i uskoro su svi pirati bili na nogama.

»Predlažem da joj prerežemo vrat i prolijemo svu krv, za svaki slučaj...«, derao se Bo'sun. Iznenada Elizabeth osjeti kako joj netko stavlja ruku preko usta. Bio je to Will. Usred opće svađe nitko nije primijetio Willa kako odvezuje Elizabeth. Njih su se dvoje sagnuli dolje i krenuli prema vodi. Prije nego sto su uspjeli pobjeći, Elizabeth zgrabi medaljon.

Majmun je sve to vidio. Njegovo skvicanje odjekivalo je spiljom dok je pokazivao prema Willu i Elizabeth. Barbossa je pogledao oko sebe i dignuo ruke u zrak. »Uzeli su medaljon!« vikao je. »Za njima! Dovedite ih natrag!«

Pirati su pojurili prema čamcima, ali nije ih više bilo! »Nađite ih!« urlao je Bo'sun.

Usred tog nereda šetao se Jack Sparrow, omamljen od udarca u glavu koji mu je zadao Will.

»Ti!« rekao je Ragetti prepoznavši Jacka. »Ti bi trebao biti mrtav!«

»Zar nisam?« upita Jack teturajući oko blaga.

Pirati izvuku mačeve i pištolje pa se Jack brzo pribere. »Piratski zakon«, poviče. ,

Pirati spuste oružje. Pintel je svoj pištolj bacio na pod. »Piratski zakon?« prodere se Pintel.

»Prokleti bili glupani koji su izmislili piratski zakon!«

Kapetan Barbossa zakorači naprijed i zagleda se u Jacka. »Ubijte ga«, reče i okrene se na drugu stranu.

Pintel radosno podigne pištolj i nacilja, no tada se Jack obrati Barbossi: »Djevojčina krv ne djeluje, zar ne?«

Barbossa se iznenada trgne. »Ne pucaj«, reče Pintelu koji je sada zaista bio utučen.

»Znam čija vam je krv potrebna«, nastavi Jack.

17. POGLAVLJE

Will baci i posljednje veslo koje je pripadalo piratima u more te pomogne Elizabeth da se popne na Presretač.

»Jack nije s vama?« upita Gibbs.

»Gdje je Jack, dječace?« ozbiljnim glasom upita Ana-Maria.

Elizabeth zastane dah. Uvidjela je da je nije spasio Will — već i ozloglašeni pirat Jack Sparrow.

»Zaostao je«, Will odgovori Ana-Mariji. Zatim se okrene kako bi pomogao Elizabeth. Gibbs i Ana-Maria izmijene tužne poglede.

»Diži sidro i jedra«, Ana-Maria zapovjedi posadi i Presretač zaplovi prema otvorenom moru. Will je u potpalublju pronašao zavoje za porezotinu na Elizabethinoj ruci. Dok je pažljivo omotavao zavoj oko rane, pogledavali su jedno drugome u oci. Will se nagnuo prema njoj kako bi je poljubio, no Elizabeth ga tada zgrabi za ruku. Skinula je medaljon s vrata i stavila mu ga na dlan. »Ovo je tvoje.« Will ga je zbunjeno pogledao.

»Zar ga ne prepoznaješ?« upitala je.

»Mislio sam da sam ga izgubio«, odgovori Will. »Otac mi ga je poklonio.«

Will je zurio u medaljon. »Ovo je dio blaga«, rekao je i tada shvatio. »Oni traže moju krv. Krv mojega oca. Piratovu krv.«

Na Crnom biseru Jack je pretraživao kabinu i razmatrao jadnu situaciju u kojoj se našao. Kapetan Barbossa sjedio je za stolom i s prijezirom gledao čovjeka kojeg je toliko mrzio.

»Razočaran sam, Barbossa«, rekao je Jack lasted komadić mjedi rubom košulje. »Nadao sam se da ćeš se bolje brinuti o mom brodu.«

»Ovo nije tvoj brod«, sreže Barbossa.

»Ta teza zahtijeva ispravke«, reče Jack.

»Zar su to uvjeti oko kojih želiš pregovarati?« upita Barbossa. »Želiš natrag Crni biser? Misliš da me možeš ostaviti na nekoj plaži samo s imenom čovjeka kojeg tražimo i tvojim obećanjem da je to onaj pravi i da ću te gledati kako isplovljavaš *mojim* brodom?«

Jack sjedne i nasloni noge na stol. »A, ne, očekujem da ću te ostaviti na nekoj plaži dok gledaš kako se udaljavam na *mojemu* brodu i doviknuti ti ime s broda!«

Jack uze jabuku i zagriže. Barbossa ga je promatrao kako uživa u okusu. »Pretpostavljam da bih ti trebao zahvaliti«, reče Jack. »Da me nisi ostavio da umrem, bio bih jednako proklet kao i ti! Kako je svijet čudan!« razmišljao je Jack uživajući u jabuci.

No, promijenio je pjesmu kada se Bo'sun nenadano pojavio na vratima kabine. »Kapetane, približavamo se Presretacu«, rekao je.

Jack je brzo slijedio Barbossu na palubu. Brnuo se da će stvari krenuti po zlu za Presretac ako se sukobi s Crnim biserom.

»Sto kažeš na ovo?« započne Jack svoju ponudu. »Ja ću otići prijeko, pregovarati s njima i uzeti medaljon pa nema potrebe za prolijevanjem krvi.« Barbossa zatrese glavom. »Vidiš, Jack. Upravo si zbog takvoga stava ostao bez Crnog bisera!«

»Bacite ga u ćeliju!« hladnokrvno izda zapovijed.

Barbossa preuzme kormilo Crnog bisera. »Razvijte jedra i izvucite topove!« viknu posadi.

»Podignite glavno jedro! Idemo!«

Na bokovima Crnog bisera otvorili su se mali otvori kroz koje su izvirila duga galijska vesla. Pirati su veslali u istom ritmu, a Crni je biser postajao sve brži i brži. Iza kapetana Barbosse posada je razvila zastavu s lubanjom i prekriženim mrtvačkim kostima!

S palube Presretaca Gibbs je mogao vidjeti kako im se

Crni biser približava. »Razvucite jedra!« vikao je. »Želim vidjeti svaki centimetar platna koji imamo!«

»Sto se događa?« upitala je Elizabeth kada je začula komešanje na brodu. Tada ugleda Crni biser na horizontu.

»Rasteretimo brod!« poviče Ana-Maria u nadi da će Presretac dobiti na brzini i izmaknuti Crnom biseru. »Bacite u more sve bez čega možemo!«

Posada je s palube bacala kosare, bačve i topovske kugle. No, Crni biser prebrzo im se približavao! »Morat ćemo se boriti!« uzviknula je Ana-Maria. »Napunite topove!«

»Uh-oh!« krijestala je Cottonova papiga. Topovske su kugle već bile bačene u more pa je posada punila topove svime sto im se našlo pri ruci: srebrninom, čavlima, čak i slomljenim staklom!

Barbossa je znao da ih paljba s Presretaca ne može dohvatiti osim ako ne budu stajali okrenuti bokom, stoga je zadržao isti položaj broda.

Elizabeth je uvidjela u čemu je problem i na pamet joj je pala dobra ideja. »Bacite sidro!« doviknula je Ana-Mariji.

»Ti si luda!« uzvratila joj je Ana-Maria, ali Gibbs se nečega sjetio.

»Učinite to!« vikao je prema posadi. »Ili ćemo vas iskoristiti kao punjenje za topove!«

Sidro je pljusnulo u vodu, palo na dno i zakačilo se za greben. Lanac sidra se zategnuo i Presretac se počeo vrtjeti u krug, okrećući se bokom prema Crnom biseru.

»Pucajte!« poviče Ana-Maria.

Barbossa podigne sablju i poviče neka započne paljba. Dva su broda otvorila vatru jedan na drugoga!

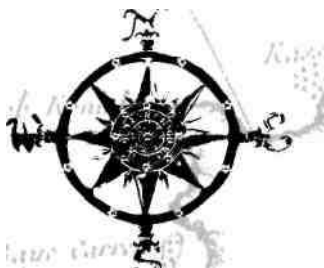
Na palubi Crnog bisera Pintel je primijetio žlicu kako mu prolijeće pored glave. Tada je ugledao Ragettija kojemu se vilica zabila u ono jadno drveno oko! Povukao je vilicu iščupao oko zajedno s njom. Dvojica su se pirata pogledala i zatresla glavama.

U potpalublju je pucanj iz topa uništio vrata ćelije. »Prestanite mi uništavati brod!« vikao je Jack dok se provlačio kroz vrata. »To je to, moram ovo zaustaviti«, frktao je, uspinjući se na palubu Crnog bisera.

Barbossa je naredio drugi krug paljbe na Presretac. Udarac je uništio glavni jarbol broda. Jarbol se nagnuo, a zatim i srušio preko mora, tresnuvši na Crni biser, kršeći palubu oko Barbosse.

Nije se ni lecnuo. »Pronađite mi taj medaljon!« naređivao je posadi. Majmun je skakutao preko srušenog jarbola, a za njim je krenula gomila pirata prebacujući se pomoću užadi. Jedan je pirat promašio čvrsto tlo i zaljuljao se natrag. Jack je prekinuo užu i zahvalno mu salutirao kad je pirat pljusnuo u more.

Jack se uhvatio za užu i odskočio dok su se dvije posade borile na palubi ispod njega. Tada je ugledao Gibbsa kojeg su s obje strane napali pirati. Jack se zanjihao prema dolje i snažno udario prvog, zatim se zaljuljao unatrag i udario drugoga. »Jack, živ si!« doviknuo je Gibbs starom prijatelju dok se Jack spuštao na glavnu palubu.

18. POGLAVLJE

U potpalublju Presretaca udarac topovske kugle srušio je gredu koja se ispriječila preko vrata Willove kabine. Prostorija se brzo punila vodom, a Will nije mogao niti malo pomaknuti vrata. Gurao je svom snagom kada je odjednom začuo vrištanje. Bio je to ukleti majmun. Majmun zgrabi medaljon i vrati se natrag kroz rupu u oplati.

Voda se podignula gotovo do vrha kabine. Will je očajnički udahnuo i zaronio ispod površine. Na palubi je majmun projurio pored Jacka, koji je vidio da životinja nosi medaljon. Jack potrči za njim preko srušenoga jarbola natrag na Crni biser. Gotovo je uspio dograbiti medaljon iz majmunove prljave sape kad se pojavila ruka koja ga je zgrabila prije.

»Hvala ti, Jack«, reče Barbossa s neugodnim osmijehom na licu.

»Nema na čemu«, mrko odgovori Jack.

»Ne govorim tebi«, nastavi Barbossa. »Majmunu smo dali ime Jack.«

Činilo se da je sve izgubljeno. Barbossini pirati preuzeli su Presretac koji je brzo tonuo. Gibbs je konačno signalizirao predaju, a Barbossa je u zrak podignuo medaljon!« »Pobjeda je naša!« vikao je pred oduševljenim piratima.

Jackova posada odvedena je na palubu Crnog bisera, a Pintel i Ragetti privezali su sve članove za jarbol.

»Ako nekome samo padne na pamet spomenuti piratski zakon, od crijeva ću mu napraviti podvezice«, reče Pintel, upirući pištolj prema njima.

Iznenada snažna eksplozija odjekne s uništenog Presretaca, a krhotine dolete na palubu Crnog bisera.

Na ogradi se, sav moker, pojavio Will, živ i zdrav, s pištoljem uperenim prema Barbossinoj glavi. »Nju ćete osloboditi!« zahtijevao je.

»Sto je u tvojoj glavi, sinko? Imaš jedan metak..., a mi ne možemo umrijeti.«

»Vi ne možete, ali ja mogu«, reče Will, naslonivši cijev pištolja na svoju bradu. »Bootstrap Bill Turner bio je moj otac. Njegova krv teče i mojim žilama!«

Svi su pirati začuđeno pogledali Willa, no Jack je samo razočarano zatresao glavom.

»Pa to je pljunuti stari Bootstrap, došao je kako bi nas progonio!« rekao je Ragetti.

»Kunem vam se«, reče Will dok je otpuštao otonac pištolja, »učinit ćete sto vam kažem ili ću povući okidač i potonuti na dno mora sve do škrinje Davyja Jonesa!«

»Recite svoje uvjete, gospodine Turneru«, hladno reče Barbossa. Znao je da će zauvijek ostati prokleti ako Will povuče okidač.

»Oslobodit ćete Elizabeth!« odgovori Will.

»Dobro, to već znamo«, reče Barbossa. »Još nešto?«

Will nije razmišljao toliko unaprijed. »A Jack,« napokon doda, »njega ćete također osloboditi. A posada... ne smijete ih ozlijediti! Dogovoreno?« zahtijevao je nagnuvši se preko mora.

»Dogovoreno«, odgovori Barbossa. »Imate moju riječ.«

»Ne smiješ mu vjerovati!« dovikne Elizabeth.

»Možeš vjerovati u ovo«, prosikće Barbossa kroz zube.

»Ako povučeš okidač, djevojka će prva početi patiti, a zadnja će umrijeti!«

Will polako spusti pištolj. Pirati su ga odmah okružili. Bojeći se sto bi se sljedeće moglo dogoditi, Jack se obrati Barbossi: »A sto je s našim dogovorom?« upita.

»Ja sada imam i Crni biser i dijete Bootstrapa Billa. A ti nemaš ništa sto bi mi mogao ponuditi za nagodbu«, reče odlučno gledajući Jacka.

»Ali ne brini, Jack. Vidiš li onaj otok tamo?« upita Barbossa, pokazujući prema komadiću ispranoga pijeska. »Ako me sjećanje dobro služi, to je onaj isti otok čijim smo te gospodarom imenovali na našem posljednjem putovanju. Kladim se da se isto čudo kojim si uspio pobjeći zadnji put neće opet ponoviti. Ni tebi ni djevojci!«

»Obećali ste da ćete je osloboditi!« bunio se Will.

»Da, jesam... i tako će i biti«, složi se Barbossa. »Ali nikada nisam točno naveo kada i gdje će se to dogoditi.«

Will se žestoko borio s piratima koji su ga sada čvrsto držali.

»Ljudi!« poviče Barbossa posadi. »Daska!«

19. POGLAVLJE

Peraja morskog psa kružila je pored Crnog bisera kada je Jack, ruku svezanih na leđima, zakoračio na dasku. »Zadnji ste me put ostavili s jednim metkom u pištolju«, rekao je prije nego sto je zakoračio dalje prema društvu morskog psa.

»Tako mi svega, u pravu si!« reče Barbossa uživajući u tom trenutku. »Gdje je Jackov pištolj?« upita posadu. »Donesite ga ovamo!«

»S obzirom na to da nas je dvoje«, reče Jack pokazujući prema Elizabeth, »pravi bi nam gospodin dao dva pištolja.«

»Dobit ćeš jedan pištolj, kao i prije«, odgovori Barbossa uzevši Jackov pištolj od jednog pirata, »a ti možeš biti pravi gospodin pa ubiti damu, a sam crknuti od gladi!«

Pirati su se grohotom smijali, a Barbossa je uzeo Jackov pištolj i dobacio mu ga.

Jack iznenada osjeti vrh sablje na leđima i sruši se s ruba daske. Pao je ravno u more.

»Dama je sljedeća na redu!« objavi Barbossa.

Pirati su je zgrabili za obje ruke. Elizabeth je ostala mirna. Nije pokazala da se boji kada je zakoračila na dasku. Okrenula se jos jednom kako bi pogledala Willa. Htjela je jos nešto reći kada je Bosun zaljuljao dasku i ona se prevrnula preko ruba.

Kada je Elizabeth pala u more, oko nje se stvorilo mnoštvo mjehurića. Pod vodom je otvorila oci ugledavši mnoštvo riba kako plivaju u svim smjerovima. Zatim je pogledala gore prema površini ugledavši morske pse kako kruže uokolo — tamni obrisi u toploj tirkiznoj vodi — bili su to morski psi maljevi.

Zadržala je dah, okrećući glavu i pogledom tražeći Jacka. Vidjela ga je kako pliva prema dnu, jos uvijek s rukama vezanim na leđima. Zaronila je prema dubini, zgrabila uže i odvezala ga.

Jack je odmah zaronio prema dnu, zario ruke u pijesak i izvukao pištolj.

Elizabeth je počela izranjati prema površini, ali Jack ju je zgrabio za nogu i povukao natrag.

Pokušavala se izvući, a zatim je pogledala Jacka koji je zatresao glavom i pokazao gore prema morskim psima.

Jack je natjerao Elizabeth da nastavi plivati prema dnu sve dok nisu dosegнули greben.

Napokon su oboje mogli izroniti, guseći se i hvatajući zrak.

»Zašto?« kasljala je Elizabeth, ne razumjevši zašto ju je Jack zadržao pod vodom.

»Morski psi napadaju na površini«, rekao je, glasno hvatajući zrak. Ona ozbiljno kimne.

Jack se okrenuo i pogledao prema moru. Crni biser brzo je nestajao punim jedrima. »Ovo je drugi put kako moram gledati tog čovjeka da isplovljava na mojemu brodu!« Ijutito je rekao.

Jack i Elizabeth preplivali su mali dio koji je razdvajao greben od obale otočića.

»Nije bas velik, zar ne?« prokomentirala je Elizabeth dok su se izvlačili na obalu. Jack nije previse razmišljao o veličini otoka. Već je jednom ovdje boravio kao brodolomac ostavljen da umre.

Dok je Elizabeth setala po obali, Jack je rastavio pištolj i rasporedio dijelove po marami. Kada se osušio, ponovno ga je sastavio i počeo kopati duboku rupu u pijesku.

»Sto to radiš?« upita Elizabeth.

Jack zgrabi široki željezni prsten s dna rupe i poene jako vući.

»Je li tu zakopan čamac?« uzbuđeno upita Elizabeth. »Jesi li tako pobjegao zadnji put?«

»Na neki način...«, odgovori Jack dok je otvarao vratašca iza kojih se nalazila duboka, mračna

jama. Unutra su se mogle vidjeti bačve ruma prekrivene prašinom i paučinom. Elizabeth je promatrala bačve. »Kako će nam ovo pomoći da pobjegnemo?« pitala je. »Neće nam pomoći«, uzdahne Jack, skočivši u jamu i otvorivši bocu ruma, »jer nećemo moći pobjeći.«

»Ali zadnji put ti je uspjelo!«

»Zadnji put«, objasni Jack nakon sto je otpio gutljaj ruma, »bio sam ovdje čak duga tri dana. Zadnji put krijumčari ruma kojima je ovaj otok služio kao tajno skladište došli su i uspio sam se s njima nagoditi da me povezu sa sobom. Ali kako sada stvari stoje«, rekao je prolazeći rukom kroz paučinu, »oni su se odavno prestali baviti tim poslom.« Potegnuo je jos jedan gutljaj ruma i dodao: »Vjerojatno na tome možemo zahvaliti tvom prijatelju Norringtonu.« Elizabeth je bila u soku. »Znaci, to je to?« upitala je u nadi da će dobiti bolje obrazloženje. »Proveo si tri dana na plaži i opijao se rumom?«

»Dobrodošla na Karibe, srce«, uzdahne Jack dok je uzimao nekoliko boca, a zatim se uputi natrag na plažu.

»Trebala bi na to ovako gledati«, rekao joj je dok je palio vatru. »Imamo hranu na stablima, imamo rum. Možemo preživjeti čitav mjesec, možda i dulje.«

»Mjesec?« uzvikne Elizabeth. »Will nema mjesec dana! Moramo odmah nešto poduzeti!«

»Da, u pravu si«, odgovori Jack podižući bocu u zrak. »Nek' ti je sa srećom, Wille Turneru!« Elizabeth sjedne pored vatre i uzme bocu ruma za sebe. Natjerala se da popije gutljaj i počela pjevati: »*Pij, srce moje, ju-hu*«

»Sto — sto je to?« upita Jack.

»Ma ništa. Pjesma o piratima koju sam naučila jos kao dijete«, odgovori mu.

»Znam mnogo pjesama o piratima, ali nijednu ne bih pjevao djetetu«, rece Jack i dobaci Elizabeth jos jednu bocu ruma. »Daj da čujemo!«

Elizabeth poene pjevati, u početku tiho, a zatim sve odrješitije:

*Mi krademo, provaljujemo, pljačkamo, robimo,
Pij, srce moje, ju-hu
Mi otimamo, uništavamo i baš nas briga za to,
Pij, srce moje, ju-hu
Ju-hu, ju-hu, piratski je život moj,
Ju-hu, ju-hu, piratski je život moj...*

»Sviđa mi se ova pjesma!« usklikne Jack i pridruži joj se u pjesmi.

*Mi smo jadnici i hulje i nikad nam neće bit' bolje,
Pij, srce moje, ju-hu,
Da, da, ali nas zato mama i tata vote?
Pij, srce moje, ju-hu!*

Oboje su naginjali iz boca, ali samo je Jack pio. Elizabeth se samo pretvarala.

»Kada ponovno osvojim Crni biser, cijelu ću posadu naučiti ovu pjesmu i stalno ćemo je pjevati«, obeća Jack prazneći bocu do kraja.

»Zasigurno ćete biti najstrasniji pirati koji su ikad krstarili Karipskim morem!« odgovori Elizabeth salutirajući.

»Ne samo Karipskim morem«, sanjivo reče Jack, »već cijelim oceanom... cijelim svijetom. Gdje god poželimo ići, idemo. U tome je stvar kod broda, znaš. Nije brod samo kobilica i korito i paluba i jedra. To je ono bez čega brod ne može. No, ono sto brod jest... sto Crni biser uistinu jest... to je sloboda!«

»Za slobodu!« nazdravi Elizabeth.

»Za Crni biser!« reče Jack, nazdravivši bocom s Elizabeth. Jack je radosno ispio zadnji gutljaj ruma, naslonio se i mrtav-pijan zaspao.

Jack se sljedećeg jutra probudio s užasnom glavoboljom. Polako je sjeo i protrljao se po glavi. Odjednom je osjetio snažan dim.

Pogledao je uokolo. Cijeli je otok bio u plamenu, a Elizabeth je žurno prolijevala rum po vatri.

»Sto to radiš?« vikao je Jack, skočivši na noge. »Zapalila si nam hranu, hladovinu... rum! Zašto?«

Elizabeth je mirno pokazala na dim koji se dizao iznad otoka. »Ovaj se signal vidi barem tristo metara iznad otoka... može se vidjeti s udaljenosti od preko pet stotina morskih milja iz svakog smjera. Misliš li da je uopće moguće da ga ne vide?« upitala je Jacka koji je sada bio bijesan.

»Ti... zapalila si čitav otok zbog samo jedne prilike da se spasimo?« pitao je u nevjerici.

»Upravo tako«, rekla je.

Jack je lamatao rukama i ljutito otišao. Popeo se na vrh pješčanog brežuljka i pogledom pregledavao pucinu. Zurio je tako neko vrijeme, tresući glavom. Zatim iznenada na horizontu opazi bijela jedra. *Nemoguće!* pomislio je. Ali bilo je moguće. Neustrašivi je plovio prema otoku. Vidjeli su signal i uputili se prema njemu kako bi spasili Elizabeth.

»Tko će ostati živ pored nje nakon ovoga!« sam je sa sobom gundao Jack.

20. POGLAVLJE

Jos jednom se Jack našao na palubi Neustrašivog i još jednom ga je Norrington imao namjeru baciti u zatvor.

Međutim, Elizabeth je bila odlučna spasiti Willa, a znala je da joj je za to potrebna Jackova pomoć

Nekoliko mornara okupilo se oko Jacka spremni da ga bace u okove kada Elizabeth rece:

»Komodore, moramo odmah isploviti prema Otoku smrti! Kapetan Sparrow može Vam naznačivati smjer plovidbe, ali to je nemoguće ako bude u ćeliji!«

Jack je potvrdno kimao. »Razmislite o tome«, rekla je Norringtonu. »Crni biser... Barbossa... posljednja prava pirat-ska prijetnja na Karibima. Kako to možete propustiti?«

Elizabeth je vidjela da komodor Norrington nije dovoljno uvjeren u to, bas kao ni njezin otac.

»Vraćamo se u Port Royal, nećemo juriti za piratima«, rekao joj je guverner Swann.

»Onda znaci da osuđujemo Willa na smrtnu kaznu«, rekla je okrenuvši se Norringtonu.

»Komodore, preklinjem Vas... učinite to za mene... kao svadbeni dar.«

Norrington je bio u soku. »Znaci li to da vi prihvaćate moju prošnju pod uvjetom da spasim gospodina Turnera?« upitao je.

»Nije to uvjet«, odgovori Elizabeth. »Ja ću se svakako udati za vas.«

I Jack je bio zaprepašten.

»Gospodine Gillette«, komodor Norrington pozove prvog časnika, »odvedite gospodina Sparrowa na upravljački most. Dat će Vam upute za smjer plovidbe.«

Jack je stajao za kormilom Neustrašivog i određivao kurs do Otoka smrti. Znao je da mora požuriti. Morao je stići do otoka prije negoli krv Will Turnera pretvori Barbossu i njegovu posadu u prave ljude.

Otprilike u isto vrijeme na Crnom biseru kapetan Barbossa se s Pintelom i njegovim jednookim prijateljem pojavio pred vratima Willove ćelije. »Dovedite ga«, naredio je.

Jackova je posada ostala zatočena u ćelijama dok su se pirati ukrcavali u čamce na vesla.

Veslali su kroz maglu držeći Willa na nišanu i uskoro nestali u grotlu spilje.

21. POGLAVLJE

Komodor Norrington spustio je teleskop. Posada Crnog bisera bila je prazna. »Nije me briga kakva je situacija«, rekao je Jacku. »Svaki pokušaj napada na otok može se pokazati kao zasjeda.«

»Ne ako vi budete u zasjedi«, odgovori Jack. »Ja idem unutra uvjeriti Barbossu da pošalje ljude van... tako ćete vi samo lijepo stajati na palubi Neustrašivog i naređivati paljbu. Sto možete izgubiti?« upita Jack, izostavivši iz price sitni detalj o prokletstvu zbog kojeg je Barbossina posada bila besmrtna.

Norrington se nevoljko složio i dopustio Jacku da uzme čamac i sam ode do otoka. Ipak, spazivši Jackov osmijeh dok se udaljavao, predomisli se. »Gospodine Gillette, pripremite čamce.«

U potpalublju je guverner Swann kucao na vrata Elizabethine kabine, ali nije bilo odgovora. Elizabeth je stajala pred otvorenim prozorom na krmi. Povezala je plahte i pomoću njih se spustila u čamac pored Neustrašivog. Guverner je ponovno zakucao na vrata. »Elizabeth!« rekao je, ali ona je već bila otišla. Pod svjetlom punog mjeseca veslala je u malom čamcu prema Crnom biseru.

22. POGLAVLJE

U pećini osvijetljenoj fenjerima i mjesečinom pirati su se popeli preko stijena i hodali kroz vodu gurajući Willa pored sebe.

»Nema razloga za brigu«, Pintel reče Willu. »Samo mali rez na prstu i nekoliko kapi krvi.« Drugi ga pirat brzo ispravi. »Ovaj put nećemo ponoviti istu pogrešku«, rekao je gledajući Willa. »Ipak je on samo napola Turner. Bolje da mu prolijemo svu krv!«

Pintel slegne ramenima. »Čini se da ipak imaš razloga za brigu«, smijuljio se.

Willa su gurnuli na koljena pored aztečke kamene škrinje u sredini spilje. Pirat mu je gurnuo glavu prema dolje tako da mu je vrat bio točno iznad škrinje. Tada mu Barbossa prisloni oštricu uz grlo.

»Oprostite«, začu se glas. »Ispričavam se. Samo malo. Pardon.«

Barbossa se ukočio od bijesa. *Jack Sparrow!* Probijao se kroz gužvu pirata. »Nemoguće«, rekao je Barbossa, škrugućući zubima i zureći u Jacka.

»Nevjerojatno«, reče Jack, znajući kako je ipak sve moguće.

»Jack!« usklikne Will podignuvši glavu. No, pirat ga gurne natrag.

Barbossa uperi nož prema Jacku. »Ti si sljedeći na redu!« reče mu i ponovno prisloni nož na Willovo grlo.

»Mislim da to ne želiš učiniti«, mirno odvrati Jack.

Barbossa stisne šaku ne želeći niti pitati, ali znao je da mora. »A zašto to ne želim učiniti?«

»Zato što te Neustrašivi, ponos kraljevske mornarice, čeka ispred obale«, odgovori Jack.

Barbossa makne nož s Willova vrata i okrene se prema Jacku.

Jack nastavi kako će nakon skidanja prokletstva Barbossa i njegova posada opet postati živi ljudi..., a takve komodor Norrington i kraljevska mornarica mogu bez problema ubiti. No, ako odveslaju do Neustrašivog još uvijek pod prokletstvom, mogu ga zauzeti bas kao i Crni biser!

»I tako možete imati dva broda!« istakne im Jack. Početak svoje vlastite flote«, dodao je. Jack je sada u potpunosti zaokupio Barbossinu pažnju.

»Naravno, uzet ćeš najveći brod za sebe..., a tko bi ti zamjerio?« nasmija se Jack kad je došetao do škrinje i provukao prste kroz zlatnike. »Ali sto s Biserom?« glasno je razmišljao.

Pitanje je visjelo u zraku, a Barbossa je buljio u Jacka.

»Imenuj me kapetanom«, iznenada ponudi Jack. »Plovit ću pod tvojim zapovjedništvom.

Davat ću ti deset posto plijena, a ti ćeš se na čajankama predstavljati kao komodor Barbossa.«

Barbossa otvori usta. »Pedeset posto«, odgovori.

»Petnaest«, suprotstavi se Jack.

»Četrdeset«, ponudi Barbossa.

»Dvadeset pet«, odgovori Jack, »i kupit ću ti šešir.«

Barbossa se nasmiješi. »Dogovorili smo se.« Zatim su se rukovali.

Barbossa se okrene prema Willu. Sačuvat će djecakovu krv za kasnije, nakon sto se riješi Norringtona i njegovih ljudi. Trijumfalno je pogledao posadu.

»Prošećite«, naložio im je.

23. POGLAVLJE

Ispred spilje, na mirnoj površini mora obasjanoj mjesecinom, komodor Norrington i naoružana posada čekali su u sedam čamaca. Planirali su iznenada napasti pirate kada poenu izlaziti iz spilje.

Mornari nisu opazili lagano mreškanje na vodi. Pirati su zaista izlazili iz spilje, ali ne u čamcima. Hodali su po dnu mora!

Riba se razbježala u svim smjerovima pred mračnim figurama s oružjem u rukama koje su stupale kroz promjenjivu morską struju. Mjesecina se probijala kroz vodu i otkrivala marš jezive vojske kostura. Tiho su prošli ispod Norringtonovih čamaca i neopazice krenuli prema Neustrašivom.

Tišinu je razbilo iznenadno zapljuskivanje vode. Svi su vojnici podignuli pištolje dok se iz spilje polako pojavljivao čamac na vesla. Norrington je ugledao dvije spodobе u čamcu i naredio posadi da ne puca. Nije mogao vjerovati onome što je vidio. U čamcu su veslale dvije žene!«

Na palubi Neustrašivog Gillette je čuvao stražu i gledao kroz dalekozor. Vidio je dvije žene koje su u čamcu izašle iz spilje. Zatim je vidio kako jedna od njih spusta suncobran koji je držala u ruci. Ugledao je dva kostura u ženskim haljinama, a jedan od njih imao je drveno oko!

Shvativši da su otkriveni, jedan od kostura podigne pištolj, zapuca i skine šešir s glave prvog časnika. Gillette je hvatao dah dok su se kosturi pirata tiho uspinjali na brod preskačući ogradu broda poput pauka. Počeo je napad na Neustrašivi!

Zvuk pištolja upozorio je Norringtona da je na Neustrašivom započela borba. Pogledao je prema brodu i ugledao jezovite kosture kako divljaju po palubi. Brzo je ljudima naredio da poenu veslati natrag prema Neustrašivom kada je iznenada topovska paljba pogodila jedan od čamaca i raznijela ga u komadiće. Norringtona su sada gađali topovi vlastitoga broda!

Mornari su veslali svom snagom unatoč žestokoj vatri, istovremeno pucajući na pirate na Neustrašivom. Konačno su se Norringtonovi čamci zaustavili pored broda. Počeli su se uspinjati i uskoro su se uključili u borbu koja je bjesnjela na palubi.

Norrington iznenada ugleda ogromnog pirata kako zamahuje sjekirom prema njegovu vratu. Dugo se borio s njime, a onda ga je zgrabio guverner Norrington. »Elizabeth!« vikao je u panici. »Nestala je!«

24. POGLAVLJE

Elizabeth je stigla do Crnog bisera. Očajnički je željela spasiti Willa i tiho se počela uspinjati na brod. Tada je čula glasove koji su dopirali s jedrenjaka. Dvojica su pirata bili zauzeti pripremanjem velike gozbe s kolačima, keksima, rumom i sušenim mesom. Čekali su da se Barbossa i ostatak posade vrate iz spilje s dobrim vijestima da je prokletstvo skinuto s njih i da napokon mogu uživati u okusu prave hrane kao pravi ljudi!

»Sto ćeš prvo pojesti?« upita jedan od pirata dok su slagali hranu na stol.

»Mmm, tortu!« odgovori drugi.

»Da, tortu!« složili su se dok se Elizabeth uspinjala pored prozorčića s bočne strane. Brod je zaškripao dok se penjala preko ruba palube i prikradala po njoj. Odjednom se iz mraka pred njom pojavio majmun i zavrstao. Elizabeth ga je zgrabila za krzno i bacila preko ruba. Vrištao je dok je padao, a zatim je uz pljuskanje pao u more. Dvojica su pirata pogledala kroz prozorčić prema moru..., a zatim gore prema palubi.

Elizabeth je potrčala, iako je znala da su je pirati vidjeli. Sakrila se u mračni kut dok su pretraživali palubu. Iznenada su pirati začuli kako se pomiče užad jedara. Okretali su se kako bi vidjeli odakle dopire buka, a u prsa ih iznenada pogodi motka jarbola. Odletjeli su preko ruba broda, pridruživši se majmunu.

Na Elizabethino iznenađenje iz mraka izroni Jackova posada. Ana-Maria i Gibbs zanjihali su motku, srusivši u more i posljednja dva pirata. Crni je biser bio u njihovim rukama!

»Slušajte svi!« reče Elizabeth kojoj je laknulo sto ih vidi. »Will je u onoj spilji i dok imamo priliku da ga spasimo, moramo brzo djelovati! I Jack je tamo!« dodala je, pokušavajući spustiti čamac u more.

No, nitko nije podignuo ruku s namjerom da će joj pomoći. Elizabeth ih je zbunjeno gledala.

»Jack nam duguje brod«, odrješito je rekla Ana-Maria.

»A sada imamo Biser...«, dodao je Gibbs. »A tu je i kodeks.«

»Kodeks?« pitala je Elizabeth u nevjerici. »Tko zapne, zaboravlja se«, promrmljala je. »Vi, pirati! Vi i vas glupi kodeks!«

Posada se toga držala pa je Elizabeth morala sama veslati do Otoka smrti.

U spilji je Jack pažljivo pregledavao nevjerojatno piratsko blago, ne znajući da njegov voljeni brod odlazi bez njega.

»Čovjek nikad ne zna sto može očekivati od tebe«, rekao mu je Barbossa, gledajući kako Jack podiže zlatnu ogrlicu s dijamantima.

»Od mene?« uzvikne Jack kimajući glavom. »Ja sam nepošten. Nepoštenom se čovjeku uvijek može vjerovati da će biti nepošten«, objasni. Tada, kao da želi pokazati na sto je mislio, gurne prekrasni mac po podu prema Willovoj ruci.

»Prokletstvo, Jack!« zaurla Barbossa, znajući da ga čeka borba. »Gotovo si mi se počeo sviđati!«

Jack zgrabi mač i napadne Barbossu. Borili su se kližući preko zlata koje je prekrivalo cijeli pod spilje.

Drugi je pirat zamahnuo prema Willu, koji se uspio okrenuti tako da je piratov mac prerezao uže kojim su mu bile svezane ruke. Napokon slobodnih ruku, Will se mogao istovremeno

obračunati s trojicom pirata.

Zveckanje metala odjekivalo je spiljom dok su se Jack i Barbossa žestoko borili. Tada Barbossa ustuknu korak natrag i poče se smijati. Ispusti mac i zgrabi Jackov mac objema rukama. »Ne možeš me pobijediti, Jack!« nasmijao se, okrenuo mac u Jackovim rukama i zabio mu ga u prsa!

Will se sledi. Jack pogleda mac koji mu je izvirivao kroz rebra i zatetura prema mjeseci. »Vidi, vidi, nije li ovo zanimljivo«, primijeti Jack kada se njegovo tijelo pretvorilo u kostur. Čini se da ipak ima neke koristi od tog prokletstva«, rekao je, izvukavši zlatnik iz džepa. »Odlučio sam uzeti jedan i za sebe!«

Barbossa zgrabi svoj mac dok je Jack svoj izvlačio iz prsa. Dvojica kostura poviknuse i nastavile borbu na mjeseci.

»Sto ćemo sada, Jack Sparrow?« upita Barbossa dok su se borili iznad škrinje sa zlatnicima, rebra u rebra. »Hoćemo li se nas dvojica besmrtnika ovako vječno boriti, sve do Sudnjega dana?«

»Ili se ti možeš predati«, predloži mu Jack. No, Barbossa nije bio raspoložen za to pa nastavi žestoko napadati.

Will se nastojao izboriti da pobjegne iz kuta, ali u jednom trenutku zasljepi ga eksplozija.

Dvojica su se pirata obušila prema njemu, no jednog od njih harpun opali po leđima!

Will udari prema drugom piratu i izvuče se ugledavši u tom trenutku Elizabeth koja je držala harpun. Okrenuti leđima jedno prema drugome, zajedno su se borili protiv pirata.

Neizmerno frustriran situacijom, Barbossa je udario prema Jacku i sve ga više gurao prema Elizabeth.

»Kunem ti se, Sparrowe«, zaklinjao se, »kad se moji ljudi vrate, izrezat ću ti i raskomadati tijelo i ukrasiti Crni biser komadićima!« Tada zgrabi Elizabeth i gurnu joj mac ispod vrata. Jack se odmakne korak unatrag, izvuče pištolj i opali jedini hitac koji je čuvao svih ovih godina.

Barbossa pogleda rupu na košulji, a zatim opet Jacka.

»Deset godina nosiš taj pištolj da bi sada uludo potrošio metak?« pitao ga je piratski kapetan.

»Nije ga uludo potrošio!« trijumfalno će Will, stojeći iznad škrinje s azteckim zlatom.

Razrezao je dlan nožem i u ruci stisnuo zlatni medaljon. Zatim je ispustio krvavi medaljon u škrinju.

Barbossa je spustio pogled na prsa jer je počeo krvariti iz mjesta gdje ga je pogodio metak.

Pirat je posljednji put bijesno prosiktao prema Jacku.

Jack baci pištolj, a Barbossa se mrtav sruši na pod.

U istom su trenutku pirati na Neustrašivom počeli jaukati i padati po palubi. Dvojica od njih iskoračili su na mjesecinu i shvatili da vise nisu kosturi. Prokletstvo je skinuto, ali prerano za Barbossine ljude.

»Piratski zakon?« u nadi upita Pintel dok su njega i Ragettija odvlačili u deliju.

U međuvremenu je Jack morao obaviti neki nedovršeni posao u spilji na Otoku smrti. Uzeo je nož i zarezao se po ruci, a zatim zlatnikom obrisao krv s noža. Držao je zlatnik iznad škrinje, no nije se mogao natjerati da ga baci.

»Besmrtni kapetan Jack Sparrow«, rekao je sanjivo.

»Dobro«, uzdahne Jack, sjetivši se bolje ideje, te ispusti zlatnik u škrinju. Zatim pokupi nekoliko velikih komada zlata i veselo se uspne u čamac s Willom i Elizabeth. »Nadam se da vam ne bi bio problem da me odbacite do Crnog bisera...«

Kada su stigli do ulaza u spilju, Jack ustane na noge i shvati da Crnog bisera nema. Pažljivo je promatrao pucinu, ali bez pomoći.

»Zao mi je«, rekao mu je Will kad je Jack sjeo natrag.

Jack je shvatio sto je njegova posada učinila, ali nije im ništa zamjerio. »Učinili su najbolje za sebe«, rekao je, znajući da će se uskoro susresti s krvnikom na vjesalima na utvrđi Charles.

25. POGLAVLJE

Činilo se kako je sreća ipak napustila Jacka dok je stajao na drvenim vjesalima, a krvnik mu oko vrata stezao omču.

Elizabeth je zajedno s ocem i komodorom Norringtonom bila u masi ljudi koji su iščekivali događaj. »Ovo nije u redu«, uvjeravala ih je Elizabeth. »Riskirao je život kako bi me spasio, a zatim je to učinio još jednom kako bi spasio tvoju posadu.« No, u očima njezina oca zakon je bio zakon, a u očima Krune Jack ga je prekršio.

Will je također bio u blizini, probijao se kroz gomilu koja je htjela vidjeti Jackovo smaknuće. Kada su bubnjevi počeli bubnjati i kada je krvnik približio ruku poluzi, Will je opazio zelenu pticu kako slijeće na greben. Bila je to Cottonova papiga! Gledala je ravno u Willa — bio je to znak — i Will je kimnuo Jacku.

Will je prišao Elizabeth i izvukao mač »Volim te«, rekao je. »Trebao sam ti to odavno reći.« Prije nego sto je ista uspjela odgovoriti, Will pojuri prema vjesalima izvukavši drugi mač dok je krvnik povlačio polugu. Will skoči na stube vješala i zabije mač u vrh vrata u podu. Vrata su se otvorila i Jack je propao dolje. No, mač se zabio sa strane i Jack se uspio osloniti na njega prije nego sto se objesio.

Jack je pokušavao održati ravnotežu na oštrici maca. Will je zamahnuo mačem, odrezao uže vješala i oslobodio Jacka, koji je povukao mač s vratašaca dok je padao. Pao je na zemlju i zamahnuo oružjem.

Jack i Will borili su se s Norringtonovim stražarima pod vjesalima sve dok nisu došli do zida utvrde. Iza leda im je bilo samo more i nisu imali kamo pobjeći. Trupe su podignule puške uvis. Jack i Will bili su stjerani u kut.

Izenada Will iskoraci i ispriječi se između Jacka i naoružanih strazara. Morali su najprije pucati u njega ako su se htjeli domoći Jacka.

Gouverner Swann progura se naprijed s Norringtonom. »Iskazao sam ti milost, a ti mi ovako vraćaš?« optuživao je Willa. »S njim si se udružio? On je pirat!«

»I dobar čovjek!« doviknu Will Norringtonu.

»Zaboravio si gdje ti je mjesto, Turneru«, reče komodor.

»Upravo ovdje, između tebe i Jacka«, odgovori mu Will.

Elizabeth se probila kroz svjetinu i skočila na zid pored Willa. »Kao i meni!« obznani.

»Znaci, tvoje srce zapravo pripada njemu, zar ne?« Norrington upita Elizabeth.

»Da«, odgovori ona.

Jack, Will i Elizabeth gledali su u Norringtona. Na trenutak su mu oči odlučno zasjale. Zatim su svi vidjeli kako mu se ublažio izraz na licu kada je pogledao Elizabeth. Bilo je očito kako je shvatio da bi sve bila samo predstava. Nikad ga ne bi voljela kao sto voli Willa.

»Navijao sam za tebe, prijatelju«, reče Jack, sućutno pogledavši Norringtona. Zatim se okrene prema svjetini i uzvikne: »Prijatelji, ovaj ćete dan pamtiti kao dan kada ste gotovo objesili...«, ali prije nego sto je uspio dovršiti rečenicu, Jack se okliznu sa zida i surva u more.

Gomila pojuri prema kamenom zidu. Vidjeli su Jacka kako se udaljava od obale. Mogli su vidjeti i Crni biser kako uplovljava u luku. Na palubi je stajala Jackova posada — vratili su se

kako bi spasili svoga kapetana!

Okrenuvši se prema Willu, Norrington reče: »Ovo je vrlo lijep mač. Od čovjeka koji ga je izradio očekujem jednaku pažnju i predanost u svim životnim područjima.« Salutirao je Willu i dodao: »Moje čestitke.«

Zatim se okrenu k Elizabeth i veselo joj čestita: »Gospođice Swann, želim vam oboma sve najbolje.«

Gillette dojadi do komodora i upita ga hoće li pripremiti Neustrašivi za potjeru za Crnim biserom.

»Mislím da im možemo dati jedan dan prednosti«, uz smiješak odvrati Norrington. »Bit će zabavnije.«

Na zidu su i dalje stajali Will i Elizabeth, dugo gledajući jedno drugome u oči. Zatim je Will zagrlí i poljubi.

»Ali on je kovač«, žalio se jadni guverner.

»Ne«, ponosno odvrati Elizabeth. »On je pirat!«

26. POGLAVLJE

S krme Crnog bisera Cotton je, s papigom na ramenu, dobacio uže Jacku.

Jack dohvati uže koje je klizilo pored njega i popne se na palubu Crnog bisera. Gibbs ga veselo pozdravi.

»Mislim da sam vam zapovjedio da se pridržavate kodeksa«, ozbiljno mu je rekao Jack. Gibbs se uzvrpolji. »Tu se ipak više radi o smjernicama...«, počeo se izmotavati. Jack se nasmija. Krenuo je prema pramcu, gdje je za kormilom stajala Ana-Maria. Ona odstupi i reče: »Kapetane Sparrow,... Crni biser je vas.«

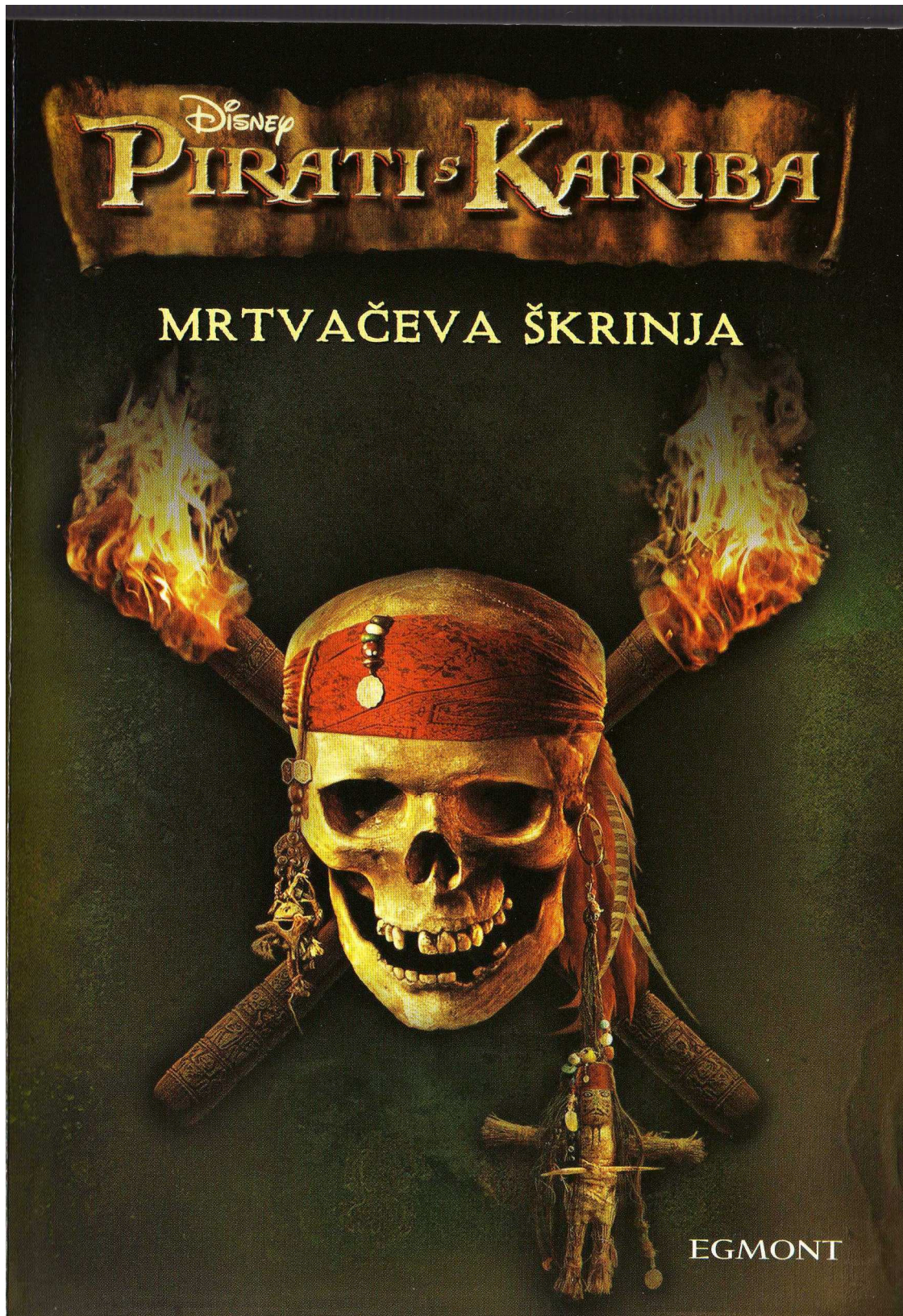
Jack je radosno rukom prelazio preko ograde, a zatim preuzeo kormilo broda — svog broda. Otklopio je kompas i odredio smjer plovidbe. Zadovoljan sobom, pogleda prema moru i zapjeva:

Ju-hu, ju-hu, piratski je život moj...

GIGA

DISNEY
PIRATI S KARIBA – MRTVAČEVA ŠKRINJA
-KNJIGA DRUGA

Naslov izvornika: DEAD MAN'S CHEST: PIRATES OF THE CARIBBEAN II

1. POGLAVLJE

Mjesec se uzdigao visoko iznad tamnog oceana. Tihi zvukovi mora — vjetar, udaranje valova i škripa užadi — ispunjavali su noć tajanstvenom simfonijom. Na zidove kamenog zatvora koji su se izdizali iznad mjesta, sletjelo je jato vrana. Noć obasjana mjesečinom činila se još jezovitijom zbog zveckanja lanaca i jauka zatočenika.

Dvojica su stražara vukla jednog zatvorenika kroz kamena ulazna vrata kule. Prolaz je očito bio ulaz u zatvor. Izlaz je izgledao bitno drukčije, kao sto će nekolicina nesretnih zatvorenika ubrzo saznati.

Nekoliko se stražara probijalo prema zidu s morske strane zatvora noseći drvene ljesove. Uz brzu osudu, gurnuli su ljesove sa zida, a oni su, poput olova, uz pljusak pali u gladno more. Ljesovi su odskočili od površine, a struja ih je ponijela poput flote plovila duhova. Dvije su kutije od borovine plovile dublje od ostalih i polako počele tonuti u crno more.

Jedna vrana sleti na zatvorski zid i spusti se na lijes. *Kuc-kuc-KUC*. Počne kuckati drvo. To *kuc-KUC-kuc-KUC*. Još jedan zvuk koji se ponavljao u toj tajnovitoj noći. *Kuc-KUC-kuc*. Zaista vrlo neugodan zvuk.

Osoba u lijesu koji je izabrala ptica odgovori. *Kuc-kuc-kuc-KUC*. Najednom se iz unutrašnjosti lijesa začu pucanj koji odbaci pticu u oblaku perja. Ruka proviri iz tek načinjene rupe, napipa rezu kojom je lijes bio zatvoren i otvori ga. Kapetan Jack Sparrow, najlukaviji pirat koji je ikad plovio otvorenim morima, naglo izroni iz njega i pogle- ' •, da oko sebe. Na sebi je imao uobičajeno odijelo — iznosenu odjeću, čizme koje su sezale do koljena i svoj zaštitni znak, crvenu gusarsku maramu. Zlatni mu je zub svjetlucau na mjesečini.

Jack nije djelovao zabrinuto zbog situacije u kojoj se nalazio... u početku. Naglo razrogači oči mahnito pokušavajući dosegnuti lijes. Ubrzo nade predmet za koji je mislio kako ga je izgubio — svoj sesir! Jack ga čvrsto natakne na glavu zgodno ga nakrivivsi, pa se ponovo opusti.

Sagne glavu, prekriži se i jos jednom gurne ruku u lijes. »Oprosti mi, družo«, reče navlačeći i natežući sve dok — KRC — nije iščupao nožnu kost druga iz lijesa. »Potreba«, primijeti nacerivsi se. Kost mu posluži umjesto vesla, pa stane veslati prema mjesečinom obasjanom trupu svog broda, Crnog bisera. On ga je strpljivo čekao u mirnim vodama, prekriven noćnom tminom.

Gibbs, iskusni mornar i dobar pirat, čekao je na palubi Bisera Jackov povratak. »Nije bas išlo po planu?« upita Gibbs Jacka promatrajući ga dok je on sjedeći veslao lijesom pomoću kosti. Gibbs pomogne kapetanu da se ukrci.

»Stvar se zakomplicirala«, reče mu Jack i zabaci nogu preko ograde. »No, ako te zanima, otkrio sam da ćeš, pitaš li na pravi način, uvijek naći nekoga tko je voljan odreći se noge.« Gibbs pogleda s broda prema jednonogom kosturu.

»Nemam takvih iskustava«, reče mu Gibbs odmahujući glavom. »Ne mogu pogriješiti ako od ljudi očekujem najgore.« Jack uzdahne. »Tako vjerojatno gubiš manje vremena«, reče mu udaljavajući se. Hodajući po brodu, Jack uzme smotani komad tkanine s rukava pa ga poene pažljivo proučavati.

»Je li to ono sto si tražio?« nestrpljivo ga upita bezubi pirat Leech. Svi su ljudi na brodu bili nestrpljivi izgarajući od želje da sto prije saznaju kakvo je to blago Jack pronašao.

»Da, no nisam imao vremena dobro procijeniti to sto sam našao«, odgovori Jack lukavo se

smiješeći. Činilo se kako još ne želi podijeliti s njima ono što je saznao. Iznenada majmunčić izleti iz jedrilja broda, spusti se ispred Jacka i zavrsti poput samog vruga. Jack uzvratu istom mjerom, a majmun zgrabi smotuljak tkanine i popne se u jedra. Svaki put kad bi majmun prošao dijelom obasjanim mjesečinom, preobrazio bi se u kostur od glave do repa — bila je to kletva koja vječno traje. Majmun je bio živi mrtvac. Prijašnji vlasnik grozne male zvijeri bio je opaki kapetan Barbossa, koji se pobunio protiv Jacka. Barbossa je bio nazvao majmuna Jack, kako bi rani pridodao i uvredu. Jack je mrzio malenog stvora. Izvukao je pištolj i naciljao u prokletog majmuna. Jack pritisne okidač, no pištolj samo klikne. Pucanj je već bio iskoristio protiv one proklete vrane koja je kuckala. Jack zgrabi pištolj s pojasa jednog od pirata i ponovo opali. Ovaj put pogodi cilj. Majmun poleti unatrag i ispusti platno, no brzo ponovo skoči gore cereći se.

Gibbs pogleda Jacka. »Znaš da od toga nema nikakve koristi«, rekao mu je pokazujući prema pištolju.

Jack slegne ramenima. »Barem vježbam«, odvrati, a jedan pirat na palubi pojuri uhvatiti platno koje je padalo. Majmun nastavi krijestati.

»Zašto bi taj majmun bez utrobe bio jedini preživjeli s Otoka smrti?« promrmlja Jack. Tad spazi pirata koji je uhvatio onaj komad tkanine i počeo ga razgledavati.

»To je ključ«, reče pirat, nakrivivši glavu na stranu i zaskiljivši na jedno oko.

»Još bolje od toga«, doda Jack podižući prst. »To je *crtež* ključa.«

Zbunjena posada gledala je Gibbsa očekujući objasnjenje.

»Kapetane«, reče Gibbs, nakasljavši se, »očekivali smo nešto vise nalik na.... nagradu. S Otokom smrti sve je krenulo nizbrdo, vraćeno od mora i sve...«

»Nesretan splet okolnosti«, slozi se Jack, prisjećajući se otoka, na kojem je posada doživjela svoju posljednju pustolovinu, gdje je Jack konačno potukao Barbossu i opet se domogao Crnog bisera.

»... i tad smo izgubili mjesece kako bismo skinuli britansku mornaricu s krme«, podsjeti ga Gibbs.

»Neizbježan rezultat *le vie de boucanier*«, odgovori Jack odmahnuvši rukom.

»Izgubili smo dio posade u svakoj luci i nama koji smo ostali čini se kako je prosio već dugo vremena a da nismo pošteno gusarili«, nastavi Gibbs.

Jack se okrene prema posadi. »Zaista to mislite?« upita ih. »Da ja, kao vas kapetan, ne stremim onome što je najbolje za vas?«

Posada se nelagodno meskoljila, a papiga iznenada jedina ponudi odgovor: »NAPUSTITE BROD!«

Papiga je pripadala nijemom piratu Cottonu i govorila je umjesto njega.

Jack ponovo izvadi svoj pištolj. »Sto je to ptica rekla?« »Cottonova papiga ne govori u ime većine«, Leech brzo reče Jacku. »Mislimo da sjajno obavljaš svoj posao.«

»NAPUSTITE BROD«, ponovi papiga još glasnije. Jack se spremao upucati staru pticu, no ipak spusti pištolj. Cottonu je laknulo.

»Barem je jedan od vas iskren«, reče Jack gledajući u Cottonovu papigu. Jack odmahne glavom i prione na posao. Morao je pronaći odgovore na pitanja.

»Gospodo, čemu služe ključevi?« upita Jack.

Uznemirena posada lupeža stade se pogledavati. »Za otključavanje?« upita Leech kojem je ovo postajalo sve uzbudljivije.

Izgledalo je kao da će mu Jack odgovoriti 'Da, i...'

»A sto god otključava u tome se nalazi nešto vrijedno«, doda Gibbs, zamišljajući škrinje pune zlata. »Dakle, spremamo se pronaći ono sto ključ otključava!«

Jack odmahne glavom. »Ne. Ako nemamo ključ, ne možemo otvoriti ono sto je njime zaključano. Čemu onda prvo tražiti ono sto on otključava, a da nismo pronašli ključ kojim to

možemo učiniti. Stvarno, Ninny.«

Gomila neotesanaca zbunjeno ga je gledala. Nastojali su ga pratiti sto su bolje mogli. »Dakle, tražit ćemo taj ključ?« upita Gibbs.

Jack pogleda prazna lica svoje posade i uzdahne. »Sto će nam ključ ako nemamo sto otključati? Molim vas«, zamoli ih Jack, »pokušajte me pratiti!«

»Dakle, imamo li smjer plovidbe?« upita drugi pirat.

»Da! Smjer plovidbe!« reče Jack. Okrene se, izvadi kompas i otvori ga. Bio je to onaj isti kompas koji ga je odveo do Otoka smrti i spilje sa skrivenim blagom. No, činilo se kako je kompas sad pokazivao Jacku nešto pomalo neobično.

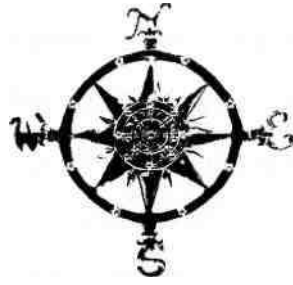
On zatvori kompas i odmahne rukom. »Podignite jedra... u onom smjeru«, konačno reče mahnuvsi rukom prema moru.

»Kapetane?« zbunjeno upita Gibbs. To nije bilo uobičajeno ponašanje kapetana Jacka Sparrowa.

»Kasnije ću iscrtati smjer plovidbe. Sad prionite na posao i razapnite jedra!« naredi uputivši se u svoju kabinu. Posada je stajala i pogledavala se u tišini. »Znate kako se to radi!« nestrpljivo vikne Jack i zalupi vratima kabine.

Posada se nevoljko poene spremati za plovidbu. »Jesi li primijetio kako se kapetan u zadnje vrijeme ponaša poma-lo... čudno?« jedan od pirata šapne Gibbsu.

»Da«, odgovori mu Gibbs. »Nešto ga je natjeralo da odredi smjer bez znanja vlastitog cilja. A mislio sam kako ga nili čovjek niti zvijer ne može na to natjerati.«

2. POGLAVLJE

Dok se posada bavila kapetanovim ponašanjem koje je bilo čudnije nego inače, par koji je trebao slaviti najsretniji dan u životu pokušavao je spriječiti katastrofu — upropašteno vjenčanje.

Oko malene kapelice na morskoj obali karipskog grada Port Rovala, palme su se svijale na vjetru dok je kiša močila sve što je bilo pripremljeno za svadbenu proslavu koja se tog dana trebala održati. Mladenka, Elizabeth Swann, klecala je u promocenoj vjenčanici, dok su joj se suze miješale s kišom. Pored nje je bio prazan oltar, prevrnutе stolice... a nije bilo ni mladoženje. Mlada žena polako ustane i ude u kapelicu kako bi pričekala, naslonivši glavu na ruke.

Čuvši zvuk lanaca kako se približava, Elizabeth podigne pogled. Kroz suze ugleda čovjeka u uniformi kako ulazi u kapelicu. Bio je u pratnji pripadnika mornarice koji su vukli zarobljenika. Prestravi se prepoznavši u njemu mladoženju, Willa Turnera.

»Will!« vikne Elizabeth. »Što se događa?«

Will joj se pokusa približiti. »Ne znam«, tužno odgovori, gledajući Elizabethinu bijelu, satensku haljinu, koja je bila uništena od kiše.

Willa je bio uhićen ranije kad su vojnici razvalili vrata njegove kovacnice i bacili ga u okove. Činilo se kako danas neće biti ništa od vjenčanja. No, čekati buduću ženu bilo je nešto na što je Will bio naviknut. Zavolio ju je onog dana kad su ga Elizabeth i njen otac, guverner Port Royala, spasili iz mora nošenog strujom kad je imao samo deset godina. Godinama je strpljivo čekao nadajući se kako će mu ljubav jednog dana biti uzvraćena. Tako je i bilo. No, izgledalo je kako će opet biti rastavljeni.

Čak i sada, stojeći u lancima, bio je prepun osjećaja. »Predivno izgledaš«, nježno reče Will. Elizabeth se nasmiješi. »Znaš da je nesreća vidjeti mladu prije vjenčanja.«

»To onda objašnjava neočekivane goste«, odvratila Will kimajući glavom prema engleskim mornarima koji su ih opkolili.

Njihov trenutak nježnosti prekine strogi glas. Bio je to Elizabethin otac.

»Vi! Naredite ljudima da se povuku i smjesta uklone te okove«, naredi guverner. Muškarac zadužen za uhićenje nije se ni pomaknuo. »Guverneru Weatherby Swann«, odgovori mu.

»Primite moje isprike sto sam stigao nepozvan.«

Guverner Swann na trenutak pogleda muškarca. »Cutler Beckett?« konačno reče.

»Sad sam zapravo *lord*«, odgovori mu Beckett.

»Bili lord ili ne, nemate razloga niti ovlasti uhititi ovog čovjeka.«

»Zapravo imam. Gospodine Mercer?« obrati se neprimjetnom gospodinu koji je stajao po strani. Mercer otvori veliku kutiju za pošiljke i preda Beckettu nekoliko dokumenata.

Beckett ponosno pročita ispravu o novostečenim ovlastima koje mu je dala Kraljevska komisija za trgovinu i zaštitu Antila te izvadi nalog za hapšenje Williama Turnera.

Guverner Swann pogleda nalog. No, nije bio za Willa. »Ovo je za Elizabeth Swann!« vikne.

»Je li?« upita Beckett. »Bas neobično... moja greška. Uhitite je«, brzo naredi.

Vojnici zgrabe Elizabeth. »Pod kojom optužbom?« željela je znati Elizabeth.

Beckett ju je ignorirao premećući papire. »Aha«, reče on, držeći drugi dokument. »Ovdje je

nalog za Williama Turnera. Imam jos jedan za Jamesa Norringtona. Znete li možda gdje je on?»

»Komodor Norrington je odstupio s dužnosti prije nekoliko mjeseci«, brzo odgovori guverner Swann, »i otada nismo čuli za njega.«

Elizabeth zaškrguta zubima. Nekad je bila zaručena za Norringtona, ali ga nikad nije voljela. Razmišljala je o tome sto su sve ona i Will — i Jack Sparrow — prošli.

Barbossa i njegovi ljudi oteli su Elizabeth. Kako bi je spasio od opakog pirata, Will je oslobodio Jacka Sparrowa iz zatvora, a njega su zatočili. Očajna Elizabeth pristala je na brak s Norringtonom u zamjenu za Willovo oslobođenje. Kad je pustolovina završila, Norrington je teška srca pristao dati Jacku Sparrowu dan prednosti pred potjerom koju će poslati za njim. Bio je to pošten potez jer je pirat ipak spasio Elizabeth. No, iako je znao da tako treba biti, Norrington si nikad nije oprostio što je pustio Sparrowa da pobjegne. Izgubio je svoje mjesto i osramoćen nestao iz Port Rovala.

»Mi smo britanski podanici pod nadležnošću kraljevog namjesnika Port Rovala; recite nam za što smo optuženi«, hrabro reče Elizabeth vrativši se u sadašnjost.

Beckett pogleda uhićenike. Kad je ponovno progovorio, bio je više no sretan zbog onoga što će reći. »Optuženi ste za urotu kojom je omogućeno nezakonito oslobađanje osuđenika na smrt. Za to je, nažalost, predviđena kazna smrti. Pretpostavljam da se sjećate pirata imenom Jack Sparrow?»

Will i Elizabeth se pogledaše. »Kapetan Jack Sparrow«, složno su rekli.

»Da, tako sam i mislio«, zadovoljno odvrati Beckett. Mahne svojim ljudima da odvuku zatvorenike.

3. POGLAVLJE

Dok su Will i Elizabeth pokušavali razmrsiti zbrku u kojoj su se našli, kapetan Jack Sparrow bavio se vlastitim problemima. Sam u kabini Crnog bisera, Jack je čvrsto držao kompas u ruci. Kriomice ga pogleda, brzo ga zatvori, pro-trese i ponovo pogleda. Iako to jos uvijek nije bilo ono sto je želio, Jack posegne za bocom ruma. Kako mu je otrcana manseta rukava pala unatrag zigosano slovo P pojavi se na njegovom zglobu.

Jack podigne bocu i uzdahne. Bila je prazna. »Zašto nikad nema ruma?« upita se. Zatetura prema vratima kabine, pa na palubu u potrazi za drugom bocom.

»Smjer, kapetane?« upita Leech dok je Jack posrćući prolazio pored kormila.

»Samo tako dalje«, naredi Jack idući prema štivi.

Pod palubom su pirati glasno hrkali u mrežama za spavanje. Kokosi u kavezu uskokodakale su se kad je Jack usao. Kapetan podigne pištolj i kokosi najednom utihnu.

»Tako sam i mislio«, reče Jack. Zatim nastavi dalje.

Pokušavajući biti sto stabilniji na brodskim gredama, Jack se zaputi prema sanducima s rumom. Podigne obrvu provjeravajući police. Sve su bile gotovo prazne.

Jack spazi bocu na donjoj polici i izvuče je. Boca je bila obložena školjkama. Nešto nije bilo u redu. Jack je otvori, pogleda unutra i okrene naopako. Pijesak se prosuo na palubu.

»Vrijeme je isteklo, Jack«, iznenada se začuje glas iz sjene. Lice koje ugleda bilo je prekriveno zvjezdačama i školjkama. Rakovi su puzali po muškarčevoj ruci. Zakorači prema Jacku.

»Bootstrap?« upita Jack, jedva prepoznajući glas. »Bili Turner?«

»Tako je, Jack Sparrow. Dobro izgledaš.«

Jack pogleda sablasnog mornara. Želio je da mu može isto to reći. Pokušao je, no nije mogao.

»Sanjam li?« upita Jack.

»Ne«, odlučno mu odgovori Bootstrap Bill Turner, Willov otac.

Jack slegne ramenima. »Tako sam i mislio. Da sanjam, bilo bi ruma.«

Bootstrap se naceri i ponudi Jacku bocu. Jack uzme bocu iz Billove ruke, otvori je i pomiriši kako bi se uvjerio. Unutra je bio rum. Jack obrise usta i potegne.

Bootstrap ga je promatrao. »Vratio si Biser.« Jack se nije mogao usredotočiti na rijeci starog mornara. Buljio je u klizava, sluzava morska stvorenja koja su živjela na muškarčevoj koži.

Kapetan se trgne. »Imao sam pomoć pri preuzimanju Bisera. Tvog sina«, reče Jack.

Bootstrap ga iznenađeno pogleda. »William? Ipak je postao pirat?«

Jack kimne pa doda: »Ima nezdravu crtu poštenja u sebi.«

»To je nešto«, reče mu Bili.

»Ja za to nisam zaslužan.« Pirat prekriven rakovima usuti.

»A čemu trebam zahvaliti tvoj posjet?« Jack ga na kraju upita.

»Davyju Jonesu«, odgovori mu Bootstrap. »Poslao me kao glasnika.«

Jack je to i očekivao. »Ah, znaci i tebe je priveo u službu.«

»Ja sam to izabrao. Zao mi je zbog moje uloge u pobuni protiv tebe«, reče mu Bootstrap iskreno. Jack odmahne rukom i potegne još ruma. Bootstrap je bio elan posade Crnog bisera kad se Barbossa pobunio. Sva je posada bila odlučila slijediti Barbossu i izabrala ga za kapetana. Jacka su ostavili na pustom otoku da umre.

»Nakon toga sve je krenulo po zlu«, reče mu Bootstrap. »Završio sam proklet, osuđen na propast u dubinama oceana, ne mogavši se pomaknuti, niti umrijeti.«

Jack se strese od užasa.

»Mogao sam samo razmišljati«, nastavi Bootstrap. »Najviše sam razmišljao o tome kako ću prihvatiti i najmanji tračak nade da izbjegnem tu sudbinu. Prodati za bilo sto.«

»To je vrsta razmišljanja koja privlači *njegovu* pažnju«, reče Jack, znajući podosta o Jonesovoj sklonosti cjenkanju.

»Tako je i bilo«, reče Bootstrap žalosno kimajući.

»Došao je Davy Jones. Dao mi je ponudu. Mogao samo provesti stotinu godina kraj njegovog jarbola, nadajući se kako ću time zaslužiti mirni počinak.«

Bootstrap prestane pričati i pogleda u oči bivšeg kapetana. Zatim nastavi: »I ti si se pogodio s njim, Jack. Izvukao je Biser iz dubina za tebe i trinaest si mu godina bio kapetan.«

»Tehnički gledano...« reče Jack, želeći se pobuniti, no Bootstrap ga zaustavi.

»Ne možeš se izvući iz toga«, upozori ga Bootstrap dok mu se rak spuštao niz ruku. Ukleti ga pirat zdrobi i gurne u usta. »Uvjeti koji vrijede za mene, vrijede i za tebe. Jedna duša, koja je obvezna služiti životni vijek na brodu.«

Ali Jack nije želio postati poput Bootstrapa. »Leteći Holandez već ima kapetana«, objašnjavao je Jack želeći reći kako je Jones kapetan broda. »Dakle, nisam mu potreban.«

Bootstrap je to i očekivao od Jacka. Kapetan Jack Sparrow nikad se nije predavao bez borbe.

Bootstrap uzdahne, zatim kimne. »Onda te čeka dno mora, Jack. Jonesovo čudovište će te pronaći i povući Biser natrag u dubinu... i tebe zajedno s njim.«

»Znaš li možda kad bi Jones mogao osloboditi groznu zvjericu?« upita Jack pokušavajući zvučati sto manje zabrinut.

Bootstrap podigne ruku i pokaže prema Jackovoj. Jack korakne unatrag, no bilo je prekasno.

Na dlanu mu se pojavi zastrašujuća crna mrlja. Jack se zabljuje u nju. Sada je bio označen.

»Ne radi se o tome kad će krenuti po tebe«, reče mu Bootstrap dok je Jack gledao u mrlju.

»Radi se o tome za koliko će te pronaći.«

Jack pogleda prema gore. Bootstrap Bill je nestao. Jack krikne i pobjegne.

»Na palubu!« vikao je posadi koja je spavala dok je prolazio kroz šтиву. »Svi! Dižite se.

Jurite! Pokret, želim pokret!«

Dok su se mamurni pirati vukli prema svojim mjestima, Jack se zagleda u crna jedra Bisera.

»Razapnite te krpe naredio je ljudima. »Vucite ih! Trčite, trčite, kao da nam je sam vrug za petama!«

Kako je posada još bila zbunjena, Jack omota ruku krpom kako bi pokrio crnu mrlju. Nije mogao dopustiti da itko vidi kako je obilježen.

Gibbs je tražio Jacka i pronađe ga kako se skriva iza jarbola.

»Koji smjer?« upita ga.

»Kopno!« uzvratila Jack.

»Koja luka?« upita ga Gibbs.

»Rekao sam kopno! Bilo koje kopno!« Tada majmun Jack iskoči iz jedrilja, spusti se Jacku na rame i zbači kapetanov šešir preko ograde.

»Jackov sesir!« vikne Gibbs znajući koliko ga kapetan voli. »Okrenite brod!«

»Ne!« odlučno reče Jack. »Ostavite ga.«

Jackova se posada zaprepasti. Znali su koliko mu znaci. Nisu mogli vjerovati da ga ne želi vratiti. »Usredotočite se na svoja mjesta, svi vi!« naredi Gibbs i okrene se prema Jacku. »U ime Boga, sto nam je za petama?«

4. POGLAVLJE

Legendarni trorogi šešir kapetana Jacka Sparrowa plutao je nošen strujom, polako se okrećući. Sljedećeg je jutra već bio daleko od Crnog bisera.

Trup malenog ribarskog broda prođe kraj njega i brodska ga kuka zakvači. Niski, punašni mornar izvuče ga iz mora. Sesir mu se svidio. Brzo ga isproba.

U istom trenutku njegov mu ga drug skine s glave. Njih su se dvojica natezala oko šešira kad iznenadni drhtaj zatrese brod. Muškarci se prestanu boriti.

Ispod palube čulo se glasno krckanje. Mornari su počeli teturati, dok se njihovo maleno plovilo ljuljalo. Izbezumljeno su gledali naokolo, a zatim pogledaše sesir. Neobičan slijed događaja sigurno je povezan sa šešikom! Sad su se svim silama trudili da ga se riješe.

Borba je brzo završila, jer se paluba prepolovila, a brod je bio povučen ispod površine. Iz mora se pojavi divovski gejzir, zalivsi drvo i komade platna. U djeliću sekunde voda se ponovo smiri, a ribarskog broda nigdje nije bilo.

Nedaleko od tog mjesta, u sjedištu Istocnoindijske trgovačke kompanije, dvojica stražara vodila su Willa Turnera u ured lorda Becketta. Velika, nedovršena karta svijeta zauzimala je cijeli jedan zid ureda.

»Ovo neće biti potrebno«, reče Beckett pokazujući na okove na Willovim zglobovima. Stražari oslobode Willa. »Namjeravate li osloboditi i Elizabeth?« upita Will.

»To u potpunosti ovisi o tebi«, odgovori mu Beckett i brzo promijeni naglasak. »To u potpunosti ovisi o tebi«, objasni mu. Beckett stapom razgori kamin u sobi. »Želimo da budeš nas posrednik u poslovanju sa zajedničkim prijateljem, kapetanom Sparrowom.«

»Vise poznanikom, nego prijateljem«, odvrati Will. »Otkud ga vi poznajete?«

»Imali smo zajedničkog posla u prošlosti«, reče Beckett pokazujući slovo P na kraju svog zazarenog stapa. Isti oblik slova P kakav je bio utisnut na Jackovoj ruci. »Svaki je od nas ostavio znak na onom drugom.«

»Kakav je znak on ostavio na vama?« upita Will, ali Beckett ne odgovori. »Zahvaljujući vama, Jack Sparrow je oslobođen. Tražim od vas da odete k njemu i vratite mi nešto sto je trenutno kod njega.«

»Vratim«, sumnjičavo reče Will. »Otimačinom?«

Beckett se nasmije. »Cjenkanjem«, lukavo predloži. »U zajedničku korist i za poštenu cijenu.«

On ukloni nekoliko velikih dokumenata sa stola. Potpisao ih je kralj Engleske. »Pisma odobrenja¹, objasni mu Beckett. »Bit će to potpuni oprost. Jack će biti slobodan, imat će privatni gusarski brod u službi Engleske.«

Will pogleda pisma i odmahne glavom. Znao je kako će mu Pisma odobrenja dati pravo na Jackovu imovinu, no nešto tu nije bilo kako treba. »Nekako mislim da Jack zaposlenje neće smatrati slobodom«, reče mu Will.

¹ Odobrenje admiraliteta za opremu privatnog gusarskog broda koji ostvaruje dobit napadajući neprijateljsko trgovačko i ratno brodovlje.

»Jack Sparrow je vrsta koja izumire«, zareži Beckett. Krene prema karti na zidu. »Svijet se smanjuje, praznine na zemljovidu se popunjavaju. Jack će morati naći mjesto u Novom svijetu ili nestati.«

»Kao i vi«, nastavi Beckett. »Vas i vašu zaručnicu čekaju vješala. To je, vjerujem, razuman razlog da uvjerite kapetana Sparrowa da prihvati nasu ponudu. I da je vi prihvatite, gospodine Turner.«

Will razmisli o prijedlogu. »Znaci dobivate i Jacka i Crni biser.«

Beckett se iznenadi. »Crni biser? Ne, gospodine Turner, stvar koju želim bitno je manja i mnogo vrijednija, to je nešto što Sparrow uvijek ima uza se. Kompas.«

Beckett spazi po Willovom izrazu lica kako razumije.

»Znaci, znate«, bijesno reče Beckett. Zatim doda: »Donesite mi kompas ili nema dogovora!«

Will Turner izjuri iz Beckettovog ureda i prođe kroz ulaz u zatvor Port Rovala. Progura se pored strazara u crvenom kaputu i krene dolje kamenim hodnikom do Elizabethine ćelije. Guverner Swann ga je slijedio u stopu.

»Hej!« vikne stražar. »Ne smijete biti ovdje, gospodine Swann!«

»Guverner Swann«, rece on ispravljajući strazara. »Ne nosim ovu periku na glavi da bi mi bilo toplije.«

Swann pogleda stražara u lice. »Carruthers, zar ne? Uživajte u svom poslu, gospodine Carruthers?«

Stražar brzo promijeni ton. »Da, gospodine. Posebno kada ljudi dođu posjetiti zatvorenike.«

»Odlično«, reče Swann. Pokaže glavom prema vratima i stražar brzo izađe.

Dok se guverner približavao vlažnoj ćeliji, čuo je ka-ko Elizabeth govori Willu: »Jackov kompas? Sto će op Beckettu?«

Elizabeth je još uvijek bila u vjenčanici iza rešetaka. »Zar je važno?« upita je Will. »Moram pronaći Jacka i uvjeriti ga da se vrati u Port Royal. Zauzvrat će optužbe protiv njega biti odbačene.«

Will se približi sto je bilo moguće bliže Elizabeth s obzirom na rešetke koje su ih dijelile. »Da barem nisam oslobodio Jacka...« poene on, žalosnim, tihim glasom. »Nikad nisam ni pomislio kako bi ti mogla snositi posljedice.«

Elizabeth se nasmiješi. »Rado snosim posljedice.« Pruži ruke kroz rešetke i uhvati Willa za ruku. »Kako ćeš ga naći?« zabrinuto ga upita.

Njena vjera duboko gane Willa. Osjeti kako bi mogao učiniti sve. »Tortuga. Počet ću tamo i neću stati sve dok ga ne nađem, a tad ću se vratiti ovamo i oženiti se tobom.«

»Onako kako dolikuje?« upita Elizabeth.

»Jedva čekam«, obeća joj Will.

5. POGLAVLJE

"Will Turner smjesta započe svoju potragu. Ako treba, pretražit će sve otoke Kariba, ali će naći Jacka. Oputovao je u Tortugu, zastavši putem u različitim otočkim lukama. U jednoj od njih upita prvog čovjeka kojeg ugleda zna li gdje se nalazi Jack.

»Kapetan Jack Sparrow?« rece mu umorni mornar.

»Duguje mi četiri zlatnika. Cuo sam da je mrtav.«

Na drugom otoku Will krene posljuncenom ulicom prema kremi osvijetljenoj svijećama.

Krčmar, plecat, nabijen muškarac rece Willu: »Pobjegao je s kreolkom na Madagaskar.«

Zatim namigne i doda: »Bila je upola mlada od njega i dvaput visa!«

Na nekoj plaži poluslijepi ribar mu ispriča svoju priču.

»Cuo sam da je u Singapuru. To je sigurna stvar kao sto su i plima i oseka«, reče mu bezubo se smiješeci. »Jack Sparrow pojavit će se u Singapuru!«

Will uzdahne. Postojalo je tisuću priča o tome gdje se

fjack nalazi. Willu je preostala jos samo jedna šansa da sazna istinu — ironično, na mjestu gdje je bilo gotovo nemoguće čuti istinu — u Tortugi!

Tortuga je bila poznato boravište kapetana Jacka Sparrowa. Bila je to najprljavija luka na Karibima; mjesto za pijane pirate u potrazi za novim opasnostima i pustolovinama. Mjesto, prisjećao se Will dok mu je smrad Tortuge punio nosnice, koje je zaista bilo priraslo Jackovom srcu.

Cim je stigao, Will ugleda ženu koju je sreo i prošlog puta kad je bio u Tortugi s Jackom.

Žena je imala crvenu kosu i nosila je crvenu haljinu. Ako se točno sjećao, zvala se Scarlett.

Odluci je pitati je li nedavno vidjela Jacka.

»Nisam ga vidjela mjesec dana«, oštro mu odgovori Scarlett. »Kad ga pronađeš, prenesi mu moju poruku.« Podigne ruku i pljusne Willa u lice, pa ponosno ode.

Trljajući obraz, Will krene dalje i spazi skampara na palubi brodića.

»Ne znam gdje je Jack Sparrow«, rece škampar Willu povlačeći mreže. »No, postoji otok južno od tjesnaca gdje trgujem začinima u zamjenu za slasnu svinjetinu. Ne, zaista ne znam za Jacka, no brod mu je tamo, onaj s crnim jedrima.«

Za nekoliko novčića Will nagovori skampara da ga preveze do otoka. Kad su mu se približili, Will se uvjeri i sam; Crni biser bio je izvučen na pijesak! Will živne.

»Moj će te brat veslima prevesti do obale«, škampar reče Willu. Kimne prema višem muškarcu okruglog lica dok je Will ulazio u čamčić na vesla. No, na pola puta do obale, brat se okrene Willu.

»Ne«, reče i poene okretati brod prema natrag.

»Sto nije u redu?« upita Will. »Plaza je ispred nas.« No, muškarac samo nastavi jos brže veslati natrag prema brodu za lov na skampe.

Will nije imao izbora. Zatrese glavom, zaroni i otpliva do obale.

Potpuno mokat, Will se zaputi plažom do Crnog bisera. Ogromni je brod mirovao, usidren u pijesak. Nikakav zvuk nije dopirao s palube.

Malo dalje, Will pronađe ostatke logorske vatre. Bili su jos topli. Jack je sigurno bio ovdje. Mora biti negdje u blizini!

»Jack!« zazove Will. »Jack Sparrow! Gospodine Gibbs! Bilo tko...«

Will se okrene prema gustoj džungli i primijeti kome-sanje u granama. Bila je to Cottonova papiga!

»Lijepo je vidjeti poznato lice«, reče Will staroj ptici, sad još sigurniji kako su Jack i posada na otoku.

»Nemoj me pojesti!« zakriješti papiga.

»Uopće nisam gladan«, reče Will tražeći put kroz džunglu.

»NEMOJ ME POJESTI!« jos glasnije zakriješti papiga.

Will pogleda pticu. »Znaš, ti si samo perje i kosti, a meso ti je vjerojatno poput golubljeg.« Papiga umukne.

»Oprosti«, reče joj Will osjećajući se lose zbog onog sto je bio rekao. »Nije mi to trebalo. Slušaj... ako te itko pita, reci mu da je Will Turner u džungli, u potrazi za Jackom Sparrowom. Razumiješ?« Will uzdahne. »Razgovaram s papigom, reče sam sebi.

»Na zapovijed, gospodine!« odgovori mu papiga, kimajući glavom.

Will se nasmiješi, izvuče mac i počne krčiti put kroz džunglu. Bas je sjekao veliki palmin list kad spazi malenu crvenu pljosku na tlu. »Gibbs...« rece Will tiho prepoznavši pljosku starog pirata

Čučne dolje kako bi je podigao i spazi kako je za nju pričvršćena žicana zamka. Will se nasmiješi, pomislivši kako su pirati postavili zamku. Držeći žicu krene za njom prema stablu. Najednom, dva se oka pojave u deblu drveta, a savršeno kamuflirana ruka posegne prema njemu i žestoko stegne žicu.

U trenu je Will bio oboren i sada je visio naglavačke. Obješen naglavce za jednu nogu, opazi skupinu otočkih ratnika. Imali su tragove ugriza po licima i tijelima, a na sebi su nosili nešto nalik na ljudske kosti! Nije ni čudo sto je skampar bio toliko uplašen. Ratnici jurnu prema njemu s podignutim kopljima. Will se odgurne nogom o stablo i obori nekoliko ratnika na tlo. »Dođi!« rece Will izazivajući izgrizenog ratnika. »Ovdje sam!«

Ratnik podigne puhaljku s otrovnim strelicama i ispali strelicu u Willov vrat. Will klone, a ratnici ga spuste na zemlju.

6. POGLAVLJE

U međuvremenu, u vlažnoj ćeliji u Port Royalu Elizabeth je mogla samo čekati. Mjesečina je ulazila kroz prozorčić ćelije i bacala sjenu na zid. Bila je iscrpljena, pa zaklopi oči, no tada začuje zveckanje ključeva.

»Dođi, brzo!« čula je glas nalik očevom.

Guverner Swann iskoraci iz sjene. »Sto se događa?« upita Elizabeth. Stražar otvori vrata i Elizabeth požuri iz ćelije. Guverner Swann kimne čuvaru.

»Sredio sam ti put natrag za Englesku«, reče guverner Swann dok je sa kćeri jurio kroz hodnik osvijetljen bakljama. »Kapetan je moj stari prijatelj.«

Guverner povede Elizabeth do kočije koja je čekala, no Elizabeth nije htjela ući. Čekala je Willa.

»Ne možemo računati na Willovu pomoć«, očajnim glasom reče guverner izvlačeći pištolj.

»Beckett je ponudio samo jedan oprost. Jedan. Obećan je Sparrowu. Ne traži od mene da gledam kako mi vlastitu kćer odvede na vješala! Ne traži to!« Gurne je unutra i stavi joj pištolj u ruku. Tad zatvori vrata i žurno odveze kočiju do broda koji ih je čekao.

Kad su se približili pristaništu, guverner polako poene zaustavljati konje. Dva su muškarca bila zgurena u sjeni. Jedan je od njih nosio kapetanski šešir.

»Ostani unutra«, reče guverner Elizabeth i skoči dolje. Požuri do dvojice muškaraca.

»Kapetane Hawkins!« reče guverner kojem je laknulo kad je prepoznao prijatelja.

No, Hawkins ne odgovori. Drugi se muškarac odmakne i kapetan, čiji je kaput odore bio prekriven krvlju, sruši se na pod. Guverner Swann shvati kako je onaj drugi muškarac zapravo samo držao ubijenog kapetana u uspravnom položaju.

»Dobra večer, guverneru«, rece mu čovjek polako maramicom brišući krv s noža. Swann je jedva disao. Bio je to Mercer, Beckettov službenik.

»Sramite se«, rece Mercer krenuvši prema tijelu.

Guverner Swann panično stane ispred kočije. »Elizabeth!« vikne. Mercer zazviždi i pojavi se njegova vojska.

Mercer se nasmije i sam naglo otvori vrata kočije. Bila je prazna.

»Gdje je?« gnjevno upita Mercer.

»Tko?« odvrati Swann.

Mercer gurne guvernera na kočiju i zaurla: »Elizabeth!«

»Oduvijek je bila svojeglavo dijete«, nevino odgovori guverner. Mercer naredi ljudima da ga stave u okove te ga grubo odvedoše;

7. POGLAVLJE

Lord Beckett ude u mračni ured u zgradi Istočnoindijske trgovačke kompanije. Upali svjetiljku na velikom stolu od mahagonija i opazi kako je kutija u kojoj je držao Pisma odobrenja prazna. Osjeti kako nije sam u prostoriji.

Elizabeth izađe iz sjene i podigne pištolj koji joj je dao otac. »Ova Pisma odobrenja...«, reče Elizabeth bacivši dokumente na njegov stol. »Kralj ih je potpisao, ali na njima ništa ne piše.« Beckett se nasmije. »Ne vrijede ništa dok na njima ne bude moj potpis i pecat.«

»Imam informacije«, mirno nastavi Elizabeth držeći pištolj u ruci. »Poslali ste Willa po kompas koji pripada Jacku Sparrowu«, nastavi ona. »Neće vam biti od koristi. Bila sam na Otoku smrti. Sama sam vidjela blago. Ima nešto sto biste trebali znati.«

Beckett se samodopadno nasmije. »Aha, shvaćam. Mislite da kompas pokazuje samo prema Otoku smrti. Mislim da niste u pravu, gospođice Swann. Ne marim za ukleto aztečko zlato«, reče Beckett prisjećajući se blaga nađenog u spilji u kojoj je Jack pobijedio Barbossu. »Moje želje nisu tako malograđanske.«

Lord Beckett se okrene prema ogromnoj karti svijeta. »U ovim morima postoji više od jedne škrinje s blagom«, reče on. »Zato možda želite obogatiti svoju ponudu...« završi sa smiješkom.

Elizabeth oslobodi otklonac pištolja i uperi ga lordu Beckettu u glavu. Iznenada se prestao smijati.

»Uzmi u obzir kako si mi ukrao prvu bračnu noć«, nepokolebljivo reče Elizabeth.

Pred uperenim pištoljem Beckett potpiše papire, no nije joj ih odmah predao.

»Zaista se trudiš osigurati Jacku slobodu«, znatiželjno reče Beckett.

»To nije zbog Jacka«, odgovori Elizabeth.

»Onda da osiguraš slobodu gospodinu Turneru. A sto je sa mnom? Još uvijek želim kompas. Uzmi i to u obzir.«

Beckett to reče i ispusti pisma. Elizabeth je sad imala ono po sto je bila došla. Okrene se i nestane u mraku.

Sljedećeg je jutro trgovački brod Edinburški trgovac isplovio iz Port Royala. Kad se brod našao na otvorenom moru jedan od mornara pronađe na palubi nešto posve neobično. Podigne predmet; bila je to vjenčanica.

Kapetan Bellamy začuo je komesanje i smjesta se popeo na palubu. Njegov rizničar i pomoćni kormilar pokušavali su iščupati haljinu jedan drugome iz ruku.

»Ako vam se obojici sviđa haljina«, vikne kapetan Bellamy, »morat ćete je dijeliti i nositi jedan nakon drugoga.«

»Nije tako, gospodine«, odgovori mu rizničar. »Ovaj je brod uklet!«

Bellamy pogleda haljinu. »Da?«

»Da«, uzvratu mu pomoćni kormilar. »Na brodu se nalazi žena, gospodine... svi to osjećaju.« Posada stade gundati. »Duh žene koja je postala udovica prije nego što se udala, shvatio sam ja to«, reče mornar i nastavi, »traži muža izgubljenog na moru.«

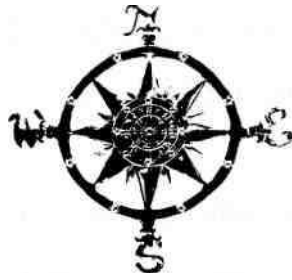
Rizničar kimne. »Trebamo je baciti s broda i nadati se kako će je duh slijediti ili de ovaj brod iskusiti nesreću za dva tjedna, upamtite moje riječi!«

Mornar koji je bojio ogradu pažljivo je slušao raspravu.

»Dosta!« naredi kapetan Bellamy. Uzme haljinu i dobro je promotri. »Ljudi, čini se da na brodu imamo slijepog putnika. Mlada žena, reklo bi se. Na posao. Ako imamo slijepog putnika, i to ženu, sumnjam kako de pobjeći neprimijećena, zar ne?«

Posada nakratko razmisli o kapetanovim riječima, pa se rastrči u potrazi za damom. Mornar koji je bojio ogradu okrene se licem prema posadi.

No, to uopće nije bio mornar. Bila je to Elizabeth, dobro prerusena u mornarsku odjeću. Ona odloži kist i pridruži se potrazi za damom na brodu, potpuno neopažena od družine grubijana.

8. POGLAVLJE

Za to vrijeme daleko u džungli, Will Turner se probudio shvativši kako je vezan i kako ga u povorci nose u maleno selo s kolibama. Stanovnici otoka znatiželjno su ga promatrali. Na kraju spuste Willa pred ogromno prijestolje.

On pogleda gore... i nasmiješi se. Na prijestolju je, svečano obučen i okićen, sjedio nitko drugi do Jack Sparrow!

»Jack Sparrow«, rece Will. »Uistinu sam sretan sto te vidim.«

Jack ne odgovori. Samo je prazno buljio u Willa. Izgledalo je kao da ga nikad prije nije bio vidio.

Ratnici gurnu Willa prema naprijed. »Jack? Jack, to sam ja, Will Turner. Reci im da me oslobode.«

Jack side s prijestolja i stipne Willa za ruku. Govorio je na jeziku koji Will nikada prije nije čuo. Ratnici su s odobravanjem kimali. Will iznenada primijeti kako prijestolje nije uobičajeno prijestolje - bilo je načinjeno od ljudskih kosti

»Saslušaj me, Jack«, očajnički mu reče Will. »Kompas. To je sve sto trebam. Jack, Elizabeth je u opasnosti. Uhapšeni smo jer smo *tebi* pomagali. Čekaju je vješala!«

Krenuvši prema Willovoj nozi, jedan od ratnika gladno potapša trbuh, razmišljajući o Willu kao finom obroku. Jack kimne, a pleme ga veselo pozdravi.

»Ne!« vikne Will kad su ga ratnici zgrabili. »Jack, što si im rekao?« Jack mu ne odgovori. Popne se natrag na prijestolje i zagleda u daljinu.

Dok su ratnici vukli Willa pored Jacka kako bi ga pripremili za ručak, Jack divljački preokrene očima kako bi privukao Willovu pažnju. »Spasi me!« očajnički mu šapne Jack. Ratnici su odvukli Willa do provalije gdje su s debelog užeta visjela dva kaveza načinjena od kosti. Will primijeti kako se u njima nalazi dio posade Crnog bisera. Prije nego što je išta uspio poduzeti, bace ga u kavez.

»O, Will, nisi trebao dolaziti!« dovikne mu Gibbs umjesto pozdrava.

Will se uspije osoviti na noge i gurne ruku u džep. Doda Gibbsu pljosku koju je bio našao u džungli. Gibbs je podigne, a Will ga poene ispitivati o Jackovom čudnom ponašanju i statusu vode plemena.

»Zašto bi vam ovo učinio?« upita Will gledajući zatočenu posadu. »Ako je Jack poglavica...«

»Da«, žalosno mu odgovori Gibbs, »Pelegostosi su postavili Jacka za poglavicu, no ostaje poglavica samo dok se tako i ponaša... sto znaci da ne smije učiniti ništa sto oni smatraju neprimjerenim za poglavicu.«

»Znaci, i on je zarobljenik«, reče Will, »kao i svi mi.«

Gibbs se namrsti. »Još i gore, čini mi se. Pelegostosi vjeruju kako je Jack bog zarobljen u ljudskom tijelu. Namjeravaju mu iskazati poštovanje oslobađajući ga njegovog tjelesnog zatvora.«

Krajičkom oka Will primijeti kako Cotton pokušava nešto reći. Pokušavao je pantomimom pokazati kako će biti prerezan nožem. Will se namrsti.

»Ispeći će ga i pojesti. To je duboko uvriježeno religiozno vjerovanje«, naglas je razmišljao Gibbs. »Ili su možda samo strasno gladni.«

Will je mogao vidjeti gotovo sve članove posade koja se nalazila u dva kaveza, no neki su pirati nedostajali. »Gdje je ostatak posade?« upitao je.

»Ovi kavezi u kojima se nalazimo«, uzdahne Gibbs, »napravljeni su nakon našeg dolaska.«

Will pogleda kaveze od ljudskih kosti i brzo makne ruku.

»Gozba počinje nakon zalaska sunca«, ozbiljno reče Gibbs. »Jackov će život završiti... kada utihnu bubnjevi.

9. POGLAVLJE

U malenom čamcu blizu obale dva su pirata, Pintel i Ragetti, veslala u otrcanoj odjeći, leđima okrenuta suncu.

ŠepRTLjavi dvojac bio je sve sto je ostalo od Barbossine posade. Ragetti, visok i mršav, držao je knjigu u krilu, »...kažem ti kako je to bila božanska providnost koja nas je spasila od zatvora«, reče on, namještajući drveno oko.

»A ja tvrdim kako nas je spasila moja pamet«, reče Pintel, onaj manji, pa nastavi veslati. Pas koji je stajao na pramcu s hrpom ključeva u ustima najednom podigne glavu. Pintel pogladi psa po glavi. »Nije li tako, psiću?«

»Kako znaš da božanska providnost nije potakla tu pamet?« nastavi Ragetti. »Osim toga, neću ukrasti nikakav brod.«

»Nije to krađa«, odvratil Pintel dok su se približavali rtu otočića. »To je spas, a osim toga, otkad te to brine?«

»Otkad smo prestali biti besmrtni«, nervozno odgovori Ragetti. Trebamo se brinuti za naše besmrtne duše.« Spusti pogled prema knjizi koja mu je ležala u krilu.

»Znaš da ne znam citati!« vikne Pintel.

»To je Biblija«, reče pirat s drvenim okom, smiješeći se i otkrivajući pokvarene smeđe zube.

»Računa se i to sto pokušavaš.«

»Pretvarati se kako čitaš Bibliju je laž, a to ti ne ide u prilog«, vikao je Pintel kad im se Crni biser iznenada pojavi na obzoru. Činilo im se da ga traže cijelu vječnost, a sad...

»Pogledaj! Eno ga!« vikne Pintel.

Pas najednom skoči u bistru plavu vodu i otpliva prema

obali. »Sto mu je?« upita Pintel.

»Vjerojatno je vidio *morsku mačku*«, zahihoe se Ragetti.

Kad su stigli na obalu, Pintel pogleda crna brodska jedra. »Čeka nas!« pohlepno reče, a tada začuje zvuk bubnjeva koji se razlijegao džunglom i pješčanom plažom.

10. POGLAVLJE

Ritam bubnjeva postajao je sve snažniji dok su se Pele-gostosi pripremali za veliku svečanost. Dok su sakupljali drva za ognjište, njihov počasni gost i glavno jelo, kapetan Jack Sparrow kimao je u znak odobravanja i pokušavao se nasmejati. »Vidim žene, ali ovdje ima vrlo malo djece... zašto? Zar su maleni najukusniji?« upita on.

Nije dobio odgovor. Ratnici su bili zaposleni postavljanjem velikog ražnja iznad ognjišta. Jacku duboko uzdahne. »Nije dovoljno velik!« vikne, hrabro koracajući prema ognjištu, izigravajući poglavicu kako bi dobio na vremenu.

Namršti se i odmahne glavom dok su Pelegostosi buljili u njega. »Nije dovoljno velik!« reče šireći ruke. »*Ja sam poglavica! Trebam više drva! Veliku vatru!*« reče on na jeziku Pelegostosa. »VISE DRVA!«

Ratnici ispuste koplja i požure prikupiti dovoljno drva kako bi udovoljili svom poglavici. Jack je uspravno stajao, ruku prekrizanih na prsima i mrko gledao sve dok i zadnji ratnik nije otišao. Tad odjuri poput metka.

Posrćući preko mosta od prepletenih povijuša, projuri pored grupe koliba. Uskoro se našao na rubu klisure i gotovo pao dolje, no zaustavi se lamatajući rukama u panici. Uspjevši se ispraviti, odjuri do najbliže kolibe.

»Uže, dugačko uže«, reče on, mahnito prekapajući po nenastanjenj kolibi.

Pronađe kutiju začina sa i znakom Istocnoindijske trgovačke kompanije. Jack ju je bas bio htio baciti u stranu kad se ogromni ratnik pojavi na vratima kolibe. Jack korakne unatrag i zagleda se u zastrašujuće lice ratnika.

»Ne bježim, neeee...« reče Jack otvarajući kutiju sa začinima. Uzme punu šaku začina i njima natrlja tijelo. »Vidiš?«

Jack je ubrzo bio fino premazan slojem svježih začina i vezan za ogromni ražanj, koji je visio iznad ogromne hrpe drva za potpalu stavljenih u veliko ognjište. On uzdahne i pogleda dolje u ognjište, koje je sada, zahvaljujući njegovim vlastitim naporima bilo ogromno. »Odličan posao«, rekao je kimajući ponosnim ratnicima. »Bas lijepo«, doda tiho sam sebi.

U to vrijeme pirati su bespomoćno čekali u svojim kavezima. No, Will Turner se nije želio predati. Elizabethin je život bio na kocki - morao je doći do Jacka. »Zaljuljajte kavez«, vikne muškarcima prebacujući težinu s jedne strane na drugu, zbog čega se kavez počeo njihati.

»Moramo se približiti stijeni!«

Leech i pirati u drugom kavezu shvatili su njegovu namjeru. Ljuljali su kavez prema klisuri i uhvatili povijušu. »Provucite noge«, vikao je Will. »Počnite se penjati!«

Vukući svom snagom i boreći se za uporište, članovi posade su polako pomicali kaveze uz stijenu.

Stražar prođe i na trenutak stane buljiti u nagnute kaveze. Svi su se smrznuli na mjestu.

Nakon nekoliko sekundi ljudi iz Leechovog kaveza postali su nervozni pa su pokušali prijeći jos koji centimetar. Stražar ih opazi. Glasni vrisak bio je znak za uzbunu. Bubnjevi stanu.

Svezan poput purice, Jack je u selu začuo znak za uzbunu bas kad su bakljom htjeli potpaliti ognjište. Stražar naglo upadne u selo vičući i pokazujući prema džungli. Svima je bilo jasno — zatvorenici su pobjegli!

»Za njima!« naredi Jack, još uvijek pokušavajući biti glavni. Mahne glavom prema džungli.

»Ne dozvolite im da pobjegnu!«

Ratnici nisu mogli odlučiti hoće li zapaliti vatru ili odjuriti. Ipak im je dužnost bila osloboditi svog boga tijela u kojem je bio zarobljen. No, isto tako, njihov im je bog naredio da krenu.

Konačno odjure bacivši baklju na tlo.

Jack je razrogačio oči dok se baklja polako kotrljala prema ognjištu pod njim. Odjednom se grančica na rubu ognjišta zapali. Kad je vatra zahvatila cijelo ognjište uz glasni fijuk, Jack pokusa ugasi vatru puhanjem. No, nije bilo koristi. Kapetan Jack Sparrow bio je gotov!

11. POGLAVLJE

Za to vrijeme u ponoru Willov je kavez prvi dosegao vrh. U drugom kavezu Leech je posegnuo za debelom povijušom. Kriknuo je kad je povijuša, izvijajući se, *ušla* u kavez! Leech je povukao ogromnu zmiju, a ne povijušu! Pirati je brzo ispuste iz ruku, a povijuša za koju su se bili držali pukne zbog težine naglih pokreta. Kavez naglo padne, uz glasan prasak, na dno ponora!

Will je čuo krikove muškaraca dok je kotrljao svoj kavez prema gore do ruba ponora. No, nije imao vremena brinuti se zbog Leecha i ostalih. Ratnici su jurili ravno prema njegovom kavezu.

Kako nisu imali vremena za bijeg iz kaveza, Will i ostali povuku ga prema gore i poenu trčati kroz džunglu gurnuvši stopala kroz kavez. Morali su doći do Bisera. Sto prije!

* * *

U selu je Jack također pokušavao pobjeći sto je brže mogao. Očajnički je pokušavao pomaknuti ražanj prema gore, pa prema dolje i sto dalje od vatre. Dječak iz sela promatrao je pirata kako skakuće i guši se iznad pučketavog plamena.

Jack se uspio odbaciti dovoljno visoko u zrak i pao podalje od ognjišta, željno hvatajući zrak. Tada se uspravi i potrči s ražnjem na leđima sto je brže mogao na sprženim nogama. Dječak koji je bio svjedok Jackova bijega odjuri u džunglu. Dostigne ratnike i obavijesti ih da je Jack odskakutao. Bijesni ratnici zauraju i ponovo krenu u lov... no ovaj put ne za Jackovom posadom — nego za Jackom!

Nedaleko od tog mjesta Will i njegov dio posade oslobodio se kaveza i stigao na plažu gdje su ugledali već spreman Biser. Dok su ratnici progonili sve pridosllice na otoku, Pintel i Ragetti spremali su se ukrasti brod. Na sreću, to je za Jackovu posadu značilo brz bijeg.

Gibbs se prvi popne na brod. »Sjajno!« uzviknuo je vidjevši kako je Crni biser spreman za plovidbu. »Polu je posla obavljeno.«

Posada se ukrca pokraj Pintela i Ragettija, a da ih ni ne pogleda, pa zauzme mjesto na palubi. »Momci, spremite se za isplovljavanje!« vikne Gibbs.

Will je radio pored Gibbsa. »Sto je s Jackom? Neću otići bez njega.«

Gibbs najednom prestravljeno pokaže prema plaži. Will pogleda i ugleda Jacka kako juri niz plažu. U stopu ga je pratila horda ratnika.

»Jack! Požuri!« dovikne Gibbs. Jack se žurio najbrže sto je mogao. Lukavi se kapetan uspio osloboditi ražnja. Mlatarajući rukama naokolo pokušavao je zadržati prednost pred ratnicima. Gibbs se okrene prema posadi. »Isplovite! Isplovite!«

Na obali se pojavi zatvorski pas, koji se dočepao kopna nakon sto je napustio Pintela i Ragettija, pa stane režati na ratnike.

»Dobar pas!« vikne Jack trčeći tik uz njega. Jack je trčao preko valova u plićaku jureći prema boku Bisera, gdje ga je Gibbs brzo izvukao na palubu.

Pas je lajanjem zadržao ratnike u zaljevu dok je Crni biser nestajao na horizontu. Najednom se učini kako je pas shvatio da je u nevolji. Prestane lajati, zamahne nekoliko puta repom, pogleda ratnike — vrlo gladne ratnike — okrene se i odjuri.

12. POGLAVLJE

Jack Sparrow sjedio je na palubi Crnog bisera pokušavajući doći do daha.

»Da odemo sto je dalje moguće od ovog otoka i krenemo na otvoreno more?« upita ga Gibbs.

»Odgovor na prvo pitanje je da, kao i na drugo, samo ukoliko se držimo plićaka...« odgovori jos uvijek uspuhani Jack.

Gibbs se namrsti. »To je malo proturječno, gospodine.«

Jack samo kimne. »Imam potpuno povjerenje u vase navigacijske sposobnosti, gospodine Gibbs«, hladno mu odvrati Jack.

Zatim krene prema ogradi, otvori kompas i zabljuje se u njega. Bio je toliko njime zaokupljen da nije primijetio da ima društvo. Will Turner stajao je pored njega.

»Jack«, tiho mu se obrati Will.

»Ne sad«, odgovori mu Jack i ne pogledavši ga.

»Jack, treba mi...«

»Ne sad!« grubo zaurla posegnuvsu za pištoljem. Konačno pogleda Willa. »...O, ti si«, reče mu. »Gdje li je taj majmun?« nastavi Jack znajući da, dokle god ima pištolj pri ruci, može i vježbati. Visoko iz jedara majmun ispusti izazivački krik.

»Jack«, započne Will još jednom, pokušavajući zadobiti kapetanovu pažnju. »Treba mi taj kompas.«

»Sto će ti?« upita Jack pogledavši ga jos jednom prije nego ga zatvori.

»Da spasim Elizabeth«, rece mu Will.

Jack odmahne glavom i poene se penjati po jedrilju. »To mi zvuči nekako poznato«, rece mu. Bio je u pravu. Prošli put kad je bio u Jackovom društvu, također je pokušavao spasiti Elizabeth. Kako bi naglasio ono sto želi reći, Jack doda: »Jesi li ikad razmišljao o tome da je malo bolje čuvaš? Možda staviš negdje pod ključ?«

»Zaključana je. U zatvoru. Objesit će je jer ti je pomogla«, zadere se Will.

Jack na trenutak zastane slušajući Willove riječi. Tad slegne ramenima i nastavi se penjati.

»Dođe vrijeme kad čovjek mora preuzeti odgovornost za svoje postupke«, reče Jack smjestivši se u izvidnicu na vrhu jarbol.

Iznenada Jack osjeti hladni dodir čelika na vratu. Bio je to Willov mac.

»Daj mi ga. Sad!« naredi mu naslanjajući se na kos. »U zamjenu ćeš dobiti potpuni oprost i postat ćeš slobodni gusar u službi Engleske.«

Jack uzdahne. »Bas se pitam sto bi učinila moja posada kad bi vidjela kako si nataknuo na ražanj njihovog omilje-nog, izabranog kapetana?«

»Mislim da bi to smatrali primjerom«, strogo mu odgovori Will.

»Dobro«, kimne Jack. »Ti dobiješ kompas, oslobodiš svoju krasnu djevu. Sto ja dobivam?«

»Puni oprost«, objasni mu Will. »Slobodu. Službu.«

Jack odmahne glavom. »Ne, ti želiš da ja to prihvatim. Zar ne želiš saznati sto ja želim od tebe?«

Will spusti mac i okrene glavu. Ništa nije bilo gore od pregovora s prokletim piratom. »Sto želiš od mene, Jack?« konačno mu reče Will popuštajući.

»Prilično je opasno...« reče Jack, upozoravajući Willa. »Dat ću ti kompas ako mi doneses ...«

izvuče komadić platna iz džepa, »...ovo.«

Will pogleda crtež ključa na platnu. »Znaci, ti od mene dobiješ uslugu i pisma odobrenja?«
'Pustit ću Jacka Sparrowa da se izvuče iz prepredene pogodbe', pomisli Will.

Jack kimne. »A ti spašavaš poštenu gospođicu.«

»Ovo će spasiti Elizabeth?« rece Will promatrajući platno.

Jack se nagne prema Willu kao da ih i sam zrak sluša. »Sto znaš od Davyju Jonesu?« upita ga saptom.

»Ništa«, odgovori mu Will.

»Aha«, rece Jack kimajući glavom, »to će spasiti Elizabeth.«

13. POGLAVLJE

Na drugom mjestu na moru jedna se prilika tiho popela po ljestvama od užadi Edinburškog trgovca. Bila je to Elizabeth Swann, još uvijek odjevena u mornarsku odjeću. Kretala se prema osvijetljenoj kabini kapetana iz koje su se čuli glasovi.

»To je nečuveno!« požali se kapetan Bellamy gledajući brodske račune. »Lučke pristojbe, naknade za vezivanje i, nebesa pomozite, *peljarenjel*«

»Gospodine, bojim se kako je jos jedina besplatna luka preostala u ovim vodama Tortuge«, reče pomoćnik kormilara znajući sto će kapetan odgovoriti.

Tako je i bilo. Bellamy je bio bijesan. »Misliš na *piratsku* luku! Pa, žao mi je ali ja sam pošten mornar. Hvala, ali pošteno radim svoj posao i noću mirno spavam.«

Nije uspio nastaviti. »Gospodine!« prekine ga rizničar pokazujući prema prozoru kabine.

»Sto je?« gnjevno upita Bellamy. No, rizničar se toliko snažno tresao da je samo uspio pokazati prstom. Kapetan se okrene i ugleda bijelu haljinu kako lebdi kraj prozora. Izjuri van na slabo osvijetljenu palubu.

»Recite mi da i vi to vidite«, reče mu prestravljeni brodski kuhar.

»Da, vidim«, odgovori Bellamy gledajući bijelu haljinu kako lebdi iznad palube. Elizabeth je kriomice vukla haljinu pomoću ribarskog konca visoko iz jedrilja. Zamahnula je rukom i povukla konac podižući rukav haljine. Rukav se podigne prema kapetanu Bellamyju, a zatim pokaže prema moru. Njegova se posada odmah odmakne od njega.

»Želi da nešto učinite«, reče mu rizničar.

»Da skočite preko ograde?« brzo doda pomoćni kormilar.

Bellamy ga mrko pogleda. »Daje nam znak!«

Tad se začuje tihi glas nošen vjetrom: »Tor...tu...ga.«

»Jeste li čuli?« vikne kuhar.

»Ber — mu — da?« reče rizničar.

»Tobago?« upita pomoćni kormilar.

Iznenada mladenkin duh pojuri prema ogradi i prebaci se preko nje. Dok je posada bila zaokupljena promatranjem mora, Elizabeth se spusti iza njih.

»Tražite znak!« vikne Bellamy svojim ljudima. ; »Onamo!« reče pomoćnik kormilara pokazujući prema moru. »Eno ga! Eno znaka!«

»To je morska trava«, reče jedan mornar.

»I morska trava može biti znak«, bio je uporan pomoćni kormilar.

Elizabeth postane nestrljiva. Zgrabi rizničara za ramena i okrene ga. »Sto je ono tamo?« reče ona dubokim glasom.

Riječ 'Tortuga' gorjela je na uljanici na palubi.

»Zar nam govori da krenemo tamo?« prestrašeno upita pomoćni kormilar.

Elizabeth je već bila na rubu živaca kad progovori kapetan Bellamy. »Ljudi«, reče on. »Sto kažete na promjenu smjera? Razum nam predlaže da krenemo put otoka Tortuge!«

Dok je posada vikala u znak odobravanja, Elizabeth povuče dolje svoju mornarsku kapu i nasmiješi se. Njen je plan uspio. Sada može samo čekati.

14. POGLAVLJE

Elizabeth se uputila prema Tortugi kako bi pronašla Willa, no on nije bio niti blizu Tortuge. Bio je s Jackom Sparrowom s kojim se zaputio u unutrašnjost.

Kroz gustu maglu dva su velika čamca na vesla s Crnog bisera plovila prema uscu rijeke Pantano. Will, Ragetti i Gibbs veslali su u prvom čamcu, a za njima su išli Jack, Pintel i Cotton. Pored Cottona je stajao kavez prekriven platnom.

Dok su prolazili pored debelog, isprepletenog korijenja i kora drveta, Will Gibbsu tiho postavi pitanje koje je zani-malo cijelu posadu: »Sto je to toliko uplašilo Jacka?«

Gibbs duboko uzdahne. »Jack se zamjerio nikom drugom do Davyju Jonesu«, odgovori mu ozbiljnim glasom. »Misli kako je siguran jedino na kopnu. Ako ode na otvoreno more, uzet će ga.«

»Davy Jones?« u nevjerici upita Will. Činilo se kako se Jack nikoga ne boji.

»Kažem ti. Ako vjeruješ u takve stvari, postoji zvijer koja radi na zapovijed Davyja Jonesa. To je opaki stvor iz dubina, s divovskim krakovima koji će ti usisati lice i odvući cijeli brod dolje u tamu. Kraken«, ispriča mu Gibbs, stresavši se pri samom spomenu njegova imena.

»Kažu da smrad njegovog zadaha...« Gibbs zastane ne želeći nastaviti i Will opazi strah u očima starog pirata. »Ako vjeruješ u takve stvari«, ponovi on nagnuvši glavu i nastavi veslati. Will pogleda prema Jacku koji je nervozno grizao zanoktice. »Nikad nisam pomislio kako je Jack tip koji se boji smrti.«

»Da, ali sto se tiče Jonesa, tu se ne radi o umiranju — radi se o kazni«, odgovori mu Gibbs.

»Zamisli najgoru sudbinu koju možeš izazvati, a koja će potrajati cijelu vječnost... to je ono sto te očekuje na dnu mora.«

Na trenutak svi u čamcu umuknu razmišljajući o Gibbsovima riječima.

»A ključ će ga toga poštediti?« upita Will.

»Ha, to je pitanje na koje Jack traži odgovor«, dosapne Gibbs, pogledavajući prema kapetanu.

»Dovoljno gadno da ode posjetiti... *nju*.«

»Nju?« uznemireno će Will.

»Da«, potvrdi mu Gibbs.

Dok su čamci klizili mirnom vodom sparnog močvarnog rukavca rijeke, krijesnice su svjetlucale u teškom zraku. Čamci se zaustave kraj ljestvi od užeta koje su visjele iz nakrivljene drvene kolibe visoko na stablu. Svjetiljka je visjela na vratima bacajući mutnu svjetlost na opreznu piratsku posadu. Stigli su. Pitanje je bilo gdje?

»Ne brinite, prijatelji«, reče Jack nastojeći zvučati bezbrižno. Zgrabi ljestve. »Ja ću to srediti. Tia Dalma i ja se dugo poznajemo. Zaista smo bliski. Bili smo gotovo nerazdvojni, hm, ona i ja... prije.«

»Čuvat ću ti leda«, dobrovoljno se javi Gibbs.

»Vise sam zabrinut za prednji dio«, promrmlja Jack.

Jack još jednom uznemireno pogleda oko sebe i ude u kolibu, a ostatak posade krene za njim.

Kad su im se oči priviknule na slabu svjetlost, ugledali su razne vrste neobičnih stvorova u staklenkama i bocama. Neki su bila preparirani i visjeli su s greda. Drugi su se muvali po staklenkama s tamnom vodom. Iznad njihovih glava njihao se stari, prašnjavi krokodil.

Ragetti spazi u kutu staklenku s očnim jabučicama i prekrije rukom svoju očnu šupljinu,

zacepljenu drvenim okom.

Za stolom, u sjeni, sjedila je Tia Dalma, proročica ostrovidnijeg oka od svih pirata. Kružila je rukama nad rakovim kliještima, a onda naglo zabacila glavu. Ustane. »Jack Sparrow«, rece ona, »oduvijek sam znala kako će te vjetar jednog dana opet donijeti k meni.«

Očima preleti preko Jacka te stane promatrati Willa. Nasmiješi mu se. »U tebi je prst sudbine, Williame Tur-neru«, rece ona približavajući muse.

»Poznaješ me?« upita je zbunjeno Will.

»Ti mene želiš upoznati«, odgovori ona zagonetno gledajući Willu u oči.

»Neće ovdje biti nikakvog upoznavanja«, rece Jack primaknuvši se Tia Dalmi i povede je natrag do stola. »Došli smo po pomoć.«

Kad su se pirati okupili oko stola, Tia Dalma povuče Willa prema sebi. »Traženje pomoći nimalo ne slici na Jacka Sparrowa.«^x

»Nije toliko za mene«, hladnokrvno odgovori Jack, »koliko za Williama kako bi mi mogao učiniti uslugu.«

Tia Dalma kimne. »E, to već zvuči poput Jacka Sparrowa. Kakvu ti uslugu mogu učiniti?

Znaš da se one plaćaju.«

»Platit ću ti!« veselo reče Jack uzimajući kavez iz Pintelovih ruku. Podigne platno i pokaže se majmun Jack. Jack uzme pištolj i pogodi ga. Ljuti majmuncić niti ne trepne. Samo ga pogleda.

»Vidiš?« reče joj Jack. Pogleda prema stropu. »Možda ga možeš srediti kao i krokodila?«

Tia Dalma ustane i otvori kavez.

Gibbs zastenje dok je majmun jurio po kolibi. »Ne znaš koliko nam je trebalo da ga uhvatimo«, reče on tužno.

»Plaćanje je u redu«, reče ona ignorirajući Gibbsa. Pogled joj opet odluta do Willa.

Jack izvadi crtež ključa iz džepa i doda ga Willu, koji

ga brzo pokaže Tii Dalmi. »Ovo tražimo... i ono sto on otvara«, reče Will.

»Zar te kompas koji si kod mene nabavio ne može odvesti do njega?« upita ga Tia Dalma.

»Ne može«, odgovori joj Jack.

Tia Dalma se nasmije i ponovo se posveti Willu dok je govorila Jacku. »Taj ključ otključava škrinju... a ono sto se unutra nalazi je ono sto tražiš, zar ne?«

»Sto je unutra?« upita Gibbs.

»Zlato? Dragulji? Vrijedna imovina bez vlasnika?« pun nade reče Pintel.

»Ništa lose, nadam se«, reče Ragetti još uvijek obeshrabren zbog svega.

15. POGLAVLJE

Tia Dalma se nasmiješi piratima koji su se okupili oko nje kao malena djeca. Tada poene pričati priču. »Čuli ste za Davyja Jonesa? Morskog čovjeka, velikog mornara sve dok se nije susreo s onim sto uznemiri sve muškarce.«

»Sto uznemiruje sve muškarce?« upita je Will.

Ona se nasmiješi. »Zaista, sto?«

»More«, ozbiljno reče Gibbs.

Tia Dalma odmahne glavom.

»Zbrajanje«, pohlepno reče Pintel.

Ciganka ponovno odmahne glavom. »Razlika između dobra i zla«, predloži Ragetti. Svi u sobi pogledaju jednookog pirata i odmahnu glavama.

»Žena«, reče Jack dovršivši igru.

Tia Dalma nasmiješi se grubom piratu. »Žena. Zaljubio se. Bila je to žena, prevrtljiva, okrutna i neukrotiva poput mora. Nikad je nije prestao voljeti, no bol koju mu je zadala bila je previse da bi s njom živio... ali nedovoljna da umre.«

Svaki je od njih stao tužno klimati glavom, predobro znajući priču.

»Sto je on točno stavio u škrinju?« upita Will.

Tia Dalma uzdahne. »Odlučio je kako ne vrijedi osjećati malene, kratkotrajne radosti koje život donosi, pa je izvadio svoje srce i zaključao ga u škrinju, a nju sakrio od svijeta. Ključ... uvijek drži kod sebe.«

Will kimne. Ključ otvara škrinju u kojoj se nalazi Jonesovo srce.

»To je bio obilazni put do odgovora«, primijeti Jack.

»Sto je dobro za jednog, dobro je i za druge«, odgovori mu Tia Dalma namignuvši.

»Znao si to«, reče Will, shvativši kako je Jack sklopio pogodbu znajući vise nego sto mu je želio otkriti.

»Ne, nisam. Nisam znao gdje se nalazi ključ...« promuća Jack prekinuvši Willove misli.

Will zakoluta očima.

»No, sada znamo«, britko reče Jack. »Jedino sto sada trebamo jest ušuljati se na Jonesov brod Leteći Holandez i uzeti ključ, nakon čega se možeš vratiti u Port Royal, svojoj bajnoj djevi.« Jack krene prema vratima, no prije nego sto ih je uspio otvoriti, Tia Dalma reče: »Pokaži mi ruku.«

Jack je oklijevao. Polako odmota svoj dlan. Tia Dalma s poštovanjem kimne čim ugleda crnu mrlju kojom je Jack bio obilježen.

Gibbs se nagne, pa i on ugleda znak. Pintel i Ragetti promatrali su kako se stari pirat okrenuo tri puta i pljunuo za sreću. Ne znajući zašto i oni učine isto, za svaki slučaj.

Promatrali su Tiu Dalmu kako se kreće po prostoriji u dugoj, iznošenoj haljini i penje po stubama. Na vrhu stubišta otvori velika izrezbarena vrata. Iz njih se začuo šum oceana. Tia Dalma polako zatvori vrata i spusti se natrag niz stube. U rukama je nosila staklenku koju zatim preda Jacku. »Davy Jones ne može pristati u luku, ne može zakoračiti na kopno osim jednom u deset godina«, reče mu. Nagnuvši se, ona skupi zemlju i njome napuni staklenku.

»Na kopnu si siguran Jack Sparrow, i zato uvijek nosi zemlju sa sobom.«

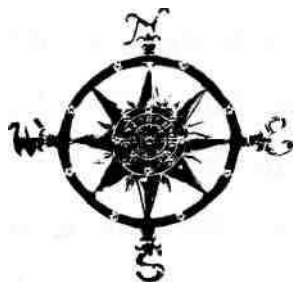
Jack pogleda u staklenku. »Staklenka sa zemljom«, reče Jack razočarano

»Da.«

»Kako mi staklenka sa zemljom može pomoći?« sumnjičavo je upita.

Tia Dalma posegne za staklenkom. »Ako je ne želiš, vrati je.«

»Ne!« krikne Jack privinuvši je na prsa. »Onda će ti pomoći«, reče ona kimnuvši. Will se okrene prema Tii Dalmi. »Mislím kako trebamo potražiti Letećeg Holandeza«, reče on. Tia Dalma se nasmiješi mladom licu pa ponovo sjedne za stol. Skupi kliješta rakova, baci ih na stol pa stane čarati kako bi dobila smjer plovidbe. Kliješta su dobro odradila posao. Posada je bila na putu da nade Davyja Jonesa.

16. POGLAVLJE

Crni biser plovio je prema arhipelagu u Karibima koji je odgovarao crtežu sto su ga pokazala kliješta na stolu Tie Dalme. A tamo je u plicaku ležao brod nakošen na jednu stranu.

Pod svjetlošću stare uljanice Jack i Gibbs su u tišini promatrali razbijeno plovilo.

»To je Leteći Holandez?« upita ih Will. »Bas i nije nešto.«

»Nisi ni ti«, zaurla Jack. »Ne podcjenjuj ga.« Tad se okrene Willu. »Kakav ti je plan?« upita on.

»Odveslat ću do tamo i pretraživati brod sve dok ne nađem tvoj prokleti ključ«, uzvрати mu Will.

»A sto ako je tamo posada?« upita ga Jack.

»Sasjeći ću svakoga tko mi stane na put.«

Jack se nasmije. »Sviđa mi se to. Jednostavno je i lako se pamti.«

Will kimne. Oči su mu pogledavale tkaninu koju je Jack čvrsto držao u ruci. »Donijet ću ti ključ, daj mi kompas.«

»Da, a ako te zarobe, samo reci, 'Jack Sparrow me poslao da izravna dug«, reče mu Jack.

Zatim doda: »Možda ti to spasi život.«

Will se pozdravi i krene preko ograde u čamac koji ga je čekao.

Dok je Will veslao leđima okrenut brodu koji je bio namjerno potopljen, Jack ga je promatrao u tišini. Tad naredi Gibbsu da priguši svjetla.

Svjetiljke na Crnom biseru stale su se gasiti jedna za drugom, tamne poput njegovih crnih jedara. Brod je bio gotovo nevidljiv izuzev zlatnog zuba kapetana Jacka Sparrowa, koji se smješкао u tami.

Will je stigao do glavne palube razbijenog broda i upalio uljanicu. Činilo mu se kako je brod napušten. Tijela mrtvih mornara bila su razbacana po palubi. Willu počnu klecati koljena dok je promatrao nered oko sebe. U sto se upustio?

Najednom zaskripi koloturnik. Will se okrene i ugleda ranjenog mornara koji je slabašno pokušavao podići jedro.

»Podigni prečnjaču, pa u prelet. Kapetanova naredba«, promrmlja čovjek.

»Mornaru, nema koristi«, reče mu Will. »Nasukali ste se.«

No, izmoreni je mornar i dalje pokušavao. »Ne... pod nama... gadan zadah... valovi su odnijeli Billa i Quentina... kapetanova naredba!«

Val iznenada zatrese brod i iz jedrilja ispadne mrtvi mornar. Will ugleda na njegovim leđima znakove sisanja. Okrene tijelo. Muškarac nije imao lica, bilo je potpuno usi-sano.

Kraken! Will se odmah sjeti Gibbsova opisa morskog čudovišta.

Brzo se odmakne od tijela. U strahu pogleda preko ograde, no nije vidio ništa osim tamnog, valovitog mora. Najednom morem zavlada jezoviti mir. Tad gotovo jednakom brzinom vjetar podigne oluju. More se uzburka i zabijeli, a iz pjene se poput velikog kita koji sječe površinu pojavi zastrašujući brod velike snage. Leteći Holandez.

Will je bio prevaren. Kako bi privukao pravi Leteći Holandez, Jack je poslao Willa na razbijeni brod. Ali, sad su brod i njegov kapetan Davy Jones stigli.

Nije bio nalik niti jednom brodu koji je Will do tada vidio. Bio je načinjen od svijetlog drveta i kosti te sasvim prekriven morskim bićima — koraljima, školjkama i morskom travom. Uz veliki pljusak udario je u ocean, na pramcu se mogao vidjeti pričvršćeni kostur žene s krilima. Will se sakrije iza jednog od uništenih brodskih topova, no to mu nije pomoglo.

Posada Holandeza se u tami ukrcala na brod. Bila je to gnjusna grupa. Neki su imali ljuske dok su drugi bili prekriveni školjkama. Will izvuče mac i pokaže se. Potrči prema čamcu, ali prvi časnik Holandeza, Maccus, čije je lice bilo prekriveno koraljima, zaustavi ga. Ostatak posade mu se ubrzo pridruži opkolivši Willa.

»Dolje na koljena i moli!« drekne Greenbeard, nos-tromo lica prekrivenog morskom travom. Na trenutak Will stane kao smrznut od samog pogleda na Jonesovu posadu. No, cim se pribrao, on provuce mac kroz bačvu kitovog ulja i zabije ga u svjetiljku. Mac je žestoko plantio dok je sjekao i palio vodnjikavo meso posade. Will se okrene kako bi napao posadu s leđa kad ga koloturnik pogodi ravno u lice i onesvijesti. Bio je bespomoćan i prepušten na milost posade Letećeg Holandeza.

17. POGLAVLJE

Kad je došao svijesti, Will je još uvijek bio na olupini. Nalazio se u redu mornara koji su klekali na koljenima. Will je bio posljednji u redu. Pogleda u stranu i opazi čovjeka kako koraca po palubi. Bio je to Davy Jones — izgledao je strasno kao sto su mu ga opisivali. Kapetanove tamne oči buljile su ispod duge brade od krakova hobotnice koji su se micali i nabirali po svojoj volji. Umjesto lijeve ruke imao je rakova kliješta, a prsti desne ruke su se protezali u grubim krakovima omatajući se oko stapa od bjelokosti. Na glavi mu je bio crni šešir koji je nalikovao vražjim rogovima, a jedna mu je noga bila sama kitova us. Mrko je promatrao mornare ispred sebe.

»Jos su šestorica živa«, izjavi Maccus. »Ostali su mrtvi.«

Jones kimne i stane koracati pored njih. »Bojiš li se smrti?« upita Jones broskog kormilara koji je djelovao najuplascenije. »Mogu ti ponuditi — izlaz«, reče mu podrugljivim glasom koji je odzvanjao poput valova koji udaraju u daleku obalu«

»Ne slušaj ga!« reče mu kapelan, koji je također bio u redu, stišćući križ

Jones se okrene i prodere: »Zar se ne bojiš smrti?«

»Riskirat ću, gospodine.«

»Sretno ti bilo«, reče mu Jones smijuljeći se.

Zatim da znak Greenbeardu koji baci mornara preko ograde.

Jones se nagne bliže kormilaru. Njegova se krakata brada izvijala i kostrijesila. »Držiš se života i bojiš smrti. Nudim ti izbor. Pridruži se mojoj posadi... i odgodi presudu. Stotinu godina pod jarbolom. Hoćeš li mi služiti?«

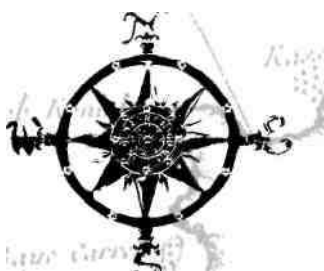
Kormilar brzo kimne. »Služit ću.«

Jones se nasmiješi i krene dalje. Stane kraj Willa i namrsti se. »Ti nisi niti mrtav, niti umires. Zašto si ovdje?«

»Šalje me Jack Sparrow«, odgovori mu Will, »da podmirim njegov dug.«

Jonesovo lice poprimi bijesni izraz, a krakovi brade pocrvene. »Zaista?« Dugo je promatrao Willa. »U velikom sam iskušenju da prihvatim njegovu ponudu.«

Jones okrene glavu i pogleda u tamu. Bilo je vrijeme da se pobrine za plaćanje.

18. POGLAVLJE

Skriven u tami na palubi Crnog bisera Jack Sparrow pogleda kroz svoj mali teleskop i prestravi se. Jones je buljio ravno u njega.

Dok je Jack polako spuštao teleskop, Davy Jones se iznenada pojavi ispred njega. Posada Letećeg Holandeza također se prebacila na palubu Bisera i brzo opkolila Jacka i njegovu posadu.

»Trebaš platiti dug«, rece Jones Jacku podmuklo re-žeći. »Bio si kapetan Crnog bisera trinaest godina. Tako smo se dogovorili.«

Jack kimne. »Zapravo sam bio kapetan samo dvije godine — tad je izbila pobuna.«

»Svejedno si bio kapetan«, odgovori mu Jones. »Nisi li se sve ovo vrijeme predstavljao kao kapetan Jack Sparrow?«

»Ne, koliko se mogu sjetiti. Zašto pitas? Platiao sam ti. Imaš jednu dušu koja će ti služiti na brodu. Već je tamo«, reče Jack misleći na Willa.

»Nema zamjene«, zagrmi Jones. »Ne možeš se cjenkati sa mnom.«

Jack podigne prst »Postoji presedan sto se tiče ropstva, u skladu sa Zakonom bratstva...«

Kraci Jonesove brade poenu se stezati i uvijati. »Jedna duša nije isto sto i druga!«

»Aha! Znaci utvrdili smo da se radi o razumnom prijedlogu. Sad se cjenkamo«, odgovori mu Jack.

»Kao i prije, neobično me zanima sto ćeš reći«, prizna mu Jones.

Jack odluci iskoristiti priliku za cjenkanje i navalio. »Koliko duša vrijedi moja duša?« lukavo upita.

Jones razmisli. »Stotinu duša. Tri dana«, bio je odgovor.

Jack nabaci blistavi osmijeh. »Bas si divan. Pošalji mi natrag momka pa da krenem.«

»Zadržat ću dječaka. Pošteno plaćanje. Znaci da ti treba još devedeset i devet.«

»Sto?« upita Jack zapanjeno. »Jesi li upoznao Turnera? On je plemenit i hrabar, sjajan sopran... vrijedi barem za četiri. A jesam li spomenuo da je zaljubljen? Treba se uskoro vjenčati. S krasnom mladom damom. Ti mrziš te gluposti.«

Jones se nije dao pokolebati Jackovom slatkorječivošću. »Zadržat ću momka«, drekne.

»Duguješ mi devedeset i devet duša. Za tri dana. No, pitam se, Sparrow... možeš li živjeti s tim?«

Jack nije dugo razmišljao.

»Da«, odgovori.

»Možeš osuditi nevinog čovjeka — prijatelja — na doživotno ropstvo, u tvoje ime, dok ti slobodno lunjaš?« upita ga Jones.

»To mi sasvim dobro ide«, odgovori Jack. »Hoćemo li to zapečatiti krvlju? Mislim, crnilom?«

»Nećemo, ali kao da jesmo. Dogovoreno?«

»Dogovoreno«, reče Jack još uvijek se cereći. Jack pogleda svoj dlan. Kad je ponovo dignuo pogled, Davy Jones i njegova posada također su bili nestali.

Malo kasnije Leteći Holandez otplovi u daleku oluju s Willom na palubi. Jack je tiho promatrao kako brod nestaje s vidika. Imao je tri dana da nade devedeset i devet duša. Mogao je otići samo na jedno mjesto — u Tortugu.

19. POGLAVLJE

Jack je sjedio u kutu prepune kreme u Tortugi, podignutih nogu, s kompasom u ruci. Dok se Gibbs bavio zapošljavanjem Jacku vrlo potrebnih devedeset i devet duša, Jack je pio iz velikog vrca i slušao. Gibbs je obećavao mornarima punim nade nezaboravno putovanje na Crnom biseru. Naravno, kako je to bila Tortuga, svaki je od njih bio izmrcvaren i slomljen.

»Imam jednu ruku i bolesnu nogu«, stari mornar reče Gibbsu.

»Bit ćeš u košu na jarbolu«, odgovori mu Gibbs. Nakon što je obavio još nekoliko razgovora, Gibbs ode do Jacka.

»Kako nam ide?« upita Jack podigavši pogled.

»Računajući ovu četvoricu?« uzdahne Gibbs. »Imamo četvoricu.« Gibbs je bio zabrinut zbog malog broja.

»Nemam sreće«, žurno doda.

»Ja ne dajem obećanja«, reče Jack podigavši obrvu.

Nije volio obećanja.

»Jack, bolje smisli novi plan i ne oslanjaj se na kompas.

Cijela posada zna kako ne radi otkad si spašen s vješala.«

Jack se namrgodi, a Gibbs se vrati svom slabašnom redu zaposlenika.

»Kakva je tvoja priča?« reče Gibbs sljedećem mornaru. Muškarac je bio pijan i neobrijan, no bistra pogleda.

»Moja priča«, odgovori mu čovjek. »Ista je kao i vaša, samo jedno poglavlje vise. Bio sam opsjednut hvatanjem zloglasnog pirata... progonio sam ga preko sedam mora. Izgubio sam se, potpuno me to proželo. Ta me potjera stajala posade, čina, života.«

Gibbs pomnije pogleda muškarca. »Komodore?« upita prepoznavši čovjeka pred sobom. Bio je to komodor Norrington — čovjek koji je progonio Jacka i Biser sve do Otoka smrti.

»Nisam vise«, odgovori mu bivši komodor. Snažno udari bocom o stol. »Onda, sto će biti? Jesam li dobar za vašu posadu?«

Gibbs ne odgovori. Bio je zapanjen vidjevši kako je uglađeni komodor postao grubi pustolov poput njega.

Tišina je ljutila Norringtona. »Dakle, jesam li vrijedan služiti kapetanu Jacku Sparrowu?«

zagrmi on. Tada se okrene i izvuče pištolj. »...Ili da te samo ubijem?« zaprijeti, ciljajući preko prostorije u Jacka, koji se pokušavao iskrasti.

Jack se smrzne i usiljeno nasmije. »Dobio si posao!«

Norrington otkoci pištolj. »Oprosti«, reče on svejedno se spremajući pucati, »stare navike ne umiru lako.«

»Polako, vojnice«, reče mu čovjek i zgrabi Norringtona za ruku. »Prijetiš našem kapetanu.«

Hitac nasumce opali iz pištolja i čovjek se sagne, prevrnuvši stol. Jackova nova posada najednom skoči i poene zamahivati. Pirati koji su bili na kopnu zbog zabave, pridruže se tučnjavi i poenu uzvraćati, bacajući stolice i razbijajući boce.

»Vrijeme je da krenemo«, reče Jack, kimnuvši Gibbsu.

»Da.«

Jack se provuče kroz tučnjavu bez ogrebotine. Na izlasku se sagne nad čovjekom koji je ležao na tlu te isproba njegov šešir. Premalen je, pomisli Jack dok su se on i Gibbs probijali po

stražnjem stubištu kreme. Zaista je teško naći dobar sesir u današnjim vremenima, pomisli dok se borba nastavljala.

Nakon što su se Jack i Gibbs tiho iskrali, Norrington je ostao leđima okrenut gredi sijekući pijanu rulju. »Navalite.

Želite malo britanskog čelika? Ti, ti, ti?« jos uvijek je vikao kad mu netko razbije bocu o glavu. Srušio se.

Iznad njega je u mornarskoj odjeći stajala Elizabeth. »Želio sam to učiniti«, vikne ona piratima. »Sad izbacimo taj nered odavde i popijmo nešto!«

Pirati zauraju i izbace Norrington van svinjama, koje su se valjale iza kreme. Elizabeth iznenada prepoznaje muškarca. Nije mogla vjerovati svojim očima.

20. POGLAVLJE

Malo kasnije, Elizabeth dojuri do bivšeg komodora i klekne. »James Norrington«, reče ona žaleći jadnog čovjeka. »Sto vam je to svijet napravio?«

»Ništa sto nisam zaslužio«, odgovori Norrington dok mu je Elizabeth pomagala da ustane na noge.

Polako su uspjeli doći do pristaništa i stati točno na put Jacku. »Kapetane Sparrow«, obrati mu se Elizabeth.

Jack je pogleda. Nije ju prepoznao u mornarskom ruhu. »Došao si se pridružiti mojoj posadi, momče? Dobro došao.«

»Ne, nego pronaći čovjeka kojeg volim«, reče Elizabeth.

Jack kimne, još uvijek nesvjestan kako razgovara s Elizabeth.

»Polaskan sam, sinko, no moja je prva i jedina ljubav more«, odgovori Jack.

»Mislim na Williama Turnera, kapetane Sparrow«, odlučno reče Elizabeth.

»Elizabeth?« rece Jack, oprezno je promatrajući. »Znaš, ta ti odjeća uopće dobro ne stoji.«

»Jack«, nastavi Elizabeth ne dajući se smesti, »znam da je Will krenuo u potragu za tobom. Gdje je on?«

»Draga moja, zaista mi nije drago sto ti ovo moram reći, no zbog nesretnih i sasvim nepredvidivih okolnosti koje nemaju nikakve veze sa mnom... jadni je Will uhvaćen i prisilno unovačen u posadu Davyja Jonesa.«

»Davy Jones«, ponovi Elizabeth, ne znajući treba li vjerovati ovom piratu.

»Daj, molim te«, podrugljivo mu rece Norrington. »Kapetan Letećeg Holandeza? Na brodu koji prevozi one koji izgube život na moru s ovog svijeta u drugi...«

»Samo ti lupetaj!« vikne Jack. Prepoznavši Norringtona, doda: »Izgledaš užasno, čovječe. Sto ti radiš ovdje?«

»Ti si me zaposlio«, odgovori mu. »Nisam ja kriv sto imaš niske kriterije.«

»Jack«, obrati mu se Elizabeth, »samo želim naći Willa.«

Jack povuče svoju crnu bradu, pa joj oprezno odgovori. »Jesi li sigurna? Je li to ono sto zaista želiš... vise od svega?«

»Naravno«, odgovori Elizabeth. Najednom Jacku za-sjaje oči.

»Pretpostavljam kako želiš pronaći način da spasiš Wil-la... vise od svega«, reče joj Jack.

»A ti znaš kako to mogu učiniti?«

»Pa«, započne Jack, »...postoji jedna škrinja. Škrinja nepoznate veličine i podrijetla.«

»U kojoj se nalazi srce Davyja Jonesa koje još uvijek kuca!« ubaci se Pintel u prolazu, noseći bačvu na Crni biser.

»KUC-KUC!« doda Ragetti, tapsući se rukom po prsima i cereći se.

Ne obraćajući pažnju na ružni par, Jack brzo reče: »A tko god posjeduje škrinju posjeduje i sredstvo kojim može narediti Jonesu da učini sve sto on... ili ona... želi, uključujući i spašavanje našeg hrabrog Williama od njegove strasne sudbine.«

»Kako je možemo pronaći?« odlučno upita Elizabeth. Nije vjerovala Jacku, ali je željela doći do Willa — sto prije.

Jack joj stavi kompas u ruku. »Pomoću ovoga. Ovaj je kompas jedinstven.«

»Pod jedinstven misliš 'pokvaren?'« upita ga Norrington.

Jack nakrivi glavu. »Istina je, kompas ne pokazuje sjever«, reče, a zatim nastavi, »pokazuje prema onome sto želiš najviše na svijetu.«

Još uvijek sumnjičava, Elizabeth ga upita: »Jack, govoriš li istinu?«

»Naravno, ljubavi. Ono sto želiš najviše na svijetu jest pronaći škrinju Davyja Jonesa, zar ne?«

Elizabeth kimne. »Kako bih spasila Willa.«

Jack otvori kompas u njenoj ruci. »Pronalaženjem škrinje Davyja Jonesa«, reče on naglasivši to. Pogledavši smjer koji pokazuje kompas, okrene se prema Gibbsu. »Imamo smjer plovidbe!« vikne. Posada Bisera je napokon krenula na put.

21. POGLAVLJE

U međuvremenu, na palubi Letećeg Holandeza, Davy Jones je sjedio svirajući koraljne orgulje koje su izgledale kao da su izrasle iz same palube. Melodija je bila toliko tužna i nezaboravna da su se Jonesu oči punile suzama dok su se tonovi razlijevali palubom. Pogled mu je privlačila slika žene lelujave kose, urezana u koralj iznad ogromne tipke.

Na drugom dijelu palube članovi posade marljivo su radili — uključujući i najnovijeg elana, Willa Turnera. Potezao je konopac kad mu on najednom isklizne iz ruku i deblenjak padne, udarivši u palubu.

»Dignite žohara na noge!« vikne nostromo. U rukama je držao korbac. Udari njime o dlan.

»Pet udaraca će te podsjetiti da ostaneš na nogama!« vikne on hodajući prema

Willu. No, prije nego je uspio zamahnuti, Bootstrap Bill ispruži ruku i zgrabi mornara za zglob.

»Ometaš me u izvršavanju mojih obveza!« zaurla nostromo. »I ti ćeš biti kažnjen!«

»Preuzet ću kaznu na sebe«, reče mu Bootstrap.

»Da?« upita Davy Jones. Prestao je svirati orgulje i pažljivo promatrao situaciju. »A što te dovelo do takvog milosrdnog čina?«

Bootstrap podigne ruku prekrivenu školjkama i pokaže prema Willu. »Moj sin. To je moj sin.«

Jones se nasmije promatrajući Willovu reakciju kad je ugledao oca. »Kakva slučajnost!« rikne Jones udarivši se po koljenu. »Zelis spasiti sina od nostromove kazne?«

»Da«, odgovori Bootstrap.

»Daj korbac gospodinu Turneru. Starijem«, Jones naredi nostromu.

Bootstrap Bill bunio se dok su mu stavljali korbac u ruku. Biti prisiljen izudarati vlastitog sina bila je najgora moguća kazna.

»Tajna je otkrivena, gospodine Turner!« zaurla Jones. Posada se uplašila. »Tvoj će potomak osjetiti bol, bilo od nostromove ruke... ili tvoje vlastite!«

Nostromo se vrati kako bi uzeo korbac, no Bootstrap ga odgurne. Podigne korbac prema Willu, te zamahne rukom prekrivenom školjkama.

Will je napola teturajući stigao do stive kasnije te večeri, a Bootstrap ga je slijedio.

»Nostromo se dići kako otkida meso s kostiju sa svakim udarcem«, Bootstrap objasni Willu dok mu je pomagao da se smjesti na klupu.

Will je samo buljio u njega. Nije mogao vjerovati kako nakon svih tih godina razgovara sa svojim ocem.

»Dakle, trebao bih shvatiti ono sto si učinio kao čin sažaljenja?« upita Will svog oca. ,, Bootstrap kimne.

»Tad pretpostavljam da sam sin svog oca. Gotovo godinu dana govorio sam sebi kako sam te ubio kako bih je spasio«, prizna mu Will.

»Ubio si me?« upita ga Bootstrap.

»Otklonio sam kletvu pod kojom si bio znajući kako to znaci tvoju smrt. No, barem više nećeš patiti zbog sudbine koju ti je namijenio kapetan Barbossa.«

»Tko je Barbossa?« upita ga Bootstrap.

»Kapetan Barbossa«, reče mu Will, pitajući se kako je um njegova oca tako otupio da se ne sjeća. »Čovjek koji je poveo pobunu na Crnom biseru? Koji te ostavio da živiš zauvijek na dnu oceana.«

»O! Naravno«, reče Bootstrap kimnuvši. Oči mu se ispune suzama. »To je dar i laž koju daruje Jones«, reče on mladom Willu. »Pridružiš se posadi i pomisliš kako si prevario sile, no ne nalaziš olakšanje. To je zaborav. Malo pomalo prestajes biti ono sto si bio i završiš poput jadnog Wyverna ovdje.«

Will pogleda u smjeru u kojem je gledao njegov otac i spazi nešto nalik na izrezbarenu sliku starog mornara čije je tijelo činilo dio brodskog trupa.

Bootstrap uzdahne. »Jednom kad prisegnes Holandezu, nema više uzmaca. Ne, dok dug ne bude plaćen. No, do tada više nisi na brodu, već postaješ njegov dio. Zašto si to učinio Wille?«

»Nisam prisegnuo«, iskreno mu reče Will.

Bootstrapovo se lice razvedri. »Onda moras pobjeći.«

»Ne mogu dok ovo ne nađem«, reče Will pokazujući ocu crtež ključa. »Trebao bi biti na brodu. Jack ga želi; možda je to spas?«

Najednom se stari Wyvern pomakne, oslobodivši se stiska drvenog trupa. »Mrtvaceva škrinja!« zastenje pružajući ruke prema platnu.

Will odskoči unatrag kad drveni stvor, otrgnuvši se od tijela broda, otvori usta i zakuka. Will probljedi. Znao je kako je to sudbina koja čeka sve robove Davyja Jonesa. Stari će Bootstrap uskoro također postati dio trupa. Još jedna izmučena duša koja postaje dio broda. No, Wyvernove rijeci su mu dale nadu.

»Otvori škrinju s ključem i probodi srce«, vikne stari Wyvern, a zatim se naglo predomisli.

»Nemoj probosti srce! Holandez mora imati srce koje živi ili neće biti kapetana! Ako nema kapetana, nema niti ključa!«

»Ključ je kod kapetana?« upita Will, zbunjen Wyvernovim buncanjem.

»Skriven je«, reče Wyvern i povuče se, postavši opet dio trupa.

Will je trebao odgovor — bila je to polovica odgovora koji mu je trebao.

Ključ je bio kod Jonesa.

Will se uputi na palubu.

22. POGLAVLJE

Na Crnom biseru Jack Sparrow pronađe Elizabeth kako pise imena na pismima odobrenja koja je uzela od lorda Becketta.

Jack ih odmah zgrabi. »Ta su pisma namijenjena meni, zar ne?«

Jack ugleda potpis na papirima. »Lord Cutler Beckett. *On je* čovjek koji želi moj kompas?«

Elizabeth je oklijevala s odgovorom. »Ne kompas, škrinju.«

Riječ je zaokupila Gibbsovu pažnju. »Škrinju? Ne valjda škrinju Davyja Jonesa? Ako Istocnoindijska trgovačka kompanija dobije škrinju, onda će kontrolirati i more«, gundao je Gibbs.

Elizabeth načuli uši — kontrola mora. Zato se Beckett toliko želio dočepati škrinje! Nije to imalo nikakve veze s Jackom ona se opet usredotoči na kapetana.

»Da, nezgodna ideja«, složi se kapetan. »Mogu li te, upitati kako si došla do toga?«

»Uvjeravanjem«, odgovori mu Elizabeth.

Jack podigne obrvu. »Prijateljskim?« upita je sa smiješkom.

»Sigurno ne« odbrusi mu Elizabeth. Nije imala vremena za Jackove igre... ili njegovo udvaranje.

Jack se namrsti i ponovo pogleda papire. »Potpuni oprost«, Ijutito reče. »Ovlaštenje za privatni gusarski brod u ime Engleske i Istocnoindijske trgovačke kompanije. Kao da me se može kupiti.« Odmahne glavom i nagura papire u džep jakne. »Ne, za tako nisku cijenu. Bila bi to sudbina gora od smrti, živjeti takav život...«

»Jack«, rece Elizabeth. »Papiri. Vrati ih.«

Jack je pogleda. »Uvjeri me«, rece joj i nasmije se.

Elizabeth je oklijevala, tad okrene leđa ljutom gusaru koji je samodopadno gladio papire u džepu jakne. Norrington je stajao u blizini, prisluškujući. Dok je prolazila kraj njega, nije mogao ne primijetiti veseli smiješak na njenom licu.

»Zanimljivo«, rece Norrington koracajući uz Elizabeth. ' »Prije bih bio dao sve da imaš taj izraz na licu dok misliš na mene. Nekad.«

Elizabeth se ukoči na samu pomisao kako ima bilo kakvih primisli o kapetanu Jacku. »Ne znam o čemu govoriš«, rece mu Elizabeth.

»Mislim da znaš«, bio je uporan Norrington.

»Nemoj biti smiješan. Vjerujem mu, to je sve.«

»Aha«, kimne Norrington. Okrene se kako bi krenuo, no odluci dati Elizabeth još nešto za razmišljanje.

»Zar se nisi nikad zapitala kako je tvoj zaručnik završio na Letećem Holandežu?« upita je Norrington.

23. POGLAVLJE

Na Holandezu Will se zaputi prema glavnoj palubi. Nekoliko se članova posade zabavljalo igrajući Lažljivu kocku.

Will je sa strane promatrao i pokušao pratiti igru.

»Kladim se na deset godina!« reče ushićeni Maccus.

Drugi elan posade pristane i igra se nastavila. Svaki od njih ponudi broj, a tad Maccus zaviri pod svoju šalicu kako bi pogledao kocke. »Četiri petice«, reče odlučno.

»Lažljivce!« dovikne mu drugi elan. Maccus opsuje otkrivajući kocke. Mornar prekriven školjkama imao je samo tri petice.

»U sto igraju?« Will upita Bootstrapa, koji je slijedio sina.

»U jedino sto imamo«, uzdahne Bootstrap. »Godine službe.«

»Može se izazvati bilo kojeg elana posade?« Will zamišljeno upita svog oca.

»Da«, odgovori mu Bootstrap.

»Izazivam Davyja Jonesa«, odvaži se Will.

Posada umukne i kao čarolijom Jones se istog trenutka pojavi na palubi. »Prihvaćam«, reče Willu, pažljivo ga gledajući. »No, kladim se samo u ono sto je čovjekovom srcu najdraže.«

»Kladim se u sto godina službe«, reče Will.

»Ne!« vikne Bootstrap.

»Za svoju slobodu?« upita ga Jones.

»Očevu slobodu.« Will je mislio kako nema potrebe kladiti se na vlastitu slobodu. Mislio je kako je već slobodan, ne znajući kako se Jack već prije cjenkao za njegovu dušu.

»Dogovoreno«, odgovori mu Jones i zauzme mjesto nasuprot Willu. Jones nestrpljivo protrese kocke. »Ti si očajan čovjek«, primijeti Jones. »Nadaš se kako ćeš se oženiti. No, tvoja je sudbina oženiti se ovim brodom.«

»Sam odabirem svoju sudbinu«, odgovori mu Will.

»Onda to ne bi bila sudbina, zar ne?« odgovori Jones. »Pet trojki.«

Will zadrži dah. »Pet šestica«, izgovori.

Jones ga pogleda u oči. »Lažljivče.«

Will otkrije svoje kocke. Posada je bila zaprepaštena jer imao je pet šestica! »Odlično, gospodine Turner«, reče Jones ustajud kako bi krenuo. Will je dobio prvu partiju. Njegov je otac slobodan.

No, Will nije bio zadovoljan. »Odigramo jos jednu«, iznenada reče.

Posada je bila preneražena. »Ne možeš dvaput pobijediti vraga«, reče mu Jones upozoravajući ga.

Will se nasmije. »Zašto onda odlaziš?«

Jonesova se brada stane divlje izvijati. Nije volio da ga se izaziva.

»Ulog?« upita Jones, ponovo zauzevši svoje mjesto.

»Kladim se u svoju dušu«, odgovori Will. »Vječno ropstvo.«

»U zamjenu za?« upita ga Jones.

»Sto si ono bio rekao o onome sto je srcu najdraže?« reče Will i pokaže mu ključ.

Jones podigne veliku glavu. »Kako znaš za ključ?« zaurla.

»To nije dio igre, zar ne?« reče mu Will.

Jones se namrgodi, a jedan od njegovih krakova posegne ispod košulje i izvuče ključ. Visio je s lanca koji je Jones nosio oko vrata. To je bilo ono sto je Will želio vidjeti. Sad je znao gdje je ključ sakriven, no pokusa prikriti svoje zadovoljstvo. Udari šalicom o stol istovremeno s Jonesom, kad još jedna šalica udari kraj njihovih.

»I ja igram«, reče Bootstrap gledajući Jonesa. »Odgovaram na ponudu, vječnu službu tebi.« Ne čekajući dopuštenje, Bootstrap poene novu igru. »Kladim se na tri dvojke«, reče on gledajuću u kocke ispod šalice.

»Ne čini to«, preklinjao ga je Will.

Ulog je bio prevelik sad kad igra i njegov otac. Ako Will izgubi, pridružiti će se Jonesovoj posadi, no barem će njegov otac biti slobodan. Ali ako Bootstrap izgubi, opet će morati ostati na brodu, čak i ako Will bude slobodan.

»Kocka je bačena, Wille. Vasa ponuda, kapetane«, reče Bootstrap ignorirajući sinovljeve molbe.

Davy Jones pogleda kocke. »Četiri trojke.«

»Pet trojki«, odlučno reče Will.

»Sedam petica«, reče im Jones.

Will nije mogao ići naviše. »Osam petica«, blefirajući.

Jones se nasmije. Znao je da Will laže. »Dobrodošao u posadu, momče.«

»Deset petica«, najednom vikne Bootstrap. Jones ga poprijeko pogleda, no Bootstrap je bio uporan. »Nazovi me lažljivcem ili povećaj ulog.«

Jones spusti ključ ispod majice. »Bootstrap Bille, ti si lažljivac i provest ćeš vječnost služeći na ovom brodu. Williame Turneru... slobodno možeš otići na kopno... cim sljedeći put stignemo u luku.« Jones se počne smijati i ode.

Will je bio bijesan. »Budalo! Zašto si to učinio?«

Bootstrap spusti umornu glavu i reče: »Nisam mogao dopustiti da izgubiš.«

»Uopće se nije radilo o tome hoću li dobiti ili izgubiti«, reče Will uzdahnuvši. Bootstrap se zagleda u njega na trenutak, a tad shvati... radilo se o tome da pronađe ključ. Will je barem u tome uspio.

24. POGLAVLJE

Kasnije te noći trgovački brod Edinburški trgovac pojavio se na horizontu u blizini Holandeza. Bootstrap zgrabi Willa i pode s njim do ograde tiho mu pokazujući Trgovca.

»Ovo je tvoja prilika«, šapne mu Bootstrap.

Will kimne. No, prije nego sto ode na brod u blizini, morao je još nešto obaviti. Uputio se prema kapetanovoj kabini i tiho ušao unutra. Jones je spavao, rastegnut preko orgulja. Will krene korak bliže kad Jonesovi prsti naglo pogode tipke. Zvuk je odjeknuo kabinom, no usnuli se kapetan ne pomakne. Will zadrži dah i ispuže uz orgulje. Pomaknuvši Jonesovu krakatu bradu, dohvati ključ.

Dok ga je Will skidao s lanca, jedan od krakova zgrabi ključ i pokusa ga vratiti Jonesu. Will pogleda dolje prema platnu koje je jos držao u ruci. Smota ga i brzo stavi u krak. Zadovoljan sto nešto drži, krak pusti ključ i opusti se stisnuvši platno.

Will se povuce iz kabine i požuri do Bootstrapa. »Je li jos tamo?« upita, pogledom pretražujući tamnu pucinu u potrazi za Trgovcem.

Bootstrap je pripremio čamac za Willa. »Da, ali imaš sve; manje vremena.«

Will je teška srca ostavljao oca. Popeo se preko ograde Holandeza. »Pođi sa mnom«, molio je. »Ne mogu. Ja sam sad dio ovog broda. Ne mogu otići. Uzmi ovo«, reče i da mu crni nož koji je nosio za pojasom. »Oduvijek sam želio da ga ti imaš...«

Will klizne u čamac i nestane u tamnom moru.

Sljedećeg jutra krupni mornar dođe preuzeti Bootstrapovo mjesto na straži. Pronađe starog pirata kako spava i snažno ga udari. »Ustani prije nego te kapetan vidi.«

Iznenada mornar ugleda bijela jedra Edinburškog Trgovca. »Svi!« urlao je. »Brod na četvrt krme!«

Davy Jones dode na palubu i pogleda prema moru. »Tko je čuvao stražu prošle noći?«

Posada izgura Bootstrapa naprijed. »Kako je moguće, Bootstrap, da si pustio brod da neopaženo prode?« upita ga kapetan krakate brade.'

»Molim vas za milost, kapetane, čvrsto sam zaspao. Molim za milost, neće se ponoviti.«

»Dovedite mu sina«, naredi Tones.

»Nema ga«, reče mornar. »Nestao je i jedan od čamaca.«

Jones odmah shvati. Pogleda Bootstrapa u oči i primijeti kako postaje sve bijedi. Jones izvuče lanac ispod majice. Ključ je nestao. Samo je jedna osoba bila dovoljno lukava da to ucini.

»Jack Sparrow«, vikao je. »Kapetan Jack Sparrow!«

25. POGLAVLJE

U kabini kapetana Edinburškog Trgovca Will se skupio ispod pokrivača i čvrsto držao topli napitak u ruci. Dok se pokušavao ugrijati, kapetan Bellamy je pokušavao shvatiti sto se događa. »Zaista je neobično naići na čamac tako daleko na otvorenom moru«, reče on.

»Samo se udaljite sto vise, sto brže možete«, odgovori mu Will. Oči mu ugledaju Elizabethinu vjenčanicu nemarno prebačenu preko stolice.

»Ta haljina. Gdje ste je našli?« upita Will.

»Smiješno, ta haljina«, reče kapetan Bellamy. »Nađena je na brodu. Prilično je uskomešala posadu, pomislili su kako je to duh, koji donosi neki znak ili sudbinu. No, donijela je sreću! Duh nam je rekao da krenemo u Tortugu, a tamo smo lijepo zaradili... neslužbeno.«

Will prijeđe prstima preko bijele tkanine i nasmiješi se. »Pretpostavljam kako je netko od vase posade tamo pobjegao s broda?«

»To je neizbježno«, reče Bellamy odmahnuvsi rukom.

Mornar s palube najednom dojuri u kabinu. »Kapetane! Primijetili smo brod!«

»Zastava?« upita ga Bellamy.

»Ne vijori se niti jedna«, odgovori mu mornar.

»Pirati«, reče Bellamy oprezno pogledavši Willa.

»Ili još gore«, vikne Will izjurivši na palubu. Popne se na gredu križnog jarbola i pogleda prema moru.

»To je Holandez!« vikne Will. »Sve sam nas osudio.«

Will jos nije do kraja izgovorio započeto kad se Edinburški Trgovac zaljulja i stane.

»Nebesa!« vikne rizničar u panici. »Sto se dogodilo?«

»Sigurno smo pogodili greben«, reče pomoćni kormilar. Veliki brodovi ipak ne mogu stati tek tako.

Kapetan Bellamy pogleda preko ograde, pokušavajući vidjeti sto ih je zaustavilo. More je izgledalo cisto. »Oslobodite kormilo!« naredi. »Puni lijevi, pa desni i ponovo natrag!«

Mornari su slijedili naredbe i čekali sljedeće. No, Bellamy je nestao. Posada pogleda prema moru, gdje im se učini kako vide sićušni lik omotan ogromnim krakom. Kad je posada bolje pogledala, shvatila je kako je udaljeni lik njihov kapetan! Krak se podigne visoko u zrak i tad pljusne natrag pod vodu zajedno s kapetanom koji je vrištao.

»KRAKEN!« vikala je prestravljena posada.

Kad je odnio kapetana, Kraken se vratio po brod. Kraci divovskog stvora harali su palubom i razbijali čamce.

U drvenoj prašini i morskoj pjeni Kraken prepolovi brod i povuče ga dolje.

Kad je sve bilo gotovo, šest je ljudi klecalo na palubi Letećeg Holandeza. »Gdje je sin?« upita Jones, proučavajući red prestrašenih mornara. »Gdje je ključ?«

»Nema ih«, odgovori Maccus. »Mora da ga je progutalo more.«

»Ja sam more!« ljutito je urlao Jones.

»Preko ograde«, vikao je pokazujući na osuđene mornare. Od njih nije imao nikakve koristi.

Dok je posada bacala posljednje preživjele s trgovačkog broda u more, Jones je hodao palubom. »Škrinja vise nije sigurna«, urlao je znajući da Bootstrapov sin ima ključ. Znao je i da Will radi s Jackom. »Posada na jedra, krećemo. Odredite smjer prema Otoku križa.«

»Neće pronaći škrinju«, reče mu jedan mornar.

»Znao je za ključ, zar ne?« nestrpljivo je vikao Jones. Nije želio riskirati da Jack otkrije lokaciju njegovog srca. Trebao je stići na Otok križa prije Willa ili Jacka. »Stići ću tamo prije njih«, vikao je Jones, »ili će biti vraga!«

Držeći se čvrsto za krmu Holandeza i slušajući svaku riječ izgovorenu na palubi, jedini preživjeli s Edinburškog Trgovca, Will Turner, sad je znao gdje je sakrivena škrinja. Šćućurio se na krmu, ispunjen nadom. Imao je prijevoz do škrinje... i ključ u džepu!

26. POGLAVLJE

Dok je Will plovio do Otoka križa na Holandežu, Jack je krenuo prema istom otoku na Crnom biseru. Jackov kompas u Elizabethinim rukama davao je odgovarajući smjer.

No, Elizabeth bas nije bila sretna.

»Elizabeth jesi li dobro? Je li sve u redu? Moj sjajni osjećaj za ženska stvorenja govori mi kako te nešto mucu«, galantno reče Jack.

Elizabeth uzdahne. »Samo sam razmišljala o tome kako sam do sada već trebala biti udana«, reče ona.

Jack se nasmije. »Sviđa mi se brak! To je kao da se kladiš tko će prvi prestati voljeti onog drugog.«

Elizabeth se odmakne, no Jack nastavi za njom. »Znaš, ja sam kapetan broda. Mogu odmah organizirati vjenčanje na ovoj palubi.«

»Ne, hvala«, reče Elizabeth na njegov brzopleti prijedlog.

»Zašto ne?« reče on smiješeći se. »Priznaj, toliko smo slični ti i ja. Ja i ti.«

»Osim sto se tiče osjećaja pristojnosti i časti«, reče mu Elizabeth. »I moralnih stajališta. I čistoće.«

Jack se pogleda. »Sitnice!« brzo reče. »Kad-tad prijeći ćeš na moju stranu.«

»Prilično si siguran u to.«

Jack kimne. »Samo jedna riječ, ljubavi. Znatiželja. Cez-nes za slobodom. Raditi ono sto želiš samo zato sto to želiš.«

Činiti stvari prema sebičnom nagonu. Želiš vidjeti kako je to. Jednog dana«, reče on, gledajući je u oči, »nećeš moći odoljeti.«

Elizabeth je izgledala poput kamena. Hladnim glasom mu odgovori: »Zato sto smo ti i ja slični, doći će trenutak kad ćeš to moći i pokazati — učiniti pravu stvar.«

Jack se razveseli. »Volim takve trenutke! Mahat ću im dok prolaze!«

Elizabeth ga je ignorirala. »Imat ćeš priliku učiniti nešto hrabro«, reče mu. »U tom ćeš trenutku nešto otkriti.«

Jack je pogleda kao da ne može zamisliti što bi to moglo biti. Izgledao je zbunjeno, kao da pokušava shvatiti.

»Da si dobar čovjek!« otkrije mu konačno Elizabeth.

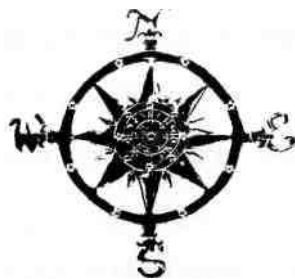
»Svi dokazi govore suprotno«, reče joj Jack.

»Vjerujem u tebe. Znaš li zašto? Znatiželja«, reče mu povjerljivo. »Zeljet ćeš to. Priliku da budeš obožavan i dobiješ nagradu koju zaslužuješ. Nećeš se moći oduprijeti.«

Jack otvori usta kako bi odgovorio, no glasno ga upozorenje zaustavi. »Kopno!«

Jack pojuri do ograde. Vidio je sićušni otok na horizontu, Otok križa. Zagleda se u more koje se iznenada smirilo.

Otok je bio predaleko za Jackov ukus. »Želim svoju staklenku«, popustljivo reče.

27. POGLAVLJE

Kapetan Jack Sparrow sjedio je u čamcu, čvrsto držeći staklenku sa zemljom poput prestrašenog djeteta. Preko puta njega sjedili su Elizabeth i Norrington, oboje pokušavajući ozbiljno shvatiti ono sto su smatrali smiješnim ponašanjem kapetana. Pintel i Ragetti su veslali prema Otoku križa.

»Prebrzo veslaš«, požali se Pintel jednookom prijatelju.

»A ti presporo«, odgovori mu Ragetti. »Ne želimo da nas Kreken uhvati.«

Jack se prestravi na samu spomen imena morskog čudovišta.

»Stedim snagu za onda kad se pojavi«, reče Pintel. »I mislim da nije Krek-en. Uvijek kažu Krei-ken.«

Jack se ponovo prestravi. »Sto, s dugim e? Izvorno, na skandinavskom je Krok-en«, odgovori Ragetti, naslanjajući se na vesla. »A Krek-en je bliže tome.«

Najednom se začulo zapljuskivan je vode, a njih dvojica stanu brže veslati. Mogu raspravljati i kasnije.

Kad su stigli do obale, Jack zahvalno iskoči van. Skine jaknu, pogladi džep kako bi se uvjerio da su pisma unutra, spremi ih zajedno sa staklenkom u pramac čamca i zgrabi lopatu. »Čuvajte čamac. Pripazite na plimu«, naredi Pintelu i Ragettiju. Jack dobaci kompas Elizabeth i krenu plažom.

»Nisam očekivao da bi netko mogao biti ovdje«, reče Norrington kad su stigli do napuštene crkve.

»Nema nikoga«, odgovori mu Elizabeth.

»Poznaješ ovo mjesto?« iznenađeno je upita.

»Samo iz priča«, reče Elizabeth nastavivši hodati. »Crkva je stigla na otok i donijela spasenje, bolest i smrt. Kažu kako je svećenik morao sve pokopati, jedne za drugim. Poludio je i objesio se.«

»Bolje lud s ostatkom svijeta, nego razuman, a sam«, primijeti Norrington. Elizabeth se zagleda u njega. Norrington se toliko promijenio u odnosu na prije. Ovaj cinični čovjek nije bio onaj komodor kojeg je nekad poznavala.

»Ne zbližavaj se sa zaposlenicima, ljubavi«, reče Jack prekinuvši njeno razmišljanje.

Elizabeth se namrsti i pogleda kompas nastavljajući hodati. Najednom se igla poene divljački micati — pronašli su mjesto! Jack nacрта vrhom čizme X u pijesku i preda lopatu Norringtonu.

Istovremeno na vanjskom grebenu Otok križa, iza rta se pojavio Leteći Holandez. Davy Jones kroz teleskop ugleda čamac. »Ovdje su«, namrsti se, gazeći po palubi. A ja ne mogu kročiti nogom na kopno još gotovo cijelo desetljeće!«

»Povjerit ćete nam da to učinimo umjesto vas?« upita ga Maccus.

»Vjerujem da znate sto vas čeka ako ne uspijete!« obeća im Jones. »Dolje«, naredi posadi. Maccus kimne i vikne: »Dolje, dolje.« Pramac Letećeg Holandezca nestane u plavom moru, a mjehurići prekriju palubu. U trenutku cijeli brod nestane ispod površine, krećući se između valova brzo kao da ga gura ogromna, nevidljiva ruka. Ribe jurnu kad se Holandez zaputi ispod valova prema Otoku križa, bućajući more iznad sebe, pretvarajući ga u pjenu.

GIGA

Pintel i Ragetti su sjedili na plaži i buljili u more koje je kuhalo. Okrenu se jedan prema drugom obuzeti strahom, pa skoče na noge ostavljajući čamac i pojure upozoriti ostale.

28. POGLAVLJE

Jack je imao sve manje vremena. On i Elizabeth su nestrpljivo čekali iznad rupe koju je iskopao Norrington. Brzo se pogledaju kad je lopata iznenada udarila u nešto tvrdo. Udarili su u škrinju! Jack skoči u rupu i pomogne je izvaditi.

Jack brzo razbije bravu lopatom. Klekne na koljena i otvori škrinju. Unutra su se nalazile uspomene na izgublenu ljubavi; niska bijelih bisera i duga bijela haljina, suho cvijeće i izbljedjela ljubavna pisma. Jack gurne stvari u stranu — i pronade kutiju. Izvadi je iz škrinje. Bila je omotana lancima i čvrsto zaključana, no iznutra se čuo zvuk dubokih otkucaja.

»Stvarno je!« reče Elizabeth.

Norrington je bio zaprepašten. »Stvarno si govorio istinu.«

Jack podigne obrvu. »Često to radim, a vi se, ljudi, uvijek iznenadite.«

»S dobrim razlogom«, začuo se glas.

Okrenu i ugledaju Willa Turnera. Približavao im se, dašćući i mokat do kože.

Uz uzdah zaprepaštenja, Elizabeth pojuri k njemu. »Wille, dobro si!« zagrla ga.

Jack zabrinuto pogleda za Willom. »Kako si došao ovamo?« upita ga.

»Morske kornjače. Svezao sam par kornjača oko svojih nogu«, odgovori mu Will misleći na dobro znanu legendu po kojoj je Jack Sparrow pobjegao s jednog otoka na leđima kornjača.

Jack se naceri Willovoj poruzi. »Nije lako, zar ne?«

»No, trebam ti zahvaliti, Jack«, rece Will. »Nakon sto si me na prijevaru poslao na taj brod — kako bi izravnao dug s Jonesom...«

»Sto?« prenerazi se Elizabeth gledajući Jacka. »...ponovo sam se susreo sa svojim ocem.«

Jacku zastane knedla u grlu. »Nema na čemu.« »Sve sto si mi rekao... *svaka riječ* je bila laž?« upita Elizabeth gledajući ga.

»Da, ljubavi«, Jack kimne bez isprike. Drski mu izraz nestane s lica kad ugleda Willa kako kleči kraj škrinje. Will je u jednoj ruci imao ključ, a u drugoj nož koji mu je dao otac.

»Sto to radiš?« upita ga Jack.

»Ubit ću Jonesa«, odgovori mu Will.

U trenu hladna oštrica je bila prislonjena na Willov vrat. Bio je to Jackov mac.

»Ne mogu ti to dopustiti Williame«, rece Jack. »Ako Jones umre, tko će zastaviti zvjerku? Sad mi daj ključ, molim te.«

Brzo poput munje Will izbije Jacku mac iz ruke, odskoči i zgrabi bodež koji je Elizabeth nosila još od puta u Tortugu. »Ja održavam svoja obećanja«, rece licem okrenut prema Jacku.

»Namjeravam osloboditi oca.«

Iznenada Norrington izvuče svoj mac i okrene ga prema

Willu. »Ni ja ti to ne mogu dopustiti. Zao mi je.«

Jack pogleda bivšeg komodora i naceri se. »Znao sam da ćeš se na kraju odlučiti za mene«, rece oduševljen iznenadnim obratom događaja.

Norrington uperi mac prema Jacku i otkrije svoje prave namjere. »Lord Beckett želi sadržaj te škrinje. Ako mu ga isporučim, dobit ću natrag svoj život.«

»Ha, mračna strana ambicije«, mrgodno uzdahne Jack.

Trojica muškaraca hitro skoče naprijed, sudarajući se i zvekećući mačevima.

»Wille«, žurno reče Jack, »ne možemo mu dati škrinju. Vjeruj mi!« Will je mirno držao svoj mac, očiju raširenih u nevjerici. »Možeš mi ne vjerovati manje nego sto njemu ne vjeruješ«, konačno reče Jack.

Will zastane kako bi razmislio pa pogleda Norringtona. »Grozno izgledaš«, reče iznurenom komodoru.

»Znam«, odgovori mu Norrington. »No, još uvijek si naivan. Jack želi Elizabeth samo za sebe.«

»On. Ona. On«, rece Jack opisujući situaciju u tri rijeci.

Tri muškarca odskoče unatrag ponovo ukrstivši mačeve.

»Čuvaj škrinju«, rece Will Elizabeth dok su on, Norrington i Jack divljački zamahivali jedan prema drugome.

»Ne! To je barbarski! Odrasli ljudi tako ne rješavaju svoje poslove!« vikala je Elizabeth. Nisu obraćali pažnju na nju.

Skrivajući lice rukama, Ragetti, koji se bio sklonio na sigurno, promatrao je scenu. »Pa kako se sve to tako zapetljalo?« upita Pintel, stigavši kraj njega i cucnuvši. Obojica su promatrali škrinju.

Ragetti uzdahne. »Svaki želi škrinju za sebe. Gospodin Norrington se, mislim, nada kako će povratiti dio časti, starom Jacku će trgovina spasiti kožu, a Turner... pokušava riješiti neke neriješene poslove između njega i njegovog dvaput prokletog oca pirata.«

»Tužno«, reče Pintel. »Ta škrinja sigurno vrijedi više od sjajnog penija. Kad bismo imali i trunku časti, uklonili bismo iskušenje s puta.« Dva pirata se pogledaju i otpužu do škrinje. Elizabeth je još uvijek pokušavala zaustaviti divljačku borbu mačevima, no to joj nije polazilo za rukom. Padne na pijesak, pretvarajući kako se onesvijestila nadajući se kako će se muškarci zaustaviti i pomoći joj. Mirno je ležala koliko je mogla, no otvori oci na vrijeme i uhvati pogledom Pintela i Ragettija kako bježe u džunglu sa škrinjom.

Skočivši na noge, na trenutak se dvoumila da li da kaže Willu ili krene za škrinjom. Škiljeći pogleda trojicu muškaraca kako se bore u daljini i odluci odjuriti u džunglu za piratima.

29. POGLAVLJE

Borba je bila u punom jeku i odvijala se po cijelom otoku.

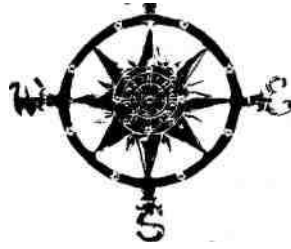
Norrington žestoko odgurne Willa i on ispusti ključ.

»Ha-ha!« povikne Jack gledajući kako ključ leti kroz zrak prije nego što je pao ravno u njegovu ruku. Norrington i Will su zbunjeno stajali dok je Jack krenuo po plaži s ključem, pa se brzo sabrase i jumuše za njim.

Jack krene prema staroj crkvi. Odjurivši u toranj sa zvonikom, s ključem u ruci, popne se po drvenim stubama. Visoko iznad njega klatio se s greda legendarni obješeni svećenik. Jack brzo kimne kosturu i nastavi se penjati.

Norrington i Will ubrzo sustignu Jacka na stubištu. Norrington poene zamahivati mačem prema Jacku. No, Jack na vrijeme korakne u stranu. Oružje zafijuče prolazeći pokraj njegove ruke. Gundajući, Norrington tresne Jacka drskom maca, zgrabi ključ i obori Jacka sa stuba.

Kako je Jack pao, ispružio se i zgrabio uže zvonika koje je držalo svećenikov kostur. Jack i kostur padnu ravno dolje. No, Will zgrabi drugo uže i podigne se gore bas kad se Jack spuštao dolje. Will otme ključ Norringtonu dok je prolazio pored njega na vrhu zvonika. Kad je Will dosegao vrh, crkveno zvono poene zvoniti.

30. POGLAVLJE

Dolje na plaži, nježno se mreskanje pojavi na površini vode. Polagano i tajanstveno, glave Jonesove posade izrone iz svijetloplave vode, a strasna se družba iskrade na obalu. Skupili su se oko prazne, nedavno iskopane rupe.

Iznenada zvuk crkvenih zvana privuče pažnju posade prema zvoniku pa ugledaju Willa Turnera koji je zakoračio na krov crkve.

Will je pokušavao pobjeći... od Jacka, Norringtona, a sada i Jonesove posade. Skoči preko pukotine u krovu dok je Norrington udario mačem prema njemu iznad provalije. Vrškom maca Norrington žustro izbije ključ iz Willovog stiska. Bivši komodor osjeti iznenadnu težinu ključa kada je pao u njegovu ruku, no ona uskoro nestane jer mu ga je Jack': brzo oteo.

Norrington se bijesno okrene i izbije Jacku mac iz ruke. Pogleda Willa preko ramena.

»Ispričaj me dok ubijem čovjeka koji mi je uništio život«, reče ispričavajući se.

»Samo izvoli«, odgovori mu Will, konačno dobivši priliku za predah.

Jack podigne prst. »Ispitajmo tu tvrdnju nakratko, hoćemo li, bivši komodom.«

Will se samo nasmije dok je Jack još jednom pokušavao okrenuti stvari u svoju korist. »Tko je bio čovjek koji je u trenutku kad si imao zloglasnog pirata iza rešetaka i prekrasnu ljepoticu za mladu, odlučio osloboditi navedenog pirata i uzeti tvoju dragu za sebe?« Jack glavom pokaže prema Willu.

Norrington ne dopusti Jacku da nastavi. »Dosta!« zagrmi udarajući divlje prema Jacku.

Nenaoružani Jack podigne ruke i sklizne niz krov vičući. Ključ padne na tlo.

»Dobra predstava!« reče Will pljesćući.

»Na nesreću, gospodine Turner«, rece Norrington okrenuvši oštricu prema Willu, »u pravu je.« Norrington je mrzio Jacka, no ni Will mu nije bio pretjerano drag.

Ispod njih Jack iskoristi prednost borbe koja se gore vodila, zgrabi ključ i pobjegne. »Jos uvijek navijam za tebe, momče!« dovikne Willu koji se borio.

Jack uspori hod i stavi ključ oko vrata. Bas kad je pomislio kako je siguran, spotakne se i padne u otvoreni grob.

Dok je Jack pokušavao izaći iz rupe, Will skoči na mlinski kotac koji je bio pričvršćen za bočni zid crkve. Stari kotac zaskripi pod njegovom težinom. Norrington također skoči na njega i uz veliki prasak kotac se naglo oslobodi. Will i Norrington umire noge kako bi kotac i dalje ostao na mjestu.

Kad se Jack konačno izvukao iz groba, stigne ga kotrljajući kotac. Ključ mu padne s vrata i zakvači se za čavao koji je virio iz kotača. Trenutak kasnije, Jack je bio zbačen s kotača. Izgubio je ključ... opet! On uzdahne i krene za odbjeglih kotačem.

31. POGLAVLJE

Za to vrijeme, u džungli otočića, Elizabeth je konačno sustigla Pintela i Ragettija.

»Zdravo, lutko«, reče Pintel nacerivši se, kad im se Elizabeth suprotstavila. On i Ragetti sjednu na škrinju i izvuku mačeve. Elizabeth posegne za svojim, no sjeti se da ga je uzeo Will. Polako se poene povlačiti.

Dva su se pirata spremala napasti kada nešto izjuri iz džungle rušeći sve pred sobom. Trojka se okrene i ugleda mlinski kotac kako se kotrlja kraj njih, a Jack trci za njim najbrže sto može. Pintel i Ragetti slegnu ramenima, ponovo se usredotočivši na Elizabeth. Iznenada sjekira prekrivena školjkama i raslinjem udari u stablo pored Ragettijeve glave. Stigla je Jonesova posada.

Prestravljeni Pintel i Ragetti ispuste mačeve Elizabeth pod noge. Zgrabe škrinju i odjure. Elizabeth uzme po mac u svaku ruku i pojuri kroz drveće za njima.

Pirati su trčali sto su brže mogli, još uvijek držeći škrinju. Stigli su do nekog stabla i, nastojeći ga zaobići svaki sa svoje strane, zabili su škrinju ravno u deblo. Jonesova posada iznenada nahrupi kroz džunglu. Pogledavši u deblo, a zatim prema nadmoćnom broju zastrašujuće posade, Ragetti, Pintel i Elizabeth brzo donesu odluku: odjurili su brzinom svjetlosti ostavivši škrinju za sobom.

Na drugom kraju otoka potjera je jos uvijek trajala. Jack je jurio za kotačem, na kojem je bio ključ za ono sto se nalazili u škrinji. Jos vise ubrza trk i napokon sustigne kotača umjesto da trci iza njega. Usredotocivši se na ključ, Jack izvede savršen pokret i skoči natrag na kotac. Sa svoga mjesta na vrhu kotača, Will ugleda sto Jack radi. Will se spusti dolje, zgrabi ključ i ubaci se natrag unutar kotača. Norrington ga je brzo slijedio. I dalje vitlajući mačem prema Willu, Jack zgrabi ključ, popne se na vrh i skoči na obližnje palmino stablo.

Viseći s palme Jack primijeti jednog elana Jonesove posade — koji je nosio škrinju! Jack posegne za kokosom. Zadovoljan njegovom težinom baci ga mornaru na glavu.

Jack ugleda glavu neumrlog čovjeka kako se kotrlja, odvojivši se zbog udarca kokosa. Skoči na zemlju. S ključem u ruci i gotovo ne vjerujući svojoj sred oprezno se približi škrinji.

Jack udahne. Klečed kraj škrinje, okrene ključ u bravi. Oči mu se rašire kad konačno ugleda ono sto je tražio: Jonesovo srce. Zatim skine košulju, posegne rukom u škrinju i omota srce. Pogleda jos jednom uokolo kako bi se uvjerio da ga nitko nije vidio i odjuri.

Jurio je ravno prema čamcu. Gurne ruku u pramac i zgrabi staklenku. Izbaci nešto zemlje na plažu i stavi unutra zamotano srce, pa ispuni staklenku pijeskom.

Jack začuje iznenadni metež i podigne pogled. Iz džungle izađu Pintel, Ragetti i Elizabeth. Ponovo su teglili škrinju, a Jonesova im je posada bila za petama.

Elizabeth je hrabro mahala mačem prema Jonesovoj posadi, no njeni su naponi bili sve uzaludniji. Bas kad je bila na izmaku snaga, iz džungle dojuri ogromni kotač.

Kotac pregazi nekoliko Jonesovih mornara, sto je Elizabeth dalo priliku da sustigne Pintela i Ragettija, koji su vukli škrinju kroz pijesak prema čamcu.

Jack zaskrip zubima, nezadovoljan velikom gužvom koja je nastala na plaži. Brzo ugura staklenku natrag u pra-mac i podigne veslo spremajući se odgurnuti od obale ili boriti.

Ogromni kotač konačno stigne do mora i prevrne se uz veliki pljusak. Will i Norrington izvuku se van ošamućeni. Norrington posrne preko čamca i sruši se preko ruba. Podigne glavu

i ugleda Jackovu staklenku. Posegne rukom pod pramac.

Jack zadrži dah. Promatrao je kako Norringtonova ruka prolazi pokraj staklenke i poseže za pismima u džepu njegove jakne. Jack ga nije pokušao zaustaviti. Sad mu nisu trebali ti papiri, sada je imao srce Davyja Jonesa koje kontrolira i siguran prolaz ili opasnost za svaki brod koji plovi na sedam mora.

Dok je Jack razmišljao o svojoj sretnoj sudbini, borba na plaži je bjesnjela i dalje — sad se Jackova posada borila protiv Jonesove... i činilo se kako je Jonesova u prednosti.

Iznenada usred tog meteža Will ugleda škrinju. Ključ je jos uvijek bio u bravi. Sagnuo se dolje kako bi je otvorio, kad Jack naglo dotrči s veslom u ruci i udari ga u glavu. Will se onesvijesti. Pojurivši prema njemu, Elizabeth je ugledala svog zaručnika.

»Nećemo se izvući iz ovoga«, reče Elizabeth Norringtonu shvativši u kakvoj se očajnoj situaciji nalaze.

»Ne sa škrinjom«, odgovori on, znajući sto treba učiniti. Brzo zgrabi škrinju i naredi Elizabeth da ode u čamac. »Ne čekaj me«, dovikne joj i nestane u džungli. Jonesova posada pojuri za njim.

»Recimo da je to kao da poštujemo njegovu posljednju želju«, brzo reče Jack koji je bio u blizini.

»Da!« složi se Pintel i poene gurati čamac u plićak. Jack skoči i zgrabi staklenku. Imao je srce, no nije htio riskirati. Sa srcem i zemljom Tie Dalme u staklenci bio je siguran.

»Moramo po Willa«, naredi Elizabeth. Jack zakoluta očima, ali ipak kimne glavom, a Pintel i Ragetti dovuku Willa u čamac. Krenuli su ne progovorivši niti riječ... ostavljajući Norringtona iza sebe.

32. POGLAVLJE

Nešto kasnije Jackova je posada bez Norringtona ponovo bila na glavnoj palubi Crnog bisera. Will polako otvori oči. »Sto se dogodilo sa škrinjom?« upita on omamljeno.

»Norrington ju je uzeo - kako bi ih odvuкао«, odgovori mu Elizabeth.

Gibbs se pojavi na palubi i svima im zaželi dobrodošlicu. Bio je spreman za podizanje jedara.

»Jack!« rece on. »Primijetili smo Holandez prije jednog sata, kako zaokreće za rt!«

»Zaista?« odgovori mu Jack.

Gibbs čudno pogleda kapetana. Nije imao vremena razmišljati sto se događa. U blizini se nalazio opasni brod — *najopasniji* brod koji je ikad plovio morima. »Svi! Razapnite jedra! Zaplovimo punim jedrima!« vikao je Gibbs.

Dok se posada Bisera pripremala, Jack nije osjećao potrebu za bijegom. Sjeo je na bačvu i ljuljao dragocjenu staklenku.

»Gibbs, je li sve u redu s tvojim grlom?« upita ga.

»Da«, odgovori mu Gibbs.

Jack kimne. »Srce ti brzo udara, nemaš daha, svjestan si ranjivosti vlastite kože!«

»Da! Da!«

»Bojim se da patiš od bolesti intenzivnog i silnog straha«, Jack nemarno primijeti.

»Sto te spopalo? U najboljem slučaju imamo malu šansu — i to ako vjetar ne promijeni smjer!« reče Gibbs, ne shvaćajući Jackov stav. Samo prije nekoliko sati Jack je i sam bio nervozno klupko živaca.

Elizabeth dođe do ograde. Konačno se i ona slagala s Jackom. »Nismo u opasnosti«, reče ona Gibbsu. »Horizont je prazan.«

Prerano ih je počela uvjeravati. Prestrašeno su gledali more koje se počelo pjeniti i kipjeti.

Najednom uz snažan pljusak Leteći Holandez izađe iz mora. Zaustavi se odmah pored Bisera, podigavši valove preko njegove palube.

»Skroz na lijevo! Ukradi mu vjetar! Punim jedrima!« vikao je Gibbs iz sve snage.

Dok je posada žestoko radila na svojim položajima, Jack se okrene prema Holandežu.

Podigavši staklenku iznad glave, kimne, nasmiješi se i prijateljski mahne.

Za kormilom Letećeg Holandeza Davy Jones ustukne kao da je gromom udaren shvaćajući kako Jack Sparrow ima njegovo srce.

»Pripremi topove«, Jones rece Maccusu.

Jack stane vikati prema Holandežu: »Ovamo! Ju-hu! Dobio sam!«

Gibbs krene prema njemu. »Kakvu to igru igraš, Jack?«

»Psst!« odgovori mu Jack. Lupne po staklenci. »Imam srce. Ovdje«, šapne Jack.

»Bogu hvala! Kako?« upita Gibbs.

Jack mu se nasmije. »Ja sam kapetan Jack Sparrow, sjećaš se?«

Gibbs uzdahne dok je promatrao kako se otvaraju poklopci na topovima Holandeza. Jack pomisli kako je nepobjediv, no Gibbs je znao da moraju zaštititi brod. »Sasvim lijevo!« vikao je, usmjerivši svu pažnju na brod. »Požurite, ljudi!«

Jackova je posada jurila, a Crni biser je mijenjao smjer, ostavljajući Holandeza za kromom. Eksplozija topovske vatre iznenada se začula iz Holan-dezovih pramcanih topova. »Na

valove! Vjetar u pola boka! Idemo!« vikao je Gibbs, prilagodavajući smjer. Holandez ponovo opali, no Biser izbjegne paljbu. »Zaostao je!« veselila se Elizabeth. »Da! Vjetar nam je pomogao!« ponosno reče Gibbs. »Crni biser može prestići Holandeza?« upita Will. »To nije pravi brod«, reče Gibbs kimajući prema Letećem Holanzu. »Može ploviti ravno u vjetar, u uragan i ne gubiti na brzini. Tako uzima svoj plijen. Ali s vjetrom...« »Oтели smo mu prednost«, reče Will koji je iznenada shvatio. »Da«, reče Gibbs. »Biser je jedini brod kojeg se Davy Jones boji. S razlogom.«

33. POGLAVLJE

Jack se nasmije dok je Biser jurio sve dalje i dalje od Holandeza. Držao je staklenku kraj sebe.

»Ako ga možemo prestići, možemo ga i osvojiti!« reče Will dojurivši do Jacka na palubi.

»Trebamo se okrenuti i boriti!«

»Ili pobjeći poput kukavica, sto i jesmo«, veselo odgovori Jack.

»Imaš jedini brod koji se može suprotstaviti Holandežu! U poštenoj borbi imamo podjednake šanse.«

»To mi bas i nije neki poticaj za poštnu borbu, zar ne?« odgovori mu Jack, lupkajući po staklenci.

Iznenada se Crni biser zaustavi. Mornari zateturaju naprijed. Jacku staklenka ispadne iz ruku i razbije se, a pijesak i zemlja raspu se po cijeloj palubi. On se spusti na koljena i počne kopati po njima. Nije bilo ničega osim zemlje i pijeska.

Jack pogleda prema Gibbsu i proguta knedlu. »Hm. *Nemam srce.*«

»A tko ga onda ima?« upita Gibbs dok je Biser stenjao i drhtao prije nego je potpuno stao.

Jack probljedi. Nije imao ni Jonesovo srce, ni zemlju Tie Dalme.

Elizabeth pogleda preko ograde kad je Biser stao.

»Mora da smo pogodili greben!« vikne ona.

Will se namrsti; već je cuo te iste riječi na Edinburškom trgovcu. »Ne! Nije greben! odmakni se od ograde!«

»Sto je?« upita Elizabeth vidjevši strah u Willovim očima.

»Kraken«, bilo je sve sto je Gibbs rekao.

34. POGLAVLJE

Paluba Bisera utihne nakon Gibbsovih rijeci. Kraken je konačno našao Jacka.

Jack je prestao prevrtati zemlju i pijesak na palubi broda. Nije bilo koristi. Srca nije bilo, a crna se mrlja ponovo pojavila na njegovoj ruci. Bio je obilježen, situacija je bila beznadna — bio je osuđen na propast.

Sto je tise mogao, Jack se uputi prema krmi Bisera. Nitko od posade nije opazio kad se spustio u čamac i počeo veslati, udaljavajući se od broda.

Voda oko Bisera poene se pjeniti i kipjeti nagovijestajući dolazak Krakena. Tada se grozno stvorenje pojavi iz dubina, pružajući krakove visoko iznad posade.

»Na oružje!« vikao je Will. »Branite jarbole! Ne dajte da ih se dočepa.« Pirati jurnu na svoja mjesta pripremajući se za nadolazeći napad. Topovi su bili napunjeni i jarboli spremni.

Polako su Krakenovi kraci pronalazili put preko ograde. No, Will je znao kako će Kraken napasti s desne strane iz svog ranijeg susreta s tim stvorom, a topovi su bili spremni. Na Willovu naredbu, topovi opale. Kraken je bio odbačen — njegovo se tijelo izvijalo od boli dok je tonuo udaljen od broda, pritom kršeći čamce.

»Vratit će se!« vikao je Will. Okrenuvši se prema Elizabeth, doda: »Sidi s broda.«

»Nema čamaca«, odgovori Elizabeth. Kraken je uništio sve do zadnjega. Ili gotovo sve do zadnjega...

Dok se Kraken ponovo spremao za napad, Jack se trudio izaći iz čamca sto je brže mogao. No, nešto ga je sprečavalo u tome. Pogleda kompas i ugleda kako igla pokazuje u smjeru Crnog bisera i njegove posade.

Jack uzdahne i poene veslati natrag prema brodu.

Na Biseru je izgledalo kao da će Kraken dobiti ovu bitku. Ništa sto su pirati činili nije ga omelo. Pucali su u njega, probadali ga, bacali mreže... no zvijer je i dalje dolazila.

Elizabeth je stajala u kapetanovoj kabini držeći pušku u drhtavim rukama. Znala je da je Jack nestao i bila je bijesna. Kako ih je mogao ostaviti u ovakvoj situaciji? Kraken je tražio samo njega. On ih je i uvalio u ovakvu situaciju. Tada krakovi polako poenu probijati kroz prozore prema njoj.

Posrnuvši, ona ispusti pušku, zaputi se prema palubi i zaleti ravno u Jacka. Vratio se.

»Imamo malo vremena. Napustimo brod!« naredi Jack ne obazirući se na to sto ga Elizabeth začuđeno gleda.

»Kakve šanse imamo u čamcu?« upita Will dolazeći do Jacka.

»Vrlo male. No, možemo krenuti prema otoku. Možemo pobjeći dok bude povlačio Biser!«

Kad je Jack ovo rekao, oci mu zasuze. Nije bilo izbora. Kraken će se vratiti i Biser će potonuti. Morali su otići.

Sljedeći naredbe, Will, Gibbs i ostatak posade krenu prema čamcu. No, Elizabeth je oklijevala.

»Hvala ti, Jack«, rece mu nježno Elizabeth. Približavajući mu se, doda: »Vratio si se. Oduvijek sam znala da si dobar čovjek.«

Nagnuvši se prema njemu, Elizabeth poljubi pirata i polako uzmakne.

KLIK!

Jack spusti pogled. Dok su se ljubili, Elizabeth ga je svezala lancem za jarbol broda. »On ide

za tobom, Jack, ne za brodom... ne za nama. Ovo je jedini način«, objasni mu.

»Piratu!« poviče Jack s divljenjem.

Elizabeth još jednom pogleda pirata koji je bio uzrok tolikih nevolja u njenom životu i tolikih pustolovina. Ona odjuri s broda i ostavi Jacka... da čeka. Polako su Krakenovi krakovi plazili po brodu. Uz moćni urlik stvor se stvori ispred Jacka — s razjapljenim ustima i smrtonosnim zadahom. Pred Jackom, u zubima modnog Krakena, pojavio se Jackov izgubljeni, ljubljeni sesir. On ga iscupa čudovištu iz usta i stavi natrag na glavu gdje je i pripadao.

»Zdravo, zvjerčice«, reče Jack.

Iz čamca je posada Crnog bisera promatrala borbu Krakena i Jacka. Strasni je stvor polako prekrpio cijeli brod. Uz snažni pljusak, povukao je u dubine i brod i Jacka.

Na Letećem Holandežu Davy Jones se smješкао. »Jack Sparrow«, rece zadovoljno, »nas je dug riješen.«

No, Jones nije bio jedina duša koja je gledala s Holandeža. Bootstrap Bill je također gledao. Kad je Jack krenuo dolje s brodom, Bootstrap raširi oči od šoka. Ono što mu je ostalo od ukletog srca bilo je rastrgano.

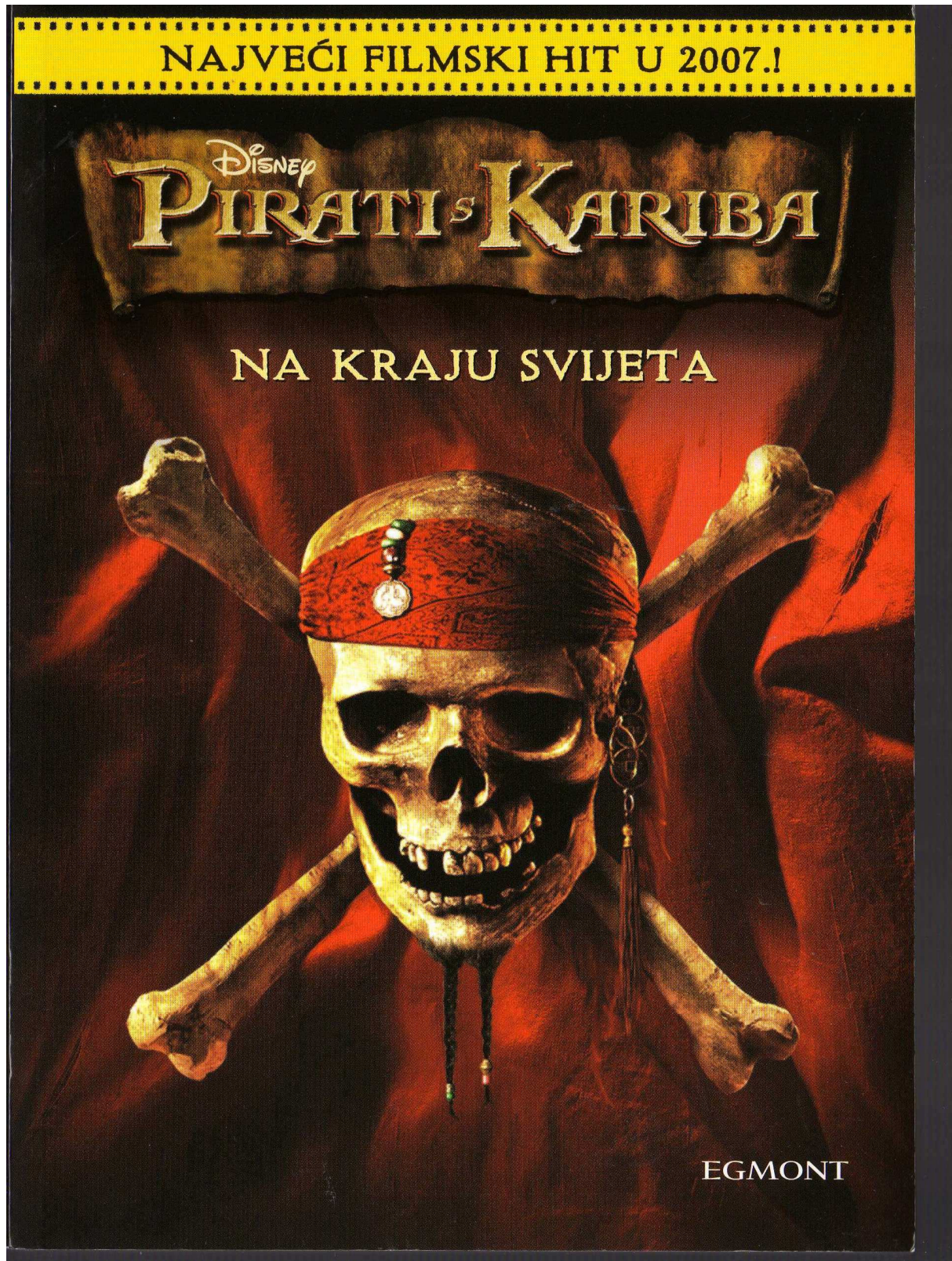
S očima punim tuge Bootstrap Bill pogleda prema mirnom moru kojim su Jack i Biser još nedavno plovili. Teška srca sjeti se Jacka Sparrowa — *kapetana* Jacka Sparrowa. Tiho i bolno Bili šapne prema praznom moru: »Ako je ijedan čovjek mogao pobijediti vruga, mislio sam kako ćeš to biti ti.«

Crni biser je nestao zajedno sa svojim kapetanom. Svijet bez njih nije se činio tako veselim mjestom.

GIGA

DISNEY
PIRATI S KARIBA – NA KRAJU SVIJETA
- KNJIGA TREĆA

Naslov izvornika: AL WORLD'S END: PIRATES OF THE CARIBBEAN III

1. POGLAVLJE

»Na morima bi se ponekad moglo vidjeti nešto sto bi i najgorem piratu utjeralo strah u kosti...«

Iz promatračnice na vrhu jarbola pirat je vježbao oko gledajući kroz teleskop prema obzoru. Ništa. Ni traga nekom brodu osim njegova i jos druga dva koja su plovila uza nj. Karipsko je more bilo mirno, a jarko sunce svjetlucalo je na valovima. Sve je bilo savršeno mirno.

A zašto je onda imao tako jak predosjećaj da će se nešto lose dogoditi?

Opet je podignuo teleskop. Ovaj je put na obzoru vidio neku mrlju. Možda je to brod koji plovi prema njima. Jos gore, možda je to brod Istočnoindijske trgovačke kompanije.

Pirat je znao sto bi se dogodilo kad bi ih uhvatili agenti Kompanije. Cuo je price o nedavnim pogubljenjima... obješeni su deseci pirata. Otvaranje vratasaca u podu kroz koja propadaju u smrt bio je posljednji zvuk koji su čuli. Posljednjih nekoliko mjeseci pogubljenja su postajala sve učestalija. Istocnoindijska trgovačka kompanija namjeravala je uništiti sve pirate u Karipskom moru — i dalje.

Pirat se nagnuo prema dolje kako bi pozvao kapetana. Ako je to zaista bio brod Istočnoindijske trgovačke kompanije, morali su se pripremiti na brzi bijeg. No, kada je pogledao dolje, ugledao je nešto u moru odmah pored broda. Tamni obris brzo se uspinjao prema površini.

»KAPETANE!« viknuo je.

Ipak, već je bilo prekasno.

Uz snažan pljusak i oblak vodene prašine stvar je izletjela iz mora. Najprije su se u zrak vinuli blijedi jarboli. Zatim se pojavila ograda i drveni trup, prekriven koraljima i školjkama. Na pramcu se nalazio izrezbareni kostur žene. Bilo je to nešto sto se moglo zamisliti samo u najstrasnijoj noćnoj mori, nešto o čemu su pirati govorili tihim i prestrašenim glasom.

Bio je to Leteći Holandez.

Brod je prilikom izranjanja na površinu otvorio rupe za topove. Uz snažnu eksploziju, topovske su se kugle počele zabijati u oplatu piratskoga broda.

Pirati sa sva tri broda pojurili su na svoja mjesta kako bi napunili topove i uzvratili paljbu, ali Leteći Holandez bio je preblizu, prebrz i previse moćan.

Napad je završio za nekoliko minuta.

Dim se uzdizao iznad zapaljene olupine. Tijela mrtvih pirata plutala su pored bačava i izgorjelog drva.

Holandez je plovio kroz krhotine, veličanstven i netaknut. Nezaustavljiv.

Na udaljenom obzoru pojavljivao se brod. Nesretni pirat u promatracnici bio je u pravu. Bio je to Endeavour, brod Istočnoindijske kompanije, a na njemu su bili lord Cutler Beckett, admiral James Norrington i guverner Weatherby Swann.

U kapetanovoj kabini na Holandezu Davy Jones sjedio je za orguljama. Koža prekrivena ljuskama ljeskala se na slabom svjetlu dok su se krakovi koji su mu visjeli s lica lagano pomicali naprijed-natrag preko tipaka, ispunjavajući prostoriju melankoličnim zvucima.

Uzdahnuo je i podignuo jedan krakati prst desne ruke prema oku, shvativši da se radi o suzi.

Tuga... osjećaji... to je moglo značiti samo jedno. Ljutito je podignuo pogled.

U tom trenutku admiral Norrington i lord Beckett izišli su na palubu iznad kabine u pratnji

ćete mornara. Činilo se kako se mornari boje biti na palubi Letećeg Holandeza, a njihov je strah bio utemeljen. Posada Letećeg Holandeza bila je prekrivena školjkama i ribljim ljuskama — bili su vise čudovišta nego ljudi.

»Ljudi, mirno«, rekao je Norrington primijetivši nelagodu u zraku. »Stojimo na palubi broda, ni vise ni manje od toga. Ponašat ćete se poput pravih pomoraca.«

Dok je govorio, nekoliko je ljudi prebacilo škrinju preko ograde i smjestilo je na palubu Holandeza. Na nju su morali itekako paziti: bila je to mrtvaceva škrinja. U njoj je još uvijek kucalo živo srce Davyja Jonesa.

Lord Beckett se smijesio sa svog mjesta na palubi. Dugo je čekao i planirao trenutak kad će stajati na ovom mjestu i zapovijedati Davyju Jonesu.

Beckett je znao da Davy Jones upravlja najbržim brodom na cijelom oceanu. Posada Letećeg Holandeza bila je prisiljena služiti Davyju Jonesu punih sto godina, dušom i tijelom. Sam Davy Jones bio je besmrtn. Nakon sto mu je ljubav njegova života slomila srce, izrezao je taj uvredljivi organ i stavio ga u mrtvacevu škrinju, koju je zakopao na Otoku križa. Nitko mu nije mogao nauditi, osim ako nije imao njegovo srce.

A upravo je u taj pothvat lord Beckett uložio jako puno energije i vremena.

Kao prvo, uhitio je Willa Turnera i Elizabeth Swann na dan njihova vjenčanja. U zamjenu za njihovu slobodu poslao je Willa da mu nabavi kompas koji je pripadao onom prokletom Jacku Sparrowu. Taj je kompas pokazivao prema onome što je srce njegova vlasnika najviše htjelo u tom trenutku. Kada je Beckett nabavio kompas, mislio je da će ga odmah odvesti do mrtvaceve škrinje.

Međutim, Beckettu nije sve krenulo prema planu, iako mu je sve uglavnom išlo na ruku. Will, Elizabeth i Jack su se domogli Otoka križa prije Becketta. Norrington, koji se pridružio Jackovoj posadi nakon što je ostao bez položaja u mornarici dopustivši piratima da izbjegnu vješanje, uspio je potajice ukrasti srce Davyja Jonesa. Donio ga je u Port Royal i predao Beckettu. Istog trenutka Norrington je vraćen na položaj u kraljevskoj mornarici i nagrađen činom admirala.

I tako, iako Beckett nije dobio kompas, uspio se domoći nečeg puno vrjednijeg i neograničene moći: srca Davyja Jonesa... i potpune kontrole nad Letećim Holandezom. Osvajanjem ovog broda, Beckett i Istocnoindijska trgovačka kompanija moći će vladati svjetskim morima. Još bolje, Crni biser, jedini brod koji se mogao natjecati s Holandezom, bio je potopljen. Na dno ga je povuklo najdraže čudovište Davyja Jonesa, Kraken.

»Idite — i nosite to sa sobom!« jaukao je Jones pojavivši se na palubi. Tresući se od bijesa, krenu prema Norringtonu, ali se zadrži na sigurnoj udaljenosti od škrinje. Sto mu je srce bilo bliže, to su ga vise obuzimali osjećaji. Jones nije bio siguran sve dok srce nije bilo daleko od njega.

»Ne želim tu paklenu stvar na svom brodu!« viknuo je Davy Jones. »Zao mi je zbog toga«, hladno mu odvrati lord Beckett. »Zato sto će škrinja ostati ovdje. Zato sto mi se čini da je to jedini način da ovaj brod plovi pod zapovjedništvom Kompanije.«

Rakovim kljestima koja je imao umjesto lijeve ruke Jones se uhvati za ogradu. Dugi krakovi njegove brade uvijali su se od bijesa.

Beckett kimne Norringtonu koji povede mornare prema škrinji.

»Holandez plovi prema zapovjedima svojeg kapetana«, rešao je Jones.

»A kapetan plovi onako kako mu je naređeno«, odgovori Beckett. »Ovo vise nije tvoj svijet, Jones. Nestvarno je postalo nebitno. Mislio sam da si to shvatio kada sam ti naredio da ubijes svoga ljubimca.«

Jones se lećne, sjetivši se Krakena. Moćno morsko čudovište, koje je ubilo Jacka Sparrowa i odvuklo Biser u dubine, sada je bilo mrtvo kao jedna od prvih žrtava Beckettove okrutne hajke na »necivilizirana« mora.

U tom trenutku pojavi se i guverner Swann. S palube Endeavoura s užasavanjem je promatrao

uništenje piratskih brodova. Nitko nije ostao živ. Brodovi su razbijeni u komadiće. Krv mu je ključala dok je slijedio Becketta i Norringtona na Holandez.

»Jeste li ovim brodovima uopće dali priliku za predaju?« guverner, blijeda lica ispod bijele vlasulje, zahtijevao je Jonesovu odgovornost.

Jones se zasmijulji. »Damo im dovoljno vremena da nas vide. Mislim da je to dovoljna prilika.«

Swann je bio izvan sebe. »Moja je kći mogla biti na jednom od tih brodova!« vikao je. »To je dovoljan razlog da se suzdržite!«

Guverner je tragao za Elizabeth već mjesecima, otkad joj je pomogao da pobjegne iz zatvora u Port Royalu i vidio je kako bježi u noć. Znao je da je otišla tražiti Willa i Jacka među piratima. Od te noći nije je vidio ni čuo ista o njoj. Putovao je s Beckettom i Norringtonom u nadi da će je pronaći... prije nego sto je uhvate i osude kao pirata.

Međutim, Beckett je bio nezadovoljan Jonesom zbog drugih razloga.

»Moramo ispitati zatočenike«, Beckett oštro reče Jonesu. »A da bismo to učinili, oni moraju biti živi.«

»Ja uništavam pirate«, odgovori mu Jones, »prema zapovijedima Kompanije.«

Podrugljivo mu se nakloni i okrene Swannu. »A vaša je kći mrtva. Nestala je zajedno s Crnim biserom - koji je uništio moj ljubimac. Zar vam lord Beckett to nije rekao?« okrutno se cerio Jones.

Swann je neko vrijeme stajao u soku. Lord Beckett lagao mu je cijelo vrijeme. Elizabeth je bila mrtva. Okrenuo se i potrčao prema kabini.

Lord Beckett mrko pogleda Jonesa i krene za njim.

Norrington je upravo otključavao škrinju kada ga je Swann iznenada zgrabi i povuče k sebi.

»Jesi li znao za to?« urlao je Swann, držeći ga za ovratnik i tresući ga. »Jesi li znao?«

»Guverneru Swann!« odlučno viknu lord Beckett s vrata. Swann odgurne Norringtona od sebe. Zgrabi bajunetu od najbližeg mornara i poče njome mahati. Norrington ga zgrabi za ruke i zaustavi.

Beckett se oštro obrati mornarima: »Van! Svi.«

Mornari su pogledali Norringtona, a zatim kimnuli. Izadose jedan za drugim, ostavivši škrinju nasamo sa Swan-om, Beckettom, Norringtonom, Jonesom i Beckettovim pomoćnikom Mercerom.

»Guverneru Swann«, umirujuće reče Beckett, »vjerujte mi... samo sam vas htio postedjeti boli...«

»Samo ste htjeli iskoristiti moje političke veze kako biste ostvarili svoje namjere!« pjenio se Swann. »Najgori pirat koji je ikad plovio morem pošteniji je od vas. Čak je i Jack Sparrow pošteniji.«

Beckett se blijedo nasmiješi. »Jacka Sparrowa nema više. A on nikad nije ni bio nešto više od sebične želje ogrnute u romantičnu priču. Legenda za koju je bolje da smo je se riješili.«

Norrington je jos uvijek bio zbunjen. Zašto je guverner Swann toliko uznemiren? »Pa znali ste da je Sparrow poginuo«, rekao je Swannu.

»Ne on«, odvrati Swann. »Elizabeth!«

Admiral Norrington ostane bez daha. Potpuno zanijemi od soka. Iako je Elizabeth već odavno objavila svoj izbor odustavši od njihova vjenčanja, Norringtonu je jos uvijek bilo stalo do te svojeglave djevojke.

Vijest o njezinoj smrti potpuno ga je dotukla. Njegov je stisak popustio pa se Swann uspio osloboditi i otvoriti škrinju, otkrivši živo srce Davyja Jonesa.

»Ne!« povikne Jones.

Swann podignu bajunetu.

No, prije nego sto je njome zamahnuo kako bi udario srce, začu se bolni glas Davyja Jonesa.

»Jeste li u tom slučaju spremni preuzeti moj teret?« prosiće besmrtni kapetan. »Ako uništite

srce, morate na njegovo mjesto staviti svoje - a vi ćete preuzeti moje. Leteći Holandez uvijek mora imati kapetana.«

Guverner Swann je oklijevao. Nije znao za strasne posljedice probadanja Jonesova srca. Nitko ne bi svojevolumno odabrao takvu vrstu vječnog zatočeništva. Ali to bi spriječilo lorda Becketta... Swann pogleda prema plemiću. Beckett je raširio ruke pokazujući tako da je odluka na Swannu. Swann se ponovno okrene prema škrinji, ali Norrington ga zgrabi za ruku i iščupa mu bajunetu iz ruku.

»Pustite me!« rece Swann.

Norrington odmahne glavom. »Elizabeth to nikako ne bi htjela«, odrješito ustvrđi.

Guverneru se spuste ramena. Norrington je bio u pravu. Ljutnja je nestala, obuze ga duboka tuga. Razočarao je vlastitu krv i meso.

»Elizabeth«, uzdahnu tužno.

Stavi ruke Norringtonu na ramena i odvede ga lagano prema vratima. Beckett, Jones i Mercer gledali su kako odlaze.

»Slobodni ste, kapetane«, rekao je Beckett.

Jones zastane, još uvijek željan borbe, iako je znao da je pobijeden. Tada se ipak okrene i uputi za ostalima. Beckett i Mercer dugo su pogledavali jedan drugoga. Beckett je zatim prišao škrinji, polako je zatvorio i okrenuo ključ u bravi zamišljeno gledajući.

»Oni znaju«, rekao je Mercer.

»Mogu zapovjediti admiralu Norringtonu da šuti«, odvrati Beckett. »On će poslušati naredbu, on je takav.«

»A guverner?« upita Mercer.

Svaki čovjek treba imati tajnu, razmišljao je lord Beckett.

Lukavo se nasmiješi dok je Holandez plovio dalje po svjetloplavom Karipskom moru spreman da donese nove mračne smrti i krvava uništenja sljedećem piratskom brodu na koji naiđe.

Dok god lord Beckett i Istocnoindijska trgovačka kompanija kontroliraju srce Davyja Jonesa, nijedan pirat neće biti siguran. Samo je pitanje vremena kad će i posljednji pirat nestati s Kariba — zauvijek.

2. POGLAVLJE

Lord Cutler Beckett oko jednog nije imao pravo.

Elizabeth Swann još uvijek je bila živa i zdrava.

Vidjela je kako Crni biser nestaje u morskim dubinama s Jackom Sparrowom na palubi.

Unatoč svim pričama koje su se mogle čuti, znala je kako je ona kriva za njegovu smrt. Nakon bijega s Otoka križa Kraken je napao Crni biser. Zašto? Zato što je Jack bio obilježen crnom mrljom na ruci. To je značilo da se nije mogao sakriti nigdje na moru. I tako ga je pronašao Kraken.

U početku je Jack uspio pobjeći — uzeo je čamac i krenuo natrag prema obali — sam. Vratio se na svoj brod kako bi pomogao Willu, Elizabeth i svojoj posadi. No, Elizabeth je znala da će ih Kraken i dalje loviti ako Jack bude s njima — a tako bi svi nastradali. Zato je Jacku odvušla pažnju poljupcem, a zatim ga svezala za jarbol Crnog bisera, osudivši ga tako na smrt.

Nakon svega Elizabeth je počela proganjati krivnja. Odlučila je sve ispraviti. S Willom i Jackovom družinom otišla je kod moćne čarobnice Tie Dalme, koja je i prije pomagala Jacku. Ta je žena živjela uzvodno na rijeci Panatano na obali rukavca koji je mirisao na čaroliju i tajanstvenost. Zrak nikada nije bio sasvim čist, a dok su se polako približavali kolibi Tie Dalme, sve snažnije su osjećali da ih netko promatra.

Već u sumrak Elizabeth, Will i ostali članove Jakove posade polako su doveslali do klimavog trijema Tie Dalme. Jedva su se popeli unutra, sto zbog umora, sto zbog straha, a tamo ih je već čekala Tia Dalma.

Čarobnica im je rekla kako postoji način da vrate Jacka Sparrowa natrag u svijet živih. Za to će im trebati pomoć starog neprijatelja... kapetana Barbosse, čovjeka koji je prije mnogo godina Jacku preoteo Crni biser. Prije svađe s Jonesom, Will i Elizabeth pomogli su Jacku da opet dobije Biser, a Jack je ubio Barbossu na Otoku smrti. Sada je Tia Dalma vratila Barbossu iz mrtvih. Znala je da će im on moći pomoći da vrate Jacka.

Singapurska luka bila je mračno i sjenovito mjesto, ispunjeno tajnama, neurednim piratima i bljeskanjem bodeža. Visoki brodovi i manje džunke¹ gužvali su se zajedno oko klimavih dokova. Drvene daske škripale su na vjetru, a *viseće* svjetiljke bacale su treperave sjene na lica koja su jurila uskim, krivudavim uličicama.

Maleni je čamac plutao kroz mračne prolaze. U čamcu je prignuta stajala figura ogrnuta plastem i manevrirala dugim stapom kroz labirint stupova ispod doka. Kroz tamu je jezivo dopirao njezin glas i stara piratska pjesma.

»Zvono se podiglo iz vodenog groba... čuješ li njegov posmrtni zvon?« pjevala je. »Poziv svima, čuvaj se vjetra i okreni jedra na put za dom!«

Iznenada je svjetlost fenjera osvijetlila brod i otkrila osobu u njemu. Bila je to Elizabeth Swann. Iako je djelovala smireno, tamnim je očima pogledavala oko sebe i uputila se prema gradu. Ovdje nije bilo ni traga usminkanim ulicama i velebnim palačama njene mladosti u Port Royalu. Ovdje nije bilo mjesta haljinama s korzetima koje je nekoć nosila - smeđi, bezoblični plast bio je puno prikladniji.

¹ Džunka — kineski jedrenjak

Dok je u čamcu plutala ispod dokova, Elizabeth je prošla pored starice sagnute nad ribljim ostacima. U blizini je neki čovjek puhao staklo na užarenom ugljenu, a sjajno narančastocrveno svjetlo odbijalo se od okruglih staklenih oblika. Poskočila je kada je s desne strane odjeknula eksplozija; vidjela je kako iz kućice s vatrometom izbijaju svjetleće petarde, a iskre su se razletjele svuda uokolo. Za njima je pojurio dječak nastojeći pogaziti iskre. Elizabeth lagano zadrhti ugledavši sjenu majmuna koja je pojurila pored nje. Nastavi dalje, jos uvijek pjevuseći, sve dok nije stigla do doka na kojem je privezala čamac i izišla van. »Ju-hu, zaplovimo zajedno«, pjevala je vezivajući užu.

Odjednom naglo prestane i sagne glavu. Skupina agenata Istocnoindijske trgovačke kompanije prolazila je pored nje na čelu s Beckettovim pomoćnikom Mercerom. Elizabeth je nastojala izbjeći upravo njih, ne želeći da čuju njezinu pjesmu. Htjela je pjesmom pokazati da je pirat — ali samo drugim piratima, a ne onima koji ih love i vješaju.

Nakon nekoliko trenutaka vise se nije moglo čuti stupanje čizama. Elizabeth je opet počela pjevati.

»Visoko podignimo zastavu! Idemo...«

»Lopovi i prosjaci«, priključio se drugi glas. »Nikada ne reci da ćemo umrijeti.«

Elizabeth ustane na noge, a iz tame velike kanalizacijske cijevi iskoraci muškarac. Sa svake strane stajala su dva naoružana stražara. Bio je visok i dojmljiv, snažni mišići napinjali su se ispod odjeće. U očima je imao prijeteći pogled, a oko pasa mu je visio opasan mac.

Unatoč zastrašujućoj pojavi tog čovjeka, Elizabeth s olakšanjem odahnu. Bio je to Tai Huang, čovjek kojeg je tražila. Zapravo, čovjek koji ju je mogao odvesti do onoga kojeg je tražila. Tai Huang bio je drugi najvažniji čovjek uz Sao Fenga, ozloglašenog piratskoga vladara Singapura.

Tai Huang stisne oči i promotri Elizabeth od glave do pete.

»Opasno je pjevati tu pjesmu«, reče zlokobno, »za sve one koji ne znaju njezino značenje.« Pride joj bliže. »A osobito za ženu. Osobito za ženu koja je sama.«

»Zašto mislite da je sama?«

Tai Huang i njegovi stražari okrenuše se začuvši njivi glas. Iza njih je sa smiješkom na iznurenom licu stajao Bar-I»(>ssa.

»Vi je štitite?« upita Tai Huang.

»Zašto mislite da bi mi trebala zaštita?« ljutito ga upita Elizabeth. Tai Huang se sledi. Prije nego sto je izgovorila rečenicu do kraja, već mu je naslonila nož na vrat.

Barbossa samo odmahne glavom. »C-c-c.«

»Vaš nas gospodar očekuje«, rekao je Tai Huang, a zatim se okrenuo prema Elizabeth, »a neočekivana smrt mogla bi baciti neugodnu sjenu na naš sastanak.« Pogledao je njezin nož; polako ga je spustila, ali ga nije vratila u korice.

Tai Huang protrlja vrat i pažljivo promotri starog pirata. »Vi ste kapetan Barbossa«, reče upitno.

»Tako je«, potvrdi Barbossa. »A ovo je Elizabeth Swann. Sao Feng nam je obećao siguran prolaz.«

Huang je zamišljeno klimao glavom. »Onoliko dugo koliko mu to odgovara«, uzvrat mračnim glasom. Okrenu se zavitlavši haljama kako bi ih poveo prema odredištu, a onda iznenada podigne ruku. Svi se odmah zaustaviše.

Zvuk čizama najavljuvao je prolazak časnika Istocnoindijske trgovačke kompanije. Tai Huang je pričekao dok agenti nisu skrenuli iza ugla, a zatim je dao znak ostalima da ga prate, nastavši u otvoru velike kanalizacijske cijevi.

Kada su Elizabeth i Barbossa nestali u tami, nedaleko od tog mjesta dogodilo se nešto vrlo neobično.

Na jednom od brojnih razrušenih mostova koji su premošćivali kanale i vodene putove Singapura na straži su bila dvojica agenata Istocnoindijske kompanije. Da su kojim slučajem

pogledali preko ruba prema vodi, vidjeli bi niz kokosovih oraha kako plutaju pored njih. Ispod kokosovih oraha bilo je nešto što bi itekako zanimalo agente. Pod svakom ljuskom skrivao se po jedan elan opake posade kapetana Jacka Sparrowa.

Dok su kokosovi orasi plutali prema tami ispod mosta, jedan se izdigao iz vode otkrivši vrh Ragettijeve glave. Nosio je kokosovu ljusku kao da je šljem, skrivajući se od pogleda s mosta. Jednim dobrim okom pogledavao je napri-jed-natrag, a drveno mu je oko nepomično zurilo ravno. Za njim su išli Pintel, Gibbs, Cotton i Marty.

Kad su se sakrili na sigurno u sjeni mosta, skinuli su šljemove od kokosa i zaplivali prema metalnoj rešetki. Iz svežnjeva od voštanog platna koje su nosili sa sobom izvukli su velike turpije kojima su namjeravali izbrusiti sipke na rešetki. Zatim su čekali.

Škrip. Skriiiiip. Agenti Istočnoindijske kompanije trgnuli su se i pogledali prema mraku. Kakav je to bio zvuk?

Trenutak kasnije iz mraka se pojavila žena gurajući kolica sa skripavim kotačima. Na kolicima je bilo nekoliko krletki s cvrkutavim kanarincima, vreće brašna, a lupkale su i boce s tajanstvenim napicima. Na kavezima je stajala šarena papiga, a pored ptice se vozio majmun okrećući ručku vergla.

Bio je to znak koji je Jackova posada čekala. Glazba vergla, škripavi kotači i zveckanje s kolica bili su dovoljno glasni kako bi prikrili buku koja je dolazila odozdo. Pirati su prionuli na posao režući sipke na rešetki.

Kolica su se sve više približavala. Agenti su sumnjičavo promatrali tu pojavu. Prišli su bliže i zaustavili kolica.

Glazba je prestala. Pirati ispod mosta su se smrznuli.

Jedan od agenata izvuče mac i uperi ga prema majmunu.

»Ne smijete biti ovdje«, agent se grubo obrati ženi.

Ona podigne glavu. Agenti to nisu znali, ali ta žena je bila Tia Dalma. Nagne se prema agentu koji joj je to rekao i šapne mu sablasnim glasom: »Vaša je majka uvijek znala da ste bas Vi bacali rublje u bunar.«

Agent u strahu odskoči od nje. Prestrašeno je zurio u staricu.

»Kako ste to znali?« zahtijevao je odgovor.

Ona se naceri, pokazujući pocrnjele zube. »Kanarinci su mi rekli«, prosiće.

Obojica su agenata ustuknula. Nisu znali što sve može ta vještica, no nisu htjeli imati nikakve veze s njom. Majmuncic Jack podigao je vergl i nastavio ga okretati svirajući veselu glazbu pa su pirati nastavili sa svojim poslom ispod mosta.

* * *

Nedaleko od tog mjesta Tai Huang je vodio Barbossu i Elizabeth kroz kupalište koje je djelovalo prilično oronulo. Sao Feng se njime služio kao skrovistem jer je bilo vrlo dobro čuvano. Elizabeth je gledala oko sebe, sva su joj osjetila bila na pojačanom oprezu. Svatko pored koga su prošli mogao je biti pirat... ili još j>ore, zaposlenik Istočnoindijske trgovačke kompanije.

Povukla je Barbossu za rukav i prosaptala: »Jeste li saznali ista o Willu?«

Barbossa odmahne glavom. »Taj se balavac zna brinuti sam za sebe«, naglasio je. A što se tebe tiče — kada se susretnemo sa Sao Fengom, bit ćeš malo suzdržanija nego inače«, namignuo je.

»Znaci, toliko je strašan, zar ne?« upita Elizabeth.

»Vrlo je sličan meni«, odvrati Barbossa, »ako zanemarimo moju milosrdnu narav i poštenje.« Naceri se, a Elizabeth zadrhti.

Tai Huang zastao je pred vratima i nekoliko puta snažno zakucao prema dogovorenom znaku. Otvorio se mali prozorčić, a iznutra su provirila dva oka. Oči su ih pažljivo promatrale. Nakon minute prozorčić se zatvori, začu se pomicanje teških zasuna i vrata se otvoriše uz škripu.

Kada su Elizabeth i Barbossa ušli u maleno predvorje, Tai Huang doskoči pred njih i zaustavi ih.

»Bez oružja«, reče. »Predajte oružje, molim.« Elizabeth je iz njegovog tona prepoznala da je taj molim nije ni zahtjev, a kamoli molba. Bila je to zapovijed.

»Naravno«, veselo reče Barbossa. Predao je pištolj i mac, a Elizabeth je slijedila njegov primjer. Kada su zakoračili naprijed, Tai Huang podigne ruku i pogleda Elizabeth.

»Niste valjda pomislili da nećemo sumnjati u nju samo zato što je žena?« upitao je. »Predajte oružje, molim.«

Elizabeth uzdahne i skine kaput ispod kojeg je skrivala još dva maca u koricama umetnutima u podstavu.

Opet je krenula naprijed — ali ju je Tai Huang zaustavio. »Predajte oružje, molim«, ponovio je.

Elizabeth se pokušala usprotiviti, ali od toga nije bilo koristi. Morala je predati sve skriveno oružje, jedan po jedan komad. Kao dodatnu uvredu, naredili su joj da se preodjene u haljinu kako ne bi mogla ponijeti nikakvo skriveno oružje. Gledajući muškarce oko sebe, Elizabeth jace stegne pojas na modrozelenoj haljini i povuče je niže nadajući se da će malo vise sakriti noge. Konačno je, razoružana i namrgođena, mogla krenuti s Barbossom i Tai Huangom dalje u kupalište.

Dok su prolazili kroz labirint hrdavih cijevi koje su puštale vodu, pored kada obloženih algama i polugolih pirata, Elizabeth je promatrala okolinu. Svi su ovdašnji pirati radili *ta*. Sao Fenga. Svi su nosili njegov znak: tetovažu zmaja.

Napokon su stigli do prostorije koja je bila čišća i toplija od ostalih. Piratski vladar Singapura upravo je izlazio iz kade. Dvije privlačne sluškinje tiho su ga odjenule i obilno na kitile svim obilježjima slavnoga pirata.

Elizabeth je zurila u istrošeno i ožiljcima prekriveno lice tog čovjeka tražeći na njemu znak slabosti. No, oči moćnog vladara bile su tamne i hladne, iz njih se ništa nije moglo pročitati.

Iz kutova očiju započinjala su dva ožiljka koja su pojačavala dojam opasnog izraza lica.

Prosio je već neko vrijeme. Činilo se kako Sao Feng ne primjećuje da su tu... ili ih je namjerno ignorirao. Konačno je Barbossa shvatio kako on mora prvi progovoriti.

»Kapetane Sao Feng«, rekao je oprezno. »Hvala što sic mi dopustili da vas posjetim.«

Sao Feng podigne pogled prema njim kao da ih je tek primijetio. »Kapetane Barbossa!

Dobrodošli u Singapur.«

Okrene se prema najbližem strazaru i zatraži: »Vise pare.«

Stražar je dvaput udario po zidu, nakon čega je iz cijevi počelo izlaziti jos vise pare.

»Koliko sam razumio, imate neki zahtjev...?« obrati se Barbossi.

»I ponudu za vas«, odvrati Barbossa. »Planiram smion pothvat pa bi mi trebao brod s posadom.«

Sao Feng se uspravi i pogleda Barbossu s podmuklim smiješkom. »A mene smatrate vrijednim takve časti? Brod i posada...« Nasmijao se. »Ha, ha. Kakva je to neobična podudarnost.«

»Zato što imate brod i posadu koji vam ne trebaju?« smjelo upita Elizabeth. Barbossa je osine upozoravajućim pogledom, no Sao Feng se jos sire osmjehne, tako da su mu ožiljci u kutovima očiju gotovo nestali.

»Ne«, odgovori. »Već zato što je danas, nedaleko od ovog mjesta, kradljivac provalio u hram moga strica i pokušao pobjeći s ovim.«

Sao Feng ode na drugi kraj prostorije do oronula starca u dugim haljama koji je čvrsto stiskao drevne pomorske karte. Piratski vladar posegnu za kartama, no morao je nekoliko puta lupnuti po njima s oštrim izrazom na licu prije nego mu ih je starac prepustio u ruke.

»Navigacijske karte«, nastavi Sao Feng okrenuvši se prema Barbossi i Elizabeth, visoko podignuvši karte u zrak. »Put prema Najudaljenijim vratima«, istakne tihim glasom, tražeći

GIGA

izraz njihovih lica. »Ne bi li bilo nevjerojatno kada bi vas vas pothvat odveo u svijet izvan ovoga?«

Barbossa proguta knedlu. »Bilo bi to gotovo neuvjerljivo«, razmetao se.

Sao Feng ga je netremice gledao. Zatim glavom da znak dvojici stražara pored jedne od kada.

Strazari se nagnuse i iz vode izvukoše čovjeka.

Zarobljenik nije bio nitko drugi nego Will Turner.

3. POGLAVLJE

Will Turner bio je jako nesretan.

Postojalo je nešto što Elizabeth nije znala.

Will ju je vidio kada je poljubila Jacka na Crnom biseru.

Naravno, on nije znao da je to učinila samo kako bi zavarala Jacka. Nije znao da je ona Jacka svezala za jarbol. Mislio je kako je Jack želio potonuti zajedno sa svojim brodom. Isto je tako mislio i da ga Elizabeth više ne voli; bio je uvjeren da je zaljubljena u Jacka.

Zato Will nije osobito mario što je Jack Sparrow mrtav. Zapravo, kad bi on odlučivao, mislio je kako bi vjerojatno bilo najbolje da tako i ostane. Međutim, Will je imao vlastitu misiju koja je, nažalost, uključivala i pomaganje Jacku.

Nakon što je Beckett naredio Willu da pronađe Jacka i njegov kompas, Will je završio na Letećem Holandežu — i to ne zahvaljujući Jackovim lukavim planovima. Will je kratko vrijeme proveo kao zarobljenik Davyja Jonesa. U tom razdoblju saznao je nešto grozno. Njegov otac, pirat poznatiji kao 'Bootstrap' Bill Turner, bio je zarobljen na palubi Holandeža. Bootstrap Bill nekoć je bio elan posade Crnog bisera, no završio je na dnu mora kada se pokušao suprotstaviti sudjelovanju u Barbossinoj pobuni protiv Jacka. Zbog prokletstva aztečkog zlata bio je osuđen da vječno ostane tamo pa je rado prihvatio ponudu Davyja Jonesa kad ga je čovjek s krakovima pronašao. Ipak, cijena je bila strasna: sto godina službe. Bootstrap Bill bio je poput ostatka posade Letećeg Holandeža — prekriven školjkama i rakovima, rob Davyja Jonesa. Kako je vrijeme prolazilo, tako je sve više gubio sebe i postajao dijelom broda — doslovce. Mnogo prije nego prođe stotinu godina bit će zauvijek izgubljen kao i sve druge izmučene duše koje proguta brod.

Kada ga je pronašao, Will se zakleo da će spasiti oca. Billu je dao čvrsto obećanje: vratit će se na Holandez kako bi ga oslobodio, bez obzira na cijenu.

Da bi mu to uspjelo, trebao mu je brod — najbrži brod na moru, jedini koji je mogao dostići Letećeg Holandeža. To je značilo da mu je trebao Crni biser. To je bio razlog zašto se i Will uključio u pothvat da spasi Jacka. Gdje god Jack bio... tamo će biti i Crni biser.

Sada se Will, potpuno moker i bespomoćan, našao usred skrovista Sao Fenga. Piratski vladar zgrabio je Willa za kosu i odvuкао ga do Barbosse i Elizabeth.

»Evo lopova«, graktao je. »Je li vam poznato ovo lice?«

Elizabeth je uspjela zadržati bezizražajnost. I ona i Bar-bossa uspjeli su sakriti reakciju kao da Willa nikada u životu nisu vidjeli.

Sao Feng ih je pažljivo promatrao, a zatim slegnu ramenima. »Nije?« Tada sa stola u blizini podigne veliki metalni šiljak. Bilo je to silo za pletenje užadi. Sao Feng povuče oštrim krajem sila preko Willova lica. »Onda pretpostavljam da nam više nije potrebno.«

Oštro uperi silo prema Willu, a Elizabeth se ukoči. Nije se mogla suzdržati. Čovjek kojem je Sao Feng prijetio bio je njezina prava ljubav i zaručnik.

Sao Feng primijeti njezinu reakciju i namrgodi se. Njegove su se sumnje obistinile.

Sada je bio siguran da surađuju. Njih dvoje došli su ga moliti nešto dok se njihov prijatelj prikradao kako bi mu zabio nož u leđa.

»Došli ste u moj grad«, srdio se Sao Feng, »tražite moju ljubaznost i širokogrudnost, a onda izdate moju gostoljubivost?« Povicio je glas. »Želite me prevariti?«

Barbossa se nakloni i ispruži ruke. »Sao Feng«, pokusa ga umiriti, »uvjeravam vas, zaista nisam znao...«

»...da ćemo ga uhvatiti«, prekine ga Sao Feng.

Barbossa zastane. Vladar pirata bio je u pravu.

Sao Feng stisne oči, lupkajući kartama po grudima. Polako je sastavljao komadiće slagalice.

»Pokušat ćete otputovati u svijet mrtvih«, rekao je. »Ne mogu odoljeti ne upitati: zašto?«

Barbossa uzdahne. Došao je trenutak da bude posve iskren, a to bas i nije bilo svojstveno piratima. Bivši kapetan Crnog bisera iz džepa izvuče srebrnjak i dobaci ga Sao Fengu, koji ga dohvati u zraku i pažljivo promotri.

Na piratovu licu pojavi se novi, zabrinuti izraz. Pogledao je Barbossu.

»Znaci, istina je?«

»Da«, odgovori Barbossa. »Kucnuo je čas. Sazvan je Iii.itski dvor.«

Sao Feng udari po zidu. »Još pare!« viknu.

Dolje ispod podnih dasaka sustavom parnih kotlova i mjehova obično su upravljala dvojica sluga. No, oni su sada hi I i svezani. Svladala ih je Jackova piratska posada koja se uvukla u parne tunele. Kada je Sao Feng doviknuo, Cotton je požurio prema parnom mehanizmu i brzo proučio način nula. Uskoro je para izbijala kroz ventile.

Ostali su pirati ponovno razmotali svoje svežnjeve izvukavsi iz njih pištolje, mačeve i granate. Počeli su raspoređivati granate u podne pregrade, pripremajući veliku eksploziju.

Gibbs i Ragetti se pogledaju. Bili su točno ispod prostorije u kojoj su se njihovi prijatelji suprotstavljali Sao Fengu. Ako nešto pode po zlu..., onda je ova grupa pirata jedina prilika da Will, Elizabeth i Barbossa izvuku živu glavu.

Sao Feng disao je u paru. »Bratski dvor se nije sastao za cijelog moga života«, rekao je.

»Ni moga«, odvrati Barbossa.

Sao Feng rukom dodirne privjesak od uzeta koji je nosio oko vrata. »A otac mi je rekao da je zadnji put kad se održao, završio... lose.«

»Stoga je onog prethodnoga puta stvoren piratski zakon«, istakne Barbossa, »koji nam je dobro služio..., a bio je to i prvi sastanak na kojem nam je samo more dalo svoje pravilo, zar ne?« Barbossa je mislio na legendu o Kalipsi, drevnoj morskoj božici. Sastavljeno od devet gospodara pirata, Bratski dvor je uhvatio Kalipso i zatočio je u ljudskom obliku. Na taj način vise nije mogla slati oluje koje su im uništavale brodove, a njihova vlast na moru postala je apsolutnom. Bila je to prekretnica za pirate cijeloga svijeta. Zatocenje Kalipse značilo je da su postali gospodarima mora.

Barbossin glas postajao je mračniji i sve ozbiljniji. »A sada je pravilo dovedeno u pitanje.«

»Istočnoindijska trgovačka kompanija«, prosiktao je I Sao Feng. I on je svjedočio šteti koju su nanijeli agenti Kompanije.

Cuo je za masovna smaknuća i izgubio neke od svojih ljudi u strasnim pogubljenjima. Znao je da piratima prijeti ozbiljna opasnost od smrti, ali i od gubitka vlasti nad morima.... I to zauvijek.

»Lord Cutler Beckett prava je prijetnja za sve nas«, složi se Barbossa.

Sao Feng stane koracati naprijed-natrag. »Svima su nam ucijenjene glave, to je istina. Čini se da je jedini način da pirat nešto zaradi... ako izda drugog pirata.« Značajno pogleda Willa, a zatim se okrene Barbossi. »Međutim, pirati su ili kapetan ili posada, a devet svadljivih kapetana koji pokušavaju odrediti kurs jednostavno je osam kapetana previse.«

Zatrese glavom, a zatim nastavi: »Sto Bratski dvor može učiniti protiv Kompanije? Sto ijedan od nas može učiniti?«

Elizabeth vise nije mogla šutjeti. »Možete se boriti«, uzvikne.

Svi su se okrenuli i pogledali je. Kiptjela je od bijesa. Sto je ovim piratima? Zar ne vide sto se događa oko njih? Zar ne vjeruju u piratski zakon? Zar ne žele ponovno za-vladati morem — svojim morem?

»Vi ste Sao Feng, piratski gospodar Singapura«, reče odvažno zakoračivši prema njemu. »Vi zapovijedate u vremenu piratstva kada hrabri kapetani plove slobodnim morima, gdje se valovi ne mjere metrom nego visinom straha, a i oni koji polože taj test postaju legendama.« Krupni ju je pirat s tetovažom zmaja pokušao povući natrag, no ona ga je odgurnula i jos se vise približila Sao Fengu.

Glasom ispunjenim strašću dodala je: »Želite li da to doba završi dok ste vi na dužnosti?«

Sao Feng gledao ju je bezizražajna lica.

»Vi čekate ovdje«, prijezirno nastavi Elizabeth. »Brodovi su u luci, trunu na vezovima dok vi čučite u kadi!«

Vladar pirata tržne obrvom i Elizabeth usuti. Je li otišla I predaleko? Zadržala je dah dok je on polako kružio oko nje, promatrajući je poput grabežljivca koji promatra plijen.

»Elizabeth Swann, ti si puno opasnija nego sto bi 1 čovjek rekao na prvi pogled. A pogled je zaista prekrasan.« Ljubazno joj se osmjehne, a ona se zaprepasti shvativši da mu je uzvratila osmijehom.

Sao Feng se okrene natrag k Barbossi. »No, ne mogu ne primijetiti da mi niste odgovorili na pitanje.« Ako su razgovor o Obalnom bratstvu i Elizabethin poziv na oružje trebali poslužiti da Sao Fengu odvrte pažnju, to nije upalilo. Još jednom je ponovio: »Sto tražite u zagrobnome »svijetu?«

»Jacka Sparrowa«, izgovori glas iz drugog kuta prostorije. Will Turner zatrese glavom kako bi sklonio kosu s lica i uspravi se. Pogled mu je bio miran i nije pokazivao ni trunku straha dok je gledao u vladara.

Sao Feng se ukoči. Nastupila je tišina. Barbossi se pojavi bolan izraz na licu.

»On je jedan od piratskih vladara«, reče Will.

Jedna od Sao Fengovih sluškinja, djevojka imenom Park, zahihotala se, no sakrila je smiješak kad ju je Sao Feng pogledao. Činilo se kako i druga djevojka, Lian, također »kriva zadovoljstvo na licu. Bilo je očito kako su obje već upoznale legendarnog Jacka Sparrowa. Will i Elizabeth vidjeli su kako se Sao Feng razljutio kada je začuo ime Jacka Sparrowa. Na čelu mu je pulsirala vena dok se borio sačuvati mirnoću u glasu.

»Jedini razlog zbog kojeg bih želio da se Jack Sparrow vrati iz carstva mrtvih«, siktao je piratski vladar, »jest da ga sam vratim natrag u njega.«

Barbossa je zakolutao očima gledajući Willa. »Upravo zato i mi vise volimo da mu se ime ne spominje«, naglasi.

»Dakle, priznajte da ste me prevarili«, reče Sao Feng. Očima je prelijetao po prostoriji pa odjednom spazi nešto sumnjivo. U oblacima pare i vrućine gotovo se otopila tetovaža na jednom čovjeku. Bila je samo nacrtana! Ovdje se našao jos jedan špijun — koji se uspio uvući u samu organizaciju. Čovjek se zvao Steng i tek se nedavno priključio piratima Sao Fenga. On ga je sada promatrao stisnutih očiju.

Je li i on bio član Barbossine skupine? Činilo se kako su slojevi prijevare postajali sve dubljima.

Barbossa nije primijetio Sao Fengovu zabrinutost i jos uvijek ga je nastojao uvjeriti kako cine pravu stvar.

»Jack Sparrow ima jedan od devet srebrnjaka!« reče Barbossa. »Nije ga predao svomu nasljedniku prije nego sto je umro.« Dok je Barbossa govorio, Sao Feng ulovi Tai Huangov pogled. Neprimjetnom gestom upozori ga na Stenga. Barbossa je i dalje govorio: »I zato ga moramo dovesti natrag...«

»NA ORUŽJE!« najednom povikne Sao Feng.

U istome trenutku svi singapurski pirati skočiše u ukciju. Prije nego sto su se Will, Elizabeth i Barbossa uopće uspjeli pomaknuti, stražari s tetovažama zmaja okružili su ih izvukavsi mačeve i pištolje iz cijevi pod vodom. Začas se nađoše u krugu sa svim oružjem uperenim u njih.

Barbossa podigne prazne ruke. »Uvjeravam vas kako su naše namjere samo časne...« počeo je. No, prekine ga zvuk mačeva koji su kliznuli kroz podne daske. Pirati koji su se ispod skrivali shvatili su kako su stvari krenule po zlu i brzo su reagirali proguravši oružje svojoj družini. U hipu Elizabeth zgrabi dva maca i jedan dobaci Willu. Barbossa se lakoder našao s dvama mačevima u rukama pa su njegove price o časnim namjerama iznenada zazvucale vrlo neuvjerljivo.

Sao Feng zgrabi Stenga i prisloni mu oštricu noža uz lice.

»Spustite oružje ili ću ubiti vašeg čovjeka!« viknu.

Svi su zbunjeno zastali. Barbossa i Elizabeth začuđeno su se pogledali. Nikada prije nisu vidjeli tog čovjeka.

»Ubij ga«, reče Barbossa i slegne ramenima. »To nije nas čovjek.«

Sao Feng vidio je da Barbossa ovaj put govori istinu.

No tada...

»Ako nije s vama«, reče Will, kao da je pročitao Sao Fengu, »a nije ni nas..., čiji je?«

TRES!

Odgovor je upravo provaljivao kroz prozore.

Stigli su agenti Istocnoindijske kompanije!

4. POGLAVLJE

U kupalištu zavlada potpuni nered. Pirati su se sada morali zajedno suprotstaviti agentima Istocnoindijske kompanije. Bez obzira na opasnost koju su pirati predstavljali jedni za druge, znali su kako su agenti mnogostruko veća -prijetnja.

Ispod prostorije Pintel i Ragetti su potpaljivali fitilje na granatama. Trenutak kasnije zgradu zatrese snažna eksplozija i polovica se podova uruši, stvarivši rampu za spuštanje na donji kat. Pirati pojuriše uzbrdo i uključise se u borbu.

Sao Feng odgurnu Stenga i uskoci u borbu predvođeci pirate. Prašina koja se podigla iz rusevne zgrade ogrne borbu u gust dim. Iz tame se čulo samo zveketanje mačeva i prasak pištolja.

Podignuvši pogled, Elizabeth ugleda Beckettova pomoćnika Mercera kako ulazi u kupalište u pratnji skupine j vojnika.

Dok su se zidovi i dalje tresli i urušavali oko njih, pirati su se upinjali po krhotinama i bježali na ulicu. Pucnjevi iz pištolja odjekivali su i dok su pirati skakali s veza na vez, pentrali se po ljestvama i užadi. Razbježali su se u svim smjerovima boreći se za život.

Usred borbe Pintel uoči Stenga i, ugledavši mu tetovažu na ramenu, pomisli da je on kolega pirat. Kada se hrpa kutija počela rušiti na njih, Pintel brzo priskoči u pomoć Stengu i gurne ga van. Steng se okrene i zasijece Pintela nožem. Pintel odskoči u stranu.

»Hej,« pobuni se, »ti si pirat!« No, Pintel je dobro poznao piratski zakon i znao je da bi se pravi pirat borio protiv Istocnoindijske kompanije, a ne protiv drugog pirata — čak i ako su inače na suprotstavljenim stranama. Ovaj čovjek nije pirat!

Steng se naceri i ponovno okrzne Pintela. Pintel pade unatrag preko ograde i pljusne u rijeku. Izronio je na površinu kasljući i ispljuvavši vodu iz usta, ali neozlijeđen.

Nekoliko agenata trčalo je ulicama i naletjelo na kolica koja je prije gurala Tia Dalma.

Carobnice nije bilo na vidiku. Ugledavši skupinu pirata koja puca prema njima, agenti su se sakrili iza kolica, koja su im poslužila kao zaštita. Odjednom se začulo lamatanje krilima, a kroz otvorena vratašca kaveza počeli su izlijetati kanarinci. Nešto nije bilo u redu. Uvidjevši da se radi o zamci, agenti su počeli bježati upravo u trenutku kada je iz kolica odjeknula jaka eksplozija.

U blizini se srušio zid, a Mercer, koji je željno sudjelovao u akciji, sruši se u mračan kutak. Lagano osamućen, Mercer se pridigne na noge kako bi se vratio borbi, no tada iznenađeno zastane.

Naišao je na zanimljiv prizor.

Sao Feng držao je nož na vratu Willa Turnera. U pozadini se nastavljala buka sukoba.

Međutim, u ovom su mračnom uglu Will i Sao Feng bili sami — ili su barem tako mislili.

»Neobična slučajnost, z%ot ne?« siktao je Sao Feng. »Istocnoindijska trgovačka kompanija nade me istog dana kad se ti pojaviš u Singapuru.

»To je uistinu samo slučajnost«, odvrati Will.

Naglo se okrene i istragne iz ruku Sao Fenga. Izvuče nož i suprotstavi se vladaru pirata.

Skriven u mraku, Mercer se naceri i izvuče pištolj. Bila je ovo savršena prilika da ubije Willa Turnera i singapurskog vladara pirata. Pažljivo je I naciljao.

»Želiš nagodbu s Beckettom?« Will upita Sao Fenga. »Treba ti ono što ja nudim.«

Mercer zastane.

»Razljutio si Barbossu«, reče Sao Feng, »i namjeravaš I razljutiti Jacka Sparrowa — zašto bih mogao očekivati išta ; bolje?«

»Oni *mi* smetaju da dođem do onoga što želim«, I odvrati Will. »Ti mi pomažeš da do toga dođem.«

Sao Feng potvrdno kimne. Bila je to logika koju je razumio. Stajao je mirno kako bi što više izvukao *iz* ove nagodbe.

»Ako me izdaš«, tiho je rekao Willu, »prerezat ću ti i vrat.«

»Onda smo se dogovorili«, reče Will.

Spustili su noževe, a zatim Sao Feng preda pomorske karte svijeta mrtvih. Kimnuvsi glavom, Will nestane u tami, u Mercer ga je slijedio.

Nakon bijega iz bitke, Elizabeth i Barbossa pobjegli mi prema dokovima i tamo zatekli Willa na jednoj od platformi. Barbossa je ugledao karte u njegovim rukama.

»Imaš karte!« oduševljeno uzviknu.

»Još bolje od toga«, odvrati Will. Pokazao je na Tai lluanga koji je stajao iza njega. »I brod i posadu.«

»Gdje je Sao Feng?« upita Elizabeth.

»Pokrivat će naš bijeg, a kasnije ćemo se sastati u Zaljevu brodoloma«, odgovori Will.

Elizabeth se jako začudila. Zašto je Sao Feng popustio nakon što im se toliko čvrsto suprotstavljao? Možda je zbog napada Istočnoindijske trgovačke kompanije shvatio o kakvoj se ozbiljnoj prijetnji radi. U svakom slučaju, dobili su ono što su tražili pa je Elizabeth odlučila prihvatiti situaciju bez dodatnih pitanja.

»Ovim putem«, reče Tai Huang. »Idemo, brzo!«

Tia Dalma, Pintel, Ragetti i Cotton izroniše iz dima i zajedno s njima pojuriše za Tai Huangom.

Sa svog mjesta u sjeni Mercer se nasmiješi na spomen Zaljeva brodoloma. Kako savršeno. Pirati su se okretali jedni protiv drugih, a dok god su na suprotnim stranama, nisu se mogli mjeriti s Istočnoindijskom trgovačkom kompanijom. Sto je jos bolje, sada je imao informacije koje će jako zanimati lorda Becketta. Otkrio je tajno mjesto na kojem će se pirati sastati. Uskoro će svi biti izbrisani s lica zemlje — zauvijek.

Na palubi Hai Penga Will je stajao naslonjen na ogradu i promatrao Singapur u plamenu. U kupalištu se razbuktao požar koji se sada brzo sirio kroz drvene stračare i platforme na kojima je grad ležao. I dok su mu oči bile uperene u pla- j men, misli su mu bile daleko. Iznova je razmišljao o dogovoru sa Sao Fengom. Kad bi barem mogao reći Elizabeth..., ali to nije bilo moguće. Sada su oboje imali svoje tajne. Ona nikada ne bi razumjela njegove razloge, kao sto ni on nije, a ni neće, razumjeti njezine osjećaje prema Jacku.

Dok je brod isplovljavao iz luke, Barbossa je dojurio do Willa. »Nisu te smjeli uhvatiti«, bjesnio je.

Will ga je mirno pogledao. »Sve je završilo onako kako sam planirao«, rekao je i otišao.

Barbossa nije znao da je Will namjerno dopustio da ga ulove kako bi nasamo mogao razgovarati sa Sao Fengom i ponuditi mu nagodbu. Bio je to rizičan potez, ali i vrijedan rizika ako će tako uspjeti spasiti oca. Spustio se u unutrašnjost broda.

I Elizabeth Swann stajala je naslonjena na ogradu gledajući kako vatra proždire luku. »Sada vise nema mjesta na kojem se može sakriti«, rekla je tiho. »Misliš li da će Sao Feng odgovoriti na poziv Bratstva?«

Iz mraka se pojavila Tia Dalma. »To ne znam«, promrmljala je moćna čarobnica, pogleda uperena negdje daleko, iza zapaljenih brodova i pristaništa. »Na moru postoji nešto sto i najčvršćim i najkrvoločnijim piratima tjera strah u kosti...«

Elizabeth zadrhti, znajući da Tia Dalma govori o Ukletom Holandezu. Iako je bio vise od pola svijeta udaljen, osjećala je kao da može nagovijestiti kako strasni brod vrebava iz morskih

GIGA

dubina.

Morali su spasiti Jacka Sparrowa. Za pirate je postojala "samo jedna nada: zajedno se suprotstaviti Davyju Jonesu u Istocnoindijskoj trgovačkoj kompaniji. Ako im to ne pode za rukom..., svi su osuđeni na propast.

5. POGLAVLJE

Sniježilo je.

Will je ispružio ruku i uhvatio pahuljicu na dlanu. Znatizeljno je pogledao u nebo i pratio pogledom tamnosive oblake koji su plovili iznad njih. Hladni vjetar zviždao je kroz jedra, a pirati su od jeziva zvuka drhtali.

Hai Peng plovio je kroz zaleđeni krajolik. Bili su blizu ruba svijeta — u Ledenom prolazu između svjetova. Oštri plavobijeli ledenjaci stršili su iz vode oko njih, odbijajući tračke slabog svjetla. More je bila tamno i olujno, a gusti je snijeg brzo padao. Gibbs je sa svojeg položaja za kormilom zurio u mutno sivilo i pažljivo kormilario kroz plutajuće ledene sante.

Will se pomaknuo i otišao do Tai Huanga koji se nadvio nad pomorskim kartama koje im je dao Sao Feng pažljivo ih proučavajući. Will nikada prije nije vidio takve zemljovide.

Neobični krugovi unutar krugova stalno su se pomicali i okretali. Ništa nije čvrsto stajalo na istomu mjestu. Oko rubova bile su ispisane neobične zagonetke.

»Ovdje ništa nije točno određeno«, Will se iznenađeno okrene Tai Huangu. »Ove karte ne mogu biti precizne kao suvremene.«

»Ne«, zagonetno odvratila Tai Huang. »Ali zato vode do više različitih mjesta.« Zatim je odsetao bez ikakvih dodatnih objašnjenja. Will ga je gledao kako odlazi namrstivši se. Opet je spustio pogled na kartu i ispod glasa ponovno pročitao jednu od ispisanih pjesmica. »Preko ruba, i natrag, opet iznova, sunce se rada u sutonu, zeleni bljesak.«

»Barbossa!« glasno je zazvao. Možda bi mu stari pirat mogao pomoći. »Bi li mogao ovo protumačiti?«

Barbossa se bezbrižno nasmiješi. Nije se ni potrudio odgovoriti Willu, samo se okrenuo prema kormilu. »Jeste li ikada vidjeli zeleni bljesak, gospodine Gibbs?« upitao je pirata. Gibbs je kimao glavom dok se rukom češkao po posijedjeloj bradi. »Sjećam se. I bilo mi je dovoljno«, rekao je.

Zatim se obrati Willu. »To se događa u rijetkim prilikama kada posljednji tračak sunčeva svjetla u sumrak obasja more, a prema nebu zabljesne zelena svjetlost.« Pokazao je prema nebu, drugom rukom čvrsto pridržavajući kormilo. »Neki to ne uspiju vidjeti u čitavom svome životu. Neki koji ga nisu vidjeli tvrde da jesu. Neki kažu...«

Pintel uskoci u razgovor, »...da je to znak za dušu koja se vratila iz mrtvih u ovaj svijet!« Gibbs ga ozbiljno pogleda.

»Oprostite«, reče Pintel. Potišteno se povukao kako bi se pridružio Rargettiju uz ogradu.

»Zar im to nije jasno?« upitao se pirat drvenoga oka kad mu se prijatelj pridružio. »To je zagonetka. Zagonetke su zabavne! Preko ruba, natrag, i opet iznova...«

»Zagonetke nisu zabavne!« pjenio se Pintel. »Uvijek sve završi tako da neki jadnik nastrada upravo u trenutku kad je shvatio, ne, nisam trebao slušati zov sirena, nisam trebao uzeti zlatni pehar, ali tada je već prekasno i on umire na grozan i cesto ironičan način, a u ovom slučaju ti i ja smo takvi jadnici!«

Dok je govorio bez prestanka, glas mu je postajao sve glasniji i glasniji pa je i Will čuo o čemu razgovaraju.

Okrenuo se prema Barbossi sa zabrinutim izrazom na licu. Užasna i ironična smrt nije bila dijelom Willova plana.

Primijetivši Willovu zabrinutost, Barbossa se samo nasmije. »Ne bojte se, gospodine Turneru«, rekao je veselo.

»Pronaći ćemo put. Nije problem doći do Zemlje Mrtvih - problem je vratiti se natrag!« Will se nije osjećao nimalo bolje.

Kasnije te noći Elizabeth je opet bila sama na palubi. Zaleđeni je krajolik nestao, ledenjaci su sada bili daleko iza njih. More je djelovalo poput mračnog zrcala ispunjena zvijezdama.

Naslonila se na ogradu i zurila u vodu, a misli su joj ispunjavala brojna pitanja na koja nije znala odgovoriti. Hoće li uspjeti pronaći Jacka u Zemlji Mrtvih? Postoji li način da ga dovedu kući? I... hoće li joj ikada oprostiti sto ga je ostavila da umre?

Jack Sparrow bio je pirat od glave do pete, razmišljala je Elizabeth. Znao je da se čovjek mora poslužiti i nedopuštenim sredstvima kako bi došao do željenog cilja. Znao je da je, tako sto ga je svezala za jarbol, spašavala život svima ostalima, a on je čak bio ponosan sto se iskazala kao pravi pirat. Međutim, to ipak nije značilo da mu je bilo drago umrijeti. Sigurno će je kriviti, a ona nije bila sigurna kako će Jack reagirati kada je ponovo ugleda.

U mraku iza nje nešto se pomaknulo, a Elizabeth je naslutila da je to Will prije nego sto ga je uopće vidjela. Prišao joj je i stao pored nje. I on se naslonio na ogradu, posve zaokupljen vlastitim mislima koje su bile daleko od Elizabeth. Činio joj se gotovo strancem. Jos ga je uvijek voljela, iako mu nije mogla ništa reći o svojim osjećajima zbog krivnje koja ju je mučila zbog Jackove smrti.

Will se pomakne kao da joj želi nešto reći, no zatim se zaustavi i opet odvrti pogled.

Elizabeth se okrene prema njemu, ali on ju ni ne pogleda. Nakon nekoliko trenutaka ona se odmakne od ograde i ode.

Will je promatrao zrcalo sa zvijezdama koje ih je okruživalo, no misli su mu lutale.

Izenada mu neobičan zvuk privuče pažnju. Nagnu naprijed kako bi bolje čuo. Zvučalo je kao... grmljavina.

»Barbossa!« zazva ga, okrenuvši se. »Čuješ li ovo?«

I dalje stojeći pored kormila, Barbossa prisloni ruku oko uha kako bi bolje čuo. Naceri se i reče: »Da, to su vode koje poznajem. Na dobrom smo putu, izgubili smo se.«

»Izgubili?« uznemireno ponovi Elizabeth.

»Naravno, da bismo pronašli mjesto koje se ne može nadi, najprije se moramo izgubiti«, namigne Barbossa. »Inače bi svi znali gdje se nalazi, nije li tako?« Počeo se glasno smijati.

Will primijeti kako se brod sam počeo okretati. Privlačila ga je buka grmljavine! No, Barbossa je i dalje izgledao kao da ga sve to zabavlja, a ne zabrinjava.

»Na mjesta!« viknu Will budeći posadu. »Svi ovamo! Na svoja mjesta!« Dok su pirati jurili na palubu, on se uspenra u jedrilje, nastojeći uhvatiti bolji pogled na ono što se nalazi pred njima. Zvuk hukanja vode postajao je sve glasniji, a činilo se i da se brod sve brže kreće.

S jarbola je Will u daljini mogao vidjeti crtu bijele pjene ispred njih. Izgledalo je kao da se ta crta vodene prašine proteže od početka do kraja obzora; protezala se miljama daleko u svakom smjeru. Nije bilo načina da je obidu; morali su se vratiti natrag. Je li ipak bilo prekasno za to? Brod je jurio prema bijeloj crti, dobivajući na brzini dok se sve više približavao.

»Puni krug kormilom!« vikao je Will sto je glasnije mogao.

»Snažno nalijevo! Drži kormilo i samo mirno!« Ako upotrijebe sve svoje znanje o jedrenju, možda bi mogli umaći užasnoj opasnosti koja ih čeka.

Dok su pirati trčali uokolo izvršavajući njegove naredbe, Barbossa dođe naprijed i progovori još snažnijim, gromkim glasom.

»Pričvrsti konope!« grmio je. »Pustite neka plovi ravno!« Zgrabi kormilo, no Will ga gurne u stranu i poene okretati sto je jace i brže mogao. Hai Peng se poene zanositi ..., ali ne zadugo. Bilo je nemoguće nadjačati struju koja ih je sve više vukla prema rubu.

Stojeći uz ogradu Elizabeth se užasnula vidjevši sto se nalazi pred njima: bio je to ogroman

vodopad. Vodopad se obrusavao preko ruba svijeta, padajući ravno u nistavilo.

Tia Dalma popela se na palubu, djelujući poput prave oaze mirnoće usred kaosa uspaničenih pirata. Zabacila je skupinu rakovih kliješta preko poklopca bačve i nagnula se iznad njih, mrmljajući čarobne riječi.

»Malfaiteur en Tombeau, Crochir l'Esplanade, Dans l'Fond d'l'eau!« Ponovno je izgovorila isto, ali brže, a zatim još jednom, sporije. Dok je govorila, okretala je kliješta kompliciranim redosljedom, a zatim ih zavrtlala na poklopac bačve bacivši čarobne čini. Hukanje valova postalo je zaglušujuće, nadglasavajući njezine riječi, no Tia Dalma ne prestade govoriti. Nije čak niti podignula pogled. Potpuno zaokupljena rakovim klijestima, činilo se kao da uopće ne mari što će se brod stropostati s ruba svijeta.

U međuvremenu se Will jos uvijek borio s kormilom, a Barbossa je stajao iza njega smijući se. Do njega dotrči niizabeth, zgrabi starog pirata i prodrma ga dok se oko njih rušila vodena prašina.

»Sve si nas osudio na propast«, vikne.

»Ne budi tako neljubazna!« prigovori joj Barbossa. | »Možda nećeš preživjeti putovanje... i ovo ti budu posljednje ljubazne riječi koje ćeš čuti...« Nezadovoljno je odmahnuo glavom.

Will se svom snagom opirao o kormilo. Hai Peng se okretao i okretao..., pramac se odmakne od vodopada, no krma je bila povučena prema naprijed pa se brod nakratko zaustavi paralelno uz rub vodopada. Pirati pogledaše preko ograde u bezdan beskrajnog crnog nistavila.

Tada se uz zastrašujuće škripanje greda brod nagne u stranu — i padne preko ruba.

Svi pirati, osim Barbosse, počeli su vrištati od straha dok se brod rušio dolje, dolje, dolje... prema mračnom crnilu.

6. POGLAVLJE

Kapetan Jack Sparrow stajao je na Crnom biseru pogledom prelazeći preko palube. Njegova poznata crvena marama djelovala je još sjajnijom nasuprot blještavom plavom nebu, a maleni talisman koji mu je visio s kose zablistao bi na suncu svaki put kad bi pomaknuo glavu.

Namjestivši trorogi šešir natrag na glavi, Jack je pažljivo promatrao udaljeni obzor. Nije bilo nade da će ga danas uspjeti dosegnuti.

Zapravo, nije bilo nade da će ga ikada dosegnuti.

Jedra Crnog bisera beživotno su visjela. Trup broda bio je dopola zakopan u pijesku ogromne prazne pustinje. Nigdje se ništa nije pomicalo. Sunce je pržilo zemlju s užarenog, nemilosrdnog neba.

Jack je bio sasvim sam, zarobljen sa svojim brodom u zagrobnom svijetu pomoraca.

Bio je mrtav, ali nije previše mario.

Lupkajući rukama po najbližem jedru, Jack jako puhne ustima. To nije imalo nikakvog učinka, sto ga bas i nije iznenadilo.

»Prodao bih dušu za dašak vjetra«, promrmlja Jack dok su mu zlatni zubi blistali na užarenom suncu. »Dašak. Šapat. Poljubac...«

No, vjetra nije bilo, kao što ga nije bilo već danima. Jack nije imao pojma koliko je već dugo mrtav. Jedino što je znao jest da se radi o vrlo neugodnom iskustvu.

Skočio je preko ograde kako bi doskočio na zemlju. Njegovo dotrajale čizme potonule su u pijesak do koljena pa se Jack šepRTLjavo iskopao uhvativši se za uže koje je bilo privezano za pramac Crnog bisera.

Podigne uže i povuče svom snagom. Potezao je i mučio se, nastojeći pomaknuti brod i malo ga izvući iz pijeska.

Naravno, od toga nije bilo nikakve koristi. Brod se nije pomaknuo ni malcice.

Jack se sruši na pijesak. »Nema vjetra«, prozbori nesretno.

Ugleda hrpu glatkog, okruglog kamenja razbacanog u blizini. Podigne jedan i baci ga u daljinu, gledajući kako od-N »kakuje po površini pijeska.

Na njegovo veliko iznenađenje, kamen se zaustavi na-i kon doskoka i dokotrlja natrag prema Jacku.

Zastao je pored njegove čizme, a zatim se počeo lJuljati - naprijed-natrag, naprijed-natrag, pokreti su postajali sve bržima. Odjednom se na površini kamena pojave lJuske. Tada se, bas poput lJuske jajeta, kamen raspukne i pretvori u malenog raka.

Jack je zurio u raka. Veselo se stresavši, rak sklJocnu klJjestima. Jack se mogao zakleti da ga je cuo kako se smije.

»Savršeno«, reče Jack. »Sto bi moja patnja bila bez neobičnog raka koji će mi se rugati?!« Zgrabi šaku punu pijeska i baci ga na raka, koji pobjegne unatrag. Duboko uzdahnuvši, Jack se baci na leđa u pijesak, zatvori oči i ostane tako ležati.

Zatvorenih očiju, Jack nije vidio raka kako mu se polako približava. Vjerojatno nije ni bio svjestan kako ga rak promatra svojim oklopljenim očima. Nakon nekoliko trenutaka rak se pomaknu unatrag kako bi bolje promotrio brod prije nego što je pojurio do hrpe kamenja.

Jack ni to nije primijetio.

Vrijeme je prolazilo. Jack je i dalje ležao, pržeći se na suncu i tonući u očaj. Odjednom mu preko lica padne sjena. Lagano se namrstivši, Jack otvori oči, brzo trepćući kako bi izoštrio vid.

To sto mu je zaklonilo pogled bio je Crni biser! Činilo se kao da plavi po pijesku! Zaprepašten onim sto vidi, Jack se brzo podigne na noge i pogleda brod sa svih strana. Sagne se i pogleda ispod dna. Zatim naglo razrogači svoje olovkom iscrtane oci.

Biser zapravo nije plutao. Tisuće rakova držale su brod na leđima. Dok su jurili po pijesku, sa sobom su nosili i Crni biser.

»Zanimljivo«, primijeti Jack.

Nedaleko od njega jedan je drugi brod doživio svoj nesretan kraj.

Ostaci razbijene olupine ležali su razbacani po obali i plutali morem — bilo je to sve sto je ostalo od Hai Penga.

Pintel i Rgetti prvi su se iskoprcali iz mora, vukući se do obale. Unatoč prilično očajnoj situaciji, Rgetti se smijao kao lud.

»Sto je tebe spopalo?« pitao je Pintel kad su se srušili na plažu.

»Bas mi je ovo bilo zabavno«, odvrati Rgetti.

»Nije uopće bilo zabavno!« izvan sebe odgovori Pintel. Mrko je gledao Rgettijevo veselo lice, a zatim pomirljivo doda: »Dobro, možda malo, onaj dio kad smo se prevrtali...«

»I veliki pljusak na kraju!« s oduševljenjem ga prekine Rgetti.

U međuvremenu su i ostali počeli izvirivati iz valova. Elizabeth i Will doplivali su do obale i iskoprcali se iz vode. Gibbs i Tia Dalma bili su odmah iza njih, a za njima su slijedili i Cotton, Marty, Tai Huang, kao i ostatak posade. Posljednji je iz mora izronio Barbossa, s majmuncićem Jackom koji mu se čvrsto držao za šesir.

Gibbs je stajao na obali i gledao gore-dolje uz obalu. Vidio je samo nepreglednu pustinju pred njima i besćutno more iza njih.

»Ovo je zaista zaboravljeno mjesto«, rekao je.

Elizabeth iscijedi rukave i odmakne mokru kosu s lica. I ona je djelovala zabrinuto. »Ne vidim Jacka«, rekla je. »Ne vidim nikoga.«

»Ovdje je«, samouvjerenio će Barbossa. »More se nikada nije odreklo onoga sto je uzelo.«

»Zar je to bitno?« vikne Will optužujući Barbossu. Bio je bijesan gledajući kako njegov plan propada. »Zarobljeni smo ovdje, i to zahvaljujući tebi. Nije nam ništa bolje nego Jacku.« Ako je i on sada zarobljen u ovom svijetu, to znaci da nema načina da spasi oca s Letećeg Holandeza. Svi planovi i spletkarenja otišli su u vjetar.

Ne znajući za Willova unutarnja previranja, Tia Dalma cokane jezikom, a na usnama joj zatreperi tajanstveni smiješak. »Lukavi Jack bliže je nego sto mislite«, obznani.

Drugi se okrenuše prema njoj. Tia Dalma nepomično je gledala prema praznom obzoru.

Deseci rakova počeli su migoljiti iz pijeska, grabeći prema njoj. Sagne se prema njima, a oni joj se uspese uz ruku. Čarobnica im poene tepati kao da su ljubimci.

Elizabeth usmjeri pogled k obzoru iza Tia Dalme. Nešto se pomicalo preko pješčanih dina.

Zaskilji i rukom zakloni oci kako bi bolje vidjela. Činilo joj se da vidi jedro. To i jest jedro! I to jedro Crnog bisera! »Pljusnite me triput i vodite me mami!« uzvikne Gibbs, a oči su mu zasjaje ispod gustih sijedih obrva kada i On ugleda taj prizor. »Pa to je Jack!«

Brod se veličanstveno izdigao iznad dina, a kapetan Jack Sparrow ponosno je stajao na pramcu poput pravog pirat-skoga kapetana. Tisuće rakova nosile su ga sve bliže i bliže posadi, sve dok nisu projurile pored njih smjestivši brod u more. Uz pljusak Biser se spusti na površinu, konačno dočekavši povratak u more.

Will, Elizabeth i Gibbs smijali su se kada je Jack skočio dolje i pljusкао kroz vodu k njima.

Čak ni Barbossa nije mogao suspregnuti osmijeh. Jack mahnu družini kad se dokopao plaže.

»Will! Gibbs! Pintel i, hm, ti s jednim okom... pa gdje ste bili?« poviče. »Je li vas ubio

Kraken? Ili nešto drugo? Nešto bolno, nadam se...« Jack je mislio da su i oni mrtvi poput

njega, što bi objasnilo zašto su se svi zatekli na istom mjestu
Ne obraćajući pažnju na njegovu dobrodošlicu natopljenu sarkazmom, Elizabeth potrči prema Jacku, baci ruke oko njegova vrata i snažno ga zagrlji.

»Oprosti«, Elizabeth tihim glasom reče Jacku. »Tako mi je drago da si dobro...«

»Kajanje!« prekine je Jack, ne uzvrativši joj ni zagrljajem ni prihvaćanjem isprike. »Dobro ti pristaje. Jesi li ti prikaza mojeg suncem sprženoga mozga?« Podigne je u zrak i protrese.

»Ne.« Zatim ugleda Tiu Dalmu, ispusti zbunjenu Elizabeth i zakorači naprijed. »Tia Dalma, i ti si tu!« Znao je kako carobnica rijetko napušta svoj dom skriven u močvari. »Bas lijepo od tebe da si došla! U svaki delirij znaš unijeti dašak sablasnoga!«

»Kako si, Jack Sparrow?« iz zadnjih se redova začuje Barbossin glas.

Jack se sledi. Okrene se, a posada se razmakne te Jack ugleda svog starog neprijatelja, pirata koji mu je oteo brod i posadu, koji ga je izdao i ostavio na pustom otoku da umre. Pirata kojeg je Jack ubio kako bi ponovno preuzeo svoj voljeni Crni biser.

Jack brzo namjesti osmijeh na lice. »Barbossa!« oduševljeno povikne.

»Jack, Jack, dodi ovamo!« jednakim žarom dovikne mu Barbossa.

»Stara huljo!« reče Jack, ne približivši se ni koraka. »Nisam te odavno vidio. Još od...«

»Otoka smrti, sjedaš se?« nadopuni ga Barbossa. »Upucao si me!« otkopča košulju i pokaza ožiljak na grudima. »Točno ovdje! Smjestio mi se u srcu, znaš.«

Jack kimne skrivajući nemir. »Sjedam se«, odgovori. i-i-Kako bih to mogao zaboraviti!«

»Došli smo te spasiti«, reče Barbossa. Pogled mu je bježao prema Crnom biseru. Uхватivši njegov pogled, Jack promijeni izraz lica. Nastavio se smijesiti, ali misli su mu letjele poput munje. Nije želio ništa dugovati ovom piratu - zapravo, nijednom od ovih takozvanih spasilaca. Pogledao je more na kojem nije bilo ničega osim Crnog bisera i olupine Hai Penga.

»Jeste li, zaista?« veselo upita Jack. »Vrlo ljubazno. No, s obzirom na to da samo ja imam brod, a vi ne, čini se kako ste vi ti koje treba spašavati.« Ležerno je prevrtao >, rukama.

»Nisam siguran da sam raspoložen za to.«

Barbossa pokaže prema Biseru. »Moj brod je tamo«, reče agresivno.

Jack zaskilji prema moru. Popeo se na prste i naginjao ra'fedne na drugu stranu kao da traži drugi brod.

»Ja ga ne vidim«, odvrati. »Mora da se skriva negdje iza Bisera.«

Barbossa se zacrvni od bijesa. Nije vise imao živaca za ovakvo poigravanje s Jackom.

Zakorači prema njemu kao da ga namjerava napasti, no Will se brzo umiješa. Nikome nije odgovaralo da se dvojica pirata ovdje posvađaju.

»Jack, slušaj«, brzo otpočne Will. »Cutler Beckett drži srce Davyja Jonesa. On upravlja Letećim Holandezom.«

»Preuzima kontrolu nad morima«, doda Elizabeth.

»Pjesma je otpjevana«, otpjevusi Tia Dalma. »Sazvan je Bratski dvor.«

Jack otpuhne. »Ljudi, ostavim vas na pet minuta, a vid. sto se dogodi.«

»Da, Jack«, potvrdi Gibbs. Jackov prvi časnik ozbiljn< kimne glavom. »Onaj te svijet jako treba.«

»A trebat će ti i posada«, uključi se Will, misleći n; posadu koja ga je okruživala.

Jack ih je promatrao stisnutih očiju. Koracao je pored Willa, Barbosse, Pintela, Elizabeth i Tie Dalme, pažljivo promatrajući svakoga ponaosob.

»Zašto bih plovio s ijednim od vas?« upita Jack. »Četvero od vas pokušalo me ubiti.«

Zaustavi se pored Elizabeth i pogleda je ravno u oči. »Jedna od vas je i uspjela.«

Will se zaprepasti. Sto to Jack govori? Da ga je Elizabeth ubila? Jack primijeti Willovu reakciju i nasmije se.

»Nije ti ništa rekla?« upita Jack, jako zabavljen situacijom. »Onda ćete imati o mnogocemu razgovarati dok ste tu.« Okrene se k Tii Dalmi i zastane.

»U redu, ti možeš.« Nastavi dalje do ostalih članova posade. »Gibbs, možeš sa mnom. Marty,

Cotton, u redu. I Cottonova papiga, nisam bas siguran, ali dobro, vi ste tim...« Nije pokazivao namjeru pozvati Barbossu, Willa ili Elizabeth.

Došao je do Tai Huang. »A ti si?«

»Tai Huang«, mirno i samouvjerenog odgovori visoki pirat. Pokazao je prema singapurskim piratima koji su plovili S njim. »Ovo su moji ljudi.«

»Uz koga si?« pronicavo upita Jack.

»Uz onoga tko ima najbolju ponudu«, odgovori Tai Huang.

»Ja imam brod«, ponudi Jack.

»Prodano«, potvrdi Tai Huang.

Zadovoljno kimnuvši, Jack domahne Tai Huangovim ljudima, pokazujući im da se mogu ukrcati na Crni biser. Pirati su počeli skakati u more i plivati prema brodu. Uskoro su se uspinjali po užadi i doskakali na palubu.

Jack zamahne rukom i izvuče kompas pa pogleda nai njega. Nije to bio običan kompas.

Umjesto da pokazuje na sjever, pokazivao je prema onome sto onaj koji ga drži u¹ ruci želi najviše na svijetu. Jack je u prošlosti imao nekih problema s kompasom kada nije znao sto zapravo iskreno želi. No, sada je Jack točno znao svoje želje — vise od svega želio je pobjeći iz ovog svijeta. Danima je svim srcem priželjkivao bijeg s ovog mjesta, možda i tjednima, ili čak mjesecima — već jako dugo, u svakom slučaju. Sada je njegova želja bila tako jaka da je kompas zasigurno morao pokazivati u pravom smjeru.

Međutim, igla se luđački okretala. Neobično carstvo mrtvih bilo je previše nepoznato čak i ovom čarobnom predmetu. Kompas im neće biti od pomoći u pronalaženju izlaza. Jack nezadovoljno zaklopi kompas.

»Jaaa-ack«, začuje glas iza leđa.

Jack se okrene. Barbossa je pokazivao drevne pomorske karte koje je dobio od Sao Fenga.

Mašući njima, cerekao se pokazujući sve zube.

»Kojim putem ides, Jack?« zadirkivao ga je.

Jack se smrkne. Nije imao izbora. Te su karte bile jedini način da pronađu put do svijeta živih. Morat će dopustiti Uarbossi i ostalima da mu se pridruže na Crnom biseru.

A onda će se zajedno moliti da karte pokazuju pravi put te da neće završiti u zajedničkoj plovidbi tamnim vodama... tlo kraja vremena.

7. POGLAVLJE

Jedra Crnog bisera napinjala su se na vjetru. Sunce se odbijalo na modrom moru, valovi su se ljeskali. No, ispod valova treperili su tamni oblici, a kopno se nije moglo vidjeti ni u jednom smjeru. Ovo nije bilo obično more po kojem su pirati naviknuli ploviti. Bilo je to more u prolazu Davyja Jonesa — beskrajna morska površina, mjesto na kojem je sve bilo moguće, a uobičajeni navigacijski instrumenti nisu bili od velike pomoći.

Barbossa je koracao po palubi s golemim osmijehom na licu. Napokon je opet bio na Crnom biseru!

»Namjesti to jedro!« zaurla. »Olabavi sponu i jedro prema vjetru! Povuci to uže od zastave!«

»Namjesti to jedro!« začuje se drugi glas iza njega nakon pola sekunde. Barbossa se okrene i namrsti ugledavši Jacka, koji je ponavljao jednake naredbe. »Olabavi sponu i jedro prema vjetru!« derao se Jack. »Povuci to uže od zastave!« Prsa su mu se nadimala dok je izbacivao zrak iz pluća svom snagom, oponašajući Barbossino separenje.

»Sto to radiš?« upita Barbossa.

»Kapetan daje naredbe posadi«, objasni mu Jack.

»Kapetan je upravo dao naredbe«, reče Barbossa. Svisoka je pogledao Jacka.

»Ovo je moj brod«, nastavi Jack. »To znaci da sam ja kapetan.«

»A moje su navigacijske karte!« zaurla Barbossa. Dvojica su kapetana sada stajali prsa u prsa.

»Prekinite, obojica, i to je zapovijed!« začu se novi glas. »Jasno?«

Barbossa i Jack polako se okrenu i ugledaju Pintela kako ih strogo gleda. Obojica su ga promatrala s nevjericom, sve dok Pintelu nije nestao mrk izraz lica, a zatim je podignuo ruke u zrak i povukao se kao da se ispričava.

Barbossa i Jack nastavili su s razmetanjem i svađom, a Will Turner hodao je po palubi promatrajući lica oko sebe. Tražio je Elizabeth.

Will je obišao palubu, a zatim se spustio u kabine. Napokon ju je pronašao, samu u mračnom kutku. Kosa joj je bila raspuštena, a lice mokro, kao da je plakala.

Will je ušao u prostoriju i stao pored nje. Nije razgovarao s njom otkad su spasili Jacka.

»Ostavila si Jacka Krakenu«, rekao je teška srca. Elizabethine tajne bile su puno mračnije nego sto je mislio.

Elizabeth odmakne kosu i podigne pogled prema Willu. Znala je kako je sigurno ljut i razočaran zbog toga. No, ona je sada osjećala samo veliko olakšanje. Uspjeli su pronaći Jacka. Vraćali su ga natrag u svijet živih. Užasna stvar koju je učinila sada će se moći zaboraviti, a ona će s vremenom uspjeti nadjačati osjećaj krivnje, bez obzira na to hoće li joj Jack ikada oprostiti. Došavši na ovo mjesto i stavivši sve na kocku, izvršila je ono sto je sebi obećala učiniti.

»Sada je spašen«, rekla je umornim glasom. »To je riješeno.«

Willu je na licu i dalje titrao mrk i zabrinut pogled. Očima je uhvatio njezin pogled, ali samo na trenutak.

Elizabeth ustane. »Wille, nisam imala izbora!«

»Izabrala si da mi ne kažeš«, odbrusi Will.

»Nisam mogla«, odvrati Elizabeth. »Ti nisi trebao ositi to breme.« Pokušala je proći pored njega i otići, no ili je zaustavi i natjera da ga pogleda u oci.

»Ali ja sam ga ipak nosio«, rekao je s tugom u glasu. •Nfislam li? Samo sto nisam znao o čemu se radi. Mislio sam...«

Elizabeth podigne oci prema njemu. »Mislio si da volim njega.«

Ponovno je krenula prema vratima, ali on joj stane na put i gurne je uza zid kabine.

»Ako donosiš odluke sama za sebe«, rekao je tihim, ili odlučnim glasom, »kako ti mogu vjerovati?«

Elizabeth se prestane odupirati. Pogledala ga je ravno u oci - oci čovjeka kojeg voli i kojem je obećala da će se

I udati za njega. »Ne možeš mi vjerovati«, tiho odgovori. Will nikada ne bi mogao učiniti ono sto je ona učinila Jacku. Možda je njezina duša bila previše mračna. Možda su ipak previše različiti da bi bili zajedno.

Will još jednom odvrti pogled s nje, a na licu mu se pojavi bolan izraz dok su mu pred očima letjele iste misli.

Ništa se više nije moglo reći. Bez ijedne riječi, Elizabeth se provuce ispod njegove ruke i nestane iz sobe.

Pala je noć. Bila je to prva noć Biserove plovidbe kroz tamu između svjetova. Zvijezde su blistale ispod i iznad njih, a pirati su se uznemireno motali po palubi pitajući se kamo zapravo ide njihov brod.

U kapetanskoj kabini dvojica su kapetana stajala u sredini ogoljene prostorije. Kada je Kraken napao brod, razorio je kabinu, ostavivši za sobom poderane papire, razbijeno staklo i komade drva razbacane svuda po podu. Jedan je zid bio razrušen, a rupe su zjapile prema svježem zraku.

Barbossa nogom sutne hrpu staklenih krhotina. »Vidim da se nisi previše brinuo o mom brodu«, rekao je.

»Sto, ovo?« upita Jack. »To je zbog ventilacije. Da bi se raskužio smrad koji je ostao nakon bivšeg vlasnika, znaš. Razmišljam o tome da stavim staklena vrata. Osjećaš li povjetarac iz svih smjerova?« Razdragano je mahao rukom kroz zrak, kao da osjeća vjetar kako struji kroz prostoriju.

Gibbs provuce glavu kroz otvor na kojem su nekoć bila vrata.

»Smjer, kapetane?« upita.

Na riječ 'kapetan' i Barbossa i Jack odmah poskoče i I poenu se vrtjeti uokolo.

»Dva stupnja nadesno...«, započne Jack.

»Ja sam kapetan desnog smjera!« prigovori Barbossa. »Dva stupnja nadesno. Kapetan će sada preuzeti kormilo.« Protutnji kroz vrata, a Jack ga je pratio u stopu.

»Na zapovijed, gospodo«, odgovori Gibbs. Uzmaknuo je u stranu dok su Jack i Barbossa jurili kroz hodnik, uz stubište, a zatim, svaki svojom stranom palube do kormila, gdje je nervozni Cotton gospodario plovidbom. Cotton pogleda jednog, a zatim drugog bivšeg kapetana. Jack za mrvicu pomakne kormilo. Barbossa ga vrati natrag. Pogledavali su jedan drugoga, odlučni u namjeri da njihova bude zadnja.

U međuvremenu je Pintel promatrao Ragettija. Ragetti se smjestio na krmu i pripremao stap za pecanje. Spustio je udicu preko ruba, zurio u tamnu vodu i čekao.

Užasnuo se kada je umjesto srebrnastih, svjetlucavih obrisa ribe u vodi ugledao pretjerano ukočeno tijelo čovjeka. Les je plutao pored broda, blijedog lica okrenutog prema nebu, sklopljenih očiju. Bio je to vrlo neobičan prizor na moru — osobito kada se čovjek nada da će ugledati ribu.

Uz vrisak zaprepaštenja Ragetti odskoči od ograde. Znatizeljan zbog prijateljeva neuobičajena ponašanja, Pintel pride bliže kako bi bolje vidio o čemu je riječ.

Na površini nije plutao samo jedan les.

Bila je to čitava rijeka leševa. Starci, djevojke, snažni mornari, malena djeca... more je bilo ispunjeno mrtvacima. Dvojica su se pirata suzdržavala da ne gledaju prema groznoj dubini.

Neki su leševi bili bliže površini, drugi su plovili malo niže. Kretali su se različitom brzinom, ali svi su išli u istom smjeru — suprotnom od smjera plovidbe Crnog bisera.

»Kakva grozota«, primijeti Pintel.

Ragetti je zamišljeno trljao bradu. »Pitam se sto bi se dogodilo da na njih bacimo topovsku kuglu«, razmišljao je.

Pogledali su se. Bi *li* to promijenilo tijek leševa? Bi li neki od njih otvorili oči, reagirali? Bi li ijedno tijelo potonulo?

Podmuklo se smiješeći, Pintel odjuri i zgrabi kuglu. No, kada se okrenuo s teškom kuglom u rukama, našao se licem u lice s Tiom Dalmom koja ga je oštro promatrala.

Iznenaden, ispusti je iz ruke.

»Ne bi bilo u redu, ne bi...«, promućao je.

Tia Dalma podigne obrvu. Zatim odšeta do ograde i pogleda prema moru, tužno promatrajući Ieseve. Čak su i Pintel i Ragetti mogli primijetiti kako ovo mjesto za nju ima neko dublje značenje.

»Davy Jones trebao bi skrbiti o svima njima«, tiho je promrmljala Tia Dalma, gotovo kao da je zaboravila da je u društvu ove dvojice pirata. Uzdahne. »Tu mu je dužnost dodijelila božica Kalipso: trebao je prevoziti one koji umru na moru na drugu stranu. Svakih deset godina mogao je doći na obalu i biti s onom koja ga je uistinu voljela.« Tia Dalma odmahne glavom.

»Ali on je postao čudovište.«

»Znaci, nije oduvijek bio tako krakat?« upita Ragetti.

»Ne, nekoć je bio običan čovjek«, odvrati Tia Dalma. Nasloni se na ogradu, gledajući zamišljeno u daljinu prema dubokom srcu oceana. »Jadne, nesretne duše... sada same moraju pronaći put.«

8. POGLAVLJE

Svanulo je jutro i sunce se polako probijalo na nebu.

Činilo se kao da su prošle godine otkad Biser plovi po beskrajnoj praznoj pucini. Pa ipak, nisu nikamo došli i kao da ničega nije bilo na vidiku gdje god pogledaš.

Čak je i vjetar gotovo prestao puhati. Brod je plutao na mjestu obješenih jedara. Najgore od svega, na brodu nije bilo vode, a nisu imali gdje napuniti bačve. Posada je bila očajna od žeđi i svi su pomalo gubili nadu. Zar nije postojao način da pobjegnu iz ovog morskog prokletstva?

Will je stajao naslonjen na ogradu i promatrao kako se sunce spusta prema obzoru. Uskoro će opet pasti noć.

Tada ugleda Pintela kako podiže bačvu s vodom i na-ginje je iznad glave. Pintel pričekava otvorenih suhих usta, no iz prazne bačve nije iscurila niti jedna kap.

»Nema vode«, zavapi Pintel i baci bačvu u stranu. : Zasto nema ničega osim rurna?

Gibbs podigne zadnju, praznu bocu ruma. »Nema ni ruma«, reče on.

Tia Dalma pride im s leda, pažljivo motreći sunce na zalasku. »Ako ne uspijemo pobjeći iz ovog mrtvila prije nego padne noć«, rekla je moćna carobnica, »bojim se da ćemo zauvijek ovako ploviti po moru bez smjera, pod nebom bez zvijezda, osuđeni na vječno lutanje između svjetova.«

»Ako ostanemo bez vode, vječnost bi mogla završiti prilično brzo«, turobno doda Gibbs.

Will nije ništa rekao. Odmakne se od ograde i krene do velikog stola u blizini kormila na kojem je Sao Feng ras-prostro navigacijske karte. Jos jednom se nagne iznad njih, nastojeći dokučiti izlaz iz ovog čudnog kraja. Jack je već stajao tu, ispitujući tajanstvene krugove i zapise. U sredini je stajao Ragetti dok mu se drveno oko okretalo naprijed-nat-rag poput kakvog neobičnog instrumenta za jos neobicniju kartu.

U međuvremenu je Barbossa stajao za kormilom i ljuljao se na petama. Jos uvijek nije djelovao zabrinuto.

»Zašto ne učini nešto?« pitao se Will. Jos jednom odluci pročitati zagonetku. »Preko ruba, i natrag, opet iz nova, svitanje u suton, zeleni bljesak.«

»To nema smisla«, ponovi Gibbs. »Sunce sviće, a ne zalazi.«

»A zeleni bljesak pojavljuje se u suton, a ne u svitanje«, složi se Will.

»Preko ruba«, promrmlja Gibbs. »Ovo me prokletstvo itekako dovodi do ruba.«

Jack lijeno okrene nekoliko krugova na karti. Dok ih je pomicao, iznenada mu nešto zapne za oko. Kada su se našli u određenom položaju, kineski su znakovi na svakom krugu sastavljali rijeci : »GORE JE DOLJE.«

»Gore je dolje«, ponovi Jack. »Ovo zaista vodi do ludila. Zašto ovakve stvari ne mogu biti jasnije?« Lupne prstima po karti, gledajući mali crtež broda kako se okreće gore-dolje. Dok se okretao, iza broda su kružile zrake kao da zalazi sunce.

Iznenada se dosjeti.

»Nije zalazak sunca«, reče Jack. »Sunce ide dolje. I diže se... gore!« Shvatio je! Uspio je riješiti zagonetku!

Jack skoči na noge. Pokazao je prema prednjem lijevom rubu broda.

»Tamo!« uzvikne. Svi su pirati poskočili s palube, iznenađeni tim energičnim uzvikom. »Sto

je to?» vikao je Jack. »Ne znam! Sto misliš?«

Gibbs protrlja oči. »Gdje?» upita. Ništa se nije moglo vidjeti — bas kao sto se ništa nije vidjelo još otkad su napustili plažu na kojoj su pronašli Jacka.

Jack potrči prema ogradi. Svi su ga slijedili gurajući se kako bi pogledali u istom smjeru. Izenada se Jack okrene i potrči prema desnom prednjem kraju broda.

»Onamo, pomaknulo se!« viknuo je dok je trčao. »Jako je brzo!«

Ostali su jurili za njim, a brod se njihao dok se njihova težina prebacivala s jedne na drugu stranu. U međuvremenu je Elizabeth bila zaokupljena vlastitim mislima. Nagnuta uz ogradu, nije uopće primijetila Jackovo neobično ponašanje. No, kada se brod jako zaljuljao, to joj je itekako privuklo pažnju. Podignula je pogled upravo u trenutku kad je Jack opet pojurio uokolo.

»Tamo! Tamo!« derao se Jack trčeći prema lijevom rubu, a ostali su ga i dalje slijedili.

Elizabeth se uspravi kako bi vidjela sto se događa. Brod se još više nagnuo na lijevu stranu.

»Sto se događa?« upita Elizabeth.

»Nije ovdje!« dovikne Jack.

Jos jednom pojuri na desnu stranu, i opet pirati pojuri za njih, i opet se brod zaljulja na bok.

Barbossa se znatiželjno približi stolu s kartama. Ugledao je poruku koja je sada bila jasna:

GORE JE DOLJE. Tada spazi crtež broda okrenutog naopačke i zrake zalazeceg sunca.

»On ljulja brod!« zaprepašteno zaključi Pintel.

»Mi ljuljamo brod!« složi se Gibbs, trčeći s ostalima.

U tom je trenutku Barbossa shvatio sto Jack namjerava učiniti

»Da, tako i treba!« poviče Barbossa. »Idemo svi zajedno! Zavaljajmo ga!«

Bivši kapetan Crnog bisera dojuri do štive i stavi ruke oko usta kako bi mornari ispod palube bolje čuli naredbe.

»Odvežite topove!« vikao je. »Razbacajte teret! Neka sve leti!«

Pirati su požurili kako bi poslušali naredbu. Drvene kutije bile su odvezane. Bačve i boce slobodno su se kotrljale po podu, zveckajući s jedne na drugu stranu, a brod se sve više i više ljuljao.

Cotton je okrenuo kormilo kako bi se brod okrenuo bočno u smjeru vala. Valovi su pomogli da se brod jos jace zaljulja.

»On ljulja brod!« ponovno usklikne Pintel, no ovaj put je znao i zašto. Kada je sve shvatio, Ragetti pojuri k njemu noseći dugo uže.

»Privezat ćemo se za jarbol«, objasni Ragetti, » i to naglavačke, tako da budemo na pravoj strani kada se brod preokrene!«

Pintel nije mogao do kraja pratiti tu logiku, no činilo mu se da ideja nije losa. Brzo je svezao Ragettija uz jarbol.

U međuvremenu je Will jurio prema ogradi zajedno s ostalima, gledajući preko praznog oceana prema obzoru gdje je sunce brzo tonulo u more. Posljednje su zrake počele nestajati ispod valova... Crni se biser nagnuo u suprotnom smjeru..., a Jack poviče: »A sada, gore je dolje!«

Nevjerojatno se uzdignuvsu, brod se velikom brzinom spusti i preokrene, tako da su svi završili pod morem.

Jedra su se brzo punila vodom. Lanci, topovi, kugle i sve ostalo sto nije bilo pričvršćeno na palubi potonulo je u dubinu. Pirati su snažno zgrabili ogradu; Jack, Barbossa, Will i Elizabeth čvrsto su se držali za brod. Gibbsu popuste ruke i gotovo odleti s broda, ali Marty ga dohvati i povuče natrag. Pintel i Ragetti držali su zrak pod vodom, čvrsto privezani uz jarbol.

Will je ugledao kako karte lagano plutaju, no uspio je ispružiti ruku i dohvatiti ih prije nego sto su nestale pod morem.

Tada se iznenada pojavi zeleni bljesak na obzoru!

PLJUS!

Voda se u vodopadima slila s Crnog bisera uz snažan pljusak. Sve je tresnulo natrag na palubu: pirati, topovi, papiga i sve ostalo.

Biser je sada ponovo plutao morskom površinom. Ovo nije bilo hladno i prazno more podzemnoga svijeta. Ovdje je tek svitalo. Sunčeva svjetlost rasprostirala se nebom, a pred njima je izronio otok.

Uspjeli su pobjedi iz prolaza Davyja Jonesa. Napokon su ponovno bili u stvarnom svijetu.

9 POGLAVLJE

Jack odmah pregleda ruku. Nije bilo crne mrlje — je li to značilo da je njegov dug Davju Jonesu podmiren? Je li Jack napokon bio slobodan i siguran da ga Kraken neće progoniti? Duboko je udahnuo, uživajući u svježem zraku svijeta živih.

»Hvala Bogu na zapadnjaku!« usklikne Gibbs gledajući oko sebe. »Vratili smo se!« Pintel i Ragetti otvorise oči. Još uvijek su bili svezani za jarbol — okrenuti naglavce.

»Ovo je bila tvoja ideja«, reče Pintel, »a to sto sam te poslušao ne znaci da si ista manje glup.«

»Pa, ne znaci ni da si ti ista pametniji«, odbrusi mu Ragetti.

Will nije obraćao pažnju na svadljivi dvojac, oci su mu letjele preko palube. Ugledao je Elizabeth kako stoji p red ograde gledajući prema obzoru. Oprezno i polako joj je prišao.

»Svitanje«, rekla je smijući se. Još uvijek nisu bi sigurni — ovdje su ih čekali Davy Jones i lord Beckett. N spasili su Jacka Sparrowa i pobjegli iz svijeta mrtvih. Bio j to dovoljan razlog za slavlje.

Barbossa i Jack također su se smijali. Dašak veselja opuštenosti proširio se palubom, a onda... U treptaju oka svi izvuku pištolje i upere ih jedni u druge.

Barbossa uperi pištolj u Jacka. a isto učini i Elizabeth. Will i Gibbs upere pištolje prema Barbossi; Jack je naciljao prema Willu; zatim izvuče još jedan i okrene ga prema Barbossi. I Barbossa izvuče drugi pištolj i nacilja u Gibbsa, cfolc je Elizabeth drugi usmjerila prema Barbossi.

Usred cijele te gužve Pintel i Ragetti grozničavo su se nastojali osloboditi s jarbola.

Usprkos uznemirujućoj činjenici da su u njega uperena cak četiri pištolja, Barbossa nije djelovao osobito zabrinuto. Promotri oružje i samo se nasmiješi.

»U redu«, duboko udahne. Pripremio se za ovaj tre-utak. Znao je da će oslobađanje Jacka iz svijeta mrtvih biti najlakši dio zadatka. Sada je dolazio teži dio — morao je uvjeriti Jacka da dođe na okupljanje Obalnoga bratstva.

Lukavi kapetan sigurno nije želio ići tamo — mnogi piratski vladari ne bi bili presretni sto ga opet vide. No, bio je to jedini način da more opet postane sigurnim mjestom za sve pirate. Jack Sparrow jednostavno je morao doći.

A to je značilo da svi moraju raditi zajedno. Stoga Barbossa nastavi. »U Zaljevu brodoloma sastaje se Bratski dvor. Jack, ti i ja idemo tamo i oko toga nema prigovora.«

»Ulažem prigovor«, usprotivi se Jack. »Ako postoji ikakvo okupljanje pirata, ja okrećem svoj brod u drugom smjeru.«

»Pirati se sastaju kako bi se suprotstavili Beckettu«, pojasni Elizabeth ubacivsi se u razgovor. »A ti si pirat.«

Sklonila je drugi pištolj s Barbosse i okrenula ga prema Jacku. Jack odmakne pištolj od Willa i okrene ga prema njoj. No, Elizabeth je uporno gledala u njega. Nije imala namjeru odustati. Lord Beckett bio je opasan čovjek i ubojica. Istocnoindijska trgovačka kompanija bila je kazna za mora diljem svijeta. Morali su je zaustaviti.

Sa svog mjesta na palubi Will izvuče drugi pištolj, tako da je mogao ciljati i na Jacka i na Barbossu.

»Borili se ili ne, nema bježanja«, reče Will.

»Ako se budemo držali zajedno, sve će nas pohvatati, jednog po jednog, dok ne ostane nitko osim tebe«, nastavi Barbossa.

Svi su znali da je to istina. Lord Cutler Beckett bit će J sretan tek kad nestanu svi pirati.

Jack se naceri. »Onda ću biti posljednji. Sviđa mi se kako to zvuči. Kapetan Jack Sparrow, posljednji pirat.«

»Onda ćeš se sam morati boriti s Jonesom«, reče Barbossa. »Kako ti se to uklapa u planove?«

»Još radim na tome«, prizna Jack. »Ali više se ne vraćam na dno mora, Barbossa. U to budi siguran.«

Otkocio je pištolj koji je bio uperen u Barbossu. Tada opali.

Klik.

Barbossa, Will i Elizabeth također zapucaju.

Klik. Klik. Klik.

Ništa se nije dogodilo. Nije bilo pucnja, nije bilo ni traga dima. Zaprepašteno su pogledavali svoje pištole. Gibbs protrese svoj i provjeri cijev.

»Barut je vlažan«, objasni.

Will uzdahne i odbaci neupotrebljivi pištolj. »Trenutno smo svi zajedno u ovome. A ono što nam prije svega treba jest voda. Karte pokazuju kako se u blizini nalazi otok.« Pokazao je na mjesto na karti, a zatim prema malom komadiću kopna u daljini. »Tamo postoji izvor vode. Možemo obnoviti zalihe, a nakon toga možemo nastaviti s međusobnim ubijanjem.« To se činilo kao razuman plan. Svi su se slagali oko toga da im voda treba više od svega.

Jack sumnjičavo pogleda Barbossu. »Ti budi na čelu skupine koja ide na obalu«, predloži. »Ja ću ostati na brodu.«

»Ne ostavljam svoj brod pod tvojim zapovjedništvom«, podrugljivo odvrati Barbossa.

»A on neće ostaviti brod pod tvojim zapovjedništvom«, prekine ih Will. »Evo prijedloga.

Idite obojica, a brod ostavite meni.«

Barbossa i Jack bili su zgroženi i bijesni od same pomisli da Will zapovijeda njihovim brodom.

»Privremeno«, doda Will. »U redu?«

Njih se dvojica, unatoč negodovanju, ipak složiše. Svi ostali odahnuše s olakšanjem. Imali su plan — i trenutno primirje.

Uskoro se nekoliko čamaca približavalo pustoj obali dok su na Crnom biseru Elizabeth, Will, Tai Huang i nekolicina pirata nestrpljivo čekali. Sa svog mjesta na pramcu jednog od čamaca Jack ugleda nešto veliko, nasukano na plaži. Oči su mu se sirile od iznenađenja, no usta nije otvarao.

Grupica koja je krenula na kopno iskoči u plicak i izvuče čamce na obalu. Pintel i Ragetti, koji su se konačno uspjeli osloboditi jedra, koprcali su se u valovima. Iznenada Pintel ugleda ono što je Jack promatrao.

»Bogo moj!« uzvikne.

Jack i Barbossa izišli su iz čamaca i svi se pirati zajedno s oprezom zaputiše po pijesku prema nepoznatom predmetu.

Činilo se kao da na plaži leži nasukan golemi kit.

Nekoliko koraka bliže svi su točno znali o čemu je riječ.

Bio je to Kraken!

Divovsko morsko čudovište ležalo je mrtvo na plaži. Krakovi su mu bili izvrnuti na sve strane, a goleme su oči buljile u prazno.

Noćna mora Jacka Sparrowa koje se bojao više od svega, stvorenje koje ga je proganjalo preko sedam mora i napokon ga stajalo života sada je bilo mrtvo, a on se vratio među žive. Jack nije znao kako bi se ponašao pa krene još malo bliže, prilazeći stvorenju s određenim strahopoštovanjem.

Pintel na plaži pronade stap koji je more izbacilo. Uzme ga i njime bočne Krakena, brzo

odskocivsi unatrag za svaki slučaj.

»Čuvaj se!« dovikne mu Ragetti.

»A-ha, sad vise nisi tako opasan?« rugao se Pintel. »Glupa ribo! Tako ti i treba!«

»Hej! Kladim se da bi ljudi platili i šiling da ovo vide!« reče Ragetti. »A dali bi jol jedan šiling i da ih netko nacрта kako sjede na njemu!«

»Ubojice Krakena!« Pintel poviče s oduševMeMerrf¹* »Mogli bismo rezbariti minijaturne Krakene od kokosa i prodavati ih! Mogli bismo im dati komad Krakena kao suvenir!« Ne obraćajući pažnju na besmisleno blebetanje pirata, Jack se jos vise približi Krakenu. Da ovo nije vidio vlastitim očima, ne bi vjerovao. Bilo je gotovo... tužno. Koliko je njemu bilo poznato, Kraken je bio posljednji od svoje vrste. Sada je ovdje ležao sam, samo gomila rastegnutih krakova umjesto onoga sto je donedavno bilo strasno čudovište.

»Još uvijek razmišljaš o bijegu, Jack?« tiho ga upita Barbossa s leđa. »Misliš da možeš pobjeći od svijeta? Problem je kad ostaneš posljednji; u budućnosti na kraju ne ostane ništa.«

»Ponekad se nešto i vrati«, reče Jack. »Mi smo živući dokaz, prijatelju.«

»Da, ali to je kockanje s prevelikim ulogom, nije li tako?« odvaga Barbossa. »Ne možeš biti siguran da ćeš se vratiti. Ali umrijeti — to je sigurno kao smrt.«

Jack je prilično dugo razmišljao o tome. Trenutno nije htio razmišljati o vlastitoj smrti, ne tako brzo nakon sto je tek pobjegao od prve.

»Svijet je nekoć bio veće mjesto«, reče Barbossa.

»Jos uvijek je jednake veličine«, tiho odgovori Jack. »Samo je manje stvari u njemu.« Teško uzdahne. Činilo mu se kako nema izbora. »Dakle, okuplja se Bratski dvor?«

»To nam je jedina nada.«

»To je prilično jadan komentar koji puno govori«, tiho reče Jack.

Nešto kasnije, društvo koje je došlo na kopno uspinjalo se prema izvoru provlačeći se kroz grmlje i obilazeći palmina stabla. Izvor je izbijao iz tla u maleno jezerce okruženo oštrim stijenama i crnim pijeskom.

Unatoč svojoj maloj visini, Marty je prvi dosegnuo zdenac. Kada se željno nagnuo preko vode da se napije, vidio je da nešto pluta po jezercu. Nagnu se još vise kako bi bolje vidio — a zatim odskoči unatrag preplašeno kriknuvsi.

Opet se dogodilo! U vodi je plutao les.

Barbossa prinese vodu ustima, kusa je i ispljune.

»Otrovana je«, ustanovi. »Zagadio ju je mrtvac.«

Dvojica pirata sagnuli su se i okrenuli les licem prema gore. Barbossa se šokira shvativši da ga poznaje. Bio je to Steng — čovjek koji je glumio da je Sao Fengov pirat dok su bili u Singapuru! Drveno silo, nalik šiljku kojim je Sao Feng prijetio Willu, bilo mu je zabijeno u oko.

Barbossu obuze užasna sumnja. Gotovo istog trenutka, kao odgovor na njegove strahove, s plaže se začu povik. Svi pirati pojuriše natrag na obalu. Tamo su zatekli Ragettija koji je luđački mahao pokazujući prema moru.

Crni biser vise nije bio sam na pucini. Pored njega se ljuljuškao još jedan brod. Barbossa odmah prepozna kineski j bojni brod. Bila je to Sao Fengova Carica.

Iza njih se začu zlokobni skljojcaj. Jack i Barbossa okrenu i se i ugledaju Tai Huanga i njegove ljude s pištoljima. Za razliku od njihovih pištolja napunjenih vodom, znali su da će ovi pištolji raditi ako se iz njih zapuca. Tai Huangovi pirati neće oklijevati da ih upotrijebe.

Netko ih je izdao.

10. POGLAVLJE

Kada se kopnena skupina vratila na palubu Crnog bisera, Barbossa i Jack vidjeli su da su pirati koji su bili uz njih okovani te da im je oduzeto oružje. Gomila kineskih pirata koja je preuzela brod bila je previše brojna da bi im se mogli suprotstaviti.

Netko se ipak pokušavao oduprijeti. Elizabeth Swann stajala je u lancima između dvojice stražara na kojima su se mogle vidjeti nesretne posljedice sukoba s damom. Jedan je imao razbijenu usnicu, a drugi otečeno oko. Nisu bili sretni zbog toga.

Gotovo istog trenutka Barbossa i Jack ugledaše Sao Fenga. Još uvijek odjeven u tamni haljetak koji je nosio u Singapuru, vladar pirata bio je dojmlija figura na pozadini plavog neba. Mirnih očiju i samodopadnog izraza na licu krenuo je preko palube njima u susret.

»Sao Feng«, započne Barbossa stisnutih očiju. »Zaista je nevjerojatna slučajnost da si se i ti pojavio ovdje.«

»Sreća će se osmjehnuti onima koji su spremni pogledati joj u oči«, mudro odgovori Sao Feng. Prišao je bliže Jacku, koji je tiho uzmaknuo iza Barbosse i, suprotno svom običaju, nastojao — prilično neuspješno — biti sto manje upadljiv. »Jack Sparrow. Jednom si me prilikom jako uvrijedio.«

Bez upozorenja udari Jacka u lice, a Jacku šešir odleti s glave. Jack zatetura unatrag i gotovo padne, no uspije se zadržati na nogama snažno lamatajući rukama. Sagne se i podigne sesir te ga vrati na glavu.

»Dobro, sad smo kvit«, reče Jack, nadobudno podignuvši obrvu.

»Teško«, prosikta Sao Feng.

U tom trenutku iz potpalublja se pojavi Will s nervoznim izrazom na licu. Brzo je uočio pljusku na Jackovu licu i Barbossin bijesni pogled. Zatim ugleda Elizabeth u okovima i pojuri k Sao Fengu.

»Ona nije dio nagodbe«, reče Will. »Oslobodi je.«

»A o kakvoj je nagodbi riječ?« oštro upita Barbossa.

»Čuli ste kapetana Turnera«, Sao Feng se obrati svojim ljudima s podrugljivošću u glasu.

»Oslobodite je.«

»Kapetan Turner?« bijesno poviče Jack. Kako bi ovaj balavi skorojević mogao biti kapetan na Jackovom vlastitom brodu?

»Da, podla je ništarija povelu pobunu protiv nas«, turobno potvrdi Gibbs.

Stari prvi časnik bio je u pravu. Uz pomoć Sao Fengovih pirata Will je savladao Jackovu posadu i preuzeo Crni biser. Sada je planirao uzeti brod kako bi pronašao Leteći Holandez i spasio oca.

Jack odmahne glavom. »Uvijek te iznenade oni od kojih se najmanje nadaš«, promrmljao je. Kada su je oslobodili okova, Elizabeth protrlja zglobove i pogleda Willa s bolnim izrazom. Nikada ne bi pomislila bi ih on mogao tako izdati.

»Zašto mi nisi rekao da si ovo planirao?« upita.

»Moram sam nositi svoje breme«, odvrati Will, poput jeke izgovarajući njezine riječi.

Elizabeth si namrsti i us-pravi. Nije voljela kad bi netko izvrtao njezine vlastite riječi protiv nje. Da joj se Will povjerio, možda mu je mogla pomoći u pronalaženju nekog drugog načina. Ovo je bila vrlo opasna igra, u kojoj je živote sviju stavio na raspolaganje Sao Fengu i

njegovim ljudima.

»Jedini način na koji pirat može zaraditi ovih dan jest da izda druge pirate«, reče Barbossa, ponavljajući Sa Fengove riječi iz Singapura. Na nesreću za Barbossu, te s riječi poprimile mračnije značenje jer je on sada bio izdan.

»Mogu živjeti s time«, odgovori Sao Feng.

»Zar nisi ogorčen na pobunjenike?« upita Jack. On je bio jako ogorčen, pogotovo sada kad je pobuna izvršena na njegovu brodu... po drugi put.

»Nije se pobunio protiv mene, zar ne?« istaknuo je Sao Feng. Nitko se nikada nije usudio pobuniti protiv moćnog piratskog vladara Singapura.

»Trebam Biser«, reče Will. »To je jedini razlog zašto sam krenuo na ovo putovanje.«

Čuvši Willov jadni pokušaj da objasni svoje neprijateljsko ponašanje, Jacku iznenada nešto padne na pamet. »Njemu treba Biser«, reče Jack pokazujući prema Willu. Zatim se okrene prema Elizabeth. »A ti si imala grižnju savjesti.« Tada pokaže prema Barbossi. »A ti želiš svoj Bratski dvor... je li me itko od vas došao spasiti samo zato što sam mu nedostajao?«

Gibbs, Marty i Cotton podignu ruku. Trenutak kasnije javili su se i Pintel i Ragetti.

Jack se uputi k svojoj vjernoj posadi. »Stajat ću ovdje kraj njih.«

No, prije nego što im se približio, Sao Feng ga ščepa za ruku. »Zao mi je, Jack«, rekao je, iako nije zvučalo kao da mu je imalo žao. »Ali ovdje je stari prijatelj koji bi te volio vidjeti.«

»Ne znam mogu li preživjeti jos koji posjet starog prijatelja«, nervozno reče Jack trljajući čeljust na mjestu gdje ga je Sao Feng udario.

»Evo i prilike da to saznamo«, podmuklo će Sao Feng.

Pokaza preko Jackova ramena, a Jack se okrene i ugleda vrlo neželjen prizor u blizini otoka. Tamo je bio brod lorda Cutlera Becketta, Endeavour. Jack priguši jecaj. Dugo je uspijevaao izbjeći Istocnoindijsku trgovačku kompaniju, ali tome je došao kraj. Upao je u zamku.

11. POGLAVLJE

Jack Sparrow nerijetko je bio u prilično nezgodnim situacijama. Čini se da se sada našao u još jednoj.

Nakon što su ga Sao Fengovi stražari odvucli bez ceremonije, bacili su ga u kapetanovu kabinu na Endeavouru. Pored prozora je, sa savršeno namještenom vlasuljom na glavi, stajao lord Cutler Beckett i zurio u more.

Stražari su na stolu ostavili sve Jackove stvari, pa tako i kompas. Kratko kimnuvši, lord Beckett otpusti stražare i ostane nasamo s Jackom. I dalje je stajao uz prozor, ali sada očiju usmjerenih na Crni biser dok je Jack gledao uokolo po prostoriji.

»Vrlo dojmljivo«, na glas je razmišljao Beckett. »Kad sam zadnji put vidio ovaj brod, bio je u plamenu, a zatim je nestao u valovima. Bio sam siguran da je to i posljednji put sto ga vidim.« Dok je on govorio, Jack je na prstima obilazio sobu, zavirujući u ormariće i kutije.

»Zatvori oči i pretvaraj se da je sve to ružan san«, ležerno će Jack. »Meni to pomaže.«

»Možeš prestati tražiti, Jack«, rece Beckett još uvijek okrenut leđima. »Nije ovdje.«

Jack zastane, a zatim oprezno vrati poklopac posude u koju je zavirio.

»A sto to?« upita nezainteresirano. Beckett se okrene i osine Jacka pronicavim pogledom.

»Ako znaš sto čovjek traži«, progovori, »nema lukavstva i glume koja će ga učiniti manje predvidljivim.« Jack ga je zbunjeno gledao. »Srce Davyja Jonesa«, objasni Beckett, »nije ovdje. Spremljeno je na sigurno na Letećem Holandezu tako da ti ne može pomoći oko rješavanja duga prema dobrom kapetanu.«

Jack zastane i razmisli o Beckettovoj obavijesti. Znaci, srce nije ovdje — ali barem je saznao gdje se nalazi. A to je u svakom slučaju bilo više od onoga čemu se nadao kad su ga dovucli na Endeavour. Ali sto se tiče duga... »Koliko me pamćenje služi, račun je podmiren«, rece Jack.

»Tvojom smrću«, slozi se Beckett. »A ti si ipak tu.«

Jack razmisli o tome, a onda slegne ramenima. »Da evo me«, reče. »U stvari, bolno sam svjestan toga. Zašto je tome tako?«

Beckett pride bliže stolu i podigne Jackov kompas. N; trenutak ga odvagne u ruci, a zatim okrene prema Jacku

»Donio si mi ovo«, rekao je. »Dugujem ti opros i proviziju.« Beckett se blijedo nasmije.

Dobro se sjećao nagodbe s Willom Turnerom, iako se činilo kao da je to bilo jako davno.

Kada je oslobodio Willa iz zatvora kako bi on pronašao Jacka, ponudio je oprost za Jacka u zamjenu za njegov kompas. A lord Beckett oduvijek je bio čovjek od rijeci...

»Nudim ti posao«, Beckett reče Jacku. »U sklopu Istocnoindijske trgovačke kompanije. Radit ćeš za mene.« Na licu mu se pojavi širok osmijeh. Svidjela mu se pomisao da Jack Sparrow radi pod njegovom čizmom. Da ga natjera da radi za kompaniju koju je toliko mrzio — kompaniju koja je nastojala uništiti sve za sto se pirati zalažu! Bila bi to briljantna osveta. Međutim, Jack nije bio raspoložen za pogađanje. Nakrivio je sesir i odmahnuo glavom. »Već smo to probali, zar ne?« rekao je. »I obojica znamo kakav postanesh kida zbog nekoga ne možeš napredovati.« Podigne ruku, otkrivši mjesto iznad zgloba na kojem je užareno željezo ostavilo traga.

Beckettovo lice ukoči se od gnjeva. Sparrow je bio nemoguć. »Obratio sam ti se da dostaviš

teret u moje ime«, rekao je, nastojeći prikriti ljutnju u glasu. »Ti si odlučio osloboditi ih.«
 »Ljudi nisu teret, prijatelju«, odvrati Jack.

Beckett odmahne glavom. »Nisi se promijenio. Nas je posao završen. Uživaj na vješalima.«

»Već sam probao«, drsko odgovori Jack »Jednom kad vidiš kako to izgleda, i nije bogzna sto.« Zatim mu se izmijeni glas, postane nešto ozbiljnijim. »No, činjenica je da sam se promijenio. Možda imaš trenutak viška za kakav protuprijedlog.« Tada iz skrivenog džepa izvuče srebrnjak i znakovito ga poene premetati između prstiju. »Bratski dvor.«

Beckett izvuče svoj srebrnjak i podrugljivo ponovi Jackvu gestu imitirajući ga.

»Već znam za Bratski dvor i skoro okupljanje«, prezirno se smijuljio.

»Ali ne znaš gdje će se sastati, zar ne?« upita Jack. »Ja znam.« Zavrtio je novčić na stolu i on se kratko zavrti u krug. Beckett ga je promatrao kao hipnotiziran.

»Ponuda je na stolu«, nastavi Jack. Izravnaj račune s Jonesom umjesto mene, osiguraj mi slobodu, a zauzvrat...« Jack Sparrow se nasmije. »Odvest ću te do Zaljeva brodoloma i servirati ti piratske vladare na srebrnom pladnju.«

Za to vrijeme na palubi Crnog bisera stvari se nisu od vijale prema Willovim očekivanjima.

Brod je već bio pun Sao Fengovih pirata, a onda se počela ukrcavati i posada s Endeavoura.

Vodio ih je Beckettov pomoćnik Mercer - onaj koji je Beckettu donio vijest o okupljanju Obalnog bratstva, iako Will nije znao ništa o tome. Mercer je osim toga bio jedan od ljudi koji su sklopili dogovor između Sao Fenga i Istocnoindijske trgovačke kompanije nakon što je našao Sao Fengov tajni razgovor s Willom u Singapuru. Taj je dogovor upravo sada trebao biti ispunjen do kraja.

Vrlo brzo Mercerovi su se ljudi rasporedili po palubi pripremajući brod za isplovljavanje. Sao Feng i Will promatrali su kako jedan od mornara preuzima kormilo od Tai Huanga. Will zbunjeno pogleda Sao Fenga. Ovo nije bio dio njihova dogovora.

»Moji su ljudi dovoljna posada«, prigovorio je Sao Feng, očito i sam zbunjen novonastalom situacijom.

»Kompanijin brod, kompanijina posada«, rekao je Mercer s podlim smiješkom.

»Složili ste se«, reče Will okrenuvši se prema Sao Fengu, »da će Crni biser biti moj.«

»I bio je«, odvrati Sao Feng. Domahne jednom momku iz svoje posade koji s leđa udara Willa, izbivši mu zrak iz pluća. Will se sruši na pod hvatajući zrak, a dvojica muškaraca stave mu okove na ruke.

Sao Feng okrenu se Merceru nakon što se uredno pobrinuo oko izdaje Willa. »Lord Beckett se složio da će Crni biser biti moj.«

Mercer se ponovo nasmiješi. »I bio je«, odgovori poput jeke. Sao Feng se ukoči. Shvati da je i on prevaren kao što je on to maločas učinio Willu. Odmahnuvši glavom, Mercer doda: »Lord Beckett ne bi se odrekao jedinoga broda koji se može mjeriti s Holandezom, zar ne?«

Piratski vladar gledao je ljude iz Istočnoindijske trgovačke kompanije; svi su bili naoružani. Bilo je ih puno više od njegove posade i bili su spremni za borbu. Ako ovdje započne bitku, vrlo je vjerojatno da će izgubiti — a onda bi otpao i dogovor s lordom Beckettom. Postao bi još samo jedan pirat kojeg će uloviti i ubiti bez imalo milosti.

Oštro kimnuvši, Sao Feng odstupi, a isto učini i čovjek za kormilom, predajući kontrolu nad brodom Merceru. Boljelo ga je što se tako lako mora odreći broda, no u tom trenutku nije imao izbora. Mercer podrugljivo salutira Sao Fengu i ode.

Dok se Sao Feng pjenio, Barbossa mu pride sa strane.

»Šteta što nisu vezani zakonom Bratstva«, promrmljao je. »Nije li tako? Naravno, danas je sve teže naići na časna čovjeka.«

»Nema ništa časno u tome da ostaneš s gubitnicima«, grubo odgovori Sao Feng. »Otići s pobjednicima... to je dobar posao.«

»Oni imaju Holandez«, reče Sao Feng. »A sto Bratski dvor ima?« Ništa sto bi se moglo suprotstaviti i boriti s tako moćnim brodom, bio je siguran u to. A opet... ako imaju nešto...

Barbossa se nagne bliže prema njemu. »Mi imamo... Kalipsu.«
 Sao Fengu se oči rašire od iznenađenja. Svaki pirat koji nešto vrijedi čuo je za drevnu morsku božicu. Svima su bile poznate priče o tome kako je nekoć vladala morima zahvaljujući snažnoj čaroliji. Svi su pirati mogli ispričati priču o okupljanju prvog Bratstva kada je devet prvih vladara pirata uhvatilo i zatočilo Kalipsu u ljudskom obliku. Poslužili su se čarolijom još starijom od njene, ukrotivši njezin divlji bijes i uspostavivši vlastiti nadzor nad morima. No, to su zasigurno bile samo priče. Sigurno prava Kalipso ne postoji — prava božica, zarobljena u ljudskom tijelu. A možda i postoji? Sao Fengove oči zvjerale su preko palube tražeći jedinu ženu na brodu — Elizabeth. Barbossa to nije promaknulo.

»Kalipso«, oklijevao je Sao Feng. »Stara legenda.«

»Ne«, hrapavim glasom odvratila Barbossa. »Božica glavom i bradom, zatočena u ljudskom tijelu... gnjev ili milost, nikada se ne zna... ali kada je dobro raspoložena, onda svoju pažnju zna pokloniti sretnom mornaru... dakle, već si čuo - to je legenda.«

Sao Feng cuo je price. U stara vremena, dok je jos bila moćna, ako bi se Kalipsi svidio neki muškarac, sve mu je išlo od ruke. Sretni kapetan koji bi zadobio njenu naklonost nailazio je samo na dobro vrijeme i mirno more. Lako bi mogao gospodariti oceanima uz božicu poput nje.

»Nekoć davno mora su bila neukrotiva, svijet je bio grublji, a svaki je mornar krojio vlastitu sudbinu«, nastavi j Barbossa. Zastao je kako bi mu rijeci dobile na težini. Zatim se opet nagnuo prema Sao Fengu. »Vratit ću natrag to vrijeme«, reče. »A za to mi je potrebno Bratstvo.« Značajno ga pogledavši, nadoda: »Cijelo Bratstvo.«

»Sto predlažeš?« tiho upita Sao Feng.

»Sto želiš?« upita Barbossa, pretpostavljajući da već zna odgovor.

Sao Feng glavom pokaže preko broda. »Djevojku.«

Barbossa se nasmiješi. Njegov kolega piratski vladar nasjeo je na njegovu priču.

S mjesta na kojem je stajala Elizabeth nije mogla pratiti i razgovor. No, sada je osjetila poglede dvojice muškaraca pa pogleda prema njima.

Razgovor je privukao i Willovu pažnju. »Da vam damo Elizabeth u zamjenu za vašu pomoć pri bijegu?« zgroženo upita.

Sao Feng kimne.

»Ne«, reče Barbossa, praveći se da mu je stalo do Elizabethine sigurnosti. »Ne. Ne dolazi u obzir.«

»Tko je spomenuo obzir?« reče Sao Feng.

»Dogovoreno«, reče Elizabeth.

Ostali su ostali bez daha.

»Sto?« poviče Will. »Ništa nije dogovoreno!«

»Ti si nas doveo u ovaj škripac«, reče mu Elizabeth. Bijes je napokon izbijao na površinu.

»Ako nas to može osloboditi, onda... je dogovoreno.« Podigne glavu i odvažno se zagleda u Sao Fenga.

»Ne«, prosvjedovao je Will dok mu se srce lomilo. Izgubio je Biser i jedinu priliku da spasi oca. Mora li sada izgubiti i svoju jedinu ljubav?

»To je moja odluka«, inzistirala je Elizabeth. »Samo moja odluka.«

»Elizabeth, ali to su pirati«, nastavi Will.

Ona ga prijezirno pogleda. »Imam više nego dovoljno iskustva s piratima«, odgovori mu. Bilo je jasno sto je htjela reći... pirati poput njega. Nije mu mogla vjerovati ništi više nego ostalim piratima... vjerojatno čak i manje nego i mnogima.

Sao Feng široko se osmjehne. »Zadovoljan sam...«, započne rečenicu i ispruži ruku kako bi uhvatio Elizabethinih Ona se istrgne. Pristala je poći s njim, ali ništa više od toga« Na njeno iznenađenje, Sao Feng podigne ruke u zrak i na|kloni se s poštovanjem. »Ispričavam se«, izjavi. »Znam da moram zaslužiti tvoju naklonost.«

Elizabeth nije znala što bi to trebalo značiti, no ispravila je ramena i nastojala djelovati uzvišeno. »Tako je«, rekla je.

»Znaci, sve je dogovoreno?« upita Barbossa.

»Dogovoreno«, složi se Sao Feng i rukuje se s Barbos-som. Zapovjedit će svojim ljudima da započnu bitku s mornarima Istочноindijske trgovačke kompanije i preuzmu Crni biser te ga daju Barbossi i Jackovim ljudima. Pomoći će im da se okupi Bratstvo.

U zamjenu za to, Elizabeth će s njim otploviti na Carici.

12. POGLAVLJE

U međuvremenu je na Endeavouru Jack Sparrow hodao naprijed-natrag po kapetanskoj kabini luđački mašući rukama. Određivao je uvjete svog ugovora s lordom Beckettom.

Stisnutih očiju Beckett je promatrao pri2or. Iz proteklih je iskustava naučio kako treba biti oprezan kada se radi o planovima neobičnog i cesto dvoličnog uma Jacka Sparrowa.

»Možeš dobiti Barbossu«, rece Jack brojeći prstima. »Kao i ratobornog patuljka i njegovog prijatelja s drvenim okom. I Turnera. Osobito Turnera.«

Beckett lupne prstima, primijetivši kako Jack ne spominje jednu osobu. »A sto je s gospođicom Swann?« upita.

»Ostali idu sa mnom na Crni biser«, odgovori Jack.

»Ja ću vas odvesti do Zaljeva brodoloma. Imamo li dogovor?«

Lord Beckett se nasmiješi vidjevši Jackovu ispruženu ruku. No, nije se htio rukovati. Umjesto toga, prstima je ponovno prešao preko predmeta koji su ležali na stolu i opet uzeo kompas u ruke. »Jack«, rece mu, »sjetio sam se da imam ovaj predivni kompas koji pokazuje prema onome *što* želim.«

»Pokazuje prema onome sto želiš vise od svega«, istakne Jack. »A ono sto ti trenutno najviše želiš nije Bratski dvor, zar ne?«

»Ne?« upita Beckett. »A sto ja onda želim, Jack?«

»Mene«, odvrati Jack. »I to mrtvog.«

Beckett se zagleda prema njemu. Jack mahne prema kompasu i lagano se nakloni kao da želi red: »Isprobaj ga«. Beckett otklopi kompas i pogleda iglu. Bio je u pravu, pokazivala je točno prema Jacku. Beckett se namrsti.

Jack napravi nekoliko plesnih koraka u stranu, a igla ga poene pratiti po kabini.

Prokleti Jack Sparrow! Bio je u pravu. Beckett je vise od svega želio Jackovu smrt.

To je značilo da je kompas u njegovim rukama posve neupotrebljiv. Baci ga natrag Jacku koji ga spretno uhvati! Beckett je mogao čekati. Jack će mu biti od koristi neko vrijeme, a onda ga i kasnije može ubiti, nakon sto pohvata sve piratske vladare.

Ili... postojala je još jedna mogućnost. Beckett podigne glavu: »Vidiš, nešto mi je palo na pamet: ako dobijem ono sto najviše želim, ono sto želim najviše nakon toga zasjest će na prvo mjesto. Zlokobno se zaputi prema Jacku. »Ako ti umreš, mogu sam pronaći Bratski dvor, tako se zove, zar ne?« Napravi jos jedan korak i mrko ga pogleda. »Trebam izbaciti posrednika iz igre... i to u doslovnom smislu.«

Jack ustukne i brzo progovori. »U tom slučaju doći ćeš do zaljeva, shvatiti kako se radi o čvrstoj utvrdi, gotovo neosvojivoj, koja godinama može izdržati u blokadi, a ti ćeš | žaliti sto nemaš unutra nekoga tko bi pirate izveo van.«

Beckett zastane i razmisli na trenutak. »A ti to mozlli postići?«

»Ja sam kapetan Jack Sparrow, prijatelju«, hvalisavo reče Jack. »Imamo li dogovor?«

Ponovno ispruži ruku. Beckett je oklijevao.

Izenada se brod zaljulja od snažne eksplozije. Beckett posrne prema naprijed, a Jack ga zgrabi za ruku i snažno se rukuje s njime.

»Dogovoreno!« poviče Jack. Zgrabi ostatak svojih stvari sa stola i pojuri prema vratima dok je topovska paljba i dalje tresla Endeavour, raznoseći drvene oplate žestokim udarcima.

Beckett ga je slijedio u stopu.

Na palubi su Jack i Beckett zatekli potpuni kaos - tijela razbacana po palubi napola skrivena u dimu koji se izdizao iz topova s donjih paluba.

Na obzoru su vidjeli Caricu kako se udaljava, a s obližnjeg Bisera gađali su ih topovima i pucali iz pištolja.

Jack nije namjeravao gledati kako njegov brod odlazi bez njega — još jednom. Pogleda uokolo tražeći načina da se prebaci na palubu Bisera. Oči mu se rasirise kada ugleda jedan od topova i pojuri prema njemu. Gurne tobdziju i zaokrene top tako da je sada bio okrenut prema Biseru. Prije nego sto je Beckett stigao ista poduzeti, Jack omota uže oko kotača topa držeći zapaljeni fitilj u ruci.

»Ti si lud!« uzvikne Beckett.

»Hvala nebesima na tome«, reče Jack. »Inače mi ovo nikad ne bi upalilo.« Nasloni se prema natrag i pripali top.

»Beckett i posada sklonili su se s puta kada je top! opalio, izbacivši golemu kuglu koja je strelovito odletjela prema moru, okrznuvši u letu i jarbol Endeavoura.

Za njom odleti i Jack, grčevito se držeći za uže o kojem mu je visio život.

S palube Crnog bisera Barbossa je mogao vidjeti kako Jack leti prema njima. Nije mogao vjerovati vlastitim očima. Tipično za Jacka. Istina, morao je pobjeći, ali činio je to na najopasniji i najluđi način.

Barbossa stisne oči kada se oko njega začu strasna lomljava koja je oglasila Jackov dolazak. Proviri i ugleda put uništenja na palubi: rascijepana bačva, pokidano jedro, razbacani barut. A tada pored ograde ugleda Jacka Sparrowa — bio je živ, zdrav i neokrznut, kao da se ništa nije ni dogodilo.

»Nije valjda da sam vam nedostajao«, prodere se Jack cerekajući se.

Skočivši dolje s ograde, među posadom uočila Willa. »Vodite ovog kukavičkog izdajnika u tamnicu«, zapovjedi. Jackova posada odmah okruži Willa, stavi ga u okove i odvuče u dubinu broda.

Jack je blistao od sreće. Sve je bilo onako kako bi trebalo biti. Opet je bio na svom brodu. Bas onako kako je volio.

U međuvremenu je lord Beckett na Endeavouru stajao usred krhotina i dima. Dogodilo se sve ono sto nije želio. Neki časnik imenom Groves došao je do njega tražeći zapovijedi.

»Koji brod slijedimo?« upita blijed poput krpe.

»Signalizirajte Holandežu«, reče Beckett. »Idemo za Crnim biserom.« Pogleda prema jarbolu. Jackova kugla ga je oštetila. »Kada brod može biti spreman za nastavak potjere?«

Umjesto odgovora, jarbol jos malo napukne, a zatim se rascijepi na pola i sruši na palubu, a jedra se survase za njim. Beckett je znao da jos neko vrijeme neće moći isploviti. Jack Sparrow je to vidio.

Groves je s divljenjem gledao za Biserom, odmahujući glavom. »Mislite li da on sve to isplanira unaprijed ili donosi odluke na licu mjesta?« upitao je.

13. POGLAVLJE

Elizabeth Swann nije bila nenaviknuta na posebnu pažnju. Ipak je ona guvernerova kći. No, nije bila naviknuta ni na luksuz među piratima.

Kada je stigla na Caricu, Elizabeth se nasla okružena raskoši i ljepotom. Bilo je to vrlo neobično za piratski svijet, a Elizabeth nije znala da je sve bilo podređeno tome da Sao Feng stekne njezinu naklonost.

Kabina piratskoga vladara bila je osvijetljena svijećama, koje su bacale dodatni sjaj na svjetlucavu svilu i mekane jastuke razbacane po podu i naslonjačima. Tamnocrveni i zlatni tonovi davali su kabini osjećaj egzotične topline.

Nije samo ova prostorija bila tako ukrašena. Kada se tek ukrcala na brod, dočekale su je tri kineske sluškinje koje su ispunjavale svaku njenu želju. Okupale su je i odjenule u tradicionalnu kinesku haljinu od sjajne svile.

Sada je stajala usred prekrasne sobe čekajući Sao Fenga... kako bi saznala sto zapravo želi od nje.

Piratski vladar tiho je ušao u sobu i za trenutak zasta zadivljen slikom koju je zatekao.

Elizabethine oči sjajile su žarom, a koža joj je svjetlucala na prigušenom svjetlu. Jednostavna kineska haljina koju je imala na sebi činila ju je vrlo ženstvenom i vrlo moćnom. Izgledala je... poput božice.

Sao Feng pride bliže i izrecitira stih iz pjesme »Zan-govom plesu«: »Mlada vrba raste.

Dodiruje, grebe vodu. U jezeru u vrtu«, krasnoslovio je.

Tada uzme bocu sa stola i ponudi Elizabeth časom vina. Ona nesigurno prihvati.

»Priznajem, nisam očekivala ovakav tretman.« Mislila je kako će biti zatočena, možda čak i kažnjena zbog svoje uloge u kradi Sao Fengovih pomorskih karata ili zato što su ga uvalili u takvu nevolju s Istocnoindijskom trgovačkom kompanijom.

Sao Feng nasmiješi se preko ruba vinske case. »Ti ne zavrjeđuješ ništa manje od ovoga... Kalipso.«

Elizabeth zastane s časom naslonjenom na usne. O čemu on govori? »Oprostite?« rekla je. Je li se ovako odnosio prema njoj zbog zabune oko njezina identiteta? Ako je tako, bit će bolje za nju ako mu ne otkrije da nije u pravu.

»Pretpostavljam da ne volite to ime«, nastavi Sao Feng. »Ipak imate toliko drugih imena..., ali mi vas tako zovemo.«

»Tko ste to vi?« upita Elizabeth.

»Ja«, ispravi je Sao Feng.

»Vi«, ponovi Elizabeth.

On kratko zastane, zatim slegne ramenima i nastavi.

»Mi smo Bratski dvor, a nasi preci su vas sakrili u ovom obliku. Oprostite mi. Lagao sam. Oni su vas zarobili.«

Elizabeth nije marila za njegov izbor rijeci, brinula ju je cijela ova priča.

»Božica?« upita ona.

»Znači, priznajete?« brzo će Sao Feng.

»Sto priznajem?« upita Elizabeth. »Ništa mi niste rekli.« Odmaknula se kako bi sjela na niski

crveni naslonjač, nastojeći prikriti svoje nerazumijevanje cijele situacije. Sao Feng krene za njom.

»Bratski dvor — ne ja, već prvi Bratski dvor, koji... hm... čijoj bih se odluci ja suprotstavio«, zamuckivao je Sao Feng,

»zarobili su vas u ljudskom obliku kako bi vlast nad morima pripala ljudima, a ne...«

»Meni«, reče Elizabeth pomalo razumijevajući.

»Ali netko poput vas nikada ne bi mogao biti ništa manje od onoga sto jeste«, šarmantno reče Sao Feng.

»Lijepa riječi za tamničara«, reče Elizabeth i zamahne glavom, od čega joj je ekstravagantni ukras na kosi malo kliznuo na stranu. Naslonila se na grimiznu svilu i progovorila, nastojeći zvučati sto mirnije. »No, riječi izgovorene kroz zatvorske rešetke gube svoju ljepotu.«

»Možete li me kriviti zbog mojih nastojanja?« upita Sao Feng nagnuvši se bliže. »More privlači sve ljude. Unatoč svim njegovim opasnostima.« Kada je duboko pogleda u oči, Elizabeth je znala da ne govori samo o moru.

»Neki muškarci nude žudnju kao opravdanje za svoja nedjela«, tiho reče Elizabeth.

»Ja nudim samo svoju žudnju«, odgovori on.

Maleni smiješak preleti joj preko usana. »Predmet tako male vrijednosti«, zadirivala je. »A zauzvat?«

»Prihvatit ću tvoje darove ako mi ih odlučiš dati.«

Da, sad je sve bilo prilično jasno. Sao Feng je jako pogriješio. Ona nije bila ona za koju ju je držao, niti je imala moći koje su njemu bile potrebne.

»A ako odlučim suprotno?« upita Elizabeth i podigne pogled.

»Onda ću se morati nositi s tvojim gnjevom«, odgovori Sao Feng. Uhvati je za ramena i poljubi.

Elizabeth se nemalo iznenadi i odgurne ga. No, prije nego sto je ista uspjela reći ili učiniti, začula je prigušenu eksploziju u daljini.

Oboje podignuse poglede, upravo u trenutku kad se kugla zabila u oplatu uz zaglušujući prasak i lomljivu drva koje se rasulo u komadiće. Na palubi su se čuli povici i krikovi dok su pirati jurili na svoje borbene položaje uz prasak pištolja. Elizabeth se skloni iza naslonjača jer su olovne kugle i dalje padale po njima. Kroz prozorčić se u tamnoj noći mogla vidjeti vatra i bljesak eksplozija. Nije imala pojma tko bi ih mogao napasti.

Još jedan udarac zaljulja brod. Puzeći po podu kabine, Elizabeth kroz dim ugleda Sao Fenga. Ležao je na podu s dugim i oštrim komadom drva u grudima.

»Sao Feng?« zazvala ga je.

»Tu sam«, uzdahnuo je. »Molim te.«

Prtljao je oko vrata nastojeći otrgnuti privjesak od užeta koji je uvijek nosio. »Kapetanov čvor«, promrmljao je »Uzmi ga. Tako ćeš biti slobodna! Uzmi ga! Moram ga predati sljedećem vladaru Bratstva.«

»Meni?« zapanjeno uzvikne Elizabeth. »Otiđi umjesto mene u Zaljev brodoloma«, rekao je.

»Kapetane!« začu se glas iz hodnika. Tai Huang uletio je kroz vrata, a iz njega se začula buka borbe. »Preuzel' su brod!« vikao je Tai Huang. »Ne možemo...« Zastan ugledavši Elizabeth nagnutu nad Sao Fengom.

»Kalipso«, prošapće Sao Feng sklapajući oči. Elizabeth zastane, ne znajući sto bi sljedeće trebala reći ili učiniti. Naposljetku ustane i okrene se k Tai Huangu s ozbiljnim izrazom na licu.

»Sto vam je rekao?« upita poručnik piratskog vladara.

Ona podigne u zrak privjesak od užeta. »Imenovao me kapetanom.«

14. POGLAVLJE

Nova zapovjednica Carice izišla je na palubu gdje su ležala beživotna tijela ovijena dimom topova dok se s zrakom širili jauci ranjenih pirata. Uz nju je išao i Ta Huang.

Elizabeth se namrsti kad je konačno vidjela koji ih je brod napao.

Bio je to Leteći Holandez.

Posada prekrivena školjkama i morskim raslinjem prelazila je na Caricu, obilazeći oko isprepadanih mornara i vezujući ih. Elizabeth među njima nije vidjela Davyja Jonesa, no iznenada se dim raščisti pa ugleda nekoga kako ide ravno k njoj.

Bio je to admiral James Norrington — čovjek za kojeg je nekoć bila zaručena, ali mu nikada nije željela postati ženom. Znala je da je on ukrao srce Davyja Jonesa i predao ga lordu Beckettu. U zamjenu ga je vratio na položaj u kraljevskoj mornarici i sada je opet bio uvaženi časnik. U njenim je očima, naravno, vrijedio još manje.

»James?« prozbori oprezno.

Norrington raširi oči kada ju je prepoznao. Od svih ljudi koje bi očekivao pronaći na brodu piratskoga vladara Singapura, nikada ne bi pomislio da će zateći Elizabeth.

»Elizabeth!« uskliknu i radosno je zagrlj.

»Čuo sam da si mrtva!« rekao je uhvativši je za ramena i promatrajući je od glave do pete.

Nije mogao vjerovati vlastitim očima. No, bila je istina. Ovo je definitivno Elizabeth Swann, živa i zdrava unatoč svemu što je Davy Jones rekao guverneru Swannu.

U tom trenutku na palubi se pojavi i sam Davy Jones te poene obilaziti mornare koji su se tresli od straha. Krakovi su mu se stezali i omatali oko glave dok je pogledavao mornare.

»Tko je među vama kapetan?« zagrmj.

Tai Huang pokaže na Elizabeth. Norrington nije mogao biti iznenađeniji ni da su njega prozvali kapetanom.

Elizabeth Swann, kapetanica kineskog bojnog broda? Je to moguće?

Unatoč strasnoj pojavi Davyja Jonesa, Elizabeth se držala uspravno i mirno. Oči su joj bile hladne i nisu odavale ni trunke emocija koje je Norrington očekivao.

Nije bilo dvojbe da ta žena koja sada stoji pred njim više nije uglađena guvernerova kći - ovo je bila piratska kapetanica od glave do pete.

»Privežite brod«, reče Norrington i okrene se prema svojoj posadi. »Vodite mornare u ćeliju.«

»Čuli ste admirala!« poviče Davy Jones.

»Kapetan može dobiti moje prostorije«, doda Norrington i lagano se nakloni Elizabeth.

»Ne, hvala, gospodine«, ponosno odgovori Elizabeth. »Radije ostajem sa svojom posadom.« Krenula je za svojom posadom, koju su odvodili u tamnicu Letećeg Holandez. Norrington je zaustavi i molećivo pogleda.

»Elizabeth, nisam znao«, reče.

»Sto nisi znao?« odgovori prijezirnim tonom. »Koju ćeš stranu odabrati? Sada znaš.«

U unutrašnjosti Holandez članovi posade Carice bili su zaključani u odvojenim ćelijama.

Elizabeth zakorači u hladnu prostoriju i strese se kada su se vrata za njom uz zveket zatvorila. Okrenu se i ugleda mornara koji ju je dopratio. Čovjek neobična izgleda s groznim licem prekrivenim koraljima.

Tada se nećega dosjeti. Willov otac, Bootstrap Bill, bio je dio posade na Holandezu. Kad bi

ga uspjela pronaći, možda bi im on pomogao u bijegu.

»Bootstrap?« zazvala je mornara koji je zaključavao vrata.

Čovjek je samo nešto promrmljao i otišao. Ili to nije bio on, ili im nije namjeravao pomoći.

Malo niže niz prolaz, mornar prekriven školjkama prao je pod. Elizabeth prisloni lice uz rešetke i tiho zazove: »Bootstrap? Bill Turner?«

Kao odgovor je dobila samo nejasno mrmljanje.

Elizabeth uzdahne i spusti se na pod leđima naslonjena na zid ćelije. Nije bilo koristi. Nije mogla dalje tražiti Willova oca dok je zaključana u tamnici. Morat će pričekati i ispitati sljedećeg mornara koji naiđe.

Iznenada se iz pregrade prema njoj otvore dva oka.

»Ti znaš moje ime!« zaskripi glas.

Elizabeth skoči na noge i pobjegne s tog mjesta. Zaprepašteno je gledala u pregradu. Čovjek je bio spojen s brodskim drvom! Jedva da je i nalikovao na ljudsko biće. Činilo se da može pomicati samo licem.

To mora da je Bill Turner, Willov otac. Zaboljelo ju je kada je pomislila na Willa kojem je otac bio osuđen na ovakvo strasno postojanje.

»Znam vašeg sina«, ljubazno odgovori Elizabeth. »Willa Turnera.«

Bootstrap se lice razvedri. »William! Je li dobro?« upita. Elizabeth potvrdno kimne. Mislila je kako će biti bolje ako ne spomene da je u tom trenutku njegov sin vjerojatno zatočen u potpalublju Crnog bisera.

»Uspio je!« reče Bootstrap glasom punim čuđenja.

»Živ je. Ha-ha! A sada te poslao k meni da mi kažeš kako će doći po mene i spasiti me.

Obećao mi je to. O, Bože, pa on će doći!«

Elizabeth se kidalo srce zbog ovog jadnog čovjeka i zbog Willa. Znala je da je Will pokušao preuzeti Crni biser samo zato što je bio očajan u namjeri da oslobodi oca. Ali sada, vidjevši što je ostalo od Bootstrapa, znala je da je sve uzalud. Nije bilo načina da ga spase. Bio je više drvo i morsko raslinje nego čovjek.

»Da«, rekla je glasno kako bi ga ohrabrila. »Will je živ i — želi vam pomoći.« To je sve bila istina. Nije mogla reći da je već na putu prema njima, ali da je to bilo moguće, sigurno bi to učinio.

No, bilo je prekasno. Nada je blijedjela iz Bootstrapovih očiju. Na licu mu se umjesto nade pojavi očaj. »Ne«, promrmljao je. »On ne može doći. Neće doći.«

»Ne znam na koji način«, prizna Elizabeth, »ali on će sigurno pokušati. Vi ste... njegov otac.« Bootstrap ju je pažljivo promotrio. »Poznajem te«, reče stari pirat. »Pričao mi je o tebi. Ti si Elizabeth.«

»Da«, odgovori Elizabeth, iznenađena što se sjetio njezina imena.

»Ne može me spasiti«, nastavi Bootstrap. »Neće to učiniti. Zbog tebe.«

»Zbog mene?«

»Ti si Elizabeth«, rekao je.

Nastupila je duga stanka prije nego što je Bootstrap ponovno došao k sebi. »Ako netko ubije Jonesa, taj mora preuzeti njegovo mjesto, Mora postati kapetan ovog broda. Zauvijek.«

Ugledavši užasnuti pogled na Elizabethinu lice, doda: »Svaki čovjek pod jarbolom zna za to, Elizabeth! Holandez mora imati kapetana!«

»Razumijem...« reče Elizabeth, napokon shvativši.

»Ako me spasi, izgubit će tebe.«

»Da«, tiho je rekla.

»Neće doći po mene«, pronicljivo će Bootstrap. »Ne bi došao po mene. Holandez mora imati kapetana.«

»Rekli ste već«, napomene Elizabeth. Rijeci su mu se počele stapati, kao da je izgubio misao vodilju.

Bootstrap kimne, a pokreti mu se sve više poenu utapati u brodu. Glas mu je postajao sve tisi dok je govorio: »Reci mu neka ne dolazi! Reci mu neka se drži podalje! Možeš li mu to reći? Prekasno je, ja sam dio ovog broda. Posada.«

Tada zaklopi oči i sasvim se umiri. Sada je izgledao kao rezbarija, drveni nastavak broda.

Čovjek kojeg je Will poznavao kao svog oca više ne postoji — a Elizabeth se s time morala nositi u samoći.

15. POGLAVLJE

Na drugom kraju oceana napokon je završio popravak Endeavoura pa je brod krenuo u potjeru za Crnim biserom. Lord Beckett stajao je na palubi i zurio u more dok je Greitzer, jedan od poručnika, teleskopom gledao prema obzoru.

Iznenada Beckett uoči kako se nešto pomiče u daljini. Zaškilji pa se okrene prema poručniku. »Teleskop«, oštro zapovjedi.

Greitzer mu preda teleskop pa Beckett pogleda kroza nj.

Neobično. To sto se micalo bilo je jato ptica okupljeno oko nečega sto je plutalo na površini. Beckett naredi da se brod okrene u tom smjeru.

Dok je Endeavour prilazio bliže, krijestanje ptica postajalo je sve glasnije. Ptice su se poput piramide izdignule U] zrak, mašući krilima i oblijećući oko predmeta na površini,!

Les! Beckett se namršti kada shvati da se radi o jednom] od njegovih ljudi. Napuhnuto, bijelo tijelo bilo je svezano za dvije bačve kako bi ostalo na površini. Ovo nije bila j slučajnost. Ovaj čovjek nije samo bačen u more; netko ga je htio zadržati na površini... kao znak.

Beckett naredi da se tijelo podigne na palubu, iako se on sam držao podalje od lesa. Dodatnim ispitivanjem pronađena je boca ruma s porukom.

Na njoj se nalazio simbol Istocnoindijske trgovačke kompanije.

Beckett se nasmiješi.

»Gospodine«, prekine ga Greitzer, pokazujući prema obzoru. Gotovo izvan vidnog polja, ali jos uvijek uočljivo, izdizalo se jos jedno jato ptica. Netko im je definitivno ostavljao tragove... otkrivajući put koji vodi do Crnog bisera.

»Poput mrvica kruha«, razmišljao je Beckett. »Grozno.« Pogleda jos jednom poruku i reče:

»A mi ćemo je pratiti. Odredite kurs, poručnice.«

* * *

Pala je noć. Na Biseru je pognuta figura stajala pored ograde, vezujući jos jedno mrtvo tijelo za bačve. Uz napor ga je podignuo kako bi ga prebacio preko ograde.

Tada iza sebe začuje glas i zaustavi svaki pokret.

»Znao sam da te tamnica ne može zaustaviti«, reče Jack.

Will Turner ispusti tijelo i okrene se. Posegne za mačem, no Jack ležerno zapljeska rukama.

»Stani malo, Williame«, rece mu. »Primjećuješ li nešto? Ili možda, ne primjećuješ li nešto? Ili možda, jos bolje, primjećuješ li da nema nečega sto bi se moglo primijetiti?«

Will trepne nastojeći razumjeti ova zbrkana i prilično nepovezana pitanja. »Nisi podignuo uzbunu«, rece mu Jack.

»To je neobično, zar ne?« nastavi. Pogledao je tijelo i bačve koje je Will povezo. »Ali ne tako neobično kao ovo.«

»Ostavljam trag«, prizna Will. »Za Becketta.«

»I sam *si* se ovoga dosjetio?« upita Jack.

Will kimne glavom.

Jack je bio impresioniran. Radilo se o visokokvalitetnom planu, prepunom piratskog izdajstva i prijekare. Ne bas u stilu mladog gospodina Turnera.

»Hmmm«, reče Jack. »Sto namjeravaš učiniti kada otkriješ mjesto okupljanja Bratstva?«

»Zatražiti od Becketta da oslobodi mog oca.«!

Jack samo otpuhne. »Eh, to već zvuči poput tebe. Ne možeš vjerovati Beckettu čak i ako ste se rukovali; on se sigurno neće držati dogovora kad dobije ono što želi.«

Jack pogleda Willa. »Znaš što moras učiniti da bi to ostvario.«

»Moram ubiti Jonesa«, odgovori Will i uzdahne.

»Znaš koja je cijena toga«, reče Jack. »Moras preuzeti duše onih koji umru na moru, a na kopno možeš izići samo jednom u deset godina...«

Will klone. Znao je da je sve to istina. Znao je da će, ako spasi oca, sebe osuditi na vječni život kapetana Ukletog Holandeza. Znao je da onda nikada neće moći biti s Elizabeth, da nikada neće moći imati normalan život.

»Izgubit ću je, Jack«, nesretno uzdahne Will. »Svaki korak bliže ocu... korak je dalje od Elizabeth.«

Toliko je dugo želio samo njezinu ljubav. Deset je godina čekao znak da joj je stalo do njega. A onda se pojavio Jack, i unatoč prilično dramatičnoj pustolovini koja je uslijedila, sve je bilo vrijedno toga. Elizabeth mu je otvorila svoje srce. A sada je sve to bilo tako jako daleko. Onda se sjetio da još netko stoji pored njega. Tiho doda: »Bila je spremna učiniti sve kako bi te spasila.«

»Od sudbine na koju me sama osudila«, napomene Jack.

»Bilo joj je grozno što te ubila«, suprotstavi mu se Will.

»Da, ona je prava nagrada«, reče Jack i zakoluta očima. Promatrajući Willa, nešto mu je palo na pamet. Možda bi on mogao čitavu situaciju preokrenuti u svoju korist. »Sto ako postoji način da se izbjegne takva odluka?« upita Willa sa sjajem u očima. »Ako bi netko drugi riješio Jonesa,... i tako oslobodio tvoga oca, kao da si ti to sam učinio.«

»A tko to?« zbunjeno upita Will.

»Jack znakovito nagne glavu. Vidjevši Willov zbunjeni pogled, Jack raširi ruke i reče: »Tada!«

»Ti?« upita Will s velikim iznenađenjem. »Koliko me sjećanje služi, ti si se očajnički borio izbjeci službu na Letećem Holandežu.«

Jack slegne ramenima. »Smrt natjera čovjeka na promjenu prioriteta«, primijeti. »Znam što me čeka na drugom svijetu. To nije mjesto na kojem bih želio provesti vječnost. Osim toga, biti kapetan Holandeza nije ni približno slično služenju Davyju Jonesu.«

Jack Sparrow nagne se prema naprijed. Bio je sve uzbuđeniji dok je obrazlagao svoj plan. »Ja ću otići na Leteći Holandez«, oduševljeno je objašnjavao, »pronaći škrinju, probosti srce. Tvoj će otac biti slobodan, ti ćeš biti slobodan i dobiti svoju dražesnu ubojicu, a ja ću biti slobodan i zauvijek ploviti morima.« Smijao se. Bio je to uistinu fantastičan plan.

»Morat ćeš preuzeti Jonesove obveze«, naglasi Will, ne osobito ponesen idejom.

»U redu, neću biti sasvim slobodan..., ali besmrtnost ipak ima svoju cijenu.«

Will se počeo po glavi, važući prijedlog. Sparrow je bio miljama daleko od pouzdanog saveznika. No, ipak...

»Kako ti mogu vjerovati, Jack?« upitao je.

»Povjerenje je varljiva stvar«, drsko odgovori Jack, »ali onaj tko mora, ide i za vragom, zar ne?« Tada gurne nešto u Willovu ruku. Will pogleda i shvati da je to Jackov kompas. Jack nastavi: »Evo. I lijepo pozdravi Davyja Jonesa.«

Will ga zaprepašteno pogleda, no još se više iznenadi kada ga Jack gurne preko palube u more.

Uz veliki pljusak Will upadne u more. Trenutak kasnije, pored njega pljusne i bačva privezana uz mrtvo tijelo. Will zapliva prema bačvi i uhvati se za nju.

S palube broda Jack se nagne preko ograde sa širokim osmijehom na licu. Veselo mahne i nestane.

Will uzdahne. Kao i obično, Jack je sve radio po svome, a Will nije imao izbora nego ga slijediti. Tamno more zapljuskivalo je bačvu i njega dok se na nebu blijedi mjesec jedva

GIGA

probijao kroz oblake.
Pred njim je bila vrlo duga noć.

16. POGLAVLJE

Na drugom kraju oceana Elizabeth Swann i sama se nasla u tami, ali barem nije bila u vodi do grla. Skutrla se u kutu delije u potpalublju Holandeza. Brod obrastao školjkama i morskim raslinjem glatko je plovio mirnim morem, vukući za sobom Caricu.

Izenada začuje struganje metala o metal. Sirom otvori uči i ugleda kako se polako otvaraju vrata ćelije. Je li to bio netko od posade Holandeza? Zadrhti od pomisli na to da se netko od napola morskih bića-mornara po mraku pokusa ušuljati u njenu ćeliju.

Tada u tami zatreperi fenjer, a Elizabeth prepozna glas Jamesa Norringtona.

»Tiho«, prošapće. »Ovamo. Požuri.« Žurno ju je dozvao.

Elizabeth hitro ustane i ugleda svoju već oslobođenu posadu. Gledali su u nju tražeći smjernice, a ona im kimne da je slijede. Tiho i na prstima provlačili su se prema palubi.

»Sto to radiš?« Elizabeth dosapne Norringtonu.

On ulovi njezin pogled i odgovori: »Biram stranu.«

Ona mu uzvratil pogled i kimne. Vodio ih je kroz prolaz, a Elizabeth ga je slijedila u stopu. Iza njih su vrata tamnice ostala otvorena.

A u tamnici na pregradi broda otvorise se dva oka. Bootstrap Bill vidio je otvorena vrata i napuštene ćelije. Uz težak se napor uspio odvojiti od drva i stati na noge. Zamagljena uma, teturao je naprijed kroz prolaz prema palubi.

Norrington je vodio zarobljenike prema stražnjem dijelu broda gdje je Holandez bio privezan za Caricu. Sao Fengova posada odmah je znala sto treba učiniti. Jedan po jedan prebacili su se preko ruba i počeli penjati po užadi. Uskoro su se počeli penjati natrag na svoj brod.

»Idemo, brzo«, prošapće Norrington. Okrene se k Elizabeth. »Ne idite u Zaljev brodoloma.

Beckett zna za sastanak Bratstva. Bojim se da je među njima izdajnik.«

Elizabeth zatrese glavom i tužno ga pogleda. »Sad je prekasno da tražiš moj oprost«, rekla je.

»Ne tražim ga«, odvratil Norrington. Znao je da nikada ne može oprati grijeha koje je učinio, iako je jedino sto je oduvijek želio bilo samo biti dobar pomorac. Htio je da ga Elizabeth pokusa razumjeti — iako njegova ljubav prema njoj nikada nije jenjala i usprkos njenu prilično nesretnu odabiru piratskoga načina života.

Gledajući ravno u čovjeka koji je pred njom stajao, Elizabeth u njegovim očima pročita žaljenje i emocije. Napokon mu je povjerovala. Shvatila je sto je želio reći: bio je svjestan onoga sto je učinio i zbog toga se kajao.

»Pođi s nama«, rekla je.

Norrington je oklijevao.

»James, pođi sa mnom«, opet reče Elizabeth i uzme njegovu ruku. Norrington je bio rastrgan na dvije strane. Jako je želio poći s njom, iako se njegova narav i činjenica da je član Kraljevske mornarice tome oštro protivila..., a tako se osjećao i kad ih je prvi put pustio da pobjegnu. Znao je da će se naći u velikoj nevolji kada se izdaja otkrije. A on je odabrao Elizabethinu stranu... piratsku stranu... možda bi trebao poći s njom.

Pogleda vrstu kineskih vojnika koji su se uzetom prebacivali na svoj brod. Još ih je vrlo malo ostalo na ovoj strani.

»Tko je to tamo?« začu se glas iz tame. Netko im se približavao.

Norrington se trgne i izvuče mac. Trenutak se prekinuo. Znao je gdje mu je mjesto; gdje mu je oduvijek bilo mjesto.

»Idi!« dovikne Elizabeth. »Ja ću doći za vama.«

»Lažes«, reče Elizabeth. Dovoljno ga je dobro poznavala da bi to znala. Norrington je pogleda u oci. »Naše su se sudbine često ispreplitale, Elizabeth«, rece on, »ali se nikada nisu spojile.« Impulzivno je uze u naručje i poljubi. Poljubac je trajao samo jedan kratki trenutak — zatim je odgurne natrag prema užetu.

»Idi! Odmah!« vikao je.

Elizabeth se nevoljko popne na ogradu i dohvati uže. Sada je bila kapetanica Carice. Bila je potrebna svojoj posadi. No, bila je potrebna i Jamesu. Osvrnuvši se preko ramena posljednji put, Elizabeth se zaljulja preko mora. Mogla se i samo nadati da će Norrington uskoro doći za njima.

U međuvremenu je na Holandezu klimava figura zakoračila na mjesto osvijetljeno fenjerima. Bio je to Bootstrap Bill.

Stari pirat nije znao sto se zbiva. Um mu je bio mutan i nesiguran, nejasne misli i sjedanja sasvim su se pomiješala. Kroz mutnu maglu sjećanja uspio je prepoznati Elizabeth, odabranicu svog sina. Vidio ju je kako se uspinje po užetu. Mali ga je dio mozga uvjeravao. Znao je da to sto čini nije ispravno. Posada Letećeg Holandezca vječno ostaje na njemu.

»Nitko ne napušta ovaj brod«, reče Bootstrap.

»Ostani tamo«, reče Norrington. »Ovo je zapovijed.«

»Dio posade«, promrmlja Bootstrap. »Dio broda.«

Norrington počne shvaćati da se ne radi o običnom mornaru. Ovaj je bio u puno gore stanju od ostalih; toliko je već bio vezan uz brod da je izgubio svoje pravo 'ja'. Zbog toga je bio vrlo nepredvidljiv.

»Polako, čovječe«, reče Norrington, nastojeći sačuvati sto blaži i mirniji ton.

Ali bilo je prekasno. »Uzbuna!« Bootstrap zaurla iznenadujuće snažnim glasom. »Svi na noge! Zarobljenici u bijegu! Uzbuna!«

Mornari se uskoro poenu pomaljati sa svih strana jureći preko palube.

Elizabeth je bila na pola užeta kada je iza sebe začula komesanje i okrenula glavu. Ugledala je Holandezove mornare kako se približavaju Norringtonu.

»James!« poviče. Nije ga mogla ostaviti u tako groznoj situaciji. Počela se vraćati natrag prema Holandezu.

Kada je Norrington shvatio sto radi, izvuče pištolj i nacilja u uže koje je povezivalo brodove.

Ono se prekine, slobodni kraj zaljulja se prema Carici, a Elizabeth pljusne u more.

Hvatajući dah, počela se uspinjati uz uže na palubu broda. Carica je već nestajala u tami, ostavivši za sobom Leteći Holandez i na njemu Jamesa Norringtona.

17. POGLAVLJE

Dok se Carica sve više udaljavala od opasnosti, Crni biser prilazio joj je sve bliže. Nasred prostrane, prazne morske pucine plutao je otok neobična oblika: Brodolomni otok. Na njemu se nalazio morski prolaz koji je vodio do zaljeva u sredini otoka. Na tom se mjestu trebao okupiti Bratski dvor.

Crni se biser brzo približavao otoku. Gibbs je stajao iza Cottona za kormilom i nepomično promatrao more.

»Budi na oprezu i dobro gledaj oko sebe!« naredio je Cottonu. »Ne zove se bez razloga Brodolomni otok, a na njemu Zaljev brodoloma i grad Brodoloma!«

Jack nagne šešir unatrag i baci pogled prema njima. »Znate«, rekao je, »iako su pirati lukavi igrači sposobni za najpodlije i najhimbenije spletkes..., prilično smo nemaštoviti pri nadijevanju imena.«

»Tako je«, složi se Gibbs.

»Maknite se, gospodine Cotton«, rece Jack i pride bliže kako bi preuzeo kormilo u svoje ruke. »Ovdje ima vrlo opasnih dijelova zbog kojih je prilično nezgodno kormilariti.«

Spustio se sumrak, a Biser je jedrio ravno prema oštroj kamenoj klisuri. Pirati se okupise uz ogradu zabrinuto gledajući ispred sebe.

U posljednjem trenutku uspjeli su zaobići kamenu gro-madu i uklizati u skriveni morski prolaz u stijeni. Posada uzdahne s olakšanjem.

Uskoro je brod manevrirao kroz tunel prema svjetlu koje je gorjelo u daljini. Napokon su isplovili iz stjenovitog tjesnaca u široki zaljev, sa svih strana okružen prijetećim strmim liticama. U sredini se nalazio Grad Brodoloma, u potpunosti sagrađen od ostataka uništenih brodova koji su međusobno bili labavo povezani. Iz daljine je izgledao kao gomila krhotina i olupina. Činilo se nemogućim da se usred tog krša nalazi tajno okupljalište dostojno Obalnog bratstva. Pa ipak, otok je zbog nečega ipak bio osobito veličanstven i puno moćniji nego sto bi netko pomislio na prvi pogled.

Oko otoka usidrilo se mnoštvo različitih piratskih brodova sa svih strana svijeta.

Ostali piratski vladati već su stigli.

Pintel i Ragetti zadivljeno su promatrali prizor.

»Vidi sve te brodove!« uzvike Pintel.

»Za našeg života još nije bilo ovakvog okupljanja«, reče Barbossa zadovoljan sobom.

Jack duboko uzdahne. »A ja svima dugujem novac.«

U međuvremenu je nešto dalje od njih Endeavour pronašao Willa i primio ga na palubu. Bio je moker do kože, zarobljen u lance i prilično nesiguran u ishod situacije. Brod lorda Becketta i Leteći Holandez usidrili su se jedan do drugog, a Beckett je smišljao sljedeći potez. Pozvao je Davyja Jonesa na palubu Endeavoura, zbog čega je ovaj bio iznimno nezadovoljan.

»Mislim da ste se vas dvojica već upoznali«, Beckett se obrati Davyju Jonesu.

Jones se podrugljivo nasmije. »Zar si opet došao iskušati sreću u dvoboju sa mnom?« upitao je Willa podsjećajući ga na njihov prijašnji sastanak kada ga je Will porazio u igri Lažljiva kocka.

»Ne«, odvrati Will. »Došao sam kako bih ti se pridružio. Zapravo, ne tebi, nego njemu«, kimne prema Beckettu.

»Reci mu ono sto si rekao meni«, naredi lord Beckett.

Will duboko udahne. Okovi na rukama bili su vrlo teški, a on je bio jako umoran nakon cijele noći plutanja po moru i borbe s pticama kojima je bio jednako primamljiv kao i les koji je plutao pored njega. No, imao je zadatak i učinit će sve kako bi ga ispunio. »Barbossa je sazvao Bratski dvor s jednim ciljem. Želi osloboditi nekoga po imenu Kalipso.«

Jones se ukoči, a na licu mu se pojavi sasvim novi izraz — strah. Lord Beckett kimne glavom, kao da je to i očekivao.

»Kalipso«, značajno ponovi Beckett.

»Ne«, reče Jones. »Ne mogu to učiniti. Poganski bogovi ne mare ni za koga i ni za sta osim sebe, a ona je gora od svih njih. Bratstvo ju je trebalo zauvijek držati zatočenom, takav je bio dogovor.«

Will ga je pažljivo promatrao pomalo slažući komadiće price. »Vi ste prvom bratstvu rekli kako je može zarobiti«, shvatio je, »a zatim ste izvaditi srce...«

Jones zalupi klijestima po stolu. »Prekini!« Okrene se Beckettu. »Moramo ih spriječiti«, žurno je rekao. »Ona će nas sve uništiti.«

Lord Beckett polako spusti glavu djelujući zamišljeno. »Sada je važnije nego ikad prije da pronađemo Bratski dvor«, reče. »A to će biti problem.« Okrene se natrag Willu. »Ako si ti ovdje, a ako je tvoja namjera bila da nam ostavljaš tragove...«

»Bila je«, inzistirao je Will.

»... Kako ćemo ih onda pronaći?« Beckett dovrši rečenicu.

»Zahtijevam tvoje jamstvo«, reče Will skrivajući tjeskobu u glasu. Morao je djelovati mirno, kao da u potpunosti kontrolira situaciju. »Nitko ne smije taknuti Elizabeth.«

»Ah«, uzdahne Beckett. »Elizabeth. Naravno.« Zastao je prije nego sto je rekao sljedeće.

»Zadnji put kad sam vidio gospođicu Swann, bila je zapovjednica na brodu Carica.«

»Zatočenica«, Will ga automatski ispravi.

»Ne, zapovjednica«, ponovi Beckett.

Will se nemalo iznenadi i poene razmišljati o tome. Zašto bi Sao Feng dao Elizabeth da zapovijeda brodom?

»U svakom slučaju«, započne Will ne želeći razbijati glavu teškim pitanjima, »nitko je ne smije ni taknuti.« Tada se okrene prema Davyju Jonesu: »A oslobodit ćete i mog oca.«

»Puno tražiš«, reče Jones uvijajući krakove.

»Puno nudim«, istakne Will. Znao je da je ovo jedina prilika da se nagodi s njima.

»Gdje se nalazi Zaljev brodoloma?« prosikće Beckett.

»Ne znam«, reče Will.

Jones poleti prema njemu i pritisne vrh kliješta na Willove grudi iskezivši se, dok su mu se pipci s brade poput zmija omotavali oko Willova vrata.

»Ti nemaš ništa sto mi tražimo«, divlje je grmio.

No, Jones je pogriješio.

Will pogleda Becketta i pokaže... Jackov kompas.

»Sto želiš vise od svega na svijetu?« upita ga sa smiješkom.

18. POGLAVLJE

DUM! DUM! DUM!

Glasno lupanje odjekivalo je odajom u kojoj se okupio Bratski dvor dok je Barbossa topovskom kuglom udarao po stolu.

Jack nervozno pogleda uokolo. Ovdje je imao puno neprijatelja.

Odaja je bila skrivena u trupu napuštenog broda, a sa svake strane uzdizale su se izrezbarene grede izgledajući poput rebara kakve davno izumrle prehistorijske zvijeri. U sredini prostorije stajao je ovalni stol osvijetljen vostanicama. Oko njega se okupilo osam piratskih vladara. Neki su došli sami, a neki u pratnji sluga.

Osam mačeva, od osam piratskih vladara koji su stigli, bilo je zabodeno u globus koji je stajao u blizini. Tu su ih pirati morali ostaviti prije nego sto bi sjeli za stol. U teoriji je ovo trebalo biti mirno okupljanje..., ali u praksi... teško da će Jack Sparrow uspjeti izići živ iz ove prostorije.

Uza zidove iza svojih gospodara naslanjale su se njihove posade. Odaja je bila krcata žestokim i teško naoružanim piratima. Svi su iskusili opasnost koja im je prijetila od Istocnoindijske trgovačke kompanije, ali u prošlosti su uglavnom napadali jedni druge. Među njima nije bilo velikog povjerenja.

Barbossa je nastavio udarati po stolu sve dok u prostoriji napokon ne zavlada tišina. Pokazao je prema sredini stola, gdje je stajala drvena zdjela omotana crvenom maramom. »Molim vase srebrnjake, gospodo kapetani.«

S negodovanjem pirati počеше ustajati i stavljati predmete u drvenu zdjelu. Pintel se podigne na prste i pogleda preko glava okupljenih pirata te primijeti kako predmeti zapravo i nisu srebrni novčići — bili su to sitni predmeti koji su se mogli pronaći na svakom piratskom brodu — ili u prometnijoj luci.

»To nisu srebrnjaci«, Pintel obavijesti Ragettija. »To je obično smeće.«

Gibbs kimne. »Prvotni je plan bio da se koristi kovani novac«, objasni on, »ali u to vrijeme prvi piratski vladari nisu imali prebijene pare. Svi su željeli da to budu srebrnjaci pa su tako i odredili naziv.«

Za Pintela to bas i nije imalo smisla, ali on nije bio piratski vladar pa zašto bi onda morao razumjeti?

Osim Barbosse, Jacka i piratskog vladara koji se nije pojavio, oko stola je sjedilo još šestero pirata. Ammand Gusar bio je visok, tamnokos pirat poznat po haranju sjevernoafričkom obalom Mediterana. Pored njega smjestio se Villanueva, šutljivi Španjolac teške naravi. Sljedeći je bio kapetan Chevalle, francuski plemić podrugljiva izraza, elegantno odjeven u brokat s čipkastim uresima. Četvrti je bio gospodin Jocard, bivši rob koji je postao pirat. On je privlačio poglede mnogih zbog sjajne crne puti i zastrašujućih mišića.

Tu je bila i gospoda Ching, kineska piratska vladarica.

Iako je bila žena, bila je jedna od najopasnijih pirata u prostoriji.

Na kraju, bio je tu i Sri Sumbhaje, ozbiljni Hindus koji je na ovaj sastanak doputovao iz Indijskog oceana. Izgledao je poput nedužnog, dobronamjernog svećenika, a pored njega su stajala dvojica krupnih tjelohranitelja mrka izraza, Akshay i Pusan. Njega nitko ne bi htio razljutiti.

Dok su srebrnjaci padali u zdjelu, gospoda Ching podigne glavu. »Dva nedostaju«, reče uzbuđeno. »Čujemo po zvuku.«

Villanueva se okrene i nezadovoljno pogleda Jacka. »Sparrow«, zareži.

Jack nagne glavu u stranu i kratko razmisli. Ako preda svoj srebrnjak, možda im vise ne bude potreban. Tko zna sto bi mu ostali mogli učiniti kad dobiju njegov dio. Ipak su to pirati, a oni znaju biti prilično osvetoljubivi.

»Jos uvijek nema jednog piratskog vladara«, naglasi Jack. »Rado ću pričekati dok nam se ne pridruži Sao Feng.«

»Sao Feng neće doći«, začuje se glas na ulazu.

Svi se okrenu i ugledaju Elizabeth Swann u punoj pirat-skoj spremi. Uz nju su stajali Tai Huang i jos jedan kineski elan posade. Jack zine u čudu.

»Imenovao me kapetanom Carice«, objasni Elizabeth, »i prenio svoju vlast ne mene.«

Uputi se prema stolu, no Tai Huang je uhvati za rame kako bi je zaustavio i uputio prema globusu. Elizabeth izvuče mac i zabode ga pored ostalih mačeva piratskih vladara.

»Kapetan?« podrugljivo zakriješti Jack. »Kapetan? Danas se tek tako razbacuju titulama!«

»Sto se dogodilo Sao Fengu?« Ammand Gusar zahtijevao je obrazloženje.

»Vjerojatno ga je ona ubila«, promrmlja Jack.

»Zar mi nikada nećeš oprostiti?« uzvratu mu Elizabeth. Zatim se obrati piratskim vladarima.

»Napao nas je Leteći Holandez.«

Na spomen strasnog broda u odaji zavlada nevjerojatna pomutnja.

Jack i Elizabeth uočise kako se na licima piratskih vladara siri panika.

»Le monster des profondeures!¹« u očaju poviče Chevalle. Pirati su galamili u strahu, zahtijevajući da se upute prema moru prije nego sto ih Holandez pronađe.

»Slušajte!« poviče Elizabeth. »Slušajte me! Netko je izdao nasu lokaciju! Jones pod zapovjedništvom lorda Becketta na putu je prema nama!«

Ova je vijest, naravno, podigla još veću halabuku.

»A tko je izdajnik?« bijesno upita gospodin Jocard kac da je bio spreman zadaviti izdajnika golim rukama.

»Sigurno nije ovdje nazočan«, reče Barbossa.

Elizabeth pogleda uokolo te se nečega dosjeti. »Gdje je Will?« upita Jacka.

»Nije nazočan«, naglasi Jack.

Barbosa ponovno udari po stolu i zatraži tišinu. »Nije važno kako su nas otkrili!« zadere se.

»Puno je važnije sto ćemo poduzeti!«

»Borit ćemo se«, reče Elizabeth glasom koji je zvučao puno snažnije i odvažnije nego sto se osjećala.

Smijeh pirata zaori se odajom. Boriti se protiv Letećeg Holandez? Zar je poludjela? Zar misli da su svi oni budale koje će tek tako odbaciti život?

Gospoda Ching ustane i raširi ruke nudeći drugu mogućnost. »Zaljev brodoloma je prava tvrđava«, istaknula je. »Dobro opskrbljena tvrđava. Nema potrebe da idemo u bitku ako ne mogu doći do nas.«

Šapat odobravanja sirio se među mnoštvom. To je bila istina. Ovdje su se mogli jako dugo skrivati i čekati da Leteći Holandez i Istočnoindijska trgovačka kompanija odustanu od napada i odu.

Le monster des profondeures! - Čudovište iz dubina!

»Postoji i treća mogućnost«, reče Barbossa. U odaji nastane tajac i svi pogledaše prema njemu. Zastane na trenutak sve dok nije dobio punu pozornost. »U nekim prošlim vremenima«, započne, »na istom ovom mjestu Obalno je bratstvo uhvatilo morskú božicu i zarobilo je u ljudsko tijelo.« Odlučno se nagne prema naprijed. »To je bila pogreška. Ukrotili smo more, to je istina, ali i otvorili vrata Beckettu i njemu sličnima. Bolja su bila ona vremena kad se vlast nad morima stjecala samo radom i znojem, a ne nagodbama sa sablasnim stvorenjima. Svi znate da je to istina!«

Usprkos samome sebi i Jack je kimao glavom slušajući Barbossin nadahnuti govor — pokvarenjak je zaista imao dobre argumente. I ostali su pirati slušali s odobravanjem.

»Gospodo i dame, moramo osloboditi Kalipso«, glasno nastavi Barbossa.

Medu piratima zavlada tišina. Svi su bili previse iznenađeni da bi nešto rekli.

Hinduski piratski vladar dozove tjelohranitelja Akshaya. Krupni ga muškarac sasluša, a zatim istupi naprijed i progovori.

»Sri Sumbhajeje kaže...« Akshay pokaže prema Barbossii »Da je ovaj potpuno poludio! Ne dajte mu da vise ista kaže«

»Ubijte ga!« glasno se uključi Ammand Gusar.

»Iščupajte mu jezik!« složi se gospodin Jocard.

»Ubijte ga, a onda mu iščupajte jezik!« oduševljeno poviče Jack. »I podrežite mu tu neurednu bradu!« Barbossa ga pogleda.

Tada se u raspravu uključi Elizabeth. »Sao Feng složio bi se s Barbossom.« Sjetila se Sao Fengovog velikog poštovanja prema morskoj božici Kalipso i načina na koji ju je promatrao misleći da bi ona mogla biti božica zatočena u ljudskom tijelu.

»I ja bih se složio sa Sao Fengom«, reče Villanueva.

Jocard bijesno odmahne glavom. »Kalipso je tada bila naša neprijateljica, bila bi to i danas.«

»S još boljim razlogom nego prije«, složi se Chevalle.

Villanueva izvuče pištolj i baci ga na stol. »Ja bih se ipak složio sa Sao Fengom.«

»Ti mi prijetiš?« upita Chevalle.

»Ja samo želim da začepiš!« prodere se Villanueva. Podigne pištolj, no prije nego sto je uspio naciljati, Chavelle ga udari u lice i Španjolac se strovali preko skupine pirata. Dok je padao, pištolj slučajno opali, a u prostoriji zavlada opći metež. Svi su pirati počeli urlati i svađati se, naguravajući se. Ovo je zasigurno vodilo u krvoproliće i smrt.

Elizabeth je bila u soku. »Ovo je van svake pameti!« uzvikne.

»To ti je politika«, reče Jack.

Elizabeth nije mogla vjerovati da se pirati prepiru u ovakvom trenutku, kada je neprijatelj bio tako blizu i kada je vise no ikad bilo važno da se drže zajedno. Svaki put kada napadnu jedni druge, obavljali su Beckettov posao umjesto njega. Ako ne pronađu način da zajedno djeluju, Istočnoindijska trgovačka kompanija sigurno će ih sve pobiti, jednog za drugim.

* * *

Barbossa je ponovno lupao topovskom kuglom po stolu nastojeći povratiti mir. Buka je bila toliko glasna da ga uopće nisu čuli. Pirati su bili previse bijesni da bi se prestali svađati. Naposljetku Barbossa zabaci kuglu prema globusu, on se prevrne, a mačevi odlete na sve strane. To im je konačno privuklo pažnju.

»Prvo je Bratstvo zarobilo Kalipso!« zavice Barbossa. »Mi je možemo osloboditi! U znak zahvalnosti ona će nam pokloniti milost!« Tada opazi Jacka Sparrowa kako odmahuje glavom. »Ako imaš bolji prijedlog, iznesi ga ovdje!« zahtijevao je Barbossa.

»Slažem se s kapetanom Babossom«, reče Jack, i sam se iznenadivši kad je začuo te riječi iz svojih usta. Stajao je uspravno, a svi su zadržali dah čekajući sto će sljedeće reći.

»Borit ćemo se«, jednostavno rece.

Barbossa zakoluta očima. »Ti si oduvijek bježao od borbe!«

»Klevetničke laži!« pobuni se Jack. »Cesto sam se i hrabro borio kako bih uspio pobjeći. Svi smo se borili i bježali, inače danas ne bismo bili ovdje, slobodni.« Tada pokaže prema gospodi Ching. »Možemo se ovdje skrivati godinama, ali tako ćemo postati vlastitim tamničarima.« Tada optuženički uperi prstom u Barbossu. »Možemo osloboditi Kalipsu, ali ako ne bude raspoložena za pomoć, sama će vladati morima, a tada nećemo imati gdje pobjeći. A nećemo imati ni cime.« Podigne stisnutu šaku. »Moramo prigrliti najstariji i najčasniji piratski običaj. Moramo se boriti — kako bismo mogli pobjeći.«

Konačno su pirati saslušali plan koji im je bio prihvatljiv. Posade poredane uz trup broda klicale su uz odobravanje.

Gospoda Ching udari stapom. »A sto će biti meta našeg napada, ha?« upitala je.

»Beckett«, u hipu odgovori Elizabeth.

Chevalle odmahne glavom. »Beckett je samo običan pijun. Kada ga ubijemo, netko će ga vrlo brzo zamijeniti. Istocnoindijska trgovačka kompanija je neuništiva, bas kao i Jones. Bez tijela koje možeš uništiti i duše koju možeš prokleti.«

»Hmm«, reče Jack, »ali Jones ima tijelo, zar ne? I u doslovnom i u prenesenom značenju.« Lagano lupne po šeširu. »A ako dovoljno jako ili dovoljno puta udarimo po jednom i drugom ...«

Jocard je uvidio o čemu Jack govori. »Leteći Holandez ne može biti bez kapetana — ali ako nema broda... sto može učiniti sam kapetan?«

Pirati počеше glasno klicati. Odluka je pala. Napast će Istočnoindijsku trgovačku kompaniju, uništiti Holandez, a zatim pobjeći na sigurno prema otvorenom moru. Barbossa se tome pokusa suprotstaviti, ali brzo su ga nadglasali.

»Rat!« najavi Elizabeth.

Uz vesele povike pirati se pocese udaljavati prema svojim brodovima. Elizabeth ih je predvodila s osmijehom na licu — napokon su bili jedni uz druge, bas kao sto je oduvijek željela.

Barbossa je bio nezadovoljan. Pozove Pintela i Ragettija i naredi im da pokupe maramu sa srebrnjacima. Slijedili su ga prema izlazu.

Posljednji je iz odaje izišao Jack s mnogo ozbiljnijim izrazom nego inače. Njegovi su se planovi počeli ostvarivati, ali jos uvijek nije znao hode li se sve riješiti u njegovu korist. Istina, uspio je uvjeriti piratske vladare da moraju uništiti Holandez, ali ako brod bude zauvijek uništen, to je značilo i kraj njegove nade za vječnost.

Ovo neće biti nimalo lako.

19. POGLAVLJE

Crni je biser ponosno jedrio prema izlazu iz tjesnaca uz bok Carice. Jack salutira Elizabeth kao kapetan kapetanu, a ona osjeti kako je prolaze trnci od ushita. Pred njima je bila bitka nad bitkama, koja će imati značajne posljedice na život pirata ma gdje bili..., a možda i na njihove živote.

Mnoštvo piratskih brodova okupilo se i poredalo se u vrste izvan sigurne zone Brodolomni otok. Na svakom su brodu pirati ostrili mačeve i pripremali topove, pripremajući se na neizbježnu akciju.

Na moru se pojavila ranojutarnja magla. S kormila Crnog bisera Marty je gledao u daljinu u potrazi za obrisima u magli.

Iznenada usamljeni brod poene izranjati iz sivih oblaka. Marty brzo alarmira posadu. Bio je to Endeavour.

»Neprijatelj je ovdje!« poviče Marty iz sveg glasa.

»Svi u napad!«

Ostale posade odgovore krvoločnim povicima u znak odobravanja. Pirati izvukoše mačeve i odvažno se poredaju po palubi. Jedan brod protiv cijele piratske flote! Pobijedit će lorda Becketta u tren oka! A onda će biti jednako milosrdni kao sto je on bio prema svim onim piratima koje je osudio na smrt od krvnikova užeta.

No, tada se iz magle pojavi još jedan brod. I još jedan. I jos jedan. I jos jedan.

Piratski urlici postajali su sve tisi i nesigurniji. Veselje] je polako jenjavalo kako im se pred očima pojavljivalo sve više brodova. Magla se podigla — i sada su mogli vidjet armadu Istocnoindijske trgovačke kompanije u punoj snazi. Prema njima su plovile stotine brodova veličanstvene snage, naoružanih ubojitim streljivom i spremnih za bitku. Flota piratskih vladara sada se činila tako malenom pored ove gomile.

Tada se more snažno uzburka, a iz dubine izroni mračni brod koji je trebao povesti Beckettovu flotu u napad — Leteći Holandez. Pirati zaniijeme gledajući kako njegova jedra paraju površinu, a srca im se ispune stravom kada , ugledaše strasna lica Davyja Jonesa i njegove posade.

Lord Beckett stajao je na palubi Endeavoura, sretan sto vidi takve reakcije pirata. Spusti teleskop i nasmije se. Jack je ispunio obećanje i dovukao pirate van iz zaklona. »Dobro odigrano, Jack«, promrmlja. »Koji je tvoj sljedeći potez?«

Isto su se pitali i svi pirati... Tisuće bijesnih pogleda šibalo je prema njemu, strahujući za vlastite živote. On je navijao za ovu bitku — sto je mislio da bi sada trebali učiniti?

Jack podigne ruke u zrak kao da... ups... ne zna o čemu se radi. »Pregovori?« predloži on. .. Nedaleko od brodske flote nalazio se maleni pješćani prud, blještavo bijeli komadić plaže — savršeno neutralno mjesto za sastanak.

Jack, Elizabeth i Barbossa iskočili su iz čamca i zaputili se po bijelom pijesku prema drugom čamcu kojim su stigli lord Beckett, Davy Jones i Will Turner. Dva trojca sastala su se na pola puta i pozdravila se u tišini.

Barbossa mrko pogleda Willa pa drekne: »Ti si, dakle, ta hulja koja nam je dovela vukove na vrata!«

»Ne krivi Turnera«, zagonetno reče lord Beckett. »On je bio samo^v prude u tuđim rukama.«

Plemićeov pogled klizne u stranu, a tanke mu se usne razvuku u osmijeh. »Ako želiš vidjeti glavnog arhitekta cijele prijevare — pogledaj nalijevo.«

Elizabeth i Barbossa okrenu se prema Jacku. Jack se ta« koder okrene i pogleda nalijevo.

Pored njega nije više bilo nikoga. Jack začuđeno podigne obrve i rukama pokaže na sebe.

»Ja?« pobuni se. »Moje su ruke čiste.« Zatim pogleda ruke. »U prenesenom smislu«, objasni.

Will se složi. »Moji su postupci posljedica moje odluke«, reče on. »Imao sam svoje razloge.

Jack nije imao nikakve veze s tim.«

»Eto!« reče Jack. »Poslušajte oruđe.« Will mu dobaci mrki pogled.

»Wille«, rece Elizabeth puno mekšim glasom nego kad ga je posljednji put čuo. Pogleda je u

oči i u njima ugleda novi oprost, možda čak i suosjećanje. »Bila sam na Letećem Holandežu.

Znam kakav teret nosiš na dusi, ali bojim se da je cilj izgubljen.« Nije vjerovala da bi

Bootstrap više ikada mogao postati onaj čovjek koji je bio prije, a znala je da će Will, ako ga pokuša spasiti, zauvijek ostati vezan uz Holandez.

»Nema izgubljenog cilja ako postoji na svijetu pa makar i samo jedna budala koja bi se za njega borila«, iskreno reče Will. Ponovno pogleda Jacka, a Elizabeth to primijeti. Jesu li imali plan za koji ona nije znala?

Lorda Becketta nisu zanimale nikakve igrice ni pomirba zaljubljenog para. Pokaže im Jackov kompas i pogleda ravno u Jacka. »Ako Turner nije radio u dogovoru s tobom, kako mi je onda mogao dao ovaj kompas?«

Barbossa je ovo bio dovoljno jak dokaz. Jack je sigurno dao Willu kompas kako bi

Istočnoindijska trgovačka kompanija mogla pronaći put do Brodolomnog otoka, Obalnog bratstva i piratskih vladara. Jack je bio pravi izdajnik među njima.

»Imali smo dogovor, Jack«, nastavi Beckett. »Obećao si da ćeš mi dovesti pirate — i evo, tu su. Ne budi tako skroman; slobodno zatraži svoju nagradu.« Dobaci mu kompas, a Jack ga uhvati s izrazom krivnje na licu.

»A sto će biti nagrada za ovakvu prijevaru?« Barbossa je bio znatiželjan.

Beckett pokaže na Elizabeth, znajući kakav će utjecaj imati njegove riječi. »Ona.«

Will nije mogao vjerovati onome što čuje. Je li to istina? Je li Jack izigrao i njega ponudivši mu da će on ubiti Davyja Jonesa? Je li sve to samo dobro isplanirana laž... kako bi Jack uspio neopaženo pobjeći s Elizabeth?

Beckett nastavi dalje, uživajući u učinku koji su proizvele njegove riječi. »Kada se slegne dim iz topova i svi članovi Bratstva budu mrtvi, on bi otplovio na Biseru s Elizabeth u naručju, a za stradanje bi optužio svojeg suparnika«, reče i pokaže prstom prema Willu.

Svi su razmišljali o onome što je rekao. Will je bio vidno potresen; nije znao u sto bi više vjerovao. Jack je bio tako nepouzdan, lako je mogao zamisliti da ih sve prevari na taj način.

Pa ipak, bilo je moguće i da Jack na taj način nastoji prevariti Becketta.

Elizabeth je također bila zbunjena. Sto bi Jack htio od nje? Znala je da oduvijek želi Crni biser i to joj je bilo jasno, ali zašto bi poveo i nju? To uopće nije imalo smisla.

S druge, pak, strane, Barbossa nije bio ni najmanje zbunjen cijelom ovom pričom. Ovo sto je Beckett upravo izgovorio zvučalo je poput ranih radova Jacka Sparrowa.

Jack uzdahne kao da je razočaran sto je lord Beckett tako detaljno razotkrio njegovu spletku.

»Čak i da to jest moj plan«, reče on, »neću ništa priznati — i tako više nema nikakve šanse da se ista od toga ostvari.« Zatim pogleda Elizabeth, nagne se prema njoj i namigne: »Ili ipak ima?«

Ona mu uzvratila iznenađenim pogledom, a Beckett odgovori: »Nikada i nije bilo.«

Konačno, javi se i Davy Jones. »Tvoj dug još uvijek nije podmiren«, rekao je Jacku

škljocajući klijestima. »Sto godina službe na Letećem Holandežu..., a to je tek početak.«

U tom trenutku Elizabeth je uspjela posložiti sve komadiće ove komplicirane slagalice. Leteći Holandez - Jackov dug — Willow otac — posljednja budala koja je spremna boriti se... i

Jackova odlučnost u želji da nikada više ne umre. Sve je imalo smisla. Naravno, Jacku ne bi

smetalo da ubije Davyja Jonesa, a da u zamjenu za to postane kapetanom Letećeg Holandeza i zasluži vječnost. Tako bi spasili i Willova oca, a Will bi mogao ostati uz nju.

Pogleda Willa koji je u njenim očima mogao pročitati kako je sve razumjela. Gotovo neprimjetno kimne. Znao je da je shvatila njihov plan.

U međuvremenu se Jack prepirao s Jonesom.

»Dug je podmiren«, ponavljao je Jack. »Uz malu po moć prijatelja«, reče i podrugljivo se nakloni Elizabeth.

»Ali ti si pobjegao«, podsjeti ga Jones.

Jack lagano odmahne rukom. »Ma to je samo formalnost.«

Došao je trenutak da i Elizabeth progovori, a točno j znala sto treba reći. »Za Jacka Sparrowa nema boljeg kra od hvatanja štakora na Holandezu. Predlažem razmjenu Will ide s nama..., a vi povedite Jacka.«

»Dogovoreno!« brzo se složi Will.

»Nije dogovoreno!« suprotstavi se Jack.

»Dogovoreno«, pristane Beckett.

»Elizabeth, srce, pa ti me osuđuješ na smrt«, zavapl Will. »Opet.«

Elizabeth u zrak podigne ruke ispruženih dlanova.

S teškim uzdahom, Jack se zaputi prema Beckettu. Barbossa ga zgrabi za rame i zaokrene ga, izvukavsi mac ix korica.

»Dovraga!« progunda stari pirat.

Jack strelovito pobjegne, no kako je bježao, iz džepa mu je ispao srebrnjak. Majmunčić Jack skoci s Barbossina ramena i zgrabi ga te ga donese Barbossi. Dvojica su sumnjičavo gledala jedan prema drugome.

Tada Jack prijeđe na drugu stranu spruda, a Will je prelazio na drugu stranu prema Elizabeth.

Kada je Jack stigao do Becketta i Jonesa, Jones ga sčepa za rame i sruši na pijesak.

»Bojiš li se smrti?« grmio je.

»Nemaš pojma koliko«, odgovori Jack.

Beckett uzmakne korak unatrag, zadovoljan samim sobom. »Evo poruke za Bratstvo: možete se boriti, ali u tom slučaju čeka vas smrt«, reče. »Može i odustati od borbe; u tom slučaju samo će većina poginuti.«

»Izabrao si svoju sudbinu«, reče Elizabeth. »Mi ćemo se boriti..., a ti ćeš sigurno umrijeti.«

»Neka bude tako«, zlokobno zaključi Beckett.

Elizabeth i Will okrenuše leđa neprijatelju i uputise se preko spruda do svog čamca. Iza njih je majmunčić Jack spustio srebrnjak u Barbossinu ruku. On se naglo smrkne i stegne šaku.

Pregovori su bili završeni. Došao je trenutak za bitku.

20. POGLAVLJE

Elizabeth je bila zaokupljena svojim mislima dok su se vraćali na palubu Crnog bisera. Will i Barbossa išli su za njom, mršteći se i razmišljajući o tome što će Jack učiniti.

»Crni biser bit će prvi u akciji i voditi napad«, reče Elizabeth.

»Stvarno?« upita Barbossa. Elizabeth i Will okrenu se prema njemu i ugledaju kako u ruci drži Jackov srebrnjak. Na drugom kraju palube ugledaše Pintela i neke kineske pirate kako dovode Tiu Dalmu. Carobnica je izgledala tako sitno ispod klupka okova, lanaca i teških konopaca kojima su je svezali. No, i Will i Elizabeth znali su da se u krhkom ženskom tijelu Tie Dalme krije moćna morska božica, vlasnica mračne čarolije kojoj se nitko ne bi mogao suprotstaviti na moru.

Shvatili su Barbossine namjere - htio je Kalipso osloboditi čarolije koja ju je zarobila. Unatoč protivljenju pirat-skih vladara, Barbossa je sakupio njihove srebrnjake nakon okupljanja. Sada je sve mogao učiniti sam i nitko ga u tome neće zaustaviti. Samo je jedan komad nedostajao.

»Barbossa, ne smiješ je osloboditi«, Will mu se pokusa suprotstaviti.

»Ne smijem, kažeš?« reče Barbossa.

Piratski vladar da znak mornarima pa Elizabeth i Willa istoga trenutka okruzise kineski pirati i brzo ih svezu. U međuvremenu su Pintel i Ragetti vodili Tiu Dalmu prema jarbolu te je počeli vezivati za nj.

»Moramo dati šansu Jacku!« negodovala je Elizabeth. Ako se uspije osloboditi i ubiti Davyja Jonesa, onda za pirate postoji nada da će pobijediti Istocnoindijsku trgovačku kompaniju.

»Ispričavam se, Vaša Visosti«, reče Barbossa, »no sigurno je kako danas dolazi kraj svijet kakav poznajemo, a ja neću dopustiti da ljudi poput Becketta određuju što će biti poslije.« Ljuti to zagunda. »A neću polagati nadu ni u Jacka Sparrowa. Predugo je moja sudbina bila u tuđim rukama.

Tome je sada došao kraj!«

Zatim posegne za privjeskom od užeta koji je visic oko Elizabethina vrata. Pirati su je držali kako ne bi nešto pokušala učiniti, a Barbossa je pridodao posljednji komad ostalim srebrnjacima u zdjeli omotanoj maramom koju je držao Ragetti.

Kada se svih devet komada našlo na hrpi, odjednom nestane vjetra.

»Postoje li neke čarobne riječi?« upita Elizabeth.

»Da«, reče Barbossa podignuvši zdjelu. »Moraju se prikupiti svi komadi — obavljeno. Ritual se izvodi na vodi; na sreću, tu smo. Srebrnjaci se moraju spaliti. Netko mora izgovoriti riječi:

»Kalipso, ja te odrjesujem od svih tvojih ljudskih veza.«

»To je sve?« upita Pintel.

»Čuo sam da se riječi moraju izgovoriti nježno, kao voljenoj osobi«, reče Barbossa. Zatim zgrabi bocu ruma t razbije je iznad zdjele. Uzme baklju, zapali hrpicu zalivenu rumom.

»Kalipso,« snažnim glasom izgovori Barbossa, »ja te odrjesujem od svih tvojih ljudskih veza!«

Svi se okrenu i pogledaju Tiu Dalmu. Ništa se nije dogodilo.

»Nisi dobro izgovorio!« prigovori Ragetti. Svi pogledaju prema njemu, a on ustukne i tiho reče: »Moras izgovoriti na pravi način.«

Ragetti se približi Tii Dalmi i progovori glasom punim iskrene ljubavi prema moru:

»Kalipso,« promrmljao je, »održesujem te od svih tvojih ljudskih veza.«
Zdjela se zapali, a iz nje u zrak poleti visok stup plamena. U sljedećem se trenutku ugasi, a sve što je ostalo od srebrnjaka bio je pepeo i komadići metala.

Tia Dalma glasno uzdahne i sagne se. Na okovima se pojavi hrda i progrize ih korozijom. Snažno se poene tresti, a okovi se raspadnu i tresnu na palubu uz kišu crvene željezne prašine. Iz očiju morske božice poene izbijati dugo skrivana moć. Raširila je ruke osjetivši kako joj se vraća snaga.

»Tia Dalma! Kalipso!« poviče Will. Okrene se prema njemu još uvijek zbunjena, mutna pogleda, kao da se probudila iz dugog sna. Will je govorio sto je brže mogao. Imali su samo jednu priliku da je usmjere na pravi put. »Kada te prvo Bratstvo zarobilo«, rekao je, »tko im je otkrio kako to mogu učiniti? Tko te tada izdao?«

»Reci ime«, reče Kalipso glasom koji je odavao nadmoć i drevnu čaroliju.

»Davy Jones«, reče Will.

Ona se naglo okrene prema Holanđezu dok joj se u pogledu gomilala mržnja i gnjev. Bijesno kriknuvši, Tia Dalma poene rasti, pretvarajući se pred njihovim očima u visoko biće koje je jedva nalikovalo ičem ljudskom. Kosa joj je lepršala iako uopće nije bilo vjetera; paluba se svijalala pod njenom težinom dok je postajala sve visa i visa.

Barbossa klekne ispred nje. »Kalipso«, zazove je. »Stojim pred tobom kao sluga, ponizan i pun kajanja. Ispunio sam svoje obećanje i sada od tebe tražim milost. Sačuvaj mi život, brod i posadu — i pokaži svoj gnjev onima koji se usude nazvati se tvojim ili mojim gospodarom!« Morska ga božica jedva pogleda. Njezin glas zatut-nji preko palube, odbijajući se sve do udaljenih brodova. »BUDALO!« grmjela je.

Barbossa sirom otvori oči. Je li ga sreća napustila? Uložio je toliko puno nadajući se velikom dobitku — znači li da je sve bilo uzalud?

U tom se trenutku božica sruši i padne na palubu u obliku kiše od tisuća sitnih rakova. Gomila rakova pojurila je preko palube, gurajući pirate na sve strane i grabeći; prema moru. U trenutku su rakovi pobjegli preko ruba palube i Kalipso je nestala. Više nije bilo ni traga morskoj božici.

Pirati su ostali bez riječi; samo su tupo buljili ispred sebe.

Konačno Will progovori: »Je li to - to?«

»Ona nam nije ni od kakve pomoći!« reče Pintel. »Sto ćemo sad?« upita Barbossu.

Vjetar ponovno poene puhati i napuni jedra.

»Ništa«, reče Barbossa. »Propala je i posljednja nada.«

Pirati su se gledali u tišini, očajni. Ako Barbossa stvarno odustaje, ima li nade za njih ostale? Vjetar je jačao. Podigne sesir s piratove glave i zakovitla ga oko jarbola. Dok je Elizabeth promatrala taj prizor, osjeti nadu u srcu.

»Jos nije sve gotovo«, reče ona.

Will se okrene prema njoj ohrabren optimizmom sto ga je prepoznao u njenom glasu. »Jos ima nade«, složi se.

»Čeka nas bitka.«

»Pred nama je cijela armada«, upozori Gibbs. »Nemamo nikakve izgleda za pobjedu.«

Elizabeth jos jednom podigne pogled prema šeširu. Vjetar je jos jace puhao i nosio sesir.

»Samo budale imaju izgleda...« promrmljala je.

»Osveta vas neće odvesti k ocu, gospođice Swann«, reče Barbossa. Elizabeth se trgne kao da ju je netko pljus-nuo. Zar su to bili njezini stvarni motivi? Počela je razmišljati o tome sto joj leži na dusi.

Barbossa nastavi govoriti. »A ja nemam namjeru zbog toga umrijeti«, reče oštrim tonom.

To je bila istina. Ništa nije moglo vratiti njezina oca, i Elizabeth je toga bila svjesna.

»U pravu ste«, reče ona. Pogleda pirate oko sebe; svi su joj vjerovali kao sto bi vjerovali kralju. Ovdje se radilo o nečemu važnijem od osvete — puno važnijem. »Za sto ćemo onda

svi umrijeti?« upitala je.

Ako se Jack uspije osloboditi... i pronaći škrinju... i probosti srce Davyja Jonesa... to neće biti lako izvesti, ali ako je postojao netko kome bi to pošlo za rukom, bio je to kapetan Jack Sparrow. A on će računati na njihovu borbu. U ovome nije mogao uspjeti sam. Nijedan pirat ne bi dugo preživio sam. Zato su imali svoje brodove i posade; bez obzira na svoje međusobne prepirke, još uvijek ih je vezao piratski zakon, a piratski život znaci biti dio tima... dio posade. Morali su raditi zajedno, inače će svi umrijeti sam.

Elizabeth se popne na ogradu pogledavši družinu oko sebe. Svi se okrenu prema njoj. Mogla im je u očima vidjeti koliko su željeli vjerovati u njezine riječi.

»Poslušajte me«, viknu. »Bratstvo jos uvijek očekuje od nas, od Crnog bisera, da povedemo ostale u bitku. Sto će vidjeti?« upita Elizabeth. »Uplašene štakore kako bježe od poplave na brodu koji tone? Ne. Vidjet će slobodne ljude. Vidjet će slobodu!« Tada visoko podigne šaku. »A neprijatelj će vidjeti vatru naših topova. Cut će zveket naših mačeva. Tada će znati sto smo sve spremni učiniti, trdom i znojem i gorljivom hrabrosću srca.«

Pogledala je svakog pirata u oči kada bi podigli beznadan pogled. Na kraju se okrene Willu.

»Podignimo zastavu« reče.

Elizabeth izvuče mac i pokaže prema Endeavouru.

21. POGLAVLJE

Piratski vladari začuli su poziv na oružje. Sada su se oko Crnog bisera mogli čuti glasni povici dok su se pirati zajedno pripremali napasti Istocnoindijsku trgovačku kompaniju. Podignuta je piratska zastava s lubanjom i prekriženim kostima te je sada vijorila na sve jacem vjetru. Na palubi svakog broda kapetani su izvikivali naredbe, a pirati su jurili u akciju.

»Ciljajte Leteći Holandez«, zapovijedao je Will na palubi Crnog bisera. »Ovo je jedini brod koji ga može dosegnuti.«

Dok su pirati jurili po brodu i pripremali pištolje željni osvete, na palubi Endeavoura mirno je stajao Beckett i pijuckao caj. Na licu mu se nisu mogli prepoznati znakovi zabrinutosti, a na glavi mu je uredno bila namještena bijela vlasulja. Gledajući prema otrcanoj piratskoj zastavi, sakrio je osmijeh zadovoljstva. Nije bio nimalo zabrinut. Kalipso je pustena na slobodu bez ikakvih posljedica. Osim toga, još uvijek je upravljao Holandezom. Primijetio je kako vjetar sve vise jaca. Okrenuvši se k jednom od časnika, kimne glavom. Kucnuo je čas. »Dajte signal Jonesu«, naredio je.

Sa svog položaja na gornjoj palubi Holandeza Mercer ugleda signalnu zastavu podignutu na Endeavouru. »Na oružje!« povikne. Oko njega je morska posada počela urlati u znak odobrenja. Ovo je bio trenutak koji su svi toliko čekali.

No, nisu bas svi na Holanzetu bili tako uzbuđeni zbog bitke. Davy Jones primijetio je kako se vjetar stalno pojačava i olako je krakatom rukom dodirnuo mjesto na kojem mu je nekoć kucalo srce. »Kalipso...«, tiho je rekao. Samo je on mogao prepoznati snagu božanstva. Ona jos gotovo da i nije pokazala svoju istinsku moć.

Nebo je postajalo mračnije, a sivi su se oblaci brzo sakupljali. Visoko na nebu oblaci su oblikovali krug, točno iznad brodova — obiju strana. Munja se prolomi nebom, osvjetlivši sablastan prizor pred bitku i nešto jos opasnije od olujnih oblaka.

Usred tirkiznoplavog Karipskog mora polako se počeo pojavljivati vrtlog. Slio se i jak pljusak, smočivši sve mornare i umanjivši vidljivost. Svi su brodovi sada izgledali jednako. Na Crnom biseru Gibbs je uporno gledao u more. Svih ovih godina na moru nikada nije vidio nešto slično. »Golemi vir!« prodera se kada je skupio snage u glasu. »Neka nas sveci nebeski čuvaju!«

Dok je oluja bjesnjela sve jace, Elizabeth pogleda so-kiranu posadu. Činilo se kako ih je Gibbsova obavijest duboko uznemirila. No, ovo nije bilo vrijeme za strah.

»Kapetane Barbossa!« poviče Elizabeth. »Dođite za kormilo.«

Pogledavši iza Elizabeth, Barbossa potvrdi. »Da, istina je!

Učvrstite križ jarbola, vi nespretni brodski majmuni! Smrt je trenutak za koji se isplati živjeti!«

Polagano se Crni biser odmakne od vira. Svi ostali brodovi također su se okretali i odlazili — u pokušaju spašavanja svi su zaboravili na predstojeću bitku. No, dok su ostali uspješno bježali izvan dosega golemog vodenog vrtloga, Biser se i te kako mučio.

I Leteći se Holandez teško borio s maticom koja ga je vukla prema viru.

Za njegovim kormilom stajao je Mercer i okretao kormilo nadajući se da će brod uspjeti održati podalje od vira. No, to je bilo vrlo teško. Preko palube mu je prišao Jones, pogledao ga svisoka. »Neće nam nauditi!« vikao je dok je kiša lijevala oko njih. »Najvećom brzinom

naprijed prema ponoru!«

»Jesi li lud?« zaurla Mercer.

»Strah te da ćeš se smočiti?« podrugljivo se naceri. Zatim se okrene k posadi i naredi: »Držite se!« Jednim brzim potezom preteo je Merceru kormilo i zaokrenuo ga svom snagom.

Holandez klizne preko ruba... i upadne ravno u divovski vrtlog.

U međuvremenu je i Crni biser upao u vodeni kovitlac koji ga je sada nosio prema najuzdignutijem dijelu vrtloga. Uskoro je Holandez pronašao nešto dublje mjesto u viru, gdje se voda okretala još većom brzinom. Brzo se našao iza Biserove krme.

Will se okrene i ugleda Holandez upravo u trenutku kada se smjestio tako da je imao jasnu prednost u slučaju napada. »Holandez je na krmi i sustiže nas!« povikao je.

»Brže! Brže!« zapovjedi Barbossa, svjestan onoga što se zbiva. Biser je bio bespomoćan. Nije imao kamo pobjeći od broda koji ga je progonio.

Izenada se zrakom prolomi grmljavina topovske paljbe U sljedećem trenutku vatra pogodi krmu Crnog bisera, kugle popadase po palubi, kršeći drvo i oštetiivši komadić sidra. »Izvuci nas odavde!« poviče Will. »Prije nego sto nas unište!«

»Ne, idemo dublje!« odgovori Barbossa. »Moramo uloviti bržu struju!«

Unatoč kiši koja je lijevala kao iz kabla i neprirodnom naginjanju broda, Elizabeth i Will jurnu niz palubu izvikujući naredbe i pripremajući posadu. Trebali su napraviti jedan krug uokolo i naći se s Holandezom licem u lice!

Dok je Biser opet mijenjao položaj, Will baci pogled prema Holandezu. Zastane na trenutak. Na brodu su bili njegov otac i Jack Sparrow.

Willove se misli naglo prekinu kada su se dva broda približila. U gustoj vodenoj pari koju je podizao vodeni vrtlog nestali su svi drugi brodovi koji su ih okruživali.

U potpalublju Crnog bisera Pintel i Ragetti pripremali su topove, a nasuprot njima dvojica mornara obavljala su isti posao na Holandezu.

»Paljba!« naredi Barbossa.

»Paljba!« naredi Davy Jones.

Usred guste kiše, munja i grmljavine, na moru koje se obrusavalo sa svih strana, dva najmoćnija broda svih vremena započela su bitku.

22. POGLAVLJE

U ćeliji Letećeg Holandeza Jack Sparrow očajnički se nastojao osloboditi. Na nesreću, opet su ga napali ostali Jackovi iz zagrobnog svijeta Davvja Jonesa. Sjedili su mu na ramenima i dijelili savjete za koje uopće nije bio raspoložen.

»Razmišljaj kao deriste, razmišljaj kao derišće«, ponavljao je pravi Jack dok je klupom pokušavao razvaliti vrata tamnice.

»Duboke šarke!« usklikne maleni Jack na njegovu ramenu. »Poluga!«

»Ne bi išlo«, odmahne Jack s lijevog ramena.

Gundajući, Jack još jednom gurne klupu prema vratima, a ona se otvore uz škripu i struganje.

»Momci, držite mi palčeve«, reče svojim malenim prijateljima koji su odskočili s njegovih ramena i ostali u ćeliji. »Treat ce mi.« Sitnim koracima prođe kroz vrata i odmahne malenim prijateljima uputivši se prema palubi.

Dok je odlazio, jedan od dvojice malenih Jackova uzdahne: »Već mi nedostaje.«

»Vratit će se on«, odvrati drugi.

Topovske su kugle stalno dolijetale na palubu Holandeza, no Davy Jones na to uopće nije obraćao pažnju. Pogledom je pratio Mercera koji je stajao uz dvojicu stražara Kompanije zapovijedajući.

Odjednom prema njima doleti još jedna kugla. Jones munjevitom brzinom odgurne Mercera, a kugla pogodi dvojicu stražara koji su stajali iza njega. Mercer podigne pogled i ispusti uzdah olakšanja, no kada je ugledao Jonesov izraz lica, obuze ga užas. Prije nego sto se uspio pomaknuti, Jonesova brada nasrne na njega i omota mu se oko vrata daveći ga. U sljedećem trenutku Mercer se sruši na pod. Kada je pao, Jonesov krak izvuče jedinu stvar koja mu je mogla vratiti slobodu — ključ kojim može otključati svoje grudi. Nasmiješi se i odmakne od Mercerova beživotna tijela.

U međuvremenu su u kapetanskoj kabini Murtogg i Mullroy stajali iza dva ogromna topa i nadzirali mrtvacevu škrinju. Obojica su izgledala lošije nego inače, sto zbog umora, sto zbog stalnog trzanja i skakanja uslijed grmljavine bitke.

Tada se sirom otvore vrata kabine i plesnim korakom ušeta Jack Sparrow, djelujući kao da ga sva ta zbivanja uopće ne uzbuđuju.

»Stani ili ćemo pucati!« poviče Mullroy.

Jack zastane i pogleda stražare, goleme topove i škrinju. Jack se već prije susreo s ovom dvojicom. Podigne ruku i dugim prstima poene vrtjeti jednu od pletenica na bradi. »Samo sam došao vidjeti posljedice svojih odluka«, rekao je. Zatim doda: »Prizor je vrijedan divljenja; zašto ste vi ovdje kad biste mogli biti negdje drugdje?«

»Netko mora biti ovdje i čuvati škrinju«, odgovori Murtogg i još se vise ispravi.

»Nema dvojbe, na ovom je brodu došlo do raspada vojne discipline«, doda Mullroy.

Murtogg zabrinuto kimne. »Ja za to krivim ljude-ribe.«

»O, znaci ljudi-ribe, samo zato sto su ljudi-ribe, nisu dovoljno disciplinirani kao ljudi koji nisu i ribe?« Ijutito upita Mullroy.

Dok su se dvojica mornara svađala, Jack je prilazio sve bliže škrinji.

»Da nema škrinje, ne bismo imali sto čuvati«, reče Murtogg i okrene se prema mjestu gdje stoji škrinja.

Obojici zastane dah. Škrinja je nestala! A s njom i Jack Sparrow.

Jack je bježao sto je brže mogao, sto dalje od kapetanske kabine. A to je bilo vrlo nezgodno sa škrinjom u rukama i uz stalno ljuljanje broda. Kada je stigao do stuba, pogleda gore i uoči Davyja Jonesa koji se počeo spuštati u pratnji svoje opasne posade.

»Momci, pogledajte tko nam je tu!« reče Jones ugledavši Jacka. »Izgubljena ptičica koja nikad nije naučila letjeti!«

Posada se poene smijati i pojuri dolje, sto se Jacku nije osobito svidjelo. »Na moje veliko nezadovoljstvo«, odgovori Jack. Pogleda oko sebe i uoči dijelom razvezano jedro točno iznad izlaza na palubu. »Ali nikada nije kasno, zar ne?« U tom trenutku, prije nego sto su Jones i njegovi ljudi stigli ista poduzeti, Jack otpusti jedro. Ono se u trenu ispuni vjetrom i podigne ga u zrak na sigurno. Jack doskoči na poprečnu gredu jarbola, uspravi se i nasmije, zadovoljan sobom. Sitnim pomacima zaputi se prema jarbolu dok je po njemu pljuštala kiša i šibao vjetar. Iznenada se nad njim pojavi sjena i Jack podigne pogled. Pred njim je stajao Davy Jones s podignutim mačem i ubojitim pogledom. »Škrinja«, proskripi. »Daj mi je!«

Jack izvuče svoj mac. »Ja te mogu osloboditi, Jones.« »Zar nikada nisi bio zaljubljen, Jack? Moja je sloboda odavno izgubljena.« Tada se zadere i skoči prema Jacku, a mačevi im se sudarise uz zveket.

23. POGLAVLJE

Dok su se Jack i Jones borili u jedrilju Letećeg Holandeza, vrtlog je sve više približavao dva broda. Jarboli su im se opasno naginjali, gotovo se dodirujući. Posade su počele preskakati s jednog na drugi brod unatoč topovskoj paljbi i šibanju mačeva.

Na Crnom biseru Will i Elizabeth morali su se boriti protiv mornara Letećeg Holandeza.

Borili su se zajedno, braneći jedno drugo. Willu se lomilo srce dok je gledao kako se hrabro bori njegova voljena. Ova je žena sve sto je ikada želio. Nije ju smio izgubiti. Ne opet.

Nakratko je borba prestala, *stoga* se Will okrene k Elizabeth i nježno je pogleda. »Hoćeš li se udati za mene?« upita.

Elizabeth zbunjeno zastane.

Je li dobro razumjela? Je li je Will zaista zaprosio — ovog trenutka? Dok su joj misli tako letjele, prema njima pojuri nova skupina napadača. »Sada nije pravo vrijeme za to!« poviče zamahnuvši mačem. Krećući se oko broskog vitla u suprotnim smjerovima, nastavili su se suprotstavljati napadačima i neko vrijeme nije se čulo ništa osim zveketa čelika. Kad su se opet sreli, Will se nasmije: »Možda je ovo posljednja prilika! Volim te!« Opet se razdvoje na neko vrijeme. Will ipak nije namjeravao odustati. Uhvati je za ruku. »Ja sam donio odluku«, reče odvažno. »A ti?« Elizabeth mu se zagleda duboko u oči bez pitanja. Pred njom je stajao čovjek kojeg voli. Oci joj zasjaje i ona uzvikne: »Barbossa!« Will iznenađeno pogleda svoju voljenu. Uskoro mu je sve postalo jasno. »Vjenčaj nas!« dovikne Elizabeth. Na gornjoj palubi Barbossa se borio s nekoliko članova posade Holandeza. »Trenutno sam malo u gužvi«, odgovori. No, Will nije odustajao. Dok su se on i Elizabeth dalje borili, poviče. »Barbossa! Sada!« Barbossa progunda. Gurnuvši od sebe nekoliko napadača, popne za na malu uzvisinu uz kormilo. Pogleda dolje prema Willu i Elizabeth. Will joj se približe i oboje nastave mahati mačevima. »Dragi mladenci i gosti, okupili smo se ovdje...« Prekine ga jedan od napadača. Strasna, ukleta posada i dalje je nasrtala na Willa i Elizabeth. Ovo bas i nije bilo vjenčanje kakvo su zamišljali. Dok su se borili preko cijele palube, Will nastavi s obredom. »Elizabeth Swann, uzimaš li me za svoga muža?« »Uzimam«, odgovori ona. »Wille Turneru, uzimaš li me za svoju ženu?« »Uzimam«, smiješeći se odvratit Will jos uvijek zamahujući oružjem. Barbossa se na svom mjestu kod kormila uspio nakratko osloboditi napadača. Pogleda preko palube i prodere se: »Kao kapetan proglašavam vas...«

Jos jedan skoljkasti pirat napadne, ali Barbossa ga se uspije riješiti. »Možete poljubiti... poljubite... i poljubac!«

Will nije čekao dok Barbossa završi rečenicu. Nagne se prema djevojci i usne im se gotovo dotaknuse. Ali ih opet razdvoje.

Will jedva suspregne bijes. Mora poljubiti Elizabeth! Tako će ovo postati službeno.

Probijajući se kroz nasrtljive pirate, nekako se domogne Elizabeth. Tada se, dok je borba oko njih i dalje trajala, nagne prema njoj i poljubi je. Bio je to poljubac pun strasti, nadolazećih obećanja i isprike za sve ono sto se nije moglo ispraviti.

24. POGLAVLJE

Visoko gore na jarbolu, unatoč bijesnoj oluji, još uvijek je trajala bitka između Jacka Sparrowa i Davyja Jonesa. Borili su se skakućući po uskoj gredi. Konačno Jack snažnim udarcem izbije mac iz Jonesove krakate ruke.

»Jos uvijek ne možeš ništa učiniti bez ključa«, naceri se Jones pokazujući prema škrinji koju je Jack čvrsto držao u ruci.

»Ali ja već imam ključ«, podlo se nasmiješi Jack.

Kada je ovo čuo, Jones zastane na trenutak, a oči mu se ispune strahom. Je li to moguće? A onda ga strah napusti pa se nasmije. Jedan od krakova s brade okretao se i stezao, a onda se između pipaka pojavi ključ. »Ne, nemaš ključ!« ponovi Jones.

Dok je govorio, krak se pomakne i na vrhu se zaljulja ključ. Jack ga pažljivo pogleda iscertanim očima koje ništa nisu odavale. »Ah, taj ključ«, reče, kao da je iznenađen. Odjednom Jack brzo zamahne mačem i zareže krak. Iz njega poene sikljati tinta, a ključ propadne kroz jedrilje. Padne na palubu, još uvijek u snažnom stisku Jonesova kraka.

Jones bijesno krikne i gurne Jacka unatrag. Dok se brod okupan kišom okretao na sve strane, njih su dvojica nastavili borbu na vitlu. Jack je bio u gorem položaju jer je još uvijek u jednoj ruci držao škrinju. Iznenada se jarboli obaju brodova sudarise uz tresak.

Zbog snažnog udarca Jack izgubi ravnotežu i škrinja mu isklizne iz ruke. Obojica pogledaše za njom.

»Ne!« krikne Jones. Brzo se nagne i dohvati je rukom s krakovima. Bila je neobično teška. Pogleda dolje i ugleda Jacka kako visi držeći se za drugi kraj škrinje.

Na čas ni jedan ni drugi ne uciniše ništa. Tada Jones^l snažno zamahne škrinjom — i Jackom koji se još uvijek držao! Jack nije imao izbora. Ispusti škrinju i posegne rukom prema užetu, oslobodivši se Jonesa. Dok je visio visoko iznad palube, primijeti kako jedan od Jonesovih pirata maše njegovim pištoljem! Jack se zaljulja i zgrabi pištolj. Zatim nacilja i zapuca u Jonesa, a škrinja tresne na pod.

U međuvremenu je Will s Bisera primijetio borbu koja se vodila u jedrilju. Znao je da je Jackova pobjeda bila jedina nada za spas njegova oca. Ako kapetan varalica ne probode Jonesovo srce i ne zauzme njegovo mjesto, Bootstrap nikada neće biti slobodan. Morao je nešto poduzeti — i to brzo! Dohvati uže i pride ogradi Bisera. Bez osvrtnja, zaljulja se i prebaci na Holandez.

I dok je situacija na Biseru bila kaotična, na Holandezu je bilo još gore. Posada prekrivena školjkama i morskim raslinjem jurišala je na sve strane, zamahujući mačevima i sječući sve što bi im se našlo na putu. Usred cijelog tog metala na podu je ležala mrtvaceva škrinja. Will hitro pridigne^ škrinju i zaputi se natrag u nadi da će se dočepati Bisera pfeije nego ga uoče. No, sreća nije bila na njegovoj strani.

Davy Jones spazi ga iz jedrilja, a u oku mu se pojavi ubojati žar. Will pogleda iza sebe i gotovo se zabije u Maccusa, Jonesova prvog časnika. Upao je u zamku! Nije imao kamo... Iznenada eksplozija zaljulja brod, a u Maccusa se zabije majmun Jack i sruši ga na pod.

Iskoristivši priliku, Will produži dalje. No, u sljedećem trenutku netko ga obori na tlo. Škrinja mu ispadne iz ruku, a on zatrese glavom kako bi se pribrao.

Zatim podigne pogled i pred sobom ugleda oca — ili ono što je od njega ostalo. Bootstrap Bill

GIGA

napadne Willa žestoko zamahujući mačem.

»Stani!« poviče Will i zgrabi svoj mac kako bi se suprotstavio jakim udarcima. Nikada nije mislio da bi njihov ponovni susret mogao ovako izgledati.

25. POGLAVLJE

Dok se Will borio s ocem na Letećem Holandežu, posada Crnog bisera očajničkim se silama nastojala izvući iz vodenog vrtloga.

Za kormilom je Barbossa činio sve kako se brodovi ne bi sudarili, a vir ih je sve više približavao.

»Vuče nas prema dolje!« poviče Barbossa čvrsto rukama stežući kormilo. »Moramo brzo pobjeći ili ćemo svi završiti na dnu mora!«

Elizabeth začuje Barbossin očajnički poziv. No, misli su joj bile daleko od broda. Mislila je na Willa. Pogledavši Gibbisa, uputi mu pogled koji je govorio više od riječi.

»Sve je pod kontrolom — idi!« poviče Gibbs.

Elizabeth je upravo to htjela čuti. Okrene se i pojuri prema Holandežu — i svom mužu.

U međuvremenu su na tom istom brodu Davy Jones i Jack Sparrow još uvijek napadali jedan drugog s čvrstom namjerom da se dočepaju škrinje na koju sada nitko nije pazio. Jones zamahne prema Jacku, a on odskoči unatrag ^ugledavši Elizabeth koja je upravo doskočila na brod točno ispred škrinje. »Ne očekuj milost od mene!« zaurla Jones i poleti prema njoj. No, Elizabeth ga spremno dočeka. »Zato sam i ponijela ovo!« reče i podigne mac. Jones se naceri, rikne i borba započne, dok su Jack i škrinja nakratko bili zaboravljeni. Za to vrijeme Will se i dalje borio s ocem. U hvativši pravi trenutak, Will zaurla, razoruža oca i nasrne na njega pribivši ga uz ogradu. Izvuče nož i visoko ga podigne. Ruka mu je drhtala dok je gledao oca. »Neću te ubiti. Obećao sam ti.« Tada zamahne nožem i zarije ga u Bootstrapovu jaknu, pricvrstivši ga uz ogradu. Bez ijedne riječi odjuri kako bi pomogao Elizabeth. Elizabeth je očajnički trebala pomoć. Jones se pokazao kao ozbiljan protivnik. Sudarali su se mačevima nastojeći se domoći škrinje. Iskoristivši priliku. Jack se iskoprcu iz meteža i ugleda ključ! Protegne ruku i iščupa ga iz kraka koji ga je jos uvijek obavijao. Nasmiješi se. Ipak je sreća bila na njegovoj strani.

Na žalost, isto nije vrijedilo i za Elizabeth. Jones je rukom-klijestima svom snagom osamari po licu. Na trenutak mu se na licu pojavi izraz čistog zadovoljstva. Međutim, ubrzo ga zamijeni zbunjenost. Spusti pogled i ugleda mac zabijen u grudi. Pogleda preko ramena i ugleda Willa koji je još uvijek u ruci imao držak. »Zar si zaboravio? Ja sam nesretnik bez srca i duše.« U tom trenutku uhvati vrh maca i savije ga jednom rukom. Dok je Will zaprepašteno gledao u njega, Jones se pomakne u stranu i sruši ga na pod. Pogleda mladića, ulovivši njegov pogled koji je čeznutljivo letio prema Elizabeth. Uočio je i njezin izraz.

»Ah, ljubav«, iskezi se Jones, približavajući se Willu. »Užasna obveza.«

Will se naglo odgurne unatrag bezuspješno tražeći izlaz iz situacije.

»A tako ju je teško ispuniti«, nastavi Jones. Dok sse govorio, izvuče mac iz grudi i baci ga u stranu. Zatim podigne svoj mac. »Reci mi, Williame Turneru, bojiš li se smrti?«

Dok je kiša lijevala po njima, Jones visoko podigne mac iznad Willa, cijje se oči ispuniše strahom.

Iznenada Jones bolno jaukne.

»Bojiš li se?« upita Jack.

Sve su oči sada bile uperene u jednog i jedinog kapetana Jacka Sparrowa koji je stajao nad otvorenom mrtvacevom škrinjom, držeći u ruci živo srce Davyja Jonesa. S osmijehom na

usnama i sjajem u očima, stisne srce. Jones jaukne i uhvati se za prsa. »Gorak je to lijek«, nastavi Jack, »imati odluku o životu i smrti u vlastitim rukama.«

»Okrutan si čovjek, Jack«, prosikće Jones. »Sebičan i nečastan.«

Jack zastane, kao da razmišlja o Jonesovim riječima. Zatim slegne ramenima. »Priznajem da sam možda sebičan i nečastan, ali okrutan — to ovisi o perspektivi, zar ne?«

»Je li?« upita Jones. Tada se okrene i probode Willa — ravno kroz srce.

Elizabeth vrisne i dojadi do Willa, kleknuvši i naslonivši mu glavu u krilo.

Jack odvrati pogled sa srca i pogleda svoj oštećeni mac, zatim opet srce. Potom pogleda Willa koji je ležao na Elizabethinim rukama.

»Uzmi ono sto najviše želiš, Jack«, rece Jones i pogleda pirata kao da dobro poznaje njegove misli. »Živi vječno...«

Prije nego sto je Jones dovršio rečenicu, u njega se zabije Bootstrap i gurne ga tako da je odletio na drugi kraj broda. Ukleti pirat sve je vidio, a sve ljudsko sto je u njemu ostalo nije mu dalo da samo tako promatra smrt vlastitoga sina. Uspio se osloboditi napasti. Bio je spreman učiniti sve kako bi spasio Willa.

26. POGLAVLJE

Kiša je i dalje neprestano padala, a vir je postajao sve jaci, uvlačeći Leteći Holandez i Crni biser sve dublje u more. Barbossa se i dalje borio za kormilom nastojeći spasiti brod od ponora, dok se na Holandezu Jack borio s vlastitim mislima. Nije znao sto učiniti. Gledao je Willa, pa Elizabeth, pa srce, pa opet Willa, i na kraju opet Elizabeth. Po licu joj se slijevala kisa pomiješana sa suzama. Elizabeth ga pogleda i prozbori samo dvije riječi: »Molim te.« Jones i Bootstrap naguravali su se pored ograde, nastojeći gurnuti jedan drugoga preko ruba. Jones jednim udarcem dogura Bootstrapa gotovo do ruba. Ako ga još malo gurne, Bootstrap će zauvijek nestati u dubinama. Jones se naceri. »Nećeš se protiviti mojoj odluci!« Iznenada Jones nasloni kliješta na grudi i zarice u groznoj boli.

Zadnje sto je vidio prije nego sto je pao preko ruba u dubinu kojom je do tada vladao bilo je njegovo vlastito srce, probodeno Jackovim mačem. Will je držao balčak.

Davy Jones je nestao.

U međuvremenu su se dva broda ispreplela, a posada Crnog bisera nastojala je osloboditi svoj jarbol od Holan-dezova. Pintel i Ragetti pripremili su top, zapalili fitilj i naciljali ravno u protivnički jarbol. Barbossa je luđački okretao kormilo kako bi okrenuo Biser u smjeru suprotnom od vira. Iznenada se brodovi razdvoje, Biser se udalji od ponora, a Holandez propadne još dublje.

Na palubi je Will nepomično ležao na Elizabethinim rukama. Suze su joj se slijevale niz lice dok je gledala njegove tople smeđe oči. Toliko mu je toga željela red. Toliko svari koje mu nikada nije rekla. U jednom trenutku Will pokuša progovoriti, ali nije imao snage. Posljednji put uzdahne i klone na Elizabethinim rukama. Život ga je napustio. »Wille«, krikne Elizabeth slomljenim glasom. Bilo je prekasno. Polako se Jonesova posada poene okupljati oko Willova beživotna tijela. Bootstrap je jos uvijek stajao pored ograde, a zatim izvuče nož iz drva i pride bliže.

Znajući sto će se sada dogoditi, Jack zgrabi Elizabeth i odvuče je. Nakratko mu se pokušala suprotstaviti, no tada je obuzme tuga i ona klone u njegovu naručju. Dok ju je Jack odvodio, posada se nagura oko Willova tijela. Jedan od mornara držao je mrtvacevu škrinju. Poklopac se otvori, škrinja je bila prazna. Počeli su govoriti tihim glasom, vjetar je nosio njihove riječi daleko. »Holandez mora imati kapetana«, reče Bootstrap. »Holandez mora imati živo srce«, doda Maccus.

U tom trenutku ostatak posade poene mrmljati: »Dio broda, dio posade, dio broda, dio posade...« Dok su govorili i dalje, Bootstrap klekne pored sina i rastvori mu košulju. Podigne nož... Prije nego sto je Elizabeth uspjela vidjeti sto se događa na Holandezu, Jack dohvati uže koje je visjelo s jedra. Nacilja pištoljem, opali i razveže jedro koje se u trenu ispuni vjetrom i podigne ih s palube, visoko prema nebu iznad Kariba, prema slobodi. Pod njima je Leteći Holandez tonuo sve dublje i dublje u vrtlog, a zatim je potpuno isceznuo u mračnom bezdanu. Uskoro nestane i vrtloga, a na moru nastupi bonaca. Oluja je prestala...

27. POGLAVLJE

Jack i Elizabeth uz pljusak padnu u more. U blizini je plutao Crni biser, u nešto lošijem stanju nego inače, ali jos uvijek u jednom komadu. Ugledavši kapetana i Elizabeth, Gibbs im brzo pomogne da se popnu na brod.

»Jack, hvala nebesima«, usklikne kada je mokrog kapetana izvukao na palubu. Armada je jos uvijek ovdje, Endeavour se približava velikom brzinom i mislim kako je došao trenutak da posegnemo za najstarijim i najplemenitijim piratskim običajem.«

Namjestivši remen i nagnuvši glavu, Jack odgovori: »Nikad nisam bio veliki ljubitelj običaja.« Zatim ode do kormila i poene izdovati zapovijedi.

Lord Cutler Beckett stajao je za kormilom Endeavoura, pogleda uperena prema Crnom biseru. Iako je bio sve samo ne zadovoljan ishodom oluje, još uvijek je bio uvjeren da će pobijediti lukave pirate — uključujući i Sparrowa. Crni biser mirno je stajao na moru, jedrima okrenut u vjetar.

»Sto on čeka?« upita Groves, Beckettov časnik.

»Očekuje da ćemo poštovati dogovor«, odgovori Beckett, a onda slegne ramenima.

Jack i Beckett stajali su naslonjeni na ogradu promatrajući Beckettov brod koji se brzo približavao.

»Nikada ne bih pomislio da će ovako završiti«, tužno uzdahne Gibbs. »Uvijek sam zamišljao ljutitoga muža.«

Jack kimne. »Razumljivo.«

Kada je Endeavour prišao dovoljno blizu za paljbu, more se opet poene nabirati i ključati. Iznenada iz dubine mora Izroni Leteći Holandez. Nije vise bio obrastao u školjke i morsku travu s crnim jedrima. Bokovi su mu blistali, a jedra su bila blistavo bijela. Posada vise nije bila prekrivena ljuskama i morskim stvorenjima — bili su to ljudi kakvi su nekoć bili. Brod je opet bio onakav kakav je oduvijek trebao biti — lijep i čist. Tada se na palubi pojavi novi kapetan — Will Turner, pun života i očiju željnih osвете. Iznenaden brzom promjenom, Jack se nasmiješi. Možda će se ipak iz svega ovoga izvući živ. Okrene se i poviče: »Punim jedrima!« Uskoro su dva broda zaplovila prema Endeavouru, svaki sa suprotne strane. Beckett se našao u zamci.

Beckett je nijemo zurio u Jacka. Gotovo je — Beckett nije uspio uništiti pirate, a kako se sada činilo, oni bi mogli uništiti njega.

Dok su mornari bježali preko palube i uskakali u čamce, Beckett se nije mogao ni pomaknuti, sleden od pogleda na moćne brodove. Tada jasno i cisto zazvoni Willov glas: »Paljba!«

»Paljba!« uzviknu Barbossa i Elizabeth.

»Paljba!« reče i Jack, malo tise od ostalih.

Topovi su neprestano odjekivali, a Endeavour se tresao od eksplozija. Kada su se slegle krhotine i dim, pirati koji su uspjeli preživjeti vrtlog počeli su glasno klicati. Endeavour je bio potpuno uništen. Uz škripu se skrsio i jarbol, lomeći ostatke palube. S Beckettom još uvijek na mostu, brod je polako počeo tonuti u toplo Karipsko more.

Tada se ostatak Beckettove armade, okupljen oko ostataka Ustrajnog, iznenada dao u bijeg.

»Bježe!« poviče Marty.

Da!« odgovori Gibbs. »Prepali su se sto bi im zajedno mogli učiniti Holandez i Biser.«

Jack Sparrow promatrao je armadu na odlasku. Usne mu se razvuku u osmijeh. »Jos nikada nisam vidio da se suprotna strana povlaci«, reče polako. »Gibbse, možeš baciti moj se sir.« Gibbs zgrabi kapetanov omiljeni trorogi šešir i baci ga visoko u zrak, slaveći dugo očekivanu piratsku pobjedu.

Na Holandezu ugođaj nije bio toliko slavljenički. Kapetan William Turner gledao je prema Crnom biseru očima punim tuge. Nakon svega sto su on i Elizabeth zajedno prošli, činilo se da im sudbina nije namijenila da ikada budu zajedno.

»Vise nisi vezan za Holandez«, Will rece ocu, izne-nadivsi se kad ga je ugledao. »Slobodan si.«

»Ako me pamćenje služi, ja jos uvijek moram podmiriti svoj dug«, rece Bootstrap, pa nastavi, »ako me primas.«

Willa obuzmu snažni osjećaji dok je gledao u oca. Jedva se oduprijevsi da ga zagrlji, pokaže mu prema kormilu. »Vase je mjesto za kormilom, gospodine Turneru.«

Ponovno se okrene prema Biseru i pogledom potraži Elizabeth. Bootstrap to primijeti i osjeti bol u srcu zbog Willlove sudbine. »Jedan dan kopna, deset godina mora. Previsoka je to cijena za ono sto je učinjeno«, tiho reče.

Prvi put otkad je izišao na palubu, Will se nasmiješi. »To ovisi o danu.«

Malo kasnije posada Crnog bisera okupi se na palubi ispratiti Elizabeth. Vraćala se na obalu... kako bi se sastala s Willom. Gibbs ispruži ruku i pokaže na čamac. »Vaša vas kočija čeka.

Vesla su unutra.«

Očiju punih sjaja, Elizabeth zakorači i prođe pored Barbosse. »Gospodo Turner«, oslovi je Barbossa i lagano spusti šešir.

Ona pozdravi i krene dalje. Kada je došla do čamca, Jack Sparrow stajao je pored njega.

Gledao ju je, ali iz njegova se pogleda ništa nije moglo iščitati.

Elizabeth zastane i nasmiješi se, pomalo tužna. »Jack Sparrow«, rece ona, »ovo između nas... nikako ne bi išlo.«

»Samo se ti tješi.« No, Jack si nije mogao pomoći, morao je još jednom pokušati pridobiti njeno srce. »Svakom kralju treba kraljica«, rece tiho, nagnuvši se prema njoj, a usne im se gotovo dodirnu. Zatim se trgne i odmakne. Elizabeth je svoje srce poklonila drugom. A on je svoje poklonio Crnom biseru.

Elizabeth se nasmiješi posljednji put, okrene i ude u čamac. Bilo je vrijeme da ode k Willu. Sunce se spuštalo na obzoru. Will je sjedio na stijeni gledajući prema oceanu. Ovo je posljednji put da kroči nogom na kopno u sljedećih deset godina. Želio je da trenutak traje vječno.

Iza njega se pojavi Elizabeth i zagrlji ga. I ona se smijesila dok je gledala prema pucini. No, tada začuje Willlove riječi i osmijeha nestane. »Sunce je gotovo zašlo«, primijeti Will, a Elizabeth ga ispusti iz zagrljaja i sjedne. »Unatoč sudbini koja me čeka, ne očekujem da svijet stane zbog toga.«

Elizabeth je netremice gledala u njega dok je padao sumrak. On se počeo opraštati. Uskoro će se vratiti na Leteći Holandez i preuzeti Jonesovu dužnost prevozeći mrtve duše na onaj svijet. Ona će ostati sama. Nastojeći ne misliti na Elizabethino nesretno lice, Will nastavi. »Već sada oboje imamo svoje dužnosti, ali ja te molim da preuzmes i ovu.« Okrene se, podigne kaput s pijeska i otkrije mrtvačevu škrinju. »Hoćeš li je čuvati na sigurnom?« »Hoću«, istog trena odgovori Elizabeth, uzevši škrinju i njišući je u rukama. Ovo je bio jedini način da ostane uz Willa bez obzira na to gdje će ga more odvesti. »Elizabeth, volim te«, reče Will. Napokon je mogao reći ono sto je godinama osjećao. »Uvijek ću te voljeti.« »I ja tebe«, odgovori ona. Will se nasmiješi, očiju punih ljubavi i žaljenja, sagne se, pokupi kaput i ode do ruba obale. Prije nego sto je nogama dotaknuo valove, Elizabeth ga zazove. »Wille!« poviče i pojuri raširenih ruku prema njemu kako bi ga posljednji put zagrlila.

»Vratit ćeš se«, reče mu. »Čuvaj se«, odgovori joj Will. Elizabeth sklopi oči i Will je

posljednji put poljubi. Kad je otvorila oci, vise ga nije bilo, a na moru je Leteći Holandez razapeo jedra spreman za plovidbu.

Elizabeth nije znala sto će budućnost donijeti njoj i Willu. Nije znala ni sto će se dogoditi s Bratskim dvorom, Barbossom i, najbitnije od svega, Jackom Sparrowom. Jedino sto je znala u tom trenutku jest da je svijet upravo onakav kakav bi trebao biti — pirati su mogli slobodno ploviti morima, a bezbrojne su duše bile u sigurnim rukama novog kapetana Letećeg Holandeza, Willa Turnera.

EPILOG

Deset godina kasnije.

Na stjenovitoj uzvisini, visoko iznad mora, dječak je trčao kroz visoku travu pjevuseći staru piratsku pjesmu.

Za njim se pojavi žena. Smeđa joj je kosa bljestala crvenim sjajem na svjetlosti zalazećeg suncu. Vidjevši sina kako se igra i pjeva, Elizabeth se nasmiješi. Zatim potrči za njim i zajedno nastavise pjesmu.

Iznenada dječak zastane i pogleda prema pucini. Sunce je upravo trebalo dotaknuti liniju obzora. U tom trenutku Elizabeth i sin nepomično su stajali bez daha, promatrajući kako se užarena kugla spusta sve niže i niže, i tada...

Zeleni bljesak!

Iz mora se pojavi poznati obris koji jako dugo nije vidjela. Will se vratio! Bas kao sto joj je obećao.